Tebessüm

2. Kitap

1.BÖLÜM

BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

Sevgi Güneşi

Bestami YAZGAN

Bir gece
Zarif ve ince
Rüya merdiveniyle
Göğe tırmandım gizlice.
Dolunayın
Kabuğunu soydum,
Başucuma koydum.

Bir gece
Zarif ve ince
Rüya merdiveniyle
Göğe tırmandım gizlice.
Yıldızları toplayıp
Bir bir saydım,
Heybeme koydum.

Bir gece
Zarif ve ince
Rüya merdiveniyle
Göğe tırmandım gizlice.
Dakikayı, saatlere ekledim,
Tâ sabahı bekledim.
Güneşi aldım elime,
Aman Allah'ım!
Sağım, solum; önüm arkam sobe!
Aceleyle yüreğime sakladım.
İşte o gün bugündür,
Sevgi güneşi adım.

Yedi Altın Kapı

Sevda İNANÇ

Metin, ödevlerini yaptıktan sonra evlerinin yakınındaki parka gitti. Günler uzun, hava da geç karardığı için arkadaşları çim sahada top oynuyorlardı.

– Ben de katılabilir miyim, diye seslendi arkadaşlarına.

Arkadaşları:

– Şimdilik kaçan topları getir, daha sonra bakarız, dediler.

Metin kaçan topları, oynayan arkadaşlarına veriyordu. Bir ara Hasan topa o kadar hızlı vurdu ki top ilerideki çalıların arasına kaçtı. Topu patlatmadan itina ile çıkarmaya çalışırken, yeraltına açılan gizli bir kapı gördü. Oysa her gün arkadaşlarıyla bu parkta oyun oynuyorlardı. Nasıl olup da bugüne kadar fark edemediğine kendisi de şaşırdı. Arkadaşlarının:

– Haydi Metin topu getir, sesleriyle irkildi, topu onlara doğru attı.

Çalıların; ellerini, kollarını çizmesine, yaralamasına aldırmadan dalları kenarlara doğru çekip kapıyı açtığında yeraltına doğru inen uzun bir merdiven gördü. Bir an tereddüt etti. Daha sonra inmeye karar verdi. Henüz birkaç basamak inmişti ki birden kapı gıcırdayarak kapandı. Metin korkudan sapsarı oluvermişti. Yukarı çıkmak istemişti istemesine fakat, kapı bir türlü açılmıyordu. İleride bir ışık gördü. Devam edersem ışığın geldiği yerden dışarı çıkabilirim diye geçirdi aklından. Yavaş yavaş merdivenleri inmeye başladı. İndikçe karanlıklar dağıldı, içeriye giren güneş ışınları her yeri aydınlatmaya başladı. Basamaklar güzel bir bahçeye açılmıştı. Oldukça güzel bir sarayın bahçesiydi burası. İçi rengârenk çiçeklerle, çeşitli meyve ağaçlarıyla doluydu. Burası bir bahçeden çok, küçük bir ormana benziyordu. Ağaçlıklar arasından geçerek saraya doğru ilerledi. İçeri girdiğinde tam yedi tane altın kapı gördü. Her bir kapı ayrı ayrı ışıldıyor, pırıl pırıl parıldıyordu.

Merak edip birinci kapıdan içeri girdi. Havada asılı duran siyah bir hortum ve içi irili ufaklı incilerle dolu kristal bir vazodan başka hiçbir şey yoktu. Nasıl oluyor da düşmeden böyle durabiliyorlar diye hayretler içerisinde bakarken, gördükleri Metin'i daha da şaşırttı. Kristal vazodan düşen inciler daha toprağa değer değmez birbirinden güzel çiçeklere dönüşüyorlardı. Siyah hortumdan akan katran ise; çiçekleri soldurup, kurutuyordu.

Gördüklerinin şaşkınlığıyla odadan ayrılan Metin, heyecanla ikinci kapıyı açtı. İçerisi insanlarla doluydu. Her birinin kendilerine ait çok güzel sandıkları vardı. Önem verdikleri eşyalarını, altınlarını, mücevherlerini içine atıyor, yanından uzaklaşacakları vakitte kilitleyip anahtarı seçtikleri bir kişiye veriyorlardı.

Metin'in heyecanı ve merakı açtığı her kapıyla daha da artıyordu. Üçüncü kapı çok geniş bir odaya açıldı. Bu odanın halıları ipekten, perdeleri sırma ve gümüş işlemelerdendi. Şadırvandan akan sular etrafı ıslatmıyor, kenarlarına konan kuşlar, değişik nağmelerle ötüyorlardı.

Ansızın bir ayak sesi işitti. Ses gitgide yaklaşıyordu. Metin, vakit kaybetmeden hemen perdenin arkasına saklandı. Bir de ne görsün! Açık olan pencereden içeriye gizlice biri girmesin mi? Odada değerli ne varsa alıyor, yanındaki torbaya atıyordu. Attığı her eşyayla yüzü biraz daha değişiyor şekilden şekile giriyordu. Yanındaki torba dolunca gözlerinden ateşler çıkararak geldiği pencereden çıkıp gitti.

Metin'in kalbi korkudan küt küt atıyordu. Adamın gittiğini görünce hızla odadan çıkıp dördüncü

kapıyı açtı. Okul müdürü Ahmet Öğretmen'i gördü. Korkuları hafiflemiş, rahatlamıştı. Ahmet Öğretmen'in o kadar güzel bir bahçesi vardı ki Rengârenk çiçeklerle doluydu. Her bir çiçek farklı farklı kokuyordu. Birinin kokusu diğerine benzemiyordu. Metin, ömründe hiç bu kadar güzel bir bahçe görmemişti. Ahmet Öğretmen çiçeklerin her biriyle ayrı ayrı ilgileniyor, onları seviyor, kokluyordu. O bahçenin bahçıvanlığını yapıyordu. O böyle davrandıkça çiçekler de ona gülümsüyordu. Çiçekler gülümsedikçe Ahmet Öğretmen çok mutlu oluyordu. Boynu bükük suskun çiçekleri gördüğünde üzülüyor, onları da mutlu edebilmek için özel olarak ilgileniyordu.

Metin, dördüncü odadan ayrılıp tam beşinci kapıyı açacakken bembeyaz tüyleri, masmavi gözleri olan şirin mi şirin bir kedi gördü. Miyavlayarak Metin'i bir yerlere götürmeye çalışıyordu. Kedicik zıplayarak birkaç adım atıyor, Metin'in arkasından gelip gelmediğini, geri dönüp bakarak kontrol ediyordu.

Metin, kediciğin kendisini bir yerlere götürmek istediğini anlamış fakat kalan üç kapıyı açmadan da gitmek istememişti.

Acaba beni böyle ısrarla nereye götürmek istiyor diye düşündü, meraklanmıştı.

– Tamam, geliyorum, diye seslendi.

Kedicik, Metin'in geldiğini fark edince daha da hızlı koşmaya başladı.

– Dur, yetişemiyorum yavaş ol, diye seslendi arkasından. Koştukları koridorun kapısı çağıldayarak akan bir nehre açılmıştı. Nehrin üzerindeki asma köprüden geçerek bir kapının önünde durdular. Büyük bir kitaba benzeyen kapıdan oldukça güzel ışıklar yayılıyordu etrafa. Âdeta nurdan bir kapıydı bu.

– Çok ilginç, şimdiye kadar hiç böyle bir kapı görmedim, diye kendi kendine mırıldanarak yavaşça kapıyı açtı.

Karşısında yemyeşil kırlar, rengârenk çiçekler üzerinde duran kocaman bir sandık gördü. Sandığın etrafında birkaç kez dolandı. Merakını yenemeyip kapağını açtı. İçinde padişah fermanı gibi sarılı bir kağıt gördü. Kağıtta şunlar yazılıydı:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla:

Ey oğul!

Şimdiye kadar ibret dolu birçok olayla karşılaştın. Ne anlama geldiğini merak ediyorsan dikkatini ver öylece oku.

Gördüğün koca saray dünyadır.

Altın kapılar güzelliklere ya da çirkinliklere açılan yollardır.

Birinci odada gördüğün kristal vazo insanların kalpleridir. İçindeki inciler o kalpte bulunan güzelliklerdir.

İncilerin dökülüp de rengarenk çiçeklere dönüşmesi ise; o güzel kalplerden kopup gelen güzel sözlerdir. Güzel sözler her zaman o çiçekler gibi insanların gönüllerini süsler ve mutlu eder. Güzel konuşmanın başka bir şeye ihtiyacı yoktur. O zaten güzelliklerini gittikleri yerlere o çiçekler gibi götürür.

Gelelim siyah hortuma ve onun içinden akan katrana. Siyah hortum içinde kötülükleri barındıran kişidir. Katran ise, düşünmeden konuşup karşısındaki kişileri çok kolay kıran, üzen sözlerdir.

Ey oğul!

Herkes yol azığını harcar. Unutma, konuşmak yolculuğa benzer, nasıl ki yolculuğa çıkmadan önce hazırlık yapıyorsan; konuşmadan önce de düşüncelerini en güzel şekilde ifade edecek sözleri topla. Hazırlık yap, yıkılan gönlü tekrar yapmak kolay değildir. Bir kalp kırdığında Allah Teala'nın incindiğini; güzel söz ve davranışlarla bir insanın kalbini kazandığında Rabbinin daha fazla ikramda bulunacağını unutma!

Ey oğul!

İkinci kapıyı açınca her insana ait olduğunu gördüğün sandık akıldır. O değerli eşyalar duygu ve düşüncelerdir. Kilitleyerek anahtarın bir kişiye verilmesi ise o kişiye duyulan güvendir. Anahtar ise paylaşılan bir sır veya emanettir. Emanette emin ol, sana bir sır verildiğinde sakın ola bunu başkasıyla paylaşma.

Üçüncü kapıyı açtığında gördüğün kimse, hırsızlık yaparak şerefini alçaltan kimsedir. Unutma oğul! Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı Allah'a aittir. Doğru yoldan ayrılma, başkalarına ait eşyaya izinsiz el uzatma.

Şunu bil ki, insana kötü huylarını değiştirip iyi huylar edinmek için terbiye edici, ilim irfan öğretici öğretmenler gereklidir. Dördüncü kapının ardında gördüğün her bir çiçek öğrencilerdir. Hiçbir çiçeğin kokusunun diğerine benzememesi insanların farklı farklı yeteneklerle, güzelliklerle dolu olduğunu gösterir. O bahçıvan öğretmenlerindir. Seni en güzel şekilde yetiştirmeye çalışan o insanlara kulak ver. Bilmiş ol ki ilim insanın süsü, güzel ahlak meyvesidir.

Geçtiğin kitaptan kapı, Kur'ân'dır. Yaşayışını o Yüce Kitab'a göre yaparsan varacağın yer Cennet'tir.

Ey oğul!

Çok çok iyilik yap. Allah iyilik yapan ve kötülükten uzak duran kullarından razı olur.

Gözünü açıp dünya güzelliklerine baktığında okuduklarını unutma! Allah yâr ve yardımcın olsun diye yazıyordu.

Metin, dikkatle etrafına bir kez daha bakmak istedi. Gece lambasının loş ışığında yanındaki yatakta mışıl mışıl uyuyan kardeşinin sevimli yüzünü gördü.

– Okuduklarımı unutmayacağım Allah'ım, sana söz veriyorum diyerek, uykusuna kaldığı yerden devam etti.

Ağzınız Hayır Dualı Olsun

Sait AYDIN

Dicle Nehri'nin kıyısı Maruf-u Kerhî için bir okul gibiydi. Hemen her akşam talebelerini toplar bu nehrin şırıltıları arasında onlara ders verirdi. Bir akşam ders yaparlarken nehirden gelen çığlık ve kahkaha sesleri dersi böldü. Öğrencilerin dikkati ister istemez bozuldu. Dikkat ettiklerinde içki içen sarhoşların çıkardığı gürültü olduğunu anladılar. Talebelerden biri,

– Hocam bir beddua edin de şu günahkârlar haddini bilsin. Salları batsın da yaptıklarının cezasını çeksinler, dedi.

Ellerini açtı Maruf-u Kerhî ve talebeleri, o gençler için dua etmeye başladı:

– Allah'ım sen şu kullarını affet. Onların ahlakını güzelleştir. Ve bu kullarını da Cennetine kabul buyur, dedi. Sonra talebelerine döndü.

– Başkalarını affederseniz siz de affedilmeyi ümit edebilirsiniz. İnsanların kusurlarını gizlerseniz; Allah da sizin kusurlarınızı gizler, dedi.

Talebelerinden biri sordu.

– Efendim, söylediğiniz bu sözler beddua değil, hatta güzel bir duadır. Bu insanlara dua etmenizdeki sır nedir?

– Yavrularım, eğer Rabbimiz bu insanları affedip hallerini düzeltip Cennet'e koyarsa bizim bir zararımız olur mu?

– Hayır.

– Fakat bu kardeşlerimiz Cennet'e girdiği için biz kazançlı sayılırız. Şimdi siz şu Dicle Nehri'nde boğulan bir çocuk görseniz gidip onu kurtarmaz mısınız?

– Elbette kurtarırız. Çünkü böyle bir şeye yüreğimiz dayanmaz. Ona merhamet eder, iyilik yapmak isteriz.

– Bu kadar insanı Cehennem ateşinden kurtarmak bir çocuğu boğulmaktan kurtarmak gibi önemlidir. Hatta daha da önemlidir. Çünkü siz çocuğun dünya hayatını kurtarmış olursunuz. Fakat şu insanlar Cennet'e girdiğinde sonsuz bir hayatı kazanmış olacaklar.

Talebeleri Maruf-u Kerhî'yi çok iyi anlamışlardı. Hocalarının şu nasihati kulaklarına küpe olacaktı:

"Evlatlarım Mü'minin ağzı hayır dualı olmalıdır. Kimsenin hakkında kötülük dilemeyin. Ya hayır konuşun ya susun. İnsanları Cehennem'e değil Cennet'e götürmeye çalışın. Siz siz olun, güzel sözle süslediğiniz dilinizi, kötü söz ile kirletmeyin."

Çivi ve Tahta

Yazan: Mehmet TERZİ **Çizen: İsmail ÖZEN**

Oturmadan gidip bugünkü çivilerimi çakayım.
Ama bir dakika ya, ben bugün kimseyle tartışmadım ki.
Baba bugün tahtaya hiç çivi çakmadım biliyor musun?
Oğlum bu çok güzel bir haber, ama yeterli değil.
Şimdi sana bir şey daha söyleyeceğim. İyi dinle.
Oğlum senden şimdi de tartışıp kavga etmediğin her gün için bu tahtadaki çivilerden birini sökmeni istiyorum.
Aklından neler geçiyor bilmiyorum baba ama bugüne kadar benden ne yapmamı istediysen altından hep güzel şeyler çıktı.
Celal artık hiç kimseyle tartışıp kavga etmez, her geçen gün huzuru artar.
Ve gün gelir celal tahtadaki çivileri söker bitirir.
Bugün de kimseyle tartışmadığıma göre şu son çiviyi de sökebilirim artık .
Bugün tahtadaki son çiviyi de söktüm baba artık arkadaşlarımla tartışıp kavga etmiyorum.
Çok güzel oğlum aferin.
Ama şu tahta plakaya dikkatli bak. Ne kadar çok delik var görüyor musun? Artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak.
Arkadaşlarla tartışılıp kavga edildiği zaman kötü kelimeler söylenir. Ve her kötü kelime arkadaşlarının yüreğinde bir yara bırakır. Aynen bu çivilerin tahtada bıraktığı delikler gibi...
Arkadaşlarına kendini affettirebilirsin ama bu delikler aynen arkadaşlarının yüreğinde yara olarak kalacaktır.
Arkadaş ender bir cevher gibidir. Seni güldürür, yüreklendirir ve ihtiyaç duyduğunda yardımcı olur. Seni dinler sana yüreğini açar.
UNUTMA!

GÜLME VAKTİ

- Borç bini aştıktan sonra baklava ve börek ye...
- Deveye: "İnişi mi seversin, yokuşu mu?" demişler. "Düze ne oldu ki?" demiş.
- Tilkiye: "Tavuk yer misin?" demişler; "Adamın güleceğini getiriyorsunuz?" demiş.

DEVEYİ DÜZE ÇAKALI YÜZE

Her şeyi abartarak anlatmayı âdet edinen iki kişi konuşuyorlarmış. Birincisi,

– Dün akşam bir şimşek çaktı, ortalık gündüz gibi oldu. Dağın eteğinde tam beş bin çakal saydım, demiş. İkincisi,

– Şimşek çakınca, ben de dağın tepesinde bir deve gördüm, başını uzattı, ovadaki dereden su içti.

Birincisi bu abartıya dayanamayarak:

– Hadi hadi, deveyi düze indir, demiş. Öteki de lafın altında kalmayıp,

– Sen de çakalı yüze indir, diye cevap vermiş.

ALLAH ALLAH

Bir kişi Serdengeçti'ye sormuş.

– Konuşmalarında "Allah" kelimesini neden bu kadar çok kullanıyorsun?

Serdengeçti, kendisinden beklenen cevabı vermekte gecikmemiş.

– Allah Allah yahu, hiç haberim yoktu.

NE ALIRSINIZ

Yahya Kemal, çok şişman olduğu için, bir yokuşun sonundaki dükkânın önünde dinlenirken, içeriden çıkan tezgâhtar,

– Buyrun beyim, ne alırsınız, diye atılmış. Yahya Kemal tebessüm ederek,

– Evladım müsaade edersen bir nefes alacağım.

BİZİM ŞİŞMAN

– Ama ben bunları onu çekiştirmek için söylemiyorum ki!

– Peki duysa hoşuna gider mi?

– Yahu kardeşim, bu söylediklerim yalan mı şimdi yani?

– Dediklerin doğru olabilir ama bunları söylemek doğru değil. Söyledikların doğru olsa gıybet, doğru olmasa iftira olurdu. Yani her halükârda konuşman doğru değil. Ahmet, bu söz üzerine durdu, düşündü ama kabul etmeyi kendisine yediremeyince çamura yattı. Kaşlarını çatarak,

– Sen de beni günahkâr ettin çıktın. Hem arkadaşım değil mi yahu, söylüyorum işte. Bence sen olanları abartıyorsun.

– Hiç de düşündüğün gibi değil. Birgün sen de anlarsın inşallah.

Bu sahne burada bitti. Ahmet her şeyi unutmuştu. Ama bu konuşmadan birkaç gün sonra sınıftan içeri girerken duydukları onu epey şaşırttı. Arkadaşları "Şişman Ahmet! Bizim Şişman yahu." demişlerdi. Kafasını çevirip bakamamıştı bile. Birkaç gün önce arkadaşı ona dedikodunun kötülüğünü anlatmıştı ama o bunu kabullenmek istememişti. Şimdi kendisini bu girdabın içinde hissedince ne kadar hatalı olduğunu anladı. Buna rağmen arkadaşlarının konuşması onu sinirlendirmişti.

Onlara hatalı olduklarını haykırmak istedi. Yerinden kalkacaktı ki dersin içerisinde olduğunu anladı.

Zilin çalmasıyla start verilmiş yarış atı gibi fırladı. Arkadaşlarına bağırdı, çağırdı. Yorulunca durdu. Ancak arkadaşlarının yüzünde utanma emaresinin bile olmadığını hatta güldüklerini görünce sinirleri tepesine çıktı. Daha sonra arkadaşlarından biri cebinden bir kâğıt çıkararak ona gösterdi.

– Bu ne biliyor musun, dedi.

– Neyse ne? Bana ne bundan!

– Olur mu? Yarın sınıf maçımız var. Biz de liste yaptık, kimler güzel maç yapıyor diye.

Ahmet bir eliyle hafif içeri çekik göbeğini göstererek,

– Eeee. Neden bana "şişman" diyorsunuz peki, dedi.

– Yahu senin soyadın "Şişman" değil mi? Ahmet kırmızıdan pembeye dönüşen suratıyla,

– Evet, deyince arkadaşı sözüne kaldığı yerden devam etti. Ben de listeyi yaparken ismini yazıyordum. Ahmet deyince Sinan anlamadı. Diğer Ahmetlerle karışmasın diye ben de soyadınla söyledim. Sen de o sırada sınıftan içeri giriyordun, deyince Ahmet de gülmeye başladı. Artık hep birlikte gülüyorlar, arada durup "Şişman!.. Bizim Şişman!.." diyebiliyorlardı.

Ayna

ASLAN SAĞIR OLUNCA

Bir uçak kazası sonrasında ünlü kemancı ıssız bir çölün ortasına düşmüş. Kolunun altında da kemanı varmış. Bir süre sonra bir grup aslan dişlerini gıcırdata gıcırdata adamın yanına yaklaşmışlar. Kemancının birden aklına parlak bir fikir gelmiş. Kemanını kaptığı gibi çalmaya başlamış. Aslanlar, hemen etrafında halka olup, kımıldamadan onu dinlemişler. Birden başka yerden çıkagelen bir aslan, müzisyenin üzerine atlamış ve iki pençe darbesiyle zavallıyı yere sermiş. Diğer aslanlardan biri suratını asıp sormuş.

– Yahu, ne diye yedin adamı. Ne güzel çalıyordu.

Adamı yiyen aslan ağzını temizlerken, cevap vermiş.

– Yüksek sesle konuş, işitmiyorum. Sağır olduğumu bilmiyor musun?

Allah Bizi Çok Seviyor

Akif AKAY

Sevgi konmuş kâinatın mayasına, sevgi...
Güneş sevgiyle doğar...
Toprak sevgiyle besler bitkileri...
Yıldızlar sevgiyle göz kırpar geceleri...
Rengârenk çiçekler sevgiyle açar
Ve sevgiyle kokar burcu burcu...
Kuşlar sevgiyle uçar gökyüzünde...
Ve sevgiyle öterler cıvıl cıvıl...
Akarsular sevgiyle akar şırıl şırıl
Kelebekler sevgiyle açar kanatlarını desen desen...
Yağmur, sevgiyle iner toprağın bağrına, damla damla
Annelerin yüreği hep "sevgi sevgi" diye çarpar.
Eller sevgiyle kalkar...
Mevlâ'ya dua dua yalvarıp, sevgiyle dolmak için.
Ve Mevlâ sevgiyle cevap verir samimi dualara...
Arılar sevgiyle bal yaparlar bizim için...
İnekler, koyunlar sevgiyle süt verir bizlere...
Ağaçlar sevgiyle meyve verir hepimize
Emekleyen bir bebek sevgiyle tutar oyuncağını

Ve rüzgâr sevgi soluklarıyla eser
Balıklar sevgiyle yüzer sularda....
Dünya, sevgiyle döner Güneş'in etrafında...
Güneş, Ay, bulut, toprak, yıldız ...
Doğrusu bunlar cansız ve akılsız.
Ağaç, kuş, kelebek, arı...
İlahî bir sevktir yaptıkları
Allah, yarattığı her varlığın özüne sevgi yerleştirmiştir, sevgi...

Tuba ÖZCAN

YAKLAŞIYORLAR YAKLAŞIYORUZ

Sultan Alparslan, yaklaşık otuz bin kişilik ordusuyla Malazgirt Ovası'na doğru ilerliyordu. Bizans kuvvetlerinin durumunu öğrenmek ve ona göre bir plân yapmak için, öncü birlikler gönderdi. Bir süre sonra öncü birlikler, önemli bir haberle döndüler. Birliğin başındaki asker heyecan ve telaşla Sultan Alparslan'a,

– Hünkârım, yaklaşık üç yüz bin kişilik askeriyle büyük bir düşman ordusu bize doğru yaklaşıyor, dedi. Alparslan durumunu hiç bozmadan gayet sakin bir tavırla şu nükteyi yaptı.

– İyi öyleyse, biz de onlara doğru yaklaşıyoruz.

SIR

Fatih Sultan Mehmet'in torunu olan Yavuz Sultan Selim, kısacık ömründe sadece sekiz yıl padişahlık yaptı. Onun padişahlığı genellikle at üstünde seferlerde geçti. Yüce İslâm dininin güzelliklerini dünyanın dört bir bucağına götürmek için gece gündüz koşturuyordu.

Yavuz'un en ilginç yanlarından biri de çok iyi sır saklamasıydı. Bir sefere çıkmadan evvel, bu seferin nereye yapılacağını hiç kimseye bildirmezdi. En yakınları dahi bunu bilmez, fakat herkes her seferden önce bunu merak ederdi. Bir defasında Veziriazam Piri Mehmet Paşa, belki bu defa öğrenirim düşüncesiyle seferin ne tarafa olacağını padişaha sordu. Yavuz Selim cevaben,

– Vezirim, sen sır saklamasını bilir misin, diye sorunca, Piri Mehmet Paşa ümitlenerek,

– Bilirim sultanım, dedi ve heyecan dolu meraklı bakışlarını padişaha yöneltti.

Yavuz Selim, tebessüm ederek,

– İyi öyleyse, ben de iyi bilirim, dedi.

Göğsünün Yıkanması

Orhan BİLİR

Peygamberimiz sütannesi ile birlikte Medine'ye döndü. O, ne zaman Mekke'ye yönelse sanki bir el onu tekrar Medine'ye doğru çeviriyordu. Sanki bu yerlere çok iyi alışması, buralardaki insanlarla uzun ömürlü dostluklar kurulması isteniyordu.

Sütannesinin yanında kalmaya devam etti. Sütanne bu durumdan çok memnundu. Peygamberimiz'in uzun bir süre daha Medine'de kalmasını istiyordu. Fakat bir gün hiç anlamadıkları bir olay oldu.

Peygamberimiz ile sütkardeşi Abdullah evin bahçesinde oyun oynuyorlardı. İyi giyimli, beyaz elbiseli iki kişi yanlarına geldi. Peygamberimiz'in göğsünü yardılar. Göğsünü zemzem ile yıkadılar. İçinden siyah bir şey çıkarıp attılar.

Sütkardeşi Abdullah bu olayı görünce korktu. Soluk soluğa eve geldi. Başlarından geçen olayı anne babasına anlattı.

– Sütkardeşim Muhammed'le bahçede oynuyorduk. Bembeyaz elbiseli iki adam geldi. Kardeşimin kalbini yardılar.

İçinden siyah bir şey çıkardılar. Sonra da kalbini soğuk bir su ile yıkadılar.

Olayı duyan Haris ve Halime çifti koşarak olay yerine gittiler. Gerçekten de Peygamberimizin yüzü sararıp solmuştu. Önce onu sağ salim buldukları için şükrettiler. Ona sıkıca sarıldılar. Ardından az önce neler olduğunu sordular. Peygamberimiz anlatmaya başladı.

– Beyaz elbiseli iki adam geldi. Birisinin elinde içi kar dolu bir altın tas vardı. Beni alıp yere yatırdılar. İçimden siyah bir nesne çıkarıp onu attılar ve kalbim tertemiz oluncaya kadar karnımı buzlu karla yıkadılar. Sonra onlardan birisi diğerine,

– Bunu, ümmetinden on kişiyle tart, diyordu. On kişiyle beni tarttılar ve ben ağır geldim. Ardından,

– Yüz kişiyle tart, diye tekrarladı. Yüz kişiyle tartıldım ve yine onlara ağır geldim. Bu sefer de,

– O'nu ümmetinden bin kişiyle tart, dedi. Bin kişiyle de tartıldım ve yine ağır geldim. Bunu da görünce adam,

– Allah'a yemin olsun ki, şayet O'nu bütün ümmetiyle tartsan, yine O hepsine üstün gelir, dedi.

Bu olaya Halime- Haris çifti bir anlam veremedi. Bugüne kadar evin bereket sebebi olan emanetleri için endişe ettiler. Çocuğun başına bir şey gelmesinden korktular ve onu ailesine teslim etmek üzere tekrar Mekke'ye götürdüler.

Dedesi Abdulmuttalib ve Amine Annemiz onların kısa bir süre sonra geri dönüşüne bir anlam veremedi. Onlara:

– Daha düne kadar yanımızda kalması için ısrar ederken bugün neden erkenden geldiniz? Bir şey mi oldu, dedi.

Halime Annemiz yaşanan olayları anlattı. "Bizim yanımızda iken ona bir zarar gelmesinden endişe ediyoruz. Onu bu yüzden sizlere teslim etmek istedik." dediler. Amine Annemiz bu durumu büyük bir olgunlukla karşıladı. Evladının ileride yüce bir insan olacağını iyi biliyordu. Süt anne ile vedalaştılar. Böylece yeniden Mekke günleri başlamış oldu.

Gökyüzü Çiçekleri KELEBEKLER

Abdulkadir NEŞELİ

İlkbaharın müjdecileri, kanatları sanki halı, kilim desenleri...

Soğuk kış günlerinin ardından çevremizde dolaşmaya başlayan rengârenk gökyüzü çiçekleri ...

Kimi şairler "ipek kanatlı böcek" demiş ona, kimileri de havada uçan canlı bir çiçeğe benzetmişler. Bu ince, narin ve sevimli yaratıkların daldan dala, çiçekten çiçeğe konup durmaları hemen hepimizin dikkatini çekmiştir.

Dikkatle baktığımızda kelebeklerin bir kanadındaki desenin diğer kanattakiyle tamamen aynı olduğunu fark ederiz. Kanatların hem şekli hem de içindeki desenler simetrik olarak tasarlanmıştır. Aslında kuşlarda ya da başka canlılarda da simetrik tasarımlar görürüz. Ancak kelebeklerin kanatlarında simetrik yapının en güzel örneklerinin sergilendiğini, hatta zirveleştiğini söyleyebiliriz.

Yeryüzünde yaklaşık 100 binden fazla kelebek türü yaratılmış. Bunlardan bir kısmı gündüz, bir kısmı da gece kelebeğidir. Gece kelebeklerinin vücudu daha kalın ve tüylüdür. Onlara "pervane" ismi de verilir.

Yaklaşık 17 bin türü olan gündüz kelebeklerinden bazılarının isimleri şöyle: Anadolu melikesi, turuncu süslü kelebek, orman fisto kelebeği, benekli bakır kelebeği, zümrüt, sarı bantlı kadife, tavus kelebeği, küçük beyaz melek, alıç kelebeği, yırtık pırtık, apollo, bahadır, çokgözlü mavi, diken kelebeği, kırlangıçkuyruk, gümüş benekli zıpzıp…

Gündüz kelebeklerinin parlak ve ilgi çekici kanatları vardır. Ancak, tehlikeyi hissettiklerinde kanatlarını kapatarak kendilerini yere bırakırlar. Böylece birdenbire gözden kaybolur, fark edilmez hâle gelirler. Çünkü, Yüce Yaratıcı onlara kendilerini korumalarını sağlayacak ilginç bir özellik vermiştir. Kanatlarının arka yüzü parlak değildir. Çok donuk ve mat renktedir. Böyle olunca bulundukları yerde düşmanları tarafından kolayca algılanamazlar.

Kelebekler, yumurtayla çoğalır. Bitkilerin üzerine bırakılmış sert kabuklu kelebek yumurtasında bir "Ol!" emriyle hayat başlar. Gelişim tamamlanınca bu yumurtanın kabuğunu yiyerek bir tırtıl çıkar gün yüzüne. Tırtıllar bol bol yaprak yiyerek üç - dört hafta kadar beslenir. Beslendikçe büyür ve gelişirler. Olgunlaşan tırtıl

bulunduğu yerde baş aşağı sallanır ya da salgıladığı ipekle kendine bir koza örerek asılır. Buna "pupa dönemi" adı verilir. Bu dönemde tırtıldan muhteşem bir kelebek yaratılır. Kozadan ilk çıkışta kelebeğin kanatları hem buruşuk hem de ıslaktır. Hemen bir bitkiye tırmanıp birkaç saat güneşlenirler. Sonuçta Yüce Yaratıcı'nın izniyle kanatlar büyür, genişler ve incelir. Artık kelebek rengârenk ve desen desen muhteşem kanatlarıyla çiçekten çiçeğe uçmaya hazırdır.

Kelebekler, çiçeklerdeki balözleriyle beslenirler. Her kelebeğin ağzına, çiçekteki balözünü kolayca emebilecek bir hortum yerleştirilmiştir. Bir kelebek, hayatta kalabilmek için iyi beslenmelidir. Bu da iyi uçmasına bağlıdır. Kelebeklerin iyi uçabilmeleri için vücut sıcaklığının 30-40 derece civarında tutulması gerekir. Bunun için gerekli enerjiyi de güneşlenerek alır.

Kelebek türlerinin güneşlenme şekli de farklılık gösterir. Bazısı güneş ışığını emerek vücut sıcaklığını yükseltir, bazısı de ışığı vücuduna yansıtarak. Üstelik güneşlenme şekline göre kelebeklerin kanat renkleri de farklıdır. Kanadın rengi, Güneş'ten gelen hangi renk ışığın emileceğini gösterir.

Kelebeklerin çoğu birkaç hafta yaşar. 2-3 ay yaşayan türleri vardır. Monark kelebeği gibi bazı kelebek türleri 8 ay, kral kelebekleri de 10 ay kadar yaşayabilir. Uzun ömürlü kelebeklerin bir başka ilginç özelliği de binlerce kilometre yol kat ederek büyük bir göçü gerçekleştirmesidir. Bu yol bazen 5000 kilometreyi bulur.

Kelebekler, bitkilerin, bilhassa rengârenk çiçeklerin bolca bulunduğu ortamları çok severler. Ormanların açık arazileri, çayırlar, çimenler, yamaçlardaki patika yollar ve bu yolların kenarlarındaki bitkiler onlar için en uygun yaşama alanlarıdır. Çiçekten çiçeğe dolaşırken tozlaşmaya ve sonuçta çiçeklerin çoğalmasına sebep olduklarının farkında bile değildirler. Aslında bu, onlara yaptırılan önemli bir görevdir.

Kelebekler çok çeşitli büyüklüktedir :

İki kanat arasındaki mesafe 1 cm olan kelebekler olduğu gibi, 2, 3, 4, 5, 10 cm olan türler de vardır. Sıcak ve nemli bölgelerde yaşayan bazı kelebek türlerinin iki kanadı arasındaki mesafe 30 santimetre kadardır.

Şifa Kaynağı Bal

Halil ÖZDEMİR

Sabahın ilk ışıklarıyla kovandan çıkan bir arı için oldukça güzel bir gün başlayacak demektir. Karınlarının bir bölümüne toplayacakları çiçek nektarı için 1000-1500 çiçeği ziyaret etmesi gerekmektedir. Bizim kahvaltıda kaşık kaşık yediğimiz bal için arılar kim bilir kaç çiçeği dolaşıp nektar toplamıştır. Bence bal yerken bizler için bu kadar çalışan arıları düşünüp Yüce Yaratıcımıza şükretmeliyiz.

Uzunluğu 1-3 cm arasında değişen arının vücudu baş, göğüs ve karın olmak üzere üç bölümden oluşur. En arkadaki karın bölümü gövdenin öbür bölümlerinden daha uzundur ve halka biçiminde bölümlerden meydana gelir.

Arıların bu karın yapısının iç kısmında, birine bal torbası ve diğerine de kursak adı verilen iki mide vardır. Arı çiçeklerden aldığı bal özünü önce kursağında bal haline getirir. Arının karın bölgesi bir kimya laboratuvarı gibi çalışmakta ve bal üretmektedir.

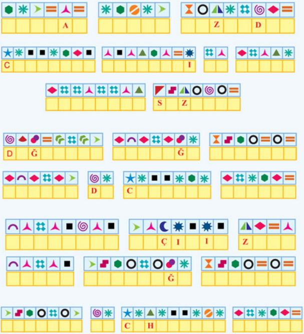
Arıların hazırladığı bal, kendi ihtiyaçlarından çok daha fazladır. Diyebiliriz ki Allah arıları, âdeta minik birer bal kutusu gibi yaratmış, balı da onların aracılığıyla bize sunmuştur. Bal; kıvamlı, bol enerji veren ve aynı zamanda şifa verici özellikleri olan, besin değeri yüksek, tümüyle tabiî, harika bir besindir. Öte yandan pek çok hastalıkta koruyucu ve tedavi edici etkileri olduğu da, tıp uzmanlarınca kabul edilmektedir.

Kur'ân-ı Kerim'de arılar şu ayetlerle açıklanmaktadır. "Rabbin bal arısına vahyetti:

Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları kovanlardan kendine evler edin! Sonra her türlü üründen ye de, Rabbinin sana müyesser kıldığı yollara çık. Karınlarından, çeşitli renklerde bir şerbet çıkar ki, onda insanlar için şifa bulunur. Düşünen bir topluluk için bunda bir ibret vardır. (Nahl, 68-69)

HADİS BULMACA

Anahtar

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J

K L M N O Ö P R S Ş T U Ü V Y Z

Peygamber Efendimiz'in Nükteleri

İdris KARA

DEVE YAVRUSU

Abdullah isminde bir sahabi, Peygamber Efendimiz'i ziyaret edip ona bir ihtiyacını arz edecekti. O'nun mescitte olduğunu öğrenince, aceleyle oraya gitti. Bu sırada Peygamberimiz, en yakın arkadaşları Hazreti Ebubekir ve Hazreti Ömer'in de bulunduğu bir ortamda sohbet ediyordu.

Abdullah (radıyallahu anh) mescide girip selâm verdi.

– Yâ Resûlullah, bir deveye ihtiyacım var, bana bir deve verebilir misiniz, diye sordu.

– Sevgili Peygamberimiz ona bir latife yaparak,

– Abdullah, seni bir deve yavrusuna bindireyim, dedi.

Bu söz üzerine Abdullah pek memnun olmayıp,

– Yâ Resûlullah, ben deve yavrusunu ne yapayım, o beni taşıyamaz ki, deyince Peygamber Efendimiz tebessüm ederek,

– Her deve mutlaka bir devenin yavrusu değil mi, buyurarak, deve yavrusuyla neyi kastettiğini izah edince, oradakiler bu güzel şakaya güldüler.

OTUZ ÜÇ YAŞ

Cennetle müjdelenen sahabilerden Zübeyr ibn Avvam'ın annesi Safiye Hanım, bir gün, Peygamberimizin huzuruna geldi.

– Yâ Resûlullah, benim için dua et de Cennet'e gireyim, dedi.

Sevgili Peygamberimiz bu yaşlı teyzeye:

– Yaşlı kadınlar Cennet'e giremez, deyince kadın bir an için çok üzüldü.

Peygamber Efendimiz bunu fark etti. Onun daha fazla üzülmesini istemediği için,

– İnsanlar ihtiyar olarak değil de genç olarak Cennet'e girecekler demek istedim, buyurdu. İnsanların Cennet'e otuz üç yaşında genç olarak gireceklerini anlatarak onu teselli etti.

Bunun üzerine Safiye Hatun sevinerek oradan mutlu ve memnun ayrıldı.

İKİ KULAKLI ÇOCUK

Peygamber Efendimiz, çocuklarla şakalaşır, yer yer onların oyunlarına katılır ve onları sevindirirdi. Hatta sahabiler, bütün hayırlı ve güzel işlerde olduğu gibi çocuklarla şakalaşmada ve onları sevmede de Peygamberimizin en önde olduğunu anlatmıştır.

Hazreti Enes on yaşından itibaren, hizmet etsin diye annesi tarafından Peygamberimiz'e teslim edildi.

Sevgili Peygamberimiz on yaşında İslâm dinine hizmet etmeye başlayan bu çocuğa bazen "iki kulaklı Enes" ya da "Seni gidi iki kulaklı" diye şaka yapardı.

Peygamberimiz'in bu güzel şakasında şunları görüyoruz:

Birincisi Sevgili Peygamberimiz, şaka yaparken dahi her şeyin doğrusunu söylemiştir. O şakayla bile en küçük bir yalan söz söylememiştir.

İkincisi de Efendimiz Hazreti Enes'e "iki kulaklı" diye hitap ederken, "söylenenleri dikkatli dinlemeye ve anlamaya" özendirmek istemiştir. İşte Peygamber Efendimiz'in nükteleri, latifeleri, şakaları, esprileri böyle eğitici ve öğreticiydi.

ZAHİR BİZİM TARLAMIZ

Peygamber Efendimiz'in bütün arkadaşları, O'nu çok severdi. Bunlardan biri de "Zahir" adında, köyde yaşayan bir sahabiydi. Zahir, köydeki tarlasında yetiştirdiği sebze ve meyvelerden, çiçeklerden Peygamber Efendimiz'e getirir, hediye ederdi. Sevgili Peygamberimiz Zahir için şu espriyi yapardı.

– Zahir bizim tarlamız, biz onun şehriyiz.

Bu nüktenin altındaki gerçek, Sevgili Peygamberimiz'in Hazreti Zahir ile hediyeleşmesiydi. Çünkü Sevgili Peygamberimiz kendisine köyden getirilen bu hediyelere, şehirdeki ürünlerden hediye ederek karşılık verirdi,

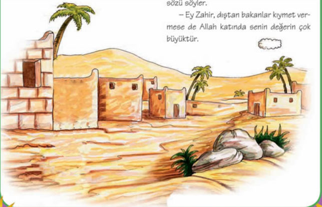
Bir gün Zahir yine köyde yetiştirdiği ürünleri şehre getirmiş, pazarda satmak için kendisine bir yer arıyordu. Allah Resûlü de bu sıralarda pazar yerindeydi. Zahir'i gördü ve onu takip edip, elleriyle gözlerini kapatarak,

– Bu köleyi alacak var mı, dedi.

Gözlerini kapatanın Resûlullah olduğunu anlayan Zahir,

– Yâ Resûlullah, bana kimse bir kıymet biçmez, değer vermez. Çünkü benim yüzüm çirkindir, deyince Allah'ın sevgili elçisi Hazreti Muhammed Aleyhisselâm, ona şu tatlı sözü söyler.

– Ey Zahir, dıştan bakanlar kıymet vermese de Allah katında senin değerin çok büyüktür.

KISSADAN HİSSE

İKİ ASKER

Ahmet AKBAŞ

Zamanın birinde bütün insanların sayısı kadar büyük bir ordu varmış. Bu büyük orduda iki asker de acemiymiş. Askerlerden birisi verilen görevi noksansız yaparmış. Diğeri ise onun gibi düşünmez.

– Kardeşim bana ne eğitimden, görevden! Ben kendime para kazanacak bir iş bulacağım dermiş.

Oysa askerlerin her türlü ihtiyacı zaten devlet tarafından karşılanırmış. Hem askerlik önemli bir görev olduğu için başka işler yapmaya izin yokmuş. Böyle büyük bir orduda herkes kafasına göre iş yapmaya kalksa ne düzen kalırmış ne ordu. Ordusu olmayan bir devletin ise sonu gelmiş sayılırmış. Bunu komutanlar da çok iyi bilirmiş ama inatçı asker kafasını kullanmamış.

Silahı, görevi bırakıp keyfine göre davranırmış söz dinlemez asker. Ne garip ki işini yapmadığı gibi başka bir kazanç da elde edememiş. Hem boş boş oturmuş hem de askerin yemeğini yemiş, yatağında yatmış.

Bu asker şimdilik keyif içinde yatadursun diğeri herkese örnek olur, göz doldururmuş. Kumandan bu askeri ödüllendirip tebrik etmiş. Günü bitince de büyük bir törenle memleketine gönderilmiş. Bu arada komutanın gözüne girdiği için de yıllarca yetecek altınları da hak etmiş.

Bu asker keyif ve huzur içinde ailesine giderken diğeri işini yapmadığı için hapse atılmış. Hem diğer askerlerin ve komutanın azarını işitmiş. İnsanlar ona acıyarak bakmış. Beş kuruş paraya muhtaç hâle gelmiş. Çünkü ceza olarak aylığı da kesilmiş. İş bu kadarla kalsa… Hapse atılan bu askerin vazifesi tekrar başlamış. Boşa geçen günlerini aylarını düşünen askerin aklı da başına gelmeye başlamış. Terhis olan arkadaşının ne kadar doğru konuştuğunu artık çok iyi anlıyormuş.

KUR'ÂN OKUMA ADABI

Adımıza gelen bir mektup olsa bunu hemen açıp okumak isteriz. İçindekileri de merak ederiz. Kur'ân, Allah tarafından biz insanlara gönderilen bir mektup olduğuna göre O'nu da okumamız gerekmez mi? Üstelik Yüce Rabbimiz Kur'ân okumayı ibadet kabul edip sürekli okumamızı da istiyor. Fakat Âlemlerin Rabbinden gelen bu kitabı okurken ona saygılı olmalıyız. İşte Yüce kitabımızı okurken yapacaklarımız;

- Okumaya başlamadan önce ağzı misvaklamak ya da fırçalamak
- Temiz bir yerde okumak
- Abdestli okumak
- Kıbleye doğru okumak
- Başlarken "Euzubesmele" çekmek
- Her sûrenin başında "Besmele" çekmek
- Kur'ân'ın anlamını düşünmek
- Güzel bir sesle okumak
- Kuralına uygun okumak
- Acele etmeden anlaşılır şekilde okumak

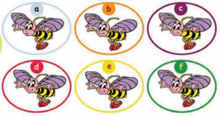

Bilmece Bildirmece

Tıpkısının Aynısı

Ben bal arısıyım. Kur'ân-ı Kerim'de benim adımı taşıyan bir süre var biliyor musunuz? Hangi süre olduğunu büyüklerinizden öğrenirsiniz. Fakat önce şu soruyu bilin: Sağdaki resimlerden biri benimle tıpatıp aynı. Acaba hangisi, bulur musunuz?

Farklı Yollar

Üç farklı yolu kullanarak üç ayrı kelime oluşturabilir misiniz? Not: Kelimelerin ilk harflerini ok işaretiyle gösterdik. Haydi bakalım kolay gelsin...

Kelime Avı

Aşağıdaki karışık-harfler arasında yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim ile ilgili yedi tane kelime var. Bu kelimeleri bulup üzerlerini karalayın. Kalan harfleri sırayla okuyunca Sevgili Peygamberimiz'in (sallalahu aleyhi ve sellem) bir hadis-i şerif'i ortaya çıkacak.

CÜZ HAFIZ SURE FURKAN
AYET VAHİY HATİM

a	s	i	n	a	k	r	u	f	z
i	y	n	e	n	z	h	a	y	ı
r	l	e	ı	n	ı	ı	z	k	u
r	a	n	t	y	ı	c	f	k	e
r	i	m	i	i	ö	ü	ğ	a	r
e	n	h	e	n	v	z	e	ö	h
ğ	a	r	e	m	i	t	a	h	t
v	e	n	s	u	r	e	d	i	r

Söz Bulmaca

☾✹🌷 s✹h★b★ ☾ü🌷k s✹h★b★
....
H✹○★ bu○u○ ★🌷k s✹h★b★
....
☾✹🌷 d✹ y✹🌷✹○ ☾ü🌷k de y✹🌷✹○
....
V✹r b★r✹z d✹ se○ oy✹🌷✹○
....

Yan tarafta Yunus Emre'ye ait mısralar yazılı. Bulmanız için bazı ipuçları veriyoruz:
✹ işareti olan yerleri "a" ile,
★ olan yerleri "i" ile,
☾ olan yerleri "m" ile,
🌷 olan yerleri "l" ile,
○ olan yerleri "n" ile
değiştirin. Kolay gelsin...

BİR YUDUM SU

Şefik UMUCU

Huzeyfetül Adviye, Yermuk vakasından sonra yaşadığı ilginç olayı şöyle anlatıyor.

– Meydan muharebesinin bittiği dakikalardı... O gün çok şehit vermiştik ve her taraf yaralılarla doluydu. Yaralılardan bir kısmı da belki şehit olmak üzere son nefesini veriyordu. Su dolu mataramı yanıma aldım ve aralarında dolaşmaya başladım. "Belki birkaç yudum su vererek bir hayat kurtarabilirim!" diye düşünerek meydanda ilerlerken, az öteden yanık bir ses geldi.

– Aah, bir su! Bir yudum su!

Hemen sesin geldiği tarafa koştum. Yanına vardığımda, her tarafı yara bere ve kanlar içinde uzanmış yatıyordu. Zor da olsa tanımıştım onu; Peygamber Efendimizin vefatından kısa bir süre önce Müslüman olan İbni Hişam'dı bu... Dudakları kupkuru olmuştu ve bir yudum suya ne kadar da muhtaçtı. Mataramın kapağını açıp suyu tam ağzına götüreceğim sırada, yan taraftan az öncekine benzer bir ses daha geldi.

– Su! Su! Bir yudum su!

Bu iniltili sesi , kendisine su vereceğim İbni Hişam da duymuş olmalı ki matarayı elinin tersiyle itip, güçlükle,

– Ona götür, deyiverdi. Bir yandan da sesin geldiği tarafı işaret ediyor, bir an evvel su isteyen ikinci yaralının imdadına koşmamı istiyordu benden. "Keşke bir yudum içseydi şu sudan!" diye düşündüm bir an. Fakat, hâl ve hareketleriyle o kadar çok ısrar etti ki sonunda dayanamadım ve hemen diğer yaralıya koştum. Susuzluktan dudakları kupkuru kesilen bu yaralının vücudu, kılıç yaralarıyla doluydu. Âdeta tanınmaz bir vaziyetteydi. Dikkatle baktığımda bir de ne göreyim... Yerde yatan yaralı amcamın oğlunun ta kendisiydi. Hemen matarayı ona uzatıp su vermek istedim. Allah'ın bir hikmeti ki tam bu sırada yakınlardan bir ses daha geldi. Bu ses de öncekilerin bir benzeriydi.

– Ahh bir su! Bir yudum su yok mu!

"Amcamın oğluna biraz su verip, sonra üçüncü yaralıya giderim." diye düşünüyordum. Matarayı ağzına yaklaştırmama rağmen, amcamın oğlu da ilk yaralı gibi civanmertlikle arkadaşını gösterdi. Elini tersiyle matarayı iterek, sesin geldiği tarafı işaret etti ve güçlükle,

– Ona götür, deyiverdi.

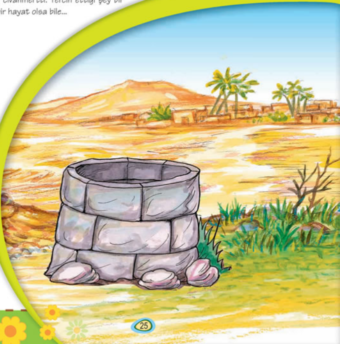
Hemen üçüncü yaralıya koştum. Vakit kaybetmeden suyu ona doğru uzattım, ama geç kalmıştım. Kupkuru dudakları bir yudum suyla ıslanmadan o, Hakk'ın rahmetine kavuşmuştu. Benim elimdeki mataranın suyu ona nasip olmasa da şehitlik şerbetini çoktan içmişti bu sahabi. Allah'ın izniyle belki de ötelerde Cennet kevserlerini içecekti.

Onun şehit olduğunu farkeder etmez hemen amcamın oğluna koştum. Madem bu şehit oldu, hiç olmazsa ona bir yudum

su vereyim, dedim. Ne kadar acele etsem de amcamın oğlu ruhunu Rahman'a teslim etmişti. Bari ilk gördüğüm yaralıyı, İbni Hişam'ı kurtarayım dedim. Koşarak O'nun yanına vardığımda, şehitler kervanına onun da katıldığına şahit oldum. Böylece mataranın suyu elimde kalakaldı.

Sahabiler, kendisi için istediği bir iyiliği, mü'min kardeşi için de isterdi ve bu konuda çok hassastı. Hatta kendi nefsiyle kardeşininki yan yana geldiğinde, çok rahatlıkla hiç tereddüt etmeden kardeşini tercih edecek kadar civanmertti. Tercih ettiği şey bir can, bir hayat olsa bile...

Bu hadiseler açıkça gösteriyordu ki yaşamak için değil, yaşatmak için vardı onlar. Çünkü ne de olsa onlar Nebîlerin Sultanı Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın sahabileriydi. Öyle büyük ve şanlı bir peygambere böyle güzide sahabiler ne de güzel yakışıyordu. Böylesine güzel bir kardeşliği Yüce Rabbimiz bizlere de nasip etsin. Peygamber Efendimiz'in ve O'nu canlarından çok seven sahabînin yolundan, Yüce Allah bizleri ayırmasın.

Dilek Üstün ÖZALP

YILDIZLARA YOLCULUK

Annesinin yoğun çabalarına rağmen bir türlü uyuyamadığı bir akşamın sabahındaydı. Göz kapakları açılmamakta ısrar ediyordu. Gözlerini açamasa da kulakları dışarıdaki gürültüyü açık bir şekilde duyabiliyordu. Burası sessiz bir apartmandı. Genelde yaşlı insanlar oturuyordu. Müzik sesi biraz fazla olunca sinirlenen apartman sakinlerine sahipti, Değişim Apartmanı. Hiçbir şey değişmediği hâlde adını Değişim Apartmanı koymuş olmaları çok güldürmüştü ilk duyduğunda Buğra'yı.

21. yy'da yaşamalarına rağmen geçmişe duydukları özlemden midir bilinmez, hiçbir şeyi değiştirmek istemiyorlardı hayatlarında.

Bunları düşünüp dururken, bir sağa bir sola dönüp duruyordu sıcak yatağında. En sonunda dayanamayıp fırladı yataktan. Odasının içine rengârenk ışıklar sızıyordu kalın perdenin kenarından. Hızlı adımlarla pencereye doğru yürüdü. Perdenin kenarını aralayıp dışarıya baktığında bir de ne görsün: Gökyüzünde manevralar yaparak uçan bir sürü araba. Polis motoruna benzeyen garip araçlar, siren seslerine benzeyen sesler çıkartıyorlardı. Anlaşıldığı kadarıyla hava trafiğini düzenliyorlardı. Etrafta robot temizlik görevlileri vardı. Şehri temizlerken gıcır gıcır etmişlerdi. Köşedeki otobüs durağı hâlâ duruyordu. Eski hâline nazaran, çok da modern gözüküyordu. Durakta bekleyen sınıf arkadaşı Büşra değil miydi? Elinde cep telefonuna benzeyen garip bir alet tutuyordu. Buğra'nın telefonu çalmaya başladı.

– Günaydın Buğra! Durakta seni bekliyorum. Okula gitmeye niyetin yok galiba.

Şaşkınlığını üzerinden atamamıştı. Bunun bir rüya olduğunu düşünerek cevap vermedi önce. Sonra ses yinelenince cevap verdi biraz kekeleyerek:

– Ee, evet geliyorum, dedi

Az sonra Büşra'nın yanına durağa gitti. Okul servis aracı gökyüzünden alçalarak yaklaştı Büşra ile Buğra'nın yanına. Yanlarından, uçan kaykaylarla, oynaşan çocuklar geçiyordu. Servisin içerisinden okul arkadaşlarının sesleri geliyordu neşeli bir şekilde. Buğra her zamanki yerine oturdu. Bu sefer her sabah olduğu gibi uykulu gözleri yerine, şaşkın şaşkın bakınıyordu etrafına. "Ne olmuş böyle dünyaya" diyerek... Öğretmenleri bugün onları uygulamalı bir fen bilgisi dersi için uzaya götürüyordu. Dünya, Güneş ve Ay'ı daha yakından inceleyeceklerdi. Yolculuk uzayın uçsuz bucaksız karanlığının içineydi. Uzay mekiğini andıran okul aracı, gökyüzüne doğru yükseldikçe aşağıdaki cisimlerin küçülüşü onu çok etkilemişti. Aşağıdayken büyüklüğü başını döndüren gökdelenler nasıl da küçülmüştü birer birer. Gökdelenler arasında Değişim Apartmanı'nın küçücük cüssesi, daha da bir minikleşmişti. Sonra sordu kendi kendine: bizim devleştirdiğimiz meseleler, problemler ne kadar da minikti oysaki!

Ve Dünya'nın etrafında dolaşmaya baş-

ladılar. Öğretmenlerinin görevlendirdiği bir arkadaşları başladı anlatmaya:

– Ben Ali Kuşçu. Size 15. yy'dan seslenen bir Türk astronomi bilginiyim. Babam Türk sultanı Uluğ Bey'in kuşçusu olduğu için ailem bu lakabı almış. Eğitimimi Semerkant'ta tamamladım.

Buğra dayanamayıp söze karıştı:

– Fatih Sultan Mehmet zamanında hizmet verdiğinizi zannediyordum.

– Doğru söylüyorsunuz. Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'ın hizmetinden sonra Fatih Sultan Mehmet hazretleri beni İstanbul'a davet etti. İstanbul'da matematik ve astronomi dersleri verdim.

Ali Kuşçu konuşmasına devam ederken, uzay mekiğinin camından gözü Ay'ın üzerinde yürüyen astronota ilişti. Fotoğraflarını çok görmüştü ancak kendi gözleriyle görmek onu çok heyecanlandırmıştı. Bir yandan astronotun çalışmalarını seyrederken kulağı da Ali Kuşçu'nun sesindeydi.

– Mısırlılar Milâttan önce 6. yüzyılda Dünya'nın yuvarlak olduğunu ve üzerinin sularla kaplı olduğunu düşünüyorlardı.

Arkadaşlarından birisi sordu:

– Şu anda Ay üzerindeyiz. Dünya'dan uzaklığımız yaklaşık olarak ne kadardır?

– Dünya ile ayın arası 385 bin km uzaklıktadır. Güneş ile Dünya arası ise 150 milyon kilometre. Dünyamız Ay'ın yaklaşık 50 katı büyüklüğündedir.

Öğretmenleri Ay'ı göstererek:

– Çocuklar, Ay'ın üç türlü hareketi vardır. Kendi etrafında, Dünya'nın etrafında ve Dünya ile birlikte Güneş'in etrafındaki hareketleridir.

Öğretmenleri bunları anlatırken uzay mekiği hızını almış gidiyordu. Hepsi merakla öğretmenlerine bakıyordu. Öğretmen:

– Yeni ay evresinde Ay, Dünya ile Güneş arasındadır. Ay'ın karanlık yüzü Dünya'ya dönük olduğu için Ay görünmez. Bir hafta sonra ilk dördün evresi başlar. Ay "D" şeklinde gözükür.

Buğra söz alarak ilave etti:

– Dolunayda Ay tepsi şeklinde gözlenir. Daha sonrada son dördün evresi meydana gelir, yine Ay "D" şeklini alır değil mi öğretmenim?

– Aferin Buğra, dedi öğretmenleri.

Ali Kuşçu ilave etti.

– Ay'ın hem kendi hem de Dünya çevresinde dönüş süresi 29,5 gündür. Bu nedenle Dünya'nın aynı noktasından bakan bir kişi Ay'ın hep aynı yüzünü görür.

İtalyan bilim adamı Galile rolündeki öğrenci söze girdi:

– Benim Güneş merkezli Güneş Sistemi'ni savunmam işte bu sebepten dolayıdır. Bakın Dünya kendi ekseni üzerinde dönerken gece ve gündüz oluşmakta, bu dönüş 24 saatte tamamlanmaktadır. Biz insanlar buna bir gün diyoruz. Güneş etrafında dönmesini ise 365 günde tamamlıyor. Buna da bir yıl diyoruz.

Galile'nin sözünün bitmesiyle sarsılmaları bir oldu. Öğretmen:

– Korkmayın çocuklar, bir göktaşı uzay mekiğimizi sıyırarak geçti. Şu an endişelenecek bir şey kalmadı. Hadi artık eve dönelim, dedi.

Uzay mekiği sert manevralarla göktaşları arasında hızla ilerleyerek mavi gezegenimize doğru inişe geçti. Dünya uzaydan ne kadar da muhteşem gözüküyordu. Allah uzayı da boş bırakmamış, Dünya gibi süslemiş, insanların beğenisine sunmuştu. Yıldızlar Dünyamızı ortasına almış, değerli bir inci gibi saklıyorlardı adeta aralarında. Ve uzay mekiği yavaş yavaş alçalarak mahalledeki durağa iniş yaptı. Artık mavi gezegenimize, yuvalarına geri dönmüşlerdi.

Bilmece Bildirmece

Labirent Ezanın okunduğunu duyan Ömer camiye gitmek istiyor, fakat karşısında bir labirent var. Yardımcı olup, en kısa yoldan onu camiye ulaştırır mısınız?

Harfler

Karışık harfleri, altlarındaki sayılara göre sıraya dizin ve alttaki boşluğa yazın. Ortaya çıkan kelime size neyi hatırlatıyor?

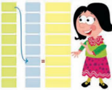

....

Kelime Yerleştirme Aşağıdaki kelimeleri uygun kutulara doğru olarak yerleştirirseniz, sarı renkli kutucukları yukarıdan aşağıya okuduğunuzda bir isim bulacaksınız.

Heceler Yeşil ve mavi kutulardaki heceleri uygun şekilde birleştirin. Kur'an-ı Kerim'deki sekiz farklı surenin adlarını bulacaksınız.

Gölgeler Güvercinin gölgesini bulabilir misiniz? Gölgeleri biraz çevirdik haberiniz olsun...

Yalan benden uzaktır

İsmail KÖKSAL

Kervan dinlenmek için mola vermişti. Yolcular buldukları ağaç gölgesine oturmuştu. Kimi uyuyordu, kimisi de yemek yiyordu. Küçük Abdulkadir de bir ağacın altında durmuş tatlı hayaller kuruyordu.

"Anneden babadan ayrılmak zordu ama ilim öğrenmek için buna katlanmak lazım, diyordu.

Abdulkadir daha çocuk yaşına rağmen,

– Anne ben izin verirseniz ilim öğrenmek için yola çıkmak istiyorum, dedi.

Bu ilim aşkına hayran kalan annesi oğlunun başını okşadı, öptü ve bağrına bastı, sonra da:

– Oğul dedi yolun açık olsun. Unutma her zaman doğru ol. Ne olursa olsun doğruluktan ayrılma... Ayrılma ki Hakk da yoldaşın olsun."

Abdulkadir annesiyle son anlarını hatırlamışken bir anda kervandaki sessizlik bozuluverdi. Dört bir yandan gelen atlılar bağırıp çağırıp yolcuları bir yere toplamaya başladı. Bazısı kaçmaya çalışıyordu. Ama kıskıvrak yakalanıyor, toplanılan yere getiriliyordu.

Herkesle beraber Abdulkadir de oradaydı. Eşkiyalar paraları toplamaya başlayınca kervanın soyulduğunu Abdulkadir de anladı. Eşkiyaların lideri herkesi tek tek yanına alıyordu. Bütün paralarını aldıktan sonra kahkaha atarak:

– İşte şimdi beş parasızsın. İstediğin yere gidebilirsin, diyordu.

Bütün yolcuların varı yoğu her şeyine el koyan eşkiyalar, ayrılmak üzereyken, birisi küçük Abdulkadir'i gördü.

– Çocuk dedi, sende bir şey var mı?

– Evet, bende tam kırk altın var.

Adam inanmadı.

– Bak benimle dalga geçme sonra kötü olur, dedi.

Sonra çocuğu aldı ve liderlerinin yanına götürdü.

– Reis, bu çocuk üzerinde kırk altın olduğunu söylüyor.

– Bu çocuk mu, dedi kaşlarını çatarak.

Sonra,

– Annesi babası yok mu bu çocuğun?

– Benim kimsem yok tek başımayım.

– Yaaa ... öyle mi?

– Evet aynen öyle.

– Sen akıllı bir çocuğa benziyorsun.

– Bence sen hiç benzemiyorsun!

Reis kızardı kızgınlaştı. Sonra kendini toparladı.

– Evet cesur çocuk dedi, söyle bakalım. Kırk altın nerede?

– Gömleğimin içinde saklı.

Hemen aradılar ve tam da çocuğun dediği gibi kırk tane altın buldular. Eşkiyalar sevinirken reisin kafası karışmaya başlamıştı. Çocuğa sordu.

– İsmin ne senin?

– Abdulkadir...

– Nereye gidiyorsun?

– İlim öğrenmeye.

Alay edercesine güldü.

– Sen dedi niçin ilim öğreneceksin, yoksa para kazanmak için mi?

– Paradan başka bir şey bilmez misin sen?

– İlim paradan daha kıymetlidir.

– Neden evlat bana söyler misin?

– Söylememe gerek var mı sizce. Biraz düşünseniz anlarsınız. Bakın bu insanlara hepsi kocaman adamlar olmasına rağmen paralarını koruyamadılar. Ona sahip çıkamadılar.

– Eeee...

– Yani insan parasını kendisi korur. Fakat ilim sahibini korur.

Bu cevap üzerine reis bir şey diyemedi. Aslında çocuğun konuşmalarının doğru olduğunu biliyordu. Fakat yıllardır yaptığı tek şey soygunculuktu.

Konuyu değiştirerek.

– Çocuk! Sen isteseydin bize bu altınları vermeyebilirdin.

– Nasıl yani?

– Mesela bende para yok derdin, olur biterdi.

– Ben doğru sözlü olacağıma dair anneme söz vermişim reis efendi. Ondan daha önemlisi ise dürüst olmak ve yalan söylememek benim Allah'a karşı bir vazifemdir. Nasıl olur da ben kırk altın için yalan söylerim. Reisin gözlerine bakarak sözlerine devam etti.

– Üzerimde değil kırk altın olması; arkamda kırk deve yükü altınım olsaydı bile ben yine doğruyu söyleyecektim. Çünkü benim için Allah'ın rızası, kırk deve altın şöyle, dursun bütün dünyadan daha kıymetlidir.

Abdulkadir'in her sözü reisin kafasında şimşek gibi çakıyordu.

Reis bu sözleri iyice düşündü ve arkadaşlarına seslendi.

– Herkese parasını geri verin!

Şaşkınlıktan kimse harekete geçemedi. Beklemedikleri bir şeydi bu.

– Beni duymuyor musunuz?

Sözüyle denileni yapmaya başladılar. Bütün yolcular kaybettikleri mallarına ve paralarına yeniden kavuşmuştu.

Reis adamlarını yanına topladı.

– Bakın, dedi çocuğu göstererek... Sonra aralarındaki konuşmaları anlattı.

– Bir çocuk Allah'a karşı bu kadar saygılı ise bizim eşkıyalık yapmamız sizce doğru mu? Ben bırakıyorum çalıp çırpmayı. Bundan sonra dürüst bir insan olarak yaşayacağım. Benimle gelmek isteyen gelsin.

Bütün adamlar adına birisi.

– Sen bizim eşkıyalıkta liderimizdin, bundan sonraki hayatta da biz seninle beraberiz.

Bunun üzerine bütün adamlar bu kötü işi bırakıp teslim olmaya karar verdiler.

Çocuk Reis'e,

– Reis bey dedi, şimdi daha iyi anladım.

– Neyi?

– İlmin paradan daha kıymetli olduğunu...

– Nasıl yani?

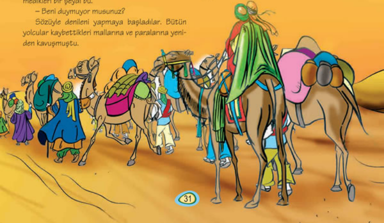
– Görmüyor musun? Doğruluk hakkındaki ilmim şu kervandaki bütün adamların parasını geri getirdi. Evet evet ilim paradan daha kıymetlidir.

Çocuk tebessüm ederek tövbe eden reise baktı.

– Sen de akıllı bir adammışsın, dedi. İyi ile kötüyü birbirinden ayırdın ya ondan anladım.

Tebesüm ederek ayrıldılar.

Kervan yola devam etmek için hazırlanırken, Abdulkadir ilmin kıymetini daha iyi anladığı için sevinç içinde Allah'a şükretti.

Mehmet Âkif ERSOY

Abdulvahap ÖZDOĞAN

İstiklâl Marşımızın şairi Mehmed Âkif, büyük bir İslâm şairidir. O'na "Vatan şairi" de diyebiliriz. Çünkü Âkif, Allah'a, Peygamber'e, vatanına, bayrağına ve milletine âşık bir vatanseverdi.

Mehmed Âkif, 1873 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Tahir Efendi, Fatih müderrislerindendi. (profesör)Annesi Emine Şerife Hanım, Buharalı bir ailenin kızıydı. Âkif, ahlâkı ve inancı sağlam bir ailenin çocuğu olarak, aynı özellikleri taşıyan bir çevrede yetişti.

Âkif, kitap ve defterle henüz dört yaşındayken tanıştı. Küçük denecek yaşlarda babasından lisan dersleri aldı. Arapça, Farsça ve Fransızcayı edebiyatıyla beraber anlamaya başladı. Şiir sevgisi ve merakı da bu sıralarda uyandı.

Rüştiye'den sonra Mülkiye'ye (Siyasal Bilgiler Fakültesi) geçti. Mülkiye, o devrin en parlak öğrenim kurumu sayılıyordu. Âkif, Mülkiye'de okurken babası vefat etti, ayrıca evleri de bir yangında yok oldu. Maddî imkânsızlık yüzünden bu okulu yarıda bırakmak zorunda kalan Âkif, baytar (veteriner) okuluna kaydoldu. Bu yeni okulun mezunlarına daha iyi iş imkânları tanıyordu. Baytar okulunu birincilikle bitiren Âkif, dört sene kadar Anadolu, Balkanlar, Arabistan ve Arnavutluk'ta dolaştı; mesleğiyle ilgili inceleme ve araştırmalarda bulundu. Gezdiği yerlerde halkla sıcak bir kaynaşma sağladı.

İstanbul'a döndüğü zaman, Halkalı Ziraat Okulu'nda kitabet (kompozisyon), Üniversite'de edebiyat dersleri verdi. Ayrıca Dârü'l-Edeb isimli okulda da öğretmenlik yaptı.

Mehmed Âkif ömrü boyunca çalıştı, çabaladı, mücadele etti. Dinlenmeden, yorulmadan iman ve vatan sevgisiyle coştu, çevresindekileri de coşturdu. Âkif, büyük bir vatan şairi olduğu gibi, büyük bir İslâm bilginidir. O'nun birçok üstün nitelikleri vardır. O doğruluğun ve fedakârlığın simgesidir.

Mehmed Âkif, derin tefekkürü olan güçlü bir şâirdi. Şiirdeki gücünün ve etkileyiciliğinin en önemli bir sebebi de, yazdıklarındaki samimiyetiydi. O'nun şiirinde şahsî dertleri, özel meseleleri yoktur. Milletinin duygu, düşünce ve problemlerine tercüman olmaya çalışmıştır. Bu bakımdan da şiirlerinde bol bol gözyaşı, ağıt, kahır ve sitem vardır.

Âkif, çok yönlü bir insandır. Her şeyden önce sağlam bir karakter adamıdır. Dürüsttür. Vefalıdır. Sözünün eridir. İnançlarına sımsıkı bağlı bir insandır. Hem batı, hem de doğu klasiklerini ilk kaynaklarından okuyan, aynı zamanda da Kur'ân-ı Kerim'i tefsir edebilecek kadar dinî ilimlere vâkıf bir aydındır. Yazdıklarını yaşayan bir dürüstlük sembolüdür.

"Alınız ilmini Garb'ın alınız san'atını,

Veriniz mesainize hem de son sür'atını."

diyerek, ilimde ve teknikte ilerlemenin gerekli olduğunu vurguluyordu. Âkif, manevî değerlere ve kültürümüze çok büyük önem verirdi. Avrupa'nın teknolojisini alırken, manevî ve kültürel değerlerden taviz verilmemesi gerektiğini haykırmıştır. Ona göre Müslümanlar, Batının tekniği karşısında ezîklik duygusuna kapılmamalıdırlar.

Millî şairimiz Mehmed Âkif, İzmir'in Yunanlılar tarafından işgal edildiğini duyunca; köyleri, kasabaları, şehirleri dolaşmış; camilerde, köy kahvelerinde ve sokaklarda konuşmalar yapmış ve şiirler söylemiştir. Dinlenmeden, yorulmadan Anadolu'yu adım adım dolaşarak, halkı uyarmaya ve uyandırmaya çalışmıştır. Mehmed Âkif'in şiiri, halkın faydasına olan bir sanat eseridir. O'na göre sanat, gerçeğin ta kendisi olmalıdır.

"Şudur cihanda en beğendiğim meslek,

Sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun tek."

şeklindeki mısraları, O'nun sanat anlayışını özlü bir şekilde açıklar.

"İstiklâl Marşı'nı nasıl yazdınız?" diye sorulunca, şu cevabı vermiştir:

'Doğacaktır sana vadettiği günler Hakk'ın,

Kimbilir, belki yarın, belki yarından da yakın.'

İşte İstiklâl Marşı'nı bu iman ve ümitle yazdım. İmanım olmasaydı hiç yazabilir miydim? Zaten ben başka türlü düşünüp başka türlü yazanlardan değilim. Bu elimden gelmez. İçimde ne varsa, yazılarımda da o vardır... Allah bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdırmasın!.."

Halbuki, kendisinin kışın soğukta giyebilecek bir paltosu dahi yoktu. İşte Âkif'in milletini ve vatanını ne kadar çok sevdiğinin ispatına bu davranışı bile yeterlidir.

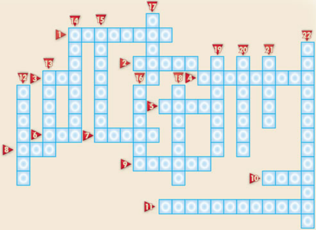
27 Aralık 1936 yılında, 63 yaşında iken İstanbul'da vefat eden Mehmed Âkif'i, rahmet ve şükranla anıyoruz. Ruhu şâd, mekânı cennet olsun.

BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Bilgisayarda bilgiye ulaşma ve iletişim ortamıdır.
2. Suda yaşayan omurgalı hayvanlar grubudur: Hamsi, istavrit, sazan gibi türleri vardır.
3. Peygamber Efendimizin damadı, dört büyük halifeden biri olan kutlu sahabinin adıdır.
4. Hayvanların sağlığıyla ilgilenen doktor.
5. Etrafımızdaki canlı ve cansız varlıkları içine alan yaşama ortamı
6. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa'dan bir önceki peygamberin adıdır. O, Hazreti Meryem'in oğludur ve Peygamberimizin geleceğini muştulamıştır.
7. Bilimde, fende, teknolojide insan hayatını kolaylaştıran bir şeyi icat eden kişi.
8. Kur'ân'da adı geçen bir hayvan adıdır. Karada yaşayan en iri ve güçlü canlıdır.
9. Namaz kılmadan evvel su ile yapılan temizliktir.
10. Güneş, yıldızlar, ateşböceği, mum, lamba gibi kaynaklardan çıkan ve varlıkları görmemize sebep olan enerji türüdür.
11. Çekirgelerin tahıl yapraklarını ve otları yediğini bilirsiniz. Çekirgeleri de kurbağalar yer. Yılanlar kurbağaları, yırtıcı kuşlar da yılanları yer. İşte besinlerin bu şekilde üreticiden tüketiciye taşınmasına ne ad verilir?
12. Güzelliği ile bize Rabbimizi hatırlatan çiçekli bir su bitkisidir.
13. Dört büyük melekten biridir. İnsanların ruhunu almakla görevlidir.
14. Bilhassa tıpta yaşadığı çağa damgasını vuran Müslüman ilim adamıdır. 980-1037 yılları arasında yaşamıştır. Eserleri, Avrupa üniversitelerinde 600 yıl ders kitabı olarak okutulmuştur.
15. Su bulunmadığında toprakla yapılan temizliktir.
16. Suda yaşar, dünyadaki canlıların en irisidir. Bazı türlerinin boyu 30 metre kadardır.

17. Zengin olan Müslümanların malının bir kısmını fakirlere vermesi şeklindeki ibadettir. İslâm dininin beş temel esasından biri de bu yardım ve paylaşmadır.

18. İlkbahar ve yaz aylarında çevremizde görülen kanatları desen desen Allah'ın eşsiz sanatıyla dokunmuş güzel böcektir.

19. Kablolu ya da kablosuz iletişim aracıdır. Bazıları sadece sesli, bazıları görüntülüdür.

20. Soğuk sularda yaşar. Uçamadığı halde iyi yüzebilen sevimli bir kuştur.

21. Salata ve yemeklere ekşi tat katmada kullanılan, ekşimiş üzüm ya da elma suyu.

22. Canlılar solunum yaparken oksijen alır ve .... gazı çıkarır. Bitkiler bu gazı kullanarak besin ve oksijen üretir. İçinde karbon bulunan bu gazın adı nedir?

Zekeriya ULAŞLI

ALIŞKANLIK

Babam, birini söndürmeden diğerini yakan sigara tiryakisi bir adamdı. Çoğu geceler öyle kötü öksürürdü ki ölecek diye korkardım. Üzerine sinen kötü koku yüzünden ona yaklaşmaz, ne zaman beni kollarına almaya çalışsa bir bahane bulur kaçardım. Zamanla annemin de bu kokuya dayanamadığına şahit oldum. Ne zaman babam elini sigaraya atsa annem yüzünü buruşturur.

– Yine mi, derdi.

Babam da her zamanki gibi çaresizlik kılıfına bürünerek,

– Bırakmayı istemiyor muyum sanıyorsun? Ne yapalım alıştık bir kere, diye cevap verirdi.

Annem, bu sözün üstüne iki laf daha etmezdi. Bilirdi ki etse sonu kötü olacak. "Alışmak" kelimesi kendimi bildim bileli mahallenin tüm sigara içenleri tarafından söylenilen bir sözdü. Nasıl bir şeydi ki bu, bütün erkekleri sigara tiryakisi yapmıştı.

...

Arkadaşlarla mahallenin biraz kuytu bir köşesinde top oynadığımız bir gündü. Yorulmuş ağaçların dibine sere serpe uzanmıştık. Bizden yaşça büyük olan mahallenin tek bakkalının oğlu Çetin bir ara gözden kayboldu. Çok geçmeden elinde bir paket sigarayla geri döndü. Biz, gözlerimiz fal taşı gibi açılmış onu izlerken o, paketin içinden bir adet sigara çıkardı. Bize alaylı bir bakış fırlattıktan sonra elindeki çakmağı çakarak sigarayı yaktı ve derin derin içine çekerek üzerimize doğru üfledi. Biz:

– Ne yapıyorsun Çetin? Bir gören olacak dedik.

O, bu sözlere aldırış bile etmedi. Biraz da efelenerek,

– Korkuyor musunuz yoksa, dedi.

Her kafadan bir ses çıkınca Çetin, sesini yükselterek,

– Arkadaşlar, dedi. Eğer sigara kötü bir alışkanlıksa mahallenin büyükleri neden içiyor?

Yaşımız küçük olduğundan neyin doğru neyin yanlış olduğunu anlayacak durumda değildik. Hepimiz sus pus olmuş Çetin'in ağzına bakarken o, paketten çıkardığı sigaraları bize dağıtmaya başladı. Kabul etmek istemeyenlere,

– Bir defacıktan bir şey olmaz. Sizden para isteyen de yok. Daha sonra içmeyeceksen yine içme, diyordu.

O an söyledikleri mantıklı gelmişti. Bedava sirke baldan tatlıdır düşüncesiyle uzatılan sigaraları aldık. Çetin, sigaranın nasıl tutulacağını, içimize nasıl çekileceğini gösterdikten sonra teker teker sigaralarımızı yaktı. Sigarayı ağzına götüren yüzünü buruşturuyor, kötü kötü öksürüyordu. Çetin'in bize bakıp kıs kıs gülüşünü hiç unutamıyorum.

O günden sonra babalarımızın paketinden sigara çalıp "Bir iki sigaradan ne olacak" diyerek kuytu köşelerde içmeye başladık. Bir gören olacak diye ödüm kopuyordu. Bir ara annem benden şüphelenip yatarken ağzımı koklamış. Uyanır uyanmaz başucuma dikildi ve:

– Hasan bana sigara içmediğini söyle, dedi.

Neye uğradığımı şaşırmıştım. Kem küm ettikten sonra,

– Çetin, dedim. Zorla içirdi.

Ne diyecek, tepkisi ne olacak diye korkuyla annemin yüzüne bakıyordum. Neyse ki olayın çok derinine inmedi.

– Bak yavrum, dedi. Babanın hâlini görüyorsun. Sigara öyle pis bir şey ki sadece içeni değil içmeyeni de kötü etkiliyor. Aman ha arkadaş hatırına falan alışayım deme bu merete! Bir alıştın mı bir daha kurtulamazsın.

Annemin yüreğine su serpmek için,

– Sen hiç merak etme anne, dedim. Çetin'in zoruyla oldu ama bir daha kim verirse versin kesinlikle içmeyeceğim.

Annem:

– Sana güveniyorum, deyip çıktı.

Gerçekten güvenmiş miydi? Yoksa güvenmiş gibi mi gözüktü bilmiyorum ama o an için ucuz atlattığımı düşündüm.

Birkaç gün sonra sigara içerken yakalanan Burak ve Tarık'ın, ailesi tarafından çok kötü hırpalandığını duyduk. Bu haberle birlikte sigara çalma işinden iyice korktuk. Aradan bir hafta ya geçmişti ya geçmemişti ki Burak'ı elinde sigarayla gördüm. Gülerek bana yaklaştı.

– Şaşırdın değil mi, dedi.

Doğrusu şaşırmıştım.

– Evet, dedim. Daha geçen gün bu yüzden hırpalanan sen, hangi cesaretle sigara çalabiliyorsun?

Güldü:

– Çalmadım ki, dedi.

Büsbütün şaşırmıştım.

– Peki, nereden aldın?

– Çetin'den. Parasıyla.

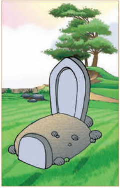
– Babasının haberi var mıymış peki?

– O, onun sorunu.

– Öyle olsun.

– ...

Burak'ın Çetin'den parasıyla aldığı sigara kafama takılmıştı. Bu işin altından bir şeyler çıkacağını düşünerek bir müddet hem arkadaşlardan hem de sigaradan uzak durmaya karar verdim. Artık günlerimin çoğunu evde geçiriyordum. İşte o günlerden birindeydi. Gece babamın dinmek bilmeyen öksürükleriyle uyandık. Ağzından kan geliyordu. Annem telaş içinde sağa sola koşturuyor, çaresizlik içinde çırpınıp duruyordu. Öksürük dinmeyince komşuya haber verdik. Hemen o gece hastaneye kaldırdılar. Ben sabaha kadar uyuyamadım. Ertesi gün akşama doğru döndüler. Babam perişan bir vaziyetteydi. Yüz hatları gerilmiş, omuzları çökmüş, sanki bir gecede on yaş ihtiyarlamıştı. Annemin de ağlamaktan gözleri şişmişti. Meğer babam sigaradan dolayı akciğer kanseri olmuş. Odama kapanıp saatlerce ağladım. Bir zaman sonra babamın aramızda olmayacağını düşündükçe kahroluyordum. O an anladım ki sigara sadece içeni değil, bütün bir aileyi perişan ediyormuş.

Birkaç ay sonra babamı kaybettik. Annem yıkılmıştı âdeta. Ben bütün bu yaşadıklarımızın sorumlusu olarak sigarayı görüyordum. Babamın ne kadar sigarası varsa hepsini topladım. Ayağımın altında teker teker ezdikten sonra sobada yaktım. Artık hiç gülmüyor, arkadaşlarla oyun oynamıyordum. Asık suratlı, asabi bir çocuk olup çıkmıştım.

Üç dört ay sonra Burak'ın ve Tarık'ın sigara içtiğini ailesine söyleyenin Çetin olduğunu; arkadaşlarına sigara satmak için böyle bir yola başvurduğunu öğrendik. Meğer yıllar önce sigara satmak için, mahalleliyi sigaraya alıştıran da babasıymış. Yaşanan acı olayın üstüne bir de bu sahtekârlık eklenince mahallelinin çoğu "Neme lazım" deyip sigarayı bıraktı.

Dilek ÖZALP

ORMAN HİNDİSİ

Uçsuz bucaksız Avusturalya çöllerinde, eşine az rastlanan bir ormanın derinliklerine seyahate ne dersiniz? Bu ormanda bizi bekleyen bir ev sahibi var: Orman hindisi.

Annelerimiz her zaman fedakârlıklarıyla abideleşmişlerdir gözümüzde. Buna kimsenin itirazı olamaz. Ancak bir baba var ki, onun yaptığı iş, hiç de küçümsenecek boyutta değil.

Bu fedakâr babanın özelliği yavrularına sıcacık bir yuva oluşturma çabası. Ancak bir tavuk büyüklüğüne sahip olan orman hindileri, sarı ve kırmızı renklerden meydana gelirler. İki kilo kadar olan bu kuşlara kendi cüssesinden beklenmeyen bir iş yaptırtılır. Dişi kuşlar 4-8 günde bir, 250 gr ağırlığında birer yumurta bırakırlar. Toplamları bir mevsimde 35 kadar eder bu yumurtaların.

Yuvayı dayayıp döşemek ve eşini buraya davet etmek babanın görevidir. Ancak anne hindinin bir şartı vardır. Yuvanın istenilen ısıda olması. İş başa düşünce baba orman hindisi başlar çalışmaya. Yuvanın yapısını oluşturacak yaprak ve otları 6 ay önceden toplamış olmalıdır. Böylece onların fermentasyonu için zaman kazanmış olur. Ve 3 metre çapında, 5 metre derinliğinde bir çukur kazar. Toparladığı materyallerle bebek odasını dizayn eder. İşte çocuklarının odası hazırdır. Anne hindi babanın kazdığı kuyuyu kontrol eder. Ee! Ne de olsa yavruları burada dünyaya gelecektir.

Yumurtalar özenle bırakılır birer birer. Babanın işi ise asıl şimdi başlamıştır. Mevsim değişimlerine rağmen bebek odasının ısısı 33 derecede olmak zorundadır. Yuvada 7-10 kadar yavrusu, yumurta kabuğundan oluşan beşiklerinde yatmaktadırlar. Isı yeterli değilse hiçbiri hayatını devam ettiremeyecektir.

Güneş ışınları yuvaya düşmeden, baba koşar gelir yuvaya. Bebek odalarını havalandırmak için özel kanallar açar. Klima vazifesi gören bu kanallar, akşam olup da eve dönüş zamanı geldiğinde teker teker kapatılır.

Avustralya çöllerinin sonbahar sıcaklarından yavruları koruyabilmek için yine sabahın erken saatlerinde her gün gelir yuvaya. Gece soğuması için önceden kapıya yığdığı kumları, yuva ısısını düşürmesi için içeriye taşır.

Peki, baba hindi bu ısı değişimlerini nasıl fark eder? Her gün gagasını yuvaya sokar, bir tutam toprak alır, dili damağı ile ısıyı kontrol eder.

Ve nihayet yavrular dünyaya gelmeye başlarlar. Toprağın derinliklerinden yeryüzüne çıkmaları yaklaşık 15-20 saat kadar sürer. Bu zorlu yolculukla birlikte hayatın zorluklarına hazırdırlar artık!

Bu hayvana bütün bunları kim öğretmiştir dersiniz?

Alışkanlık ve Özenti

İlhami YILDIRIM

Televizyonda, karıncayı kavurup leblebi gibi yiyen insanları gördüğümde bir hoş olmuştum. Eminim aynı görüntüyü sizler de izleseniz benim hissettiğim duyguları hissederdiniz. Neden bizim değil yemek, aklımızdan bile geçirdiğimizde çok kötü olduğumuz bu duyguyu, karınca yiyen insanlar hissetmezler hiç düşündünüz mü?

Bu sorunun tek bir cevabı var. O da alışkanlık. Evet, alışkanlık. Çünkü alışkanlık meyvenin tohumu gibidir. Toprağa hangi meyvenin tohumunu ekerseniz ağaç olduğunda o meyvenin tohumunu alırsınız. Bu tohum eğer elma tohumu ise ağaç olduğunda tadıyla, kokusuyla mis gibi elma toplarsınız. Yok, eğer zakkum tohumu ise, ağaç olduğunda zehirli yapraklar, çiçekler toplarsınız. Çocuk yaşta ağzınız hangi tada alışmışsa büyüdüğünüzde de o tadı çok seversiniz. Küçük yaşta yalancılığa alışanlar, doğru yanlış öğretilmemişse büyüdüğünde de yalan söylemede hiçbir mahzur görmezler. Küçük yaşta doğru sözlü olanlar büyüdüğünde de doğru sözlü olurlar. Hepimiz "alışkanlık" tohumuna göre şekil alırız.

Sigara da öyle. İlk başlayanların hemen hemen hepsi bir büyüğüne özenerek ya da bir arkadaşının etkisinde kalarak başlar. Hepsinin hikâyesi de birbirine benzer. Örneğin ilk sigara içtiklerinde çok kötü bir tat alırlar. Fakat arkadaşlarına mahcup olmamak için ya da "Herhalde içtikçe tadı güzelleşiyor!" diye düşünüp ikincisini, üçüncüsünü içerler. Derken bir de bakarlar ki sigaraya alışmışlar. Alışkanlık tohumu atıldı mı gerisi tamam. Daha sonraları hiçbir faydasının olmadığını kabul ederler ama alışmışlardır bir kere.

Öyle ki, çoğu insan evine yiyecek götüremez ama sigarasından da geri kalmaz. Ne yapsın? Alışmıştır. Vazgeçemiyordur. Çevremdekileri rahatsız ediyor muyum diye düşünmeden her ortamda sigarasını yakar ve kul hakkına girer. Bunun farkında bile değildir. Kendini zehirlediği gibi pasif içici olarak çoluk çocuğunu, çevresini de zehirler. Ama umurunda değildir. Gece boyu süren öksürükleriyle

ailesine uyku uyutmaz. Onun için bunun hiçbir önemi yoktur.

Bir tane bile faydası olmayan sigarayı, aman arkadaşım bana kırılmasın, darılmasın diye içmenin akla sığacak bir tarafı olmasa gerek. Hele, nasıl olsa büyükler içiyor. Ben de içsem ne olacak gibi yanlış düşüncelere kapılmak kişinin kendine yapacağı en büyük kötülük olur.

Sevgili Peygamberimiz, ırmaktan abdest alan bir sahabiye suyu israf ettiğini söylüyor. Yüce Allah'ın "Yiyiniz içiniz ama israf etmeyiniz" diye bizi uyardığını da hatırlarsak ırmaktan akan suyun bile israf sayıldığı güzel dinimizce, sigara içmenin hiç hoş karşılanacak bir davranış olmadığını çok daha iyi anlarız.

Bakın sevgili Peygamberimiz soğan ve sarımsak için: "Şu iki bitkiden yiyenler mescidimize yaklaşmasın, çünkü insanların rahatsız oldukları şeylerden melekler de rahatsız olurlar." buyurmuşlardır.

Burada anlatılmak istenen ne? Sarımsak ve soğanın insanlara verdiği rahatsızlık. Soğan ve sarımsak geçici bir rahatsızlık verir. Ya sigara öyle mi?

Dinimizce her türlü canlıya eziyet vermek haramdır. Sigara içenler, içki içenler çoğu zaman çevresindekilere eziyet ederler ama bunun farkında olmazlar. Sadece çevrelerine olsa iyi. Asıl eziyeti kendilerine yaparlar. Birçoğu sigara yüzünden kolunu, bacağını kaybeder, kanser olur, ses telleri zarar görür…

Sayılamayacak kadar çok hastalığa davetiye çıkaran sigara ve içkiden uzak durmak akıllı olan her insanın yapacağı bir davranış olsa gerek.

HAZRETİ SÜLEYMAN (Aleyhisselâm)

Bilal YORULMAZ

Hazreti Davut'un birçok oğlu vardı. Fakat bunlar içinde en zekisi Hazreti Süleyman'dı. Babası bazı konularda ona da danışırdı. Hazreti Süleyman babasının vefatıyla birlikte tahta geçti. Hükümdar olduğunda henüz 12 yaşındaydı. Fakat üstün zekâsıyla ve Allah'ın yardımıyla ülkesini çok güzel bir şekilde yönetti.

Yüce Rabbimiz Hazreti Süleyman'a şöyle buyurdu.

– Ey Süleyman sana arzu ettiğin her şeyi vereceğim.

– Ey Rabbim! Sen cömertler cömerdisin. Bana kimsenin ulaşamayacağı bir saltanat ver.

Allah Hazreti Süleyman'ın duasını kabul etti. Ona kuşların dilini öğretti. Hayvanları, cinleri ve rüzgarı onun emrine verdi. Hazreti Süleyman da bunlardan oluşan büyük bir ordu kurdu. Bu ordu Allah'a isyan eden kavimleri yola getirdi.

Hazreti Süleyman emrindeki bütün varlıkları bir araya getirip toplantı yapardı. Bir keresinde kuşlardan birinin olmadığını gördü. Ortadan kaybolan kuş heyecanla geldi ve şöyle dedi.

– Ey Süleyman! Sebe ülkesine kadar gittim. Orada insanların Allah'ı bırakıp güneşe taptıklarını gördüm.

Bu sözler üzerine Hazreti Süleyman Sebe kraliçesi Belkıs'a bir mektup gönderdi. Mektubu okuyan Belkıs hemen vezirlerini topladı. Durumu anlattı:

– Süleyman isminde bir kral Güneş'e tapmayı bırakmamızı istiyor. Ne dersiniz?

– Bizim yeterince gücümüz var. Gerekirse onlarla savaşırız.

Belkıs savaşmayı istemeyen bir kraliçeydi. Bu yüzden vezirleri dinlemedi. Sorunu tatlılıkla çözmeye çalıştı. Birçok hediyeler hazırlattı. Elçileriyle Hazreti Süleyman'a gönderdi. Hazreti Süleyman ise gelen elçilere kendi sarayının güzelliğini gösterdi. Elçiler Hazreti Süleyman'ın sarayını, malını mülkünü, ordularını görünce hayranlıklarını gizleyemediler. Şaşırıp kaldılar. Hayatlarında böyle bir saltanat görmemişlerdi. Hazreti Süleyman elçileri uğurlarken onlara şöyle dedi.

– Hediyelerinizi geri götürün. Gördüğünüz gibi sizin hediyelerinize ihtiyacım yok. Rabbim bana her şeyi bol bol veriyor. Sizden tek isteğim Güneş'e tapmayı bırakıp Allah'a ibadet etmenizdir.

Elçiler olanları bir bir Belkıs'a anlattılar. Belkıs da Hazreti Süleyman'ı ziyaret etmek için yola çıktı. Duyduklarını kendi gözleriyle görmek istiyordu. Sebe'den ayrılırken eşsiz tahtını da bir odaya kilitledi.

Hazreti Süleyman Belkıs'a mucizeler göstererek iman etmesini kolaylaştırmak istiyordu. Hayvanları, cinleri ve vezirlerini topladı.

– Belkıs'ın tahtını kim bana getirir, dedi.

Bunun üzerine Hazreti Süleyman'ın cinlerinden biri göz açıp kapayıncaya kadar tahtı Hazreti Süleyman'ın sarayına getir-

di. Hazreti Süleyman bir köşk yaptırdı ve tahtı oraya yerleştirdi. Belkıs gelince onu köşke götürdüler. Belkıs tahtını görünce çok şaşırdı. "Benim tahtıma ne kadar çok benziyor" dedi. Hazreti Süleyman,

– Sizin için ülkenizden getirttim. Buyurun oturun, dedi.

Köşkün zemini camdandı. Altında da bir havuz vardı. Belkıs buna da hayran olmuştu. Gördüğü güzellikler ve mucizeler karşısında daha fazla dayanamadı ve Allah'a iman etti.

Hazreti Süleyman, vefatına yakın bir saray yaptırıyordu. Sarayın inşaatını da kendisi denetliyordu. Bir tepenin üstüne çıkar değneğine yaslanarak inşaatı kontrol ederdi.

Onu gören insanlar ve cinler işlerini daha titiz yapardı. İnşaatın bitmesine yakın Hazreti Süleyman değneğine yaslanır hâlde vefat etti. Fakat kimse bunu fark etmedi. Hazreti Süleyman günlerce bu şekilde durdu. Bir ağaç kurdu da Hazreti Süleyman'ın yaslandığı değneği kemirmeye başlamıştı. İnşaat bittiğinde kurt da değneğin çoğunu yemişti. Sonunda değnek Hazreti Süleyman'ın ağırlığını taşıyamadı ve yere düştü. Ancak bundan sonra Hazreti Süleyman'ın vefat ettiği anlaşıldı.

El-Latîf

Akif MERT

Latîf: En ince işlerin bütün inceliklerini bilen, en ince şeyleri yapan, ince ve sezilmez yollardan kullarına çeşitli faydalar ulaştıran anlamına gelir.

Latîf, kelime mânâsıyla, katı olmayan, ince, hoş ve yumuşak mânâsına da gelir. Latîf, kelimesinin, hem lütuf ve yardımla, hem de letafetle yani kesif(katı, yoğun, mat) ve katı olmamakla ilgisi vardır.

Kur'ân-ı Kerim'de Latîf ismi şerifi yukarıdaki manalarıyla yer almaktadır.

Allah gerçekten bütün mahlukata öyle bir incelikle ve sırla lütuflarını ulaştırır ki bunda bir şuur sahibini sezmemek mümkün değildir. Akıl olmasa bile vicdan bunu sezdirmeye yeter; kulak verildiğinde vicdandan sessiz bir çığlığın yükseldiği farkedilir.

Çocuğu anne karnında kat kat karanlıklar içinde yaratması Allah'ın lütfundandır. Allah cenini orada yaratır, muhafaza eder ve orada doğumuna kadar göbek bağı vasıtasıyla besler. Doğduğu zaman, emmesini ilham eder. Aynı bebeğin büyüme çağında da bu İlâhî lütuf ve letâfetler devam eder. Doğumu takip eden ilk aylarda dişlerini yaratmaz ki memeyi rahatlıkla emebilsin. Çünkü o dönemde onun gıdası sadece süttür. Sütün haricinde gıda alabileceği zamana gelince dişleri çıkmaya başlar. Artık yemeğe ihtiyaç duymakta, mideye yavaş yavaş pişmiş yemeklerin girmesi gerekmektedir. Alınan bu yiyeceklerin çiğnenebilmesi için dişler çıkmaya başlar. O dişlerin farklı şekillerde yaratılması da ayrıca üzerinde düşünülmeye değer. Kimisi, yemeği çiğneyip öğütme görevi görsün diye sert ve sivri yaratılır. Azı dişleri de böyledir. Kimisi, kesme vazifesini görsün diye bıçak gibi keskin yaratılır. Ön dişler de böyledir. Kimisi de kırma işini yapsın diye sert ve sivri yapılır. İki ön yanlardaki dişler böyledir. Bütün bunlar Allah'ın birer lütfudur. İlâhî inâyetler genellikle latîf sûretlerde gelir ve beklenmedik şekillerde gerçekleşirler. Bilhassa bahara ve onda cereyan eden latîf canlanış, süsleniş ve kuruluşlara kulak verilse, diğer birçok ismin yanısıra en çok yâ

Latîf dedikleri işitilecektir. Hayvanlar âleminde de şartlara göre yaratılış bütün güzelliğiyle göze çarpmaktadır.

Allah'ın sınırsız lütfu, talep ettiği ve karşılığına verdiği arasındaki orantıda da okunabilir. Sabır dolu kısacık bir ömre karşılık bir tarafı ebedî iki cihan saadeti vermesi O'nun lütfundan değildir de nedir? Allah Teâlâ öyle bir Latîftir ki her şeyi bir şeye hazine yapmıştır. Mesela: sedef dediğimiz deniz böceğini inciye, arıyı bala, tırtıl böceğini ipeğe hazine yaptığı gibi, insanoğlunun gönlünü de kendi marifetine hazine yapmıştır.

İnsan görünüşte atomlardan oluşan bir maddeden ibarettir; ama ona üflenmiş olan hazine, aklının faaliyetleri o madde içindeki mananın bir işareti, Latîf ismi şerifinin aşikar bir tecellisidir.

Görüldüğü gibi letafet hisleri coşturan, yumuşaklık içeren bir kavramdır. Bu açıdan bakıldığında letafet maddeyi aşan, manada zirveleştiren bir vasıtadır. Davranışlarda ölçülü bir yumuşaklık, musibetler içince gizlenmiş olan rahmeti duyuş, arayıştır.

Güzel Allah'ım, Senden ne gelecekse gelsin
Sen ki, rahmetinle de kahrınla da güzelsin.

KUNUT DUALARI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ

وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ

وَنُثْنِى عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ

نَشْكُرُكَ وَلاَ نَكْفُرُكَ

وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'ım! Yalnız senden yardım isteriz, günahlarımızı bağışlamanı isteriz ve razı olacağın işleri yapmak için Sen'den hidayet isteriz. Sana inanır, Sana tevbe ederiz. Bütün işlerimizde Sen'den destek alır ve Sana güveniriz. Bütün başarı ve muvaffakiyetlerimiz, sahip olduğumuz nimetler, ancak Senin ihsânın iledir. Onun için başkasına değil, sadece Sana şükreder, nankörlük etmeyiz. Sana âsi olanları da bırakır, onunla birlik olmayız.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّى وَنَسْجُدُ

وَإِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَحْفِدُ نَرْجُوا رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى عَذَابَكَ

إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'ım! Biz sadece Sana kulluk eder, Senin için namaz kılar ve ancak Sana secde ederiz. Her işimizde Sen'in rızanı ve hoşnutluğunu kazanmayı hedefler, onu elde etmeye çalışırız. Hep rahmetini ümit eder, azâbından korkarız. Çünkü biliriz ki, Sen'i tanımayanlara ve nimetlerine nankörlük edenlere azâbın ulaşır.

MÂUN SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

أَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ (1) فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ (2)

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ (3) فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَۙ (4)

اَلَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ (5) اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ (6)

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (7)

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Baksana şu dini, mahşer ve hesabı yalan sayana!
2. O, yetimi şiddetle itip kakar.
3. Muhtacı doyurmayı hiç teşvik etmez.
4. Vây haline şöyle namaz kılanların:

5-7. Ki onlar namazlardan gafildirler. (Kıldıkları namazın değerini bilmez, namaza gereken ihtimamı göstermezler). İbadetlerini gösteriş için yaparlar; zekât ve diğer yardımlarını esirger, vermezler.

MÂUN SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

1. Mekke'de nazil olmuştur.
2. Toplam 7 ayettir.
3. "Yardımlaşma" anlamına gelir.
4. Yetim ve yoksulları korumanın önemini vurgular.
5. Namazı duyarak ve zamanında kılmanın öneminden de bahseder.

İKİ REKATLI NAMAZLARIN KILINIŞI

BİRİNCİ REKAT

Ahmet Nazif YAVUZ

1. Ayakların arası dört parmak açıklıkta ve parmak uçları kıbleye doğru gelecek şekilde ayakta kıbleye dönülür.
2. İkamet getirilir. (Erkekler için)

NİYET

3. "Niyet ettim Allah rızası için bugünkü .... kılmaya" diye niyet edilir.

İFTİTAH TEKBİRİ

4. "Allahü Ekber" diyerek iftitah tekbiri alınır.

Erkekler tekbir alırken; ellerin içi kıbleye karşı ve parmaklar normal açıklıkta bulunur. Başparmaklar, kulak yumuşağı hizasına gelecek şekilde eller yukarıya kaldırılır.

Kadınlar tekbir alırken; ellerinin içi kıbleye karşı, parmaklar normal açıklıkta ve parmak uçları omuz hizasına gelecek şekilde ellerini yukarıya kaldırır

Erkekler, sağ elin avucu, sol elin üzerinde ve sağ elin baş ve küçük parmakları sol elin bileğini kavramış olarak ellerini göbek altında bağlarlar.

KIYAM

5. Tekbirden sonra eller bağlanır. Ayakta iken secde edilecek yere bakılır.
6. Ayakta sırasıyla:
   a. Sübhaneke,
   b. Eûzü-besmele,
   c. Fâtiha Sûresi,
   d. Kur'ân'dan başka bir sûre daha okunur.

Kadınlar, sağ el sol elin üzerinde olacak şekilde ellerini göğüs üstüne koyarlar. Erkeklerde olduğu gibi sağ elin parmakları ile sol elin bileğini kavramazlar.

RÜKÛ

7. "Allahü Ekber" diyerek rükûa varılır ve burada üç defa "Sübhâne Rabbiye'l-azim" denilir. Rükûda iken ayakların üzerine bakılır.

Erkekler, rükûda, parmakları açık olarak elleri ile dizlerini tutup sırtını dümdüz yaparlar. Dizlerini ve dirseklerini dik tutarlar.

Kadınlar, rükûda, sırtlarını biraz meyilli tutarak erkeklerden daha az eğilirler. Ellerini (parmaklarını açmayarak) dizleri üzerine koyarlar ve dizlerini hafif bükerler.

RÜKÛDAN KALKIŞ

8. "Semiallâhü limen hamideh" diyerek rükûdan kalkılır ve ayakta "Rabbenâ leke'l-hamd" denilir.

SECDE

9. "Allahü Ekber" diyerek secdeye varılır. Secdeye inerken önce dizler, sonra eller, daha sonra da alın ve burun yere konur. Secdede baş iki elin arasında ve hizasında bulunur. Secdede iken ayaklar kaldırılmaz. Secdede burun kenarlarına bakılır. Burada üç kere "Sübhâne Rabbiye'l-â'lâ" denilir.

Erkekler, secdede dirseklerini yanlarından uzak, kollarını yerden kalkık bulundururlar.

Ayaklar, parmaklar üzerinde dik tutulur ve parmak uçları kıbleye gelecek şekilde yere konur.

Kadınlar, secdede kollarını yanlarına bitişik hâlde bulundururlar.

Ayaklar, parmaklar üzerine dik tutulur ve parmak uçları kıbleye gelecek şekilde yere konur.

Kadınlar, ayaklarını yatık olarak sağ tarafına çıkarır ve öylece otururlar.

Erkekler, sol ayağını yere yayarak onun üzerine oturur, sağ ayak baş parmağı kıbleye yönelmiş durumda dik tutulur.

İKİ SECDE ARASI OTURUŞ

10. "Allahü Ekber" diyerek başını secdeden kaldırıp diz üstü oturulur. Otururken, parmaklar dizlerin hizasına gelecek şekilde eller uylukların üzerine konur ve kucağa bakılır. Burada "Sübhânallah" diyecek kadar kısa bir an oturulur.
11. "Allahü Ekber" diyerek ikinci defa secdeye varılır ve üç kere "Sübhâne Rabbiye'l-â'lâ" denilir.
12. "Allahü Ekber" diyerek secdeden ayağa (ikinci rek'ata) kalkılır ve eller bağlanır. (Resim : 3-4)

SECDEDEN KALKARKEN

Önce baş, sonra eller, daha sonra eller dizler üzerine konularak, dizler yerden kaldırılır. İftitah tekbirinden itibaren buraya kadar yapılanlara "bir rek'at" denir.

İKİNCİ REKAT

İkinci Rek'at ikinci secde sonuna kadar birinci rekat gibi kılınır. Birinci rekatta yaptıklarımızı aynen tekrarlarız. Sadece ayakta birinci rekatta okuduğumuzdan farklı bir sûre okuruz. İkinci secdeden (11'den) sonra ise ayağa kalkmayız, otururuz:

KA'DE-İ ÂHİRE
(Namaz Sonunda oturuş)

12. "Allahü Ekber" diyerek secdeden kalkıp oturulur.
13. Oturuşta sırasıyla;
    a. Ettehiyyatü,
    b. Allahümme salli,
    c. Allahümme bârik,
    d. Rabbenâ âtina... duaları okunur.

SAĞ TARAFA SELAM VERİLİŞİ

14. Önce başını sağa çevirerek "Esselâmü aleyküm ve rahmetûllâh" denir. Selam verirken omuzlara bakılır.

SOL TARAFA SELÂM VERİLİŞİ

15. Sonra başını sola çevirerek, "Esselâmü aleyküm ve rahmetûllâh" denilir. Böylece iki rek'at namaz tamamlanmış olur.

İKİ REKAT KILINAN NAMAZLAR

- Sabah namazının sünneti
- Sabah namazının farzı
- Öğle namazının son sünneti
- Akşam namazının sünneti
- Yatsı namazının son sünneti

Yukarıda belirtilen namazlar aynı şekilde kılınır.

Fark; sadece kılınacak namaza niyet edilmesidir.

"Niyet ettim sabah namazının sünnetini kılmaya..." gibi.

Komşularımın Yemediğini Yemem

İbrahim KÖYBAŞI

Hurmaların olgunlaşma mevsiminin yaklaştığı günlerdi… Bir gün Sevgili Peygamberimize bir tabak içinde taze hurma getirip takdim ettiler.

– Ey Allah'ın Resûlü, buyurun taze hurmalarımızdan alın, sizin için topladık, dediler.

Allah Resûlü hayretle sordu.

– Hurmalar olgunlaştı mı ki?

– Hayır Ya Resûlullah, henüz hepsi olmadı. Fakat bizim hurmalarımızın bulunduğu bahçe, derenin içinde daha sıcak bir yerde. Bunun için yılın olgunlaşan ilk hurmaları bizim bahçededir. Biz de ilk önce sizin tatmanızı istedik.

Sevgili Peygamberimiz, bu inceliklerinden dolayı memnuniyetini ifade etti. Fakat hurmalardan almayıp biraz ileride oyun oynayan çocukları işaret ederek,

– Bu hurmaları şuradaki çocuklara ikram edin. Benim yerime onlar yesinler. Komşularımın yemediğini yemem. Ne zaman ki komşularımız da hurma yemeye başlarsa o zaman ben de gönül rahatlığıyla hurma yiyebilirim, buyurdular.

Peygamberimiz, bu güzel sözleriyle bir taraftan çocukları ne kadar çok sevdiğini, hatta onları kendi nefsine tercih ettiğini gösteriyordu. Diğer taraftan da komşularının tatmadığını tatmayacak kadar kul hakkına saygıda ve komşu haklarına değer verme konusunda zirvede olduğunu gösteriyordu. "Komşusu aç iken, tok yatan bizden değildir." diyen Resûl-i Ekrem Efendimiz, bu sözünü en ince ayrıntısına kadar yaşıyordu.

İkramı Sonsuz Yüce Rabbimiz, bizleri O Gül Yüzlü Peygamberimiz'in güzel ahlâkından, aydınlık yolundan ayırmasın. Komşusu aç iken, tok yatmaktan hepimizi korusun.

Gözlerim Göreceğini Gördü

Esra TABUR

O gün Boğaz tabyaları arasında en çok iş gören ve en çok hasara uğrayan Rumeli Mecidiyesi Bataryası oldu.

Sabahtan beri muharebenin en şiddetli anlarında dahi iki sahil arasında gidip gelmekten çekinmemiş olan Müstahkem Mevki Komutanı Cevat Paşa, tabyanın feci durumunu haber aldığı zaman yine motora atlayıp Çimenlik İskelesi'nden karşı sahile hareket etti. Cephaneliği berhava olan tabyanın durumu hazindi. İstihkâm yıkıntıları arasında dolaşmakta olduğu sırada bir ağacın altına uzanmış olan bir askerin hâli dikkatini çekti ve yanına gidip,

– Ne var evlât, diye sordu.

Nefer hemen yerinden fırlayıp esas duruş vaziyeti aldı. Çünkü sesi tanımıştı. Ama gözleri başka tarafa bakıyordu.

– Gözlerine bir şey mi oldu oğlum?

O zaman nefer tok sesiyle :

– Üzülmeyin efendim, diye cevap verdi. Benim gözlerim göreceğini gördü. Allah'a şükür düşman gemilerini Çanakkale Boğazı'na gömdük. Artık gözün ne önemi var.

Cevat Paşa sessiz sessiz ağlıyordu.

DEĞERLENDİRME TESTİ

1. "Yedi Altın Kapı" **hikâyesinin k a h - ramanı aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Metin
B. Ali
C. Mustafa
D. Nurunnisa

2. "Çiviler ve Tahta" **adlı çizgi hikâyede bize verilen mesaj hangisi olamaz?**

A. Kimsenin kalbini kırmamalıyız.
B. İnsanların kalbini kırabiliriz, nasıl olsa telâfisi var.
C. Yapılan her hata, söylenen her kötü söz mutlaka derin izler bırakır.
D. Büyüklerimizin nasihatlerine önem vermeliyiz.

3. Peygamber Efendimiz'in sütannesinin adı nedir?

A. Hazreti Amine
B. Hazreti Halime
C. Hazreti Sümeyye
D. Hazreti Fatıma

4. Aşağıdakilerden hangisi Kur'ân okuma adabına uygun değildir?

A. Temiz bir yerde okumak
B. Başlarken "Euzubesmele" çekmek
C. Kur'ân'ın anlamını düşünmek
D. Hızlı ve acele okumak

5. Kur'ân-ı Kerim'de arı manasına gelen sûrenin adı nedir?

A. Neml sûresi
B. Nahl sûresi
C. Kevser sûresi
D. Maun sûresi

6. Kuşların dilini bilen peygamber kimdir?

A. Hazreti Davut
B. Hazreti Süleyman
C. Hazreti Musa
D. Hazreti İsa

7. Yüce Rabbimizin "Her zaman var olan, hayat sahibi" **manasına gelen ismi aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Yuhyî
B. Mümît
C. Hayy
D. Kayyûm

8. "Bilhassa tıpta yaşadığı çağa damgasını vuran Müslüman ilim adamıdır. 980-1037 yılları arasında yaşamıştır. Eserleri Avrupa üniversitelerinde 600 yıl ders kitabı olarak okutulmuştur." **Kimdir bu ilim adamımız?**

A. İbnî Sina
B. Ali Kuşçu
C. Cezerî
D. Farabî

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Zekeriya ŞEN

Bence kuşlar da bir şeyler biliyor. O kadar çok ötmelerine ve bize duyurmalarına rağmen anlamıyoruz neler söylediklerini. Annem, "Kuşların dilini bilen bir peygamber var." demişti : Hazreti Süleyman. Kuşların dilini bilen, kim bilir daha başka neler bilir?

1. Yukarıdaki paragraftan hangi sonucu <u>çıkaramayız</u>?

A. Hazreti Süleyman Aleyhisselâmın pek çok bilgiye sahip olabileceğini
B. Süleyman Peygamberin kuşlarla konuşabildiğini
C. Kuşların da bir şeyler biliyor olabileceğini
D. Dikkatli dinleyince her insanın kuş dilini anlayabileceğini

Küçük bir pencere bulup gökyüzüne bakmaya başlayınca, her şeyin ne kadar güzel ve ne kadar muhteşem olduğunu fark edebiliyorum... Annem ne kadar fedakâr bir insan...
Babam ne kadar çok çalışıyor. Ağlamaya başlayınca bir bebek kadar masum ve iyi.
Bahçemizdeki ağaç ne kadar muhteşem. Her mevsim yeniden gülüyor yüzümüze. Yaprakları, meyveleri, dalları, gölgesi her şeyi ne kadar iyi.

2. Yukarıdaki metnin ana duygu ve düşüncesi aşağıdakilerden hangisidir?

A. Çevremizdeki varlıklara dikkatle bakınca; hepsinin muhteşem birer sanat eseri olduğunu anlarız.
B. En iyi insanlar ve en fedakâr varlıklar annelerdir.
C. Bazen babalar da ağlar ve o zaman bir bebek kadar masum olurlar.
D. Ağaçlar, çiçekleriyle, meyveleriyle ve daha bir sürü faydasıyla çok muhteşem varlıklardır.

Bir parça ekmek, birazcık buğday attım onlara pencereden. Nasıl da uçup geldiler hemen. Nasıl da çırpınıyorlar! Zavallı kuşlar, dedim kendi kendime. Sonra da düşünmeden edemedim. En güzel bahçelere evler yapıp, en güzel ağaçları kesen; kuşların hayatını yok eden zavallıdır. Yaşadığımız bu şehirde kim daha zavallı bilmiyorum.

3. Yukarıdaki paragrafa göre, asıl zavallı olanlar kimlerdir?

A. Kuşlar
B. Ağaçlar
C. Ağaçları kesenler
D. Kuşlara yem verenler

Annem, yabancılarla asla bir yere gitmememi ve onların verdiği hiçbir şeyi almamamı tembihlemişti...
– Olmaz! dedim adama...
Adam, "Yaaa!" dedi.
– Vaktimiz yok, dedi adam. Aracımız şurada bekliyor.
– Gelemem, dedim. Uzayın bir yere gittiği yok. Anneme sormadan hiçbir yere gelemem. Uzaya bile...
Adam:
– Anne ne demek? O sizin şefiniz mi?
– Hayır, dedim. Şefimiz babam olur. Annem de ara sıra babamın şefi olur.

4. Yukarıdaki metnin yazarı için, aşağıdakilerden hangisi söylenemez?

A. Annesine çok bağlı ve saygılı
B. Annesinin sözünden çıkmayan
C. Uzaya gitmek isteyen
D. Babasını annesinden daha çok seviyor

Dedem, "Hiçbir şey yapmıyorsan, git kendine bir arkadaş bul." demekle yetindi. Haklıydı da...Her şeyimi paylaşabileceğim bir arkadaş bulmalıydım. Sorularıma cevap verecek bir kitap kurdu... O gün okuldaki bütün arkadaşlarımı gözden geçirdim. Kala kala elimdeki listede; kalın gözlüklü, utangaç, güleç yüzlü bir arkadaşım kaldı.

5. Metne göre, aşağıdakilerden hangisi çocuğun arayıp bulduğu arkadaşın özelliklerinden değildir?

A. Güler yüzlü ve utangaç bir çocuk
B. Gururlu ve kendini beğenmiş biri
C. Çok kitap okuyan, bilgili bir çocuk
D. Sevinçlerini, üzüntülerini, duygu ve düşüncelerini paylaşabileceği biri

Koyunlar, kuzular, kuşlar, sinekler, kelebekler, arılar, kediler... Hayvanları çok seviyoruz. Çevremizi temizliyor ve güzelleştiriyorlar. Onları gördüğümüz zaman yaşama sevinciyle doluyoruz. "Dünya ne güzel yaratılmış, her şey ne güzel!" demek geçiyor içimizden.
Evet, dünyamız çok güzel ama uzaylıları bilmiyorum. Bütün iddialara rağmen onlar hâlâ gelmediler. Dünyalı dostlarımızı tanımak varken, uzaydan gelecek konukları bekliyoruz.

6. Aşağıdakilerden hangisi, yazarın ortaya attığı fikirlerden birisi değildir?

A. Uzaydan gelecek misafirleri beklemek yerine, dünyalı dostlarımızı tanıyıp sevmeliyiz.
B. Hayvanlar olmasaydı, dünyanın güzel yaratıldığından söz edemezdik.
C. Çevreyi temizleyip güzelleştirdikleri için hayvanları seviyoruz.
D. Hayvanları görünce, yaşama sevinciyle dolmaktayız.

Bir kez tohum ekersen, bir kez ürün alırsın
Bir ağaç dikersen, on kez ürün alırsın
Bir nesil yetiştir ki yıllarca verim alasın
Yüz kez olur bu ürün, eğitirsen milleti.
Birisine bir balık verirsen, doyar bir defa,
Balık tutmasını öğret ki daima doysun.
Ömür boyu sürsün bu sefa.

7. Yukarıdaki metinden hangi sonucu çıkaramayız?

A. Nesilleri yetiştirmek, bitkileri yetiştirmekten daha mühimdir.
B. Meyve veren ağaç yetiştirmekle yıllarca ürün alabiliriz.
C. Bir kez ürün almak için tohum ekmeye değmez.
D. İnsanları iyi yetiştirmekle, diğer ürünlerin yetişmesi de sağlanmış olur.

Kimdir; bilgi denizinde yüzdüren?
Kimdir; ana baba gibi yar olan?
Kimdir; hayat denen sırrı sezdiren?
Öğretmendir öğretmen...

8. Yukarıdaki şiirde öğretmenin hangi özelliğinden bahsedilmiyor?

A. Öğrencilerini bilgiyle donatmasından
B. Hayatın sırlarını talebelerine sezdirmesinden
C. Çocuklara, âdeta bir anne ve baba gibi yardımcı olmasından
D. Bir mum gibi etrafını aydınlatırken, eriyip gitmesinden

9. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselâmın doğduğu şehir ve doğum yılı aşağıdakilerden hangisindedir?

A. Kudüs - 570
B. Medine - 571
C. Mekke - 571
D. Mekke - 610

BİRİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

HADİS BULMACA

TEKRAR ETMEK GÜZELDİR

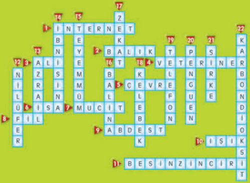
CENNETİN ANAHTARI LA İLAHE İLLALLAH SÖZÜDÜR

DOĞRULUK İYİLİĞE GÖTÜRÜR İYİLİK DE CENNETE İLETİR

YALANDAN KAÇININ ZİRA YALAN KÖTÜLÜĞE GÖTÜRÜR

KÖTÜLÜK DE CEHENNEME İLETİR

Kare Bulmaca

Değerlendirme Testi

1	2	3	4	5	6	7	8
A	B	B	D	B	B	D	A

Düşündüren Testler

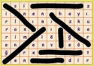
1	2	3	4	5	6	7	8	9
D	A	C	D	B	B	C	D	C

Cevaplar

Tıpkısının Aynısı
E'deki an.

Farklı Yollar
ihlas
halis
salih

Kelime Avı
Hadis-i Şerif: Sizin en hayırlınız Kur'an-ı Kerim'i öğrenen ve öğretendir.

Söz Bulmaca
Mal sahibi mülk sahibi
Hani bunun ilk sahibi
Mal da yalan mülk de yalan
Var biraz da sen oyalan

Labirent

Harfler
MUHAMMEDÜLEMİN

Heceler
KUREYŞ
İHLAS
TEBBET
YASİN
FETİH
RAHMAN
KEVSER
FELAK

Kelime Yerleştirme

Gölgeler
C'deki gölge

2.BÖLÜM

BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

GÜL YÜZLÜ PEYGAMBERİM

Safa Enes ERGÜN

Bembeyaz bir kağıda
Duygularımı yazsam
Rüya zarfına koyup
Huzuruna yollasam

Alır mısın mektubu
Başımı okşar gibi
Anlar mısın yazımdan
Seni çok sevdiğimi

Çizdiğim güle bakıp
Hayal ederek beni
Tutar mısın Efendim
Minicik ellerimi…

O minnacık ellerim
Dolaşsa Gül Yüzünde
Sevdiğimi göstersem
Tatlı buselerimle

Rüyada olsa bile
Görün bana Efendim
Seni çok özlüyorum
Gül yüzlü peygamberim

Gökyüzünün Gözyaşları

Sevda İNANÇ

Bir ilkbahar gecesiydi. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Rüzgâr da bütün şiddetiyle esiyordu. Ağaçların dalları kırılmamak için birbirine daha sıkı sarılıyordu daha sıkı tutunuyordu sanki. Sokak lambaları rüzgârın şiddetinden korkmuşçasına titriyordu. Yaprakların hışırtısı yağmur sesine karışıyordu.

Küçük İrem pencereden dışarı baktığında perdelerden sızan ışıklardan başka hiçbir şey göremiyordu. Koyu bir karanlık kaplamıştı her yanı. Dolabını açtı, kapağındaki boy aynasında kendini seyretti.

"Ne kadar zayıfım üstelik boyum da çok kısa. Arkadaşlarımın bana çirkin dedikleri kadar var." diye söylendi.

İrem o kadar sessiz sakin bir çocuktu ki sıkıntılarını hiç kimseyle paylaşamıyordu. Kendisine bir soru sorulduğunda nefes alamıyor, kıpkırmızı kesiliyordu. Hele dün öğretmeninin sorduğu soruyu bilmesine rağmen ağzının içerisinde bir şeyler mırıldanması… Ne söylediğini kendinden başka kimse duymamıştı. Öğretmeni,

– Evet İrem, seni dinliyoruz, dediğinde kendisini şöyle bir toparlayıp konuşmak istemişti ama sesi bir türlü istediği seviyede çıkmamıştı. Oysa cevabı biliyordu.

Öğretmeni yumuşak bir ses tonuyla,

– Lütfen, ses tonunuzu herkesin anlayacağı, duyacağı seviyede tutun. Kendinizi en güzel şekilde ifade edin. Sorunun cevabını bilmiyor olabilirsiniz fakat bunu ifade etmekte asla zorlanmayın. Kendinizi yalnızca kendi dünyanıza kapatmayın. Diğer insanların sizi tanımasına, sizi sevmesine, size güvenmesine izin verin.

Dersin konusu bir anda farklılaşmış ve güven noktasına gelmişti. Öğretmeni İrem'e böyle bir müdahalede bulunduğu için çok üzgündü fakat öğrencilerinin de kendilerindeki yetenekleri, güzelliklerin farkına varmadan yaşamalarını istemiyordu. Bunu daha sonra İrem'e de açıklamıştı. İrem şimdi öğretmenin söylediklerini düşünüyordu. Aynanın karşısında kısa boyuna ve zayıf vücuduna bakarak…

Dışarıda yağmur olanca şiddetiyle yağıyordu. İrem, gökyüzü benim için ağlıyor. Çok çirkin bir kız olduğum için üzülüyor diye düşündü. Yağmurun yağışını kendince böyle yorumladı.

Güçlü bir gök gürültüsüyle düşüncelerinden sıyrıldı. Evleri sıcaktı ama yağmur sesiyle üşüyor, üzüntülerini hatırlıyordu.

Rahat olmak, istediği gibi koşup eğlenmek, duygularını ve düşüncelerini çok daha güzel anlatmak, açıklamak istiyordu ama sesi ona bir türlü izin vermiyordu. Uykusu iyice kaçmıştı. Sıkıntılarını yatağıyla, yorganıyla hatta odasının duvarlarıyla paylaşırdı da annesiyle, babasıyla, öğretmeniyle, sevdikleriyle paylaşamazdı. Bu duruma kendisi de bir anlam veremiyordu.

"Arkadaşlarım evet arkadaşlarım benimle alay etmeseler çok daha iyi bir öğrenci olacağım." diye söylendi.

Hayat sürprizlerle dolu diyordu annesi. Acılar, mutluluklar, iyiler, kötüler hepsi bu hayatın bir parçası değil miydi? Bize düşen bu hayatı en iyi şekilde yaşamaktı. Zorluklar karşısında çaresizce oturmak değil! Ağlayarak çevremizdeki insanları suçlamak değil yavrum, diyordu. İrem annesine de hak veriyordu.

Bir ilkbahar gecesiydi. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Rüzgâr da bütün şiddetiyle esiyordu. Ağaçların dalları kırılmamak için birbirine daha sıkı sarılıyordu daha sıkı tutunuyordu sanki. Sokak lambaları rüzgârın şiddetinden korkmuşçasına titriyordu. Yaprakların hışırtısı yağmur sesine karışıyordu.

Küçük İrem pencereden dışarı baktığında perdelerden sızan ışıklardan başka hiçbir şey göremiyordu. Koyu bir karanlık kaplamıştı her yanı. Dolabını açtı, kapağındaki boy aynasında kendini seyretti:

"Ne kadar zayıfım üstelik boyum da çok kısa. Arkadaşlarımın bana çirkin dedikleri kadar var." diye söylendi.

İrem o kadar sessiz sakin bir çocuktu ki sıkıntılarını hiç kimseyle paylaşamıyordu. Kendisine bir soru sorulduğunda nefes alamıyor, kıpkırmızı kesiliyordu. Hele dün öğretmeninin sorduğu soruyu bilmesine rağmen ağzının içerisinde bir şeyler mırıldanması… Ne söylediğini kendinden başka kimse duymamıştı. Öğretmeni,

– Evet İrem, seni dinliyoruz, dediğinde kendisini şöyle bir toparlayıp konuşmak istemişti ama sesi bir türlü istediği seviyede çıkmamıştı. Oysa cevabı biliyordu.

Öğretmeni yumuşak bir ses tonuyla,

– Lütfen, ses tonunuzu herkesin anlayacağı, duyacağı seviyede tutun. Kendinizi en güzel şekilde ifade edin. Sorunun cevabını bilmiyor olabilirsiniz fakat bunu ifade etmekte asla zorlanmayın. Kendinizi yalnızca kendi dünyanıza kapatmayın. Diğer insanların sizi tanımasına, sizi sevmesine, size güvenmesine izin verin.

Dersin konusu bir anda farklılaşmış ve güven noktasına gelmişti. Öğretmeni İrem'e böyle bir müdahalede bulunduğu için çok üzgündü fakat öğrencilerinin de kendilerindeki yeteneklerin, güzelliklerin farkına varmadan yaşamalarını istemiyordu. Bunu daha sonra İrem'e de açıklamıştı. İrem şimdi öğretmenin söylediklerini düşünüyordu. Aynanın karşısında kısa boyuna ve zayıf vücuduna bakarak...

Dışarıda yağmur olanca şiddetiyle yağıyordu. İrem, gökyüzü benim için ağlıyor. Çok çirkin bir kız olduğum için üzülüyor diye düşündü. Yağmurun yağışını kendince böyle yorumladı.

Güçlü bir gök gürültüsüyle düşüncelerinden sıyrıldı. Evleri sıcacıktı ama yağmur sesiyle üşüyor, üzüntülerini hatırlıyordu.

Rahat olmak, istediği gibi koşup eğlenmek, duygularını ve düşüncelerini çok daha güzel anlatmak, açıklamak istiyordu ama sesi ona bir türlü izin vermiyordu. Uykusu iyice kaçmıştı. Sıkıntılarını yatağıyla, yorganıyla hatta odasının duvarlarıyla paylaşırdı da annesiyle, babasıyla, öğretmeniyle, sevdikleriyle paylaşamazdı. Bu duruma kendisi de bir anlam veremiyordu.

"Arkadaşlarım evet arkadaşlarım benimle alay etmeseler çok daha iyi bir öğrenci olacağım." diye söylendi.

Hayat sürprizlerle dolu diyordu annesi. Acılar, mutluluklar, iyiler, kötüler hepsi bu hayatın bir parçası değil miydi? Bize düşen bu hayatı en iyi şekilde yaşamaktı. Zorluklar karşısında çaresizce oturmak değil! Ağlayarak çevremizdeki insanları suçlamak değil yavrum, diyordu. İrem annesine de hak veriyordu.

Neye nereden ve nasıl baş-
layacağını bilemiyordu. "Şöyle renkli renkli değişik tokaların olsa annem saçlarımı bir gün iki kulak, bir gün atkuyruğu örse… Kelebek tokalar tuttursa saçıma. Daha güzel olurum." diyordu.

Düşündükçe çözümler geliyordu aklına.

Babasının okula ziyarete geldiği, öğretmeniyle görüştüğü gün geldi gözünün önüne. Öğretmeni tüm arkadaşlarının önünde "Kızınız çok güzel hikâye yazıyor. İleride ünlü bir yazar olabilir." diyordu.

Hikâye, şiir yazmak bulduğu güzel sözleri ajandasına kaydetmek onu çok mutlu ediyordu.

"Evet, güzel hikâyeler yazabilir, bunlarla da kendimi ifade edebilirim" diye geçirdi aklından.

Dedesi yan odada Kur'ân-ı Kerim okuyordu. Sesi o kadar güzeldi ki düşüncelerine bir süre ara verdi, dedesini dinlemeye başladı. Dedesi çok güzel Kur'ân okurdu.

Zaman zaman kardeşiyle dedesini dinler, bundan da büyük zevk alırlardı.

Biraz sonra Kur'ân sesine hıçkırıklar karıştı. Dedesi ağlıyordu. Heyecanlandı. Kalp atışları hızlandı. Koşarak dedesinin yanına gitti ve boynuna sarılarak,

– Neden ağlıyorsun, dedeciğim, dedi kısık bir ses tonuyla.

Dedesi rahlenin üzerine koyduğu Kur'ân-ı Kerim'in önünde diz çökmüştü. Bir an cevap veremedi. Hıçkırık sesi devam ediyordu.

– Ağlama dedeciğim ne olur!

Dedesi gözyaşlarını silerken,

– Biraz duygulandım tatlım, dedi. Merak edilecek bir durum yok.

– Neden ama?

Dedesi, pencereden dışarı baktı. Yağmur ince ince yağıyordu. İrem'e dönüp,

– Okuduğum âyetlerde Peygamber Efendimiz'in güzel ahlakından bahsediliyordu. Birden çok uzaklara gitmişim. Kur'ân-ı Kerim'in indiği o günler, Peygamber Efendimiz'in çektiği sıkıntılar gözlerimde canlanınca dayanamadım.

İrem, dedesinin gözyaşlarını silmeye çalışarak,

– Hissettiklerini bana da anlatır mısın dedeciğim?

Dedesi Kur'ân-ı Kerim'i büyük bir saygıyla eline aldı, kabına yerleştirdi. Dolabın içinde kendisine ayrılmış yere koydu. Torununu yanına alarak koltuğa oturdu. Anlatmaya başladı:

– İnsanlara hayırı, doğruluğu temiz inancı, güzel ahlakı kazandırmakta çok iyi bir öğretmendi.

Yaşayışıyla, örnek ahlakıyla bize genişlik ve kolaylık sağlayan bir rahmetti. Şayet onu tanımasaydık İslâm'ı asıl şekliyle anlamakta büyük sıkıntılarla karşılaşabilirdik. Bize düşen aldığımız o manevî ışıkla yolumuzu aydınlatmak, sıkıntılarımızdan kurtulmaktır.

İrem,

– Peygamberimiz'in güzel ahlakından birkaç örnek söyleyebilir misiniz, dedeciğim.

– Elbette tatlım, dedi ve devam etti. Peygamberimiz üstün bir sorumluluk duygusuna sahipti. Dürüsttü, yalan sözlerden hiç hoşlanmazdı. Güler yüzlüydü. Sözleriyle kimseyi incitmez, kimseyi kırmazdı. Adildi. Haksızlıklara karşı durudu. Yetime, yoksula acır, muhtaçlara yardım elini uzatırdı. Kötülüğü önlemeyi en önemli iş sayardı. Bütün gayretlerine rağmen önleyemiyorsa hiç değilse buna sebebiyet verenlere kalben buğz eder, öyle kişilerin yaptığı bu davranışlardan hiç hoşlanmazdı. Din kardeşlerinin sıkıntılarını kendi sıkıntıları, sevinçlerini de kendi sevinci bilirdi. Onları üzüntülü günlerinde de mutlu günlerinde de yalnız bırakmazdı.

Kendisini çirkin bulan İrem, dedesinin anlattığı bu güzelliklerin birçoğuna sahip olduğunu görünce mutluluğu bir kat daha arttı.

Çok düzenliydi. Okuldan gelir gelmez kıyafetlerini çıkarır annesinin gösterdiği dolaba düzenli bir şekilde asardı. Defterinin, çantasının, dolabının düzenine de ayrı bir önem verirdi. Ödevlerini yapmadan, kontrol ettirmeden götürdüğü günler hiç yok gibiydi. Kendisine bir sorumluluk verildiğinde eksiksiz ve zamanında yapmaya çalışır, bu yüzden öğretmeninden de övgü dolu sözler alırdı. Paylaşmayı severdi. Yüzünde tatlı bir gülümseme hiç eksik olmaz, kalb kırmamaya özen gösterirdi. Bu yüzden arkadaşlarının yaptığı yanlış davranışlara, kendisine söylenen çirkin sözlere karşılık veremiyordu.

Ama Peygamberimiz öyle değildi. Haksızlıklar karşısında da önlem alıyor, engel olmak için elinden geleni yapıyordu. Öyle dememiş miydi dedesi az önce. İşte Peygamberimiz'in bu güzel ahlakını da sahiplenmeli bu problemi bir an önce çözmeliydi. "Evet, evet dedi İrem. Yarın önce arkadaşlarımla, çözemezsem öğretmenimden yardım alarak bu sıkıntıma bir son vermeliyim." diye geçirdi içinden.

Kararlı bir şekilde kaldırdı başını.

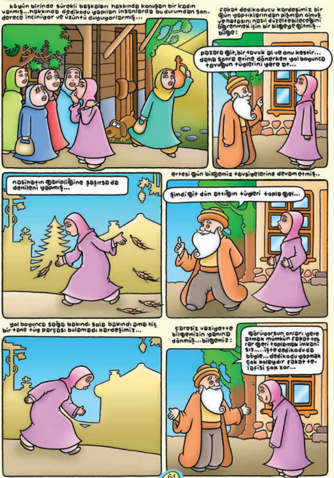
Teşekkür ederim, dedeciğim. Anlattıkların beni çok rahatlattı. Bundan sonra nasıl davranmam gerektiğini biliyorum, sağ ol, diyerek pencereye koştu. Dışarıya baktı.

– Bak dedeciğim, ben gülünce gökyüzü de ağlamıyor artık. Anlattıkların içimdeki sıkıntıları dağıtırken, bak Ay da gecenin karanlığını dağıtıyor, dedi.

Gülüştüler.

Dedikodu

Çizen: Ahmet KESGİN

HADİS BULMACA

Anahtar:

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J

K L M N O Ö P R S Ş T U Ü V Y Z

Peygember Efendimiz'in Güzel Ahlâkı

Orhan BİLİR

Allah, sevgili Peygamberi'ne verdiği iyilikleri, ihsanları sayarak, "Ve Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin." buyurmaktadır.

Çok kimselerin İslâm dinine girmesine, Resulullah'ın güzel ahlakı sebep oldu.

Güzel huyu, yumuşaklığı, affı, sabrı, ihsanı, ikramı o kadar çoktu ki herkesi hayran bırakırdı. Görenler ve işitenler seve seve Müslüman olurdu.

Hiçbir hareketinde, hiçbir işinde, hiçbir sözünde, çirkinlik, kusur, hata görülmemiştir.

Efendimiz'in binlerce mucizesi göründü. Bu mucizelerin en kıymetlisi, edepli ve güzel huylu olması idi.

Resulullah, hayvanlara ot verirdi. Deveyi bağlardı. Evini süpürürdü. Koyunun sütünü sağardı. Ayakkabısının söküğünü diker, çamaşırını yamardı. Hizmetçisi ile birlikte yerdi. Hizmetçisi el değirmeni çekerken yorulunca, ona yardım ederdi. Pazardan öteberi alıp, torba içinde eve getirirdi.

Fakirle, zenginle, büyükle, küçükle karşılaşınca, önce selam verirdi. Bunlarla musafaha etmek için, mübarek elini önce uzatırdı.

Her kim olursa olsun, çağrılan yere giderdi.

İyilik etmesini sever, herkesle iyi geçinirdi.

Nazik ve cömert idi fakat israf etmezdi.

Mübarek başı hep önüne eğik idi.

Kimseden bir şey beklemezdi.

Enes bin Malik, Efendimiz'in yumuşak huyluluğunu şöyle anlatıyor:

– Resulullah'a on sene hizmet ettim, bir kere bile bana kızmadı. Şunu niçin böyle yaptın, bunu niçin yapmadın, demedi.

Hz. Ebu Hüreyre de onun insanlara olan şefkatini şu hatırası ile anlatıyor:

– Resulullah'a bir gazada, kâfirlerin yok olması için dua buyurmasını söyledik:

"Ben, lanet etmek için, insanların azap çekmesi için gönderilmedim. Ben, herkese iyilik etmek ve insanların huzura kavuşması için gönderildim." buyurdu.

Peygamberimiz Çok Mütevazı idi

Misafirlerine bizzat kendisi hizmet eder, ikramda bulunurdu.

Birgün çölden biri gelip,

– Kim bu insanların büyüğü, diye sordu.

O sırada misafirlerine kâselerle süt dağıtma hizmetinde bulunan Efendimiz adama,

– Bu insanların büyüğü bunlara hizmet edendir, buyurdu.

Bu sözüyle hem büyüklerin insanlara hizmet edeceğini ifade etmiş hem de aradığı kimsenin kendisi olduğuna işarette bulunmuştu.

Bir yolculuk dönüşünde herkes hurmalıkta istirahata çekilmiş dinlenirken bazıları onlara yemek hazırlamak üzere harekete geçmişlerdi.

İçlerinden biri,

– Ben yemek yapayım.

Diğeri,

– Ben su getireyim, derken biri de,

– Ben de ateş yakayım, deyince Efendimiz de,

– Öyle ise ben de odun toplayayım, buyurdu.

– Biz bütün işleri yaparız, siz istirahatınıza bakın, deyince de verdiği karşılık şöyle oldu:

– Bilirim ki sizler bu hizmetleri yaparsınız, ama başkaları hizmet ederken ben seyirci kalmaktan üzülürüm.

Sözünü şöyle bağladı:

– Ben hizmet edilen değil, hizmet eden olmayı severim!

Bundan sonra kalkıp odun toplayarak bizzat hizmete katıldı.

Peygamberimiz yenilikleri teşvik ederdi

Peygamberimiz faydalı icat ve teknolojik buluşlar kim tarafından bulunursa bulunsun sahip çıkılıp Müslümanların hizmetinde kullanılmasını ısrarla tavsiye ederdi.

Birgün sahabe efendilerimizden bir tanesi Şam'daki Hıristiyanlardan aldığı içi zeytinyağı dolu bir kandili getirip mescide asmıştı. O günlerde Müslümanlar Medine'de böyle bir kandili henüz yakmamışlardı. Gelen cemaat bunu Şam'daki Hıristiyanlardan aldığını öğrenince,

– Müslümanların mescidine Hristiyan'ın yaptığı kandili mi asıyorsun? Resulûllah gelince seni azarlar, demeye getirmişlerdi.

Az sonra Efendimiz (s.a.s) gelip dumansız, külsüz yanıp ışık veren kandili görünce,

– Kim getirdi bunu, diye sordu.

Oradakiler getireni göstererek,

– Şam'da Hıristiyanlardan alıp getirmiş, dediler.

Bunun üzerine Peygamberimiz kandili getiren sahabîye tebessümle bakarak şöyle dua etti:

– Sen bizim mescidimizi aydınlattın, Allah da senin kabrini aydınlatsın! Sonra da sözlerine şunu ekledi:

– İnsanlığa faydalı olan şeyler müminin kaybettiği malı gibidir. Nerede ve kimde bulursa bulsun hemen sahip çıkarak getirip Müslümanların istifadesine sunmalıdır!

Kuş mu olsam
Bulut mu olsam

Sinan DEMİRAY

Sen ne zaman aklıma düşsen…
Sana uzanan yolculuklara çıkarım ben.
İnan hiç ama hiç erinmem.
Az giderim uz giderim, dere tepe düz giderim…
Gerekirse üç yaz, beş güz giderim.
Çünkü Sana geldikçe yollar küçülür bilirim.

Sen ne zaman aklıma düşsen, gökkuşağına konmuş bir kuş olurum ben.
Ama Sana geliyorum ya…
Hiç üzülmem.
Kanat uçlarımı sakınmam renklerinden.
Sağ kanadıma kırmızıdan azıcık, sol kanadıma yeşilden...
Kendime yüzlerce renk giydiririm gökyüzünden.

Sen ne zaman aklıma düşsen, ılık bir bulut kesilirim ben.
Diğer bulutlara hiç benzeyemem.
Kılımı kıpırdatmam öyle dururum, inemem bir türlü gökyüzünden.
Yağmur geçer, kuşlar geçer, yıllar geçer…
Ben yardım beklerim kelebeklerden.

Sen ne zaman aklıma düşsen, Sana yağan bir yağmur olurum ben.
Yüzüm denizaşırı ülkelere döner.
Rengin gelir benim sularıma vurur.
Uçsuz bucaksız maviliğinde, kendimi bulurum.

Sen ne zaman aklıma düşsen, ne yapacağımı şaşırırım ben…
Yol mu olsam, kuş mu, bulut mu olsam, Güneş mi?
Nasıl yapsam da Sana koşsam? Bilemem…
Biricik Peygamberim…
Canım Efendim…
Bak! Yine bilemedim.

O'nunla Gelen Bereket

Gülgün KARA

Peygamberimiz'in çocukluk günleri idi. Mekke'de kuraklık olmuştu. Öyle ki bir damla yağmur dahi yağmıyordu. Ekinler büyümüyor, çeşmeler kuruyor, hayvanlar susuz kalıyordu. İnsanlar içme suyu sıkıntısı derdine düşmüştü. Kapıda bekleyen bir felaket vardı. Her geçen gün daha da büyüyerek Mekke'nin kapısına doğru geliyordu.

Mekkeliler susuzluğa çare bulmaya çalışıyor fakat ellerinden bir şey gelmiyordu. Sonunda Mekke'nin büyüğü ve manevî lideri Ebu Talib'in kapısını çaldılar.

– Ey Ebu Talib! Sen bizim reisimiz ve büyüğümüzsün. Görüyorsun ki kurak bir mevsimin içindeyiz. Eğer yağmur yağmazsa bizi daha büyük felaketler bekliyor. Ne olur birlikte yağmur duasına çıkalım dediler.

Ebu Talip Mekkelileri dinledi. Onlara hak verdi. Kabe'de yağmur duası yapmak üzere birgün belirledi. Yağmur duası yapılacağı gün yeğenini yanına alarak Kâbe'ye gitti. İnsanlar yağmur duası yapmak için Kâbe'nin etrafına dolmuştu. Ebu Talib'in dua etmesini bekliyorlardı. Yeğenindeki olağanüstü hâllerin farkında olan Ebu Talib yeğeninin iki elini kendi ellerinin üstüne koydu. Yağmur yağdırması için Kâbe'nin Rabbine dua etti.

Yağmur duası henüz bitmemişti ki gök gürlemeye başladı. Bulutlar bir araya geldi. Ardından rahmet dolu yağmurlar yağdı. İnsanların yüzü güldü. O yıl kuraklık atlatıldı.

Böylece Ebu Talib yeğeninin Hak katındaki değerini bir kez daha anlamıştı.

Güneş'i Bir Elime, Ay'ı Bir Elime Verseler

Mekke'de Müslüman olanların sayısı her geçen gün artıyordu. Bu durumdan müşrikler oldukça rahatsızdı. Bu gidişe mutlaka dur

demeli idiler. O güne kadar işkence ve dayatmalarla inançlı insanların karşısına dikilenler şimdi de Peygamberimiz'in canına kast etmeyi planlıyorlardı.

İlk iş olarak Ebu Talib'in kapısını çaldılar:

– Ey Ebu Talib! Sen bizim reisimiz ve büyüğümüzsün. Yeğenini koruyup kolluyorsun fakat onun etrafındaki halka her geçen gün genişliyor. Bu gidişle putlarımıza ibadet eden kalmayacak. Eğer O'na engel olacaksan bir an önce harekete geç. Eğer engel olmayacaksan o zaman O'nu bize bırak. Biz engel olmasını biliriz, dediler.

Ebu Talib müşriklerin ne kadar kötü niyetli olduklarını anlamıştı. Yeğenini karşısına alıp şöyle dedi:

– Yeğenim, ne olur, hem kendini hem de beni düşün. Bana altından kalkamayacak yük yükleme, dedi.

Bu cevap karşısında Peygamberimiz çok üzüldü. Amcasından böyle bir tepki beklemiyordu. Bir kez daha yalnız kalmış, insanlardan ümidini kesmiş, Rabbine yönelmişti. Amcasının yanına oturdu. Kesin ve kararlı bir tavırla şu sözleri söyledi:

– Ey amcacığım onlar Güneş'i sağ elime, Ay'ı sol elime verseler ben yine de davamdan vazgeçmem.

Ebu Talib yeğeninin kararlı ve dimdik duruşundan çok etkilenmişti. Onu müşriklerin eline teslim etmek niyetinde değildi. Yeğenine sokularak,

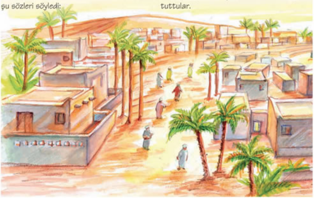
– Git ey kardeşimin oğlu. Git ve dediklerini yap. Vallahi Sen'i hiçbir zaman onlara teslim edecek değilim.

Ebu Talib yeğenini desteklemekte kararlı idi. Bu kararlılığı gören Mekkeliler tavrını biraz daha değiştirip yeni bir teklifle Ebu Talib'in yanına geldiler. Yanlarına da yakışıklı, genç bir delikanlı almışlardı. Ebu Talib'e sokularak,

– Sen bize yeğenini ver. Karşılığında şu delikanlıyı sana verelim. Sen'in manevî evladın olsun. Senin her hizmetini görsün, dediler.

Bu çirkin teklife Ebu Talib çok kızdı. Gelenleri huzurundan kovdu. "Vallahi O'nu size teslim edecek değilim, elinizden geleni ardınıza koymayın." dedi.

Müşriklerin artık hiçbir ümidi kalmamıştı. Kinlerini içlerine hapsederek evlerinin yolunu tuttular.

Minik Ressam

Ahmet ŞENLİK

Resim yapmayı çok severim. Annemin ve babamın dediklerine göre, henüz 3-4 yaşlarındayken başlamışım resim yapmaya.

Bir pazar sabahı yine resim yapma heyecanı ve arzusuyla erkenden kalkıp fırçayı elime aldım. O gün, hayalimde yaşattığım çevreyi resmedecektim sözde. Daha doğrusu yaşamak istediğim ortamı resimle anlatacaktım.

Önce zihnimde tasarladım isteklerimi... Şehrin gürültüsünden uzakta kırmızı kiremitli minik bir ev... Evin bahçesinde çeşitli meyve ağaçları ve dallarında şeftali, kiraz, elma, erik, üzüm gibi en sevdiğim meyveler olacak. Mutluluğumu paylaşan kuşlar, bahçemizde bana şarkılar söyleyecek. Kelebekler, kanatlarındaki desenlerin güzelliğini sergilemek için âdeta yarışacaklar. Arılar bal özü toplamak için uçuşacak çevremde. Evimizin yanında yemyeşil çimenlerle ve rengârenk çiçeklerle kaplı geniş bir alan olacak. Arada bir top oynayacağım orada. Yer yer gülleri ve çiçekleri koklayacağım, bazen de çimenlerin üstüne uzanıp dinleneceğim. Evimizin yakınından bir akarsu geçecek. Arada bir ırmağın kenarında oturup şırıl şırıl su sesini dinleyerek kitaplar, dergiler okuyacağım. Yaz gecelerinde yıldızları seyrederek uyuyacağım. İşte hayâlimde yaşattığım böyle güzel bir yerin resmini çizecektim.

Evet, şimdi hazırım işte! Çizip boyayacağım her şey zihnimde yerini aldı artık. Resim yapmaya evin çatısından başlamıştım ki annemin sesini işittim. Beni kahvaltıya çağırıyordu.

Tam da resim yapma arzusuyla doluydum ama annemi kıramazdım. "Kahvaltıdan sonra yaparım." dedim ve başladığım gibi bıraktım resmimi. Kahvaltı biterken babam "Çabuk hazırlan, seninle balık tutmaya gideceğiz." dedi. Anlaşılan bu resmi daha sonra yapacağım

diye düşündüm. Babamın bu güzel teklifini kabul ettim, ama hava biraz rüzgârlı ve kapalı olduğundan isteksizdim doğrusu.

Neyse o gün babamla birlikte balığa gittik. Nasip bu ya! Sadece birkaç balık tutarak erkenden döndük. Üstelik sırılsıklam olmamız da cabasıydı. Rüzgârlı, fırtınalı, yağmurlu bir pazardı Hiç unutamadım o günü.

Eve geldiğimde, büyük bir sürpriz beni bekliyordu. Üstümü değiştirip odama girdiğimde ne görsem iyi? Hani sabahleyin başladığım resim var ya! Ben sadece hayalimdeki evin çatısını boyamıştım. Gerisi sadece benim aklımda kalmıştı çünkü resim yapmaya vaktim olmamıştı. Sabahleyin odamın penceresini hafifçe açık bırakmıştım. Annem de komşuya giderken kapatmamış. Meğer rüzgâr penceremi iyice açıp bütün boyalarımı devirmiş. Boyalarım havada uçuşup hayalimdeki resmi tuvalimin üzerine öyle bir yerleştirmiş ki ağzım açık kaldı...

Aman Allah'ım! Bu nasıl olur? Anneme soruyorum: "Haberim yok" diyor. İki yaşındaki kardeşim yapacak değil ya bu müthiş resmi! Ara sıra ona soruyorum şakayla ve sadece tebessüm ediyor bana hiçbir şeyden habersiz. Meğer rüzgâr ve boyalarım hayalimdeki resmi hissetmişler ve bana böyle bir sürpriz hazırlamışlar. Aman Allah'ım! Aman Allah'ım! diye bağırarak uyanıyorum uykudan. İşte şimdi pazar sabahı yeni başlıyor. Hem de hava güneşli ve gökyüzü masmavi. Fakat penceremi açmadan bile şehir trafiğinin gürültüsünü işitebiliyorum. Hemen odama koşuyorum. Boyalarım yerli yerinde, tuvalim akşam bıraktığım gibi duruyor.

Bir bilmece var zihnimde. Gerçekten rüyamdaki gibi rüzgârın esmesiyle, boyalarımın havada uçuşmasıyla hayalimdeki resim kendiliğinden yapılır mı tuvalimin üzerine. Daha büyük bir fırtına olsa odamın beyaz duvarına kocaman bir manzara resmi yapılıverir mi acaba? Akılsız, fikirsiz ve cansız olan havanın akışıyla resim çizilebilir mi duvara? Rüzgâr resim çizer mi hiç? Yoksa ressamsız resim olmaz mı dersiniz?

Ya şu tabiattaki canlı varlıklar... Kuşlar, kelebekler, hoş kokulu güller, çiçekler... Onları yapan sanatkâr kim acaba?

DEN DEN

10 DK'LIK KONUŞMA

Ünlü bir iş adamının toplantılarda yapacağı konuşmaları, danışmanları hazırlıyormuş. İş adamı bunların uzun sürmesinden rahatsız olmuş. Danışmanlarını çağırıp,

— Konuşmalar, daha kısa olsun, on dakikayı aşmasın, demiş. Danışmanları birkaç gün sonra iş adamına yeni konuşmasının metnini vermişler. Adam kürsüye çıkmış ve elindeki metni okumuş. Konuşması yine bir saat sürmüş... Bu durum sebebiyle toplantıdan sonra danışmanlarına,

— Sizden kısa bir konuşma istemiştim. Oysaki konuşmam yine bir saati buldu, diye çıkışmış. Danışmanlarından biri,

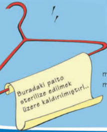
— Affedersiniz efendim, biz on dakikalık konuşma hazırlamıştık. Sekreter konuşma metnini altı kopya çoğaltmış ve altısını da size vermiş, demiş.

NÜKTELİ SÖZLER

Âlim bir zat, yolda giderken üzerine doğru gelmekte olan huysuz bir eşeği görünce kenara çekilmiş. Yanındakiler neden böyle yaptığını sormuşlar. O da tebessüm ederek:

— Onun çiftesi var benim ise aklım, demiş.

HASTALIKLI PALTO

Adamın biri açıkgöz geçinirmiş. Lüks bir lokantaya girerken, paltosunu, üzerine iliştirdiği şu yazıyla birlikte vestiyere asmış.

— Bu palto vereme yakalanmış bir kişinindir. Adam, lokantadan çıkarken, paltosunu almak üzere vestiyere uğrayınca paltonun yerinde olmadığını görmüş. Askının üzerine iliştirilen kâğıtta da şunlar yazılıymış.

— Buradaki palto sterilize edilmek üzere kaldırılmıştır.

KARANLIĞA KABADAYILIK OLMAZ

Ayna

Karanlık bir sokaktı burası. Bir kedi ve birkaç ağaçtan başka hiçbir canlının görülmediği bir sokak. Kedi akşamdan bırakılan çöpleri burun ucuyla bir bir yoklayarak nevalesini çıkarmaya çalışıyordu. Derken sokağın öte tarafından gelen sesle irkildi. Dönüp o tarafa doğru baktı.

Tık tıkırt... Çıt çıtırt... Tık tıkırtt... Çıt çıtırt... Sesin sahibi, Çarşamba topuk kundurasına tespihiyle eşlik eden bir kabadayıydı. Bu hâliyle eski bir filmden çıkıp gelmişti sanki. Omuzlarında emanet duran paltosu, arkaları itinayla ezilen kunduraları, yakası bir karış açık beyaz gömleği, çıt çıtır ses diye çıkaran tespihi ile meşhur bir tip. Öyle garip yürümekteydi ki öne mi yoksa sağa mı düşeyim der gibiydi. Yarım kalkık kaşı ile karanlık sokakta kimse olmamasına rağmen delikanlılığına leke sürdürmemeye çalışmaktaydı. Kabadayı bu sessizlik ve kimsesizliğe rağmen gayet ritmik yürüdü, yürüdü... Tam köşeyi dönecekti ki köşe başına gizlenen kedinin ortaya çıkmasıyla irkildi. Korkudan elindeki tespih bile düşmüştü. Çıtırrrrrrrt.

Sır bozulmuştu. Korkmuştu. Hem de bal gibi korkmuştu. Kendilerini korkutmak için çalıştığı insanların söyleyebileceği sözler geldi geçti aklından,

"Bir minik, minicik kediden tırsmış. O kadar korkmuş ki ödü gözbebeğinden fırlamış. Beti benzi solmuş, yılların kabadayısı bir minik kediye unvanını kaptırmış. Çok feci korkmuş, sabahlara kadar korkudan uyuyamamış. Kedi onu sokağın sonuna kadar kovalamış. Kedi elinden tespihini alıp onu bir güzel haşlamış.

Bu sözleri dedirtmemek için tespih elinden kaçmış da düşmüş gibi yaptı. Eğildi ve yerdeki tespihi aldı. Doğrulurken görülüp görülmediğini de çaktırmadan kontrol etti. Daha sonra yakasından aşağı doğru kayan paltosunu düzeltti. Etrafta bir minik kediden korktuğunu gören hiç kimse olmadığını anlayınca rahatladı.

Aç kalmaya, bilgisiz kalmaya, işsiz ve dostsuz kalmaya razı olurdu da bu duruma düşmeye razı olamazdı. Bir süre çarpan kalbini yatıştırmaya çalıştı. Sonra derin bir nefes alıp yürümesine kaldığı yerden devam etti.

Tık tıkırt... Çıt çıtırt... Tık tıkırt.. Çıt çıtırt

ALÇAKTAN UÇUŞ

Trafik polisi, büyük bir hızla giden otomobili durdurmuş. Keskin bir fren sesi çıkararak duran şoför polise sormuş.

– Çok mu hızlı gidiyordum?

– Ne münasebet, demiş trafik polisi. Alçaktan uçuyordunuz!

Sadakanın Değerlisi

Zekeriya ULAŞLI

– Anne söyler misin daha ne kadar bekleyeceğiz?

– Sabırlı ol oğlum baban gelmek üzeredir. Üstelik daha yemek de hazır değil. Sanırım ben sofrayı hazırlayana kadar baban da eve gelmiş olur.

– Baksana hava kararmaya başladı hâlâ gelmedi. Biraz gecikmedi mi sence?

– Oğlum baban çarşıya erzak almaya çıktı. Biliyorsun yan komşumuz Ayşe Teyze yalnız yaşayan bir kadın. Bakacak kimsesi de yok. Babanın getirdiği eşyaları yatsı namazınızı kıldıktan sonra evlerine götüreceksiniz.

Bunun üzerine Ali,

– Erzakları neden yatsı namazından sonra götürüyoruz? Gündüz götürsek daha iyi olmaz mı?

Annesinin mutfakta işi vardı, biraz da Ali'nin meraklanmasını istiyordu. Böylece daha iyi anlayabilirdi. Ali'ye,

– İstersen bu sorunun cevabını eve gelince babandan al olur mu, dedi.

Ali pencerenin kenarına oturdu. Bir yandan babasının gelmesini bekliyordu. Öte yandan da sofranın hazır olması için sabırsızlanıyordu. Ali, elini cama vurunca dışarının oldukça soğuk olduğunu hissetti. Oysa evlerinin içi sıcacıktı. Odası ısınmayan, mutfağında yemekleri pişmeyen insanlara dua etmek geldi içinden. Duasını bitirince kapı zili çaldı. Yavaş adımlarla yürüyerek kapıyı açtı.

– Baba nerede kaldın, dedi. Pencerenin önünde donup kaldım neredeyse. Hem sana soracaklarım var.

– Dur oğlum hele. Şimdi istersen elimdeki paketleri içeriye taşımama yardım et. Biraz dinleneyim ondan sonra sor.

Taşıma işini bitirdiklerinde sofra da hazırlanmıştı.

– Haydi bakalım yemeğe, sözüyle beraber ellerini yıkadılar ve sofraya oturdular.

Ali yemeğe başlarken besmele çekmeyi unutmadı. Bütün bu nimetleri veren Allah'a teşekkür etmek için Besmele ile başlaması gerektiğini biliyordu.

Yemek yendikten sonra hep beraber yemek duasını yaptılar.

Ali kafasındaki sorulara bir an önce cevap bulmak istiyordu. Babasına yaklaşarak sordu:

– Baba şimdi konuşabilir miyiz?

– Elbette konuşabiliriz. Fakat bir şey unutmadık mı?

– Nasıl bir şey?

– Çok önemli bir şey.

– …

– Perdeyi aç ve dışarıya bak. Belki o zaman hatırlarsın.

– Eveeeet… Biz akşam namazımızı kılmadık.

– Aferin benim oğluma. Hadi önce namazımızı kılalım. Daha sonra da istediğin kadar konuşuruz. Tabi boş şeyler olmamak şartıyla. Biliyorsun, çok yemek gibi boş konuşmak da israf sayılır.

Hep beraber namazlarını kıldılar. Namazdan sonra da duayı eksik etmediler. Ali ellerini açtığında içinden,

– Allah'ım şu an aç ve soğukta olan bütün çocuklara yardım et. Hasta olanların da acısını dindir. Sen çok merhametlisin, diye dua etti.

Seccadeler henüz toplanmıştı ki babası Ali'yi yanı başında buluverdi.

– Gel bakalım, şimdi sor ne sormak istiyorsan.

– Baba, sen gelmeden önce annemle konuştuk.

– Neyi konuştunuz?

– Ayşe Teyze'ye yardım etmeyi. Annem yardım paketlerimizi yatsıdan sonra götüreceğimizi söyledi. Ama ben sebebini anlayamadım. Babana sor demişti. Anlatır mısın?

– Tabi anlatırım ama önce bir düzeltme yapayım. Ayşe Teyze için aldığımız eşyaları herkes uyuduktan sonra götüreceğiz.

Babası oldukça yorulmuştu. Dinlenmek için kendine koltuğa bırakıverdi. İçinde duyduğu huzur sanki yüzüne yansımıştı. Ali içinden "Ama niçin?" diye geçirecek olmuştu ki babası,

– Kimse görmesin diye, dedi.

– Birileri görünce iyiliğimiz boşa mı gider? Babası Ali'nin pırıl pırıl gözlerine baktı. Oğlunun böyle meraklı olmasına sevinmişti. Bir süre tebessüm ederek oğluna baktıktan sonra,

– Hayır, boşa gider, diyemeyiz. Yapılan hiçbir iyilik boşa gitmez fakat gizli olması daha iyidir. Bunu daha iyi anlaman için istersen ben sana sorular sorayım, sen de cevap ver olur mu?

– Tamam.

– Biz iyiliği niçin yapıyoruz?

– Allah rızası için.

– Yaptığımız iyiliği başkalarının görmesine gerek var mı?

– Hayır yok.

– Peki, herkes uyurken bizim Ayşe Teyze'ye yaptığımız iyiliği Allah görmez mi?

– Olur mu baba! Allah karanlıkta kara karıncayı bile görür.

– Bir de şu var: Yardım ettiğimizi birileri görürse Ayşe Teyze mahcup olabilir. Buna da dikkat etmeliyiz fakat en önemlisi Allah

sadakanın gizlisine daha çok değer veriyor. Bak, sana bununla ilgili bir şey anlatayım.

Allah yeryüzünü ilk yarattığı zaman, yeryüzü sallanmaya başladı. Bunun üzerine dağları yarattı. Yeryüzüne yerleştirdi. Böylece yeryüzü düzene kavuştu. Melekler dağların bu gücü karşısında şaşırıp kaldılar.

– Ey bizim Rabbimiz! Yarattıkların arasında dağlardan daha kuvvetli olanları var mı, dediler. Allah,

– Evet, Demir madeni vardır, dedi. Melekler,

– Demirden daha kuvvetli ne vardır diye sordular. Yüce Allah,

– Ateş vardır, buyurdu. Melekler ateşten daha kuvvetli olanı da sorunca Yüce Allah,

– Suyun ateşten daha kuvvetli olduğunu söyledi. Melekler:

– Rabbimiz sudan daha kuvvetli olarak neyi yarattın dediklerinde, Yüce Allah:

– Rüzgâr sudan daha kuvvetlidir, diye buyurdu. Melekler dediler ki,

– Rabbimiz yarattıkların arasında rüzgârdan daha kuvvetli olan bir şey var mı? Allah şöyle buyurdu:

– Evet. Sağ eliyle sadaka verdiğini, sol elinden gizleyen insanoğlu vardır.

Babası sözünü bitirdiğinde Ali şaşırmıştı.

– Baba dedi. Gizli verilen bir sadaka bu kadar kıymetli mi?

– Şaşırdın değil mi?

– Evet, çok şaşırdım.

Ali sözüne devam etti:

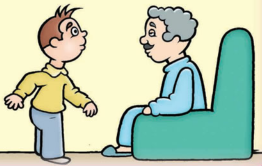
– Bir fikrim var. Böyle büyük bir kuvveti elimizden kaçırmamalıyız. Bence sadakamızı Ayşe Teyze'ye vermeden önce herkesin yattığından emin olmamız lazım. Bunun için gece yarısı ben dışarı çıkıp ışıkları kontrol edeyim fakat kafamı karıştıran bir şey daha var?

– Nedir oğlum?

– Sadakamızı Ayşe Teyze'nin de haberi olmadan vermenin bir yolunu bulamaz mıyız acaba? Ayşe Teyze'nin de iyiliğimizi bilmesi sadakamızı gizli olmaktan çıkarır diye korkuyorum da!

Ali'nin bu sözünden sonra şaşırma sırası babasındaydı. Yüzü gülen baba,

– Oğlum dedi. Gizli verilen sadakanın ne kadar kuvvetli olduğunu benden daha iyi kavradın. Seni alnından öpüyorum.

Bilmece Bildirmece

Nuri Can KAFLI

Kelime Avı

Hac ibadetini hatırlatan bazı kelimeleri sol tarafta görüyorsunuz. Alttaki karışık harflerin içine bu kelimeleri gizledik. Bakalım üç dakika içinde bulabilecek misiniz?

İHRAM	ZEMZEM
ARAFAT	KABE
TAVAF	KURBAN
MERVE	LEBBEYK
SAFA	

R	E	M	A	R	H	İ	L	E	B	E	L	L	K
F	A	R	S	E	B	A	İ	İ	A	K	L	E	Y
A	R	A	F	A	T	N	H	V	K	F	A	R	E
F	U	A	Z	B	B	A	H	V	A	A	T	E	B
F	R	D	E	E	E	B	M	F	B	A	S	S	B
A	B	E	S	A	F	A	A	A	E	F	M	İ	E
V	M	M	M	A	E	R	L	A	L	E	B	E	L
A	A	E	Z	N	B	D	L	T	Z	Y	B	R	S
T	N	İ	R	B	Y	U	A	M	E	Y	K	E	A
A	S	E	N	V	L	N	E	A	B	E	R	M	Z
R	E	Z	E	R	E	Z	T	K	U	R	B	A	N

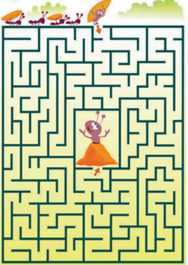
Harf Sırası

Alttaki şekilde, sayıların altındaki boş yuvarlaklara, o sayının alfabedeki sırasında olan harfi yazın. Bakalım hangi kelime ortaya çıkacak?

Labirent

Çalışkan karıncalar, yüklerin ağırlığından bir an önce kurtulmak ve yuvalarına gitmek istiyorlar. Onlara yol gösterebilir misiniz?

Acaba Kim

Alttaki harfleri uygun bir şekilde sıralarsanız, Peygamberimiz'in Medine'ye hicreti esnasında ona yol arkadaşı olan ismi bulacaksınız.

Nevin OLGUNCAN

CAMİ ADABI

Müslümanların bir araya geldikleri, topluluk hâlinde bulundukları yerlerden biri de camidir. Bilindiği gibi dinimiz, cemaatle namaz kılmayı teşvik etmiş; bunu, birlik ve beraberliğin sembolü olarak görmüştür. Sevgili Peygamberimiz'in bu konuda pek çok hadis-i şerifi vardır. Bu hadislerden birinde "Cemaatle kılınan namaz, yalnız kılınan namazdan yirmi yedi derece daha faziletlidir." buyrulmuştur.

Rahmet, birlik ve kardeşlik gibi toplum hayatını güçlendiren manevî unsurların bulunduğu cemaate ve bu cemaatin toplandığı yer olan camiye giderken dikkat edilmesi gereken bazı hususlar vardır.

Bunlar cami ve cemaat adabı dediğimiz bazı dinî-ahlakî esaslardır.

1. Allah Teala şöyle buyuruyor: "Ey Ademoğulları! Her mescide güzel elbiselerinizi giyerek gidin; yiyin, için fakat israf etmeyin çünkü Allah israf edenleri sevmez."

Öyleyse cami ve mescitlere giderken her şeyden önce kıyafetimize dikkat etmeli ve mümkünse yeni ama mutlaka temiz bir elbise giymeliyiz. Bu konuda en çok dikkat edilecek şey çorap temizliği olmalıdır. Sıcak yaz günlerinde ayakları terleyen Müslümanlar camiye gittiklerinde hiç olmazsa çoraplarını çıkarıp ayakkabılarının içine koymak suretiyle Müslüman kardeşlerinin rahatsız olmalarını önlemelidirler.

2. Hz. Peygamber "Sarımsak veya soğan yiyen kimse bizden ve mescitlerimizden uzak olsun, evinde otursun" buyuruyor. Aslında soğan ve sarımsak helal ve faydalı yiyeceklerdir fakat kokuları kimsenin hoşuna gitmez. Bu sebeple Peygamberimiz bu fena koku ile mescitlerde Müslümanların rahatsız edilmelerini istememiştir. Konuyu bu kadar dar çerçevede ele almak da doğru değildir. Müslümanların pis kokularla rahatsız edilmemeleri esas olduğuna göre, sigara ve ter kokusu gibi hoşa gitmeyen kokuları üstlerinde bulunduranların Resûlullah'ın bu ikazını dikkate almaları gerekir. Bu sebeple, camiye giderken güzel kokular sürünmek teşvik edilmiştir.

3. Camiye ağır adımlarla, vakar ve sükûnet içinde gitmeli ve içeriye sağ adımla "eûzü besmele" çekerek girilmelidir. Ayakkabılar dışarıda elden geldiğince temizlenmeli, içeride de tabanları birbirine gelecek şekilde tutularak ayakkabılığa konulmalıdır.

4. Ön safta namaz kılmanın daha sevaplı olduğunu her Müslüman bilir. Yalnız, camiye geç gelenlerin cemaati rahatsız ederek ön safa geçmeye çalışmaları cami adabına uymaz. Ayrıca saflar düz ve sık olmalıdır.

5. Camide herkes eşittir. Allah'ın huzurunda hiç kimsenin bir başkasına üstünlüğü yoktur ancak imamın tam arkasında namaza duran kişinin, Kur'ân'ın tamamını veya bir kısmını ezberlemiş, dinî bilgileri iyi bir kimse olması yine cami adabındandır. Bunun sebebi imam yanıldığında hatasını düzeltmek veya herhangi bir sebeple imam namaza devam edemezse namazın kalan kısmını kıldırabilir olmaktır.

6. Camilerde cemaati rahatsız edecek hâl ve hareketlerden kaçınmalıyız. Gelişi güzel dolaşmamalıyız. İmam odası gibi, mahfil gibi herkesin girmesine izin verilmeyen yerlere girmemeliyiz. Minareye çıkmamalıyız. Balkonlardan ve pencerelerden sarkmamalıyız.

7. Cami ve mescitler Allah'ın evleridir. Oraya bu şuur ile girilmeli, içeride gürültü yapılmamalı, boş ve faydasız şeyler konuşulmamalı, sessizce oturup vaaz veya Kur'ân dinlenmelidir.

8. Camiden Allah Teâlâ'nın huzurundan kaçıyormuş gibi itişip kakışarak dışarı çıkmak, ayakkabıları başkalarının üstüne basına sürmek hiç de hoş olmayan davranışlardır.

BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Rabbimizin bizim için yarattığı yüzlerce meyveden biridir. İlkbahar ve yaz aylarında tüketilir. Kırmızı renklidir. Bilin bakalım bu nedir?
2. Kur'ân'da adı anılan bir peygamberdir. İlk gemiyi yapan odur.
3. Savaşta vatanı, milleti uğruna cesurca öne atılıp mücadele etmek.
4. Peygamber Efendimiz'in sevdiği bir spor dalıdır. İki kişi arasındaki kuvvet ve zekâ yarışıdır.
5. Vatanı uğrunda savaşa katılıp sağ olarak harpten çıkan kişidir.
6. Işık, ortam değiştirmediği sürece nasıl yayılır?
7. İnsanları alkolden, sigaradan, kumardan ve diğer zararlı alışkanlıklardan korumak ve kurtarmak için çalışan cemiyettir.
8. Türkiye Erozyonla Mücadele Vakfının kısa yazılışıdır.
9. Yıldız, ateşböceği… gibi ışık yayan kaynakların genel adı.
10. Işığı geçiren madde.
11. 18 Mart 1915'te kazanılan zaferle tarihe " ……… geçilmez!" namıyla adı yazılan şehrimizdir. Orada vatan uğruna can veren binlerce kahraman şehidimiz yatmaktadır.
12. Mübarek üç ayların ilkidir. Bu ay içinde Regaip kandili vardır.
13. Dünya'nın Ay ile Güneş arasına girmesiyle hangi tutulma gözlenir?
14. Avrupa'da bir nehir adı.
15. İli yöneten en yetkili idarecidir.
16. İlçeyi yöneten yetkili amirdir.
17. Ülkemizin, milletimizin ve devletimizin korunması için hizmet eden rütbeli ya da rütbesiz görevli.
18. Babası vefat etmiş kişi (babasız kalan)
19. "Belirli bir zamana bağlı olmaksızın ihrama girerek Kâbe'yi tavaf etmek, Safa ile Merve arasında sa'y yapmak ve tıraş olup ihramdan çıkma görevi"
20. Işık yaydığı için ışık kaynaklarından biri sayılan böcektir.
21. Yangınları söndürmek için fedakârca çalışan kuruluş.
22. Peygamber Efendimiz'in amcalarından biridir. Uhud'da şehit olmuştur ve "Allah'ın arslanı" diye anılır. Bu büyük sahabenin adı nedir?

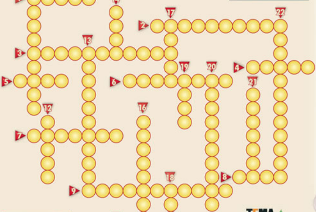

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

KORKAK KORKULUK

Dilek Üstün ÖZALP

Baykuş seslerinin kulakları uğuldattığı zifiri karanlığın ortasında samandan yapılmış vücudu tir tir titriyordu. Ne işi vardı bu kocaman tarlanın ortasında. Rüzgar kendisini devirebilmek için güreşe tutuşmuştu onunla. Korkak korkuluğun ise onunla mücadele edecek gücü ve cesareti yoktu. Kendisini buraya dikeni bir bulsa! Bulsa da bir şey yapabilecek değildi ya!

Derin bir sessizliği solukladı karanlığın içinde. Sonra bir sarsıntı oldu samandan gövdesinde. Yoksa bu serin havada üşütmüş müydü? Ama o sadece samandan bir korkuluktu. Hasta olamazdı ki! Öyleyse neydi o sarsıntı?

– Selam korkak korkuluk.

– Şe şe şey! dedi kekeleyerek. Selam!

– Sen nasıl bir korkuluksun öyle? Kuşlar tarlada mahsul bırakmamış. Korkutsana onları.

– Sonra bana kızıyorlar. Üzerime konup samanlarımı yoluyorlar. Şu hâlime bak, her tarafım paramparça oldu.

– Onlardan korkmamalısın, onlar senden korkmalı. Hak etmedikleri şeyleri almamalarını onlara öğretmelisin. Ben yıllardır bu tarladaki ürünle rızkımı karşılayan beyaz bir güvercinim. Tarla sahibi kendi ihtiyacı kadarını toplayıp kuşun kurdun payını da tarlada bırakır.

Korkak korkuluk ile beyaz güvercin uzun süre sohbet ettiler. Beyaz güvercin korkak korkuluğu biraz olsun cesaretlendirdi. Artık hayvanlardan korkmamalı, onlarla arkadaş olmalıydı. Bunu başarmanın en iyi yolu ise onları tanımak ile olabilecekti. Peki bu işi nasıl yapacaktı? Bir korkuluk bulunduğu yerden nasıl kurtulur, ormana doğru nasıl yürüyebilirdi?

Rüzgar hızla esmeye başladı. Korkak korkuluğun saman sarısı yüzünün rengi sapsarı kesildi. Rüzgârın niyeti kötü değildi. Onun yürüyebilmesi için bulunduğu yerden sökülmesi gerekiyordu. Son bir azimle tekrar zorladı nefesini bahar rüzgarı. İşte olmuştu. Yırtık elbiseleriyle yerde bir saman yığını yatıyordu.

– Hadi bakalım, ben üzerime düşeni yaptım. Şimdi sıra sende. Sana verilmiş olan gücü içinde hisset. Allah sana yardım edecektir.

Korkak korkuluk olmayan kalbinin atışlarının hissetti gövdesinin tam ortasında. Sallana sallana ormana doğru yürüdüler güvercin dostuyla. Tam ormana birkaç adım kalmıştı ki bir mantara basıp kaydı. Papatyaların tam ortasına uzandı boylu boyunca.

– Heeey! Dikkat et. Nerdeyse taç yapraklarımın üzerine düşecektin.

– Özür dilerim, İsteyerek olmadı. Çiçeklerin çok güzelmiş. Sana zarar vermek istemem doğrusu.

– Ben çiçekli bir bitkiyim. Çanak, taç yapraklarım, sürahiye benzeyen bir organım polenleri taşıyan birden fazla sayıda olabilen özel organlarım bulunuyor.

– Ne yer, ne içersin sen sarı papatya?

– Köklerimin yardımıyla topraktan mineralli suyu içer, yapraklarımın yardımıyla havadan aldığım karbondioksiti, güneş ışığı sayesinde besin üretmede kullanırım. Tüm bu kabiliyetleri Rabbim vermiş bana. Yoksa elim, ayağım yok nasıl avlanır da karnımı doyururdum.

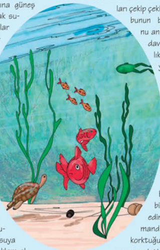
Onlar birbirlerini tanımaya çalışırken korkak korkuluğun üzerinde bir şeyler sürünerek vücuduna çıkmaya başladı. Buz gibi vücudu olan bu canlı bir yılandı. Görünüşünün soğukluğuna rağmen, konuşmaya başlayınca ortam ısındı.

– Ben bir sürüngenim. Kış uykusundaydım, sesinizi duyunca uyandım. Sizinle tanışmak istedim. Herkes benden korkuyor. Halbuki ben hiç kimseye durup dururken zarar vermem. Kendimi savunmak için saldırıya geçerim

sadece. Yanınızda daha uzun süreli kalmak isterdim. Yuvada yumurtalarım var, fazla geç kalmadan eve dönmeliyim.

Yılan gidince korkak korkuluk, ağaç dalından yapılmış dirseğine tutunarak ayağa kalktı. Tanıştığı canlılarla vedalaşıp ilerideki dere kenarına doğru ilerlemeye başladı.

Suyun üzerine doğru başını biraz eğdi. Başındaki yırtık şapkası dereye düşüp uzaklaşmaya başladı kendisinden. Şapka da gitmişti. Bu güneşte başına güneş geçmezdi inşallah. Berrak suyun dibinde yüzen canlılar ne kadar da mutlu görünüyorlardı. Balıklar yüzgeçlerini sevinçle çırpıyorlar, solungaçlarından çıkan hava kabarcıklarını patlatmak için birbirleriyle yarışıyorlardı. Anne balıklar yumurtalarını suya bırakıyor, baba balıklar ise yumurtaları şefkatla kucaklayıp koruyorlardı. Korkuluğun dikkatini yüzen siyah minik balıklar çekti. Onları samandan avucuna alabilmek için elini suya daldırmasıyla kolu sırılsıklam oldu. Bu hissi daha önceden bir kez daha yaşamıştı. Biraz düşündü ve çok geçmeden buldu: Yağmur yağdığında da bütün vücudu sırılsıklam olmuştu.

– Yavrularımı elinden bırakır mısın lütfen?

– İyi ama sen bir kurbağasın, oysaki avucumdaki yavrular birer balık.

– Hayır, dikkatli bak. Onlar kurbağa yavrusu. Larva iken solungaç solunumu yapar, yüzgeçleri ve kuyruklarıyla yüzerler. Büyüdükçe kuyrukları düşer, solungaçları kaybolur, akciğer solunumu yaparlar. Bacakları da geliştikten sonra bizim gibi kurbağa halini alırlar.

Onlar konuşadursun, yün yumağı gibi tüylerle kaplı bir canlı korkuluğun yırtık pantolonunun aralarından fırlamış samanları çekip çekip yiyordu. Korkuluk bunun bir yavru olduğunu anladığı için ona sert davranmadı. Bu ufaklık, yerinde duramayan bir kuzuydu. Çok geçmeden anne koyun geldi ve yavrusuna taze sütünden içirdi. Sonra yavrusunu alıp oynaşa oynaşa evlerine geri döndüler.

Korkak korkuluk çok değişik bir gün geçirmiş, birçok yeni arkadaş edinmişti. Bunca zamandır niye onlardan korktuğuna da bir anlam verememişti.

Tüm canlılar günün son ışıklarıyla birlikte yuvalarına dönerken, korkuluğun da eve dönüş zamanı gelmişti. O günden sonra korkak korkuluğu hep ziyarete gittiler. Herkes, tarlayı ne kadar cesurca koruduğundan söz ediyordu. Artık korkak korkuluk hayvanlar arasında, cesur korkuluk olarak bilinir oldu.

İnsan Topraktan

Abbas ÖZDEMİR

Kendini oldukça yorgun hissediyordu. Sabah uyanmakta zorluk çekiyor, sırt ve bel ağrıları hareket etmesini engelliyordu. En sonunda babam kardeşimi alıp doktora götürdü. Doktorun ilk yaptığı ise bir kan testi oldu. Kanını inceledikten sonra kardeşimin neden bu kadar yorgun olduğu anlaşıldı. Kanında demir eksikmiş. Demiri duyunca aklıma inşaatlarda kullanılan demir teller geldi. Oysa vücudumuzda sadece demir değil başka birçok maddenin daha sağlığımız için bulunması gerekiyormuş. Tabiatta olan birçok madde vücudumuzda da bulunuyor.

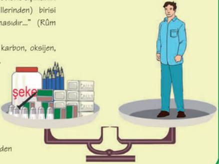
Yüce Allah insanı topraktan yaratmıştır. Kur'ân-ı Kerim'de şu âyetlerle açıklanır. "O'nun âyetlerinden (delillerinden) birisi de sizi topraktan yaratmasıdır..." (Rûm sûresi/20).

İnsan vücudunun aslı; karbon, oksijen, hidrojen, fosfor, kükürt, azot, kalsiyum, magnezyum, bakır, iyot, flor, kobalt, çinko, silisyum, aliminyum gibi toprakta bulunan maddelerdir.

Tüm canlılar gibi biz insanlar da aynı maddelerden yaratılmışız. Acaba vücudumuzdaki maddeleri kullanarak neler yapılabilir hiç düşündünüz mü? Vücudumuzda:

Altı tuzluğu doldurabilecek kadar tuz,
Yedi kalıp sabun olabilecek kadar yağ,
Yarım kavanozu doldurabilecek kadar şeker,
Dokuz bin kurşun kalemlik karbon,
2200 tane kibrit yapacak kadar fosfor,
Bir kaşık sülfür,
Bir çivi yapacak kadar demir,
Bir miktar kireç,
Bir miktar metal bulunmaktadır.

Vücudumuzda yukarıda belirtilmeyen daha birçok madde vardır.

İSTİFA

Nisa YILMAZ

Mehmet Âkif her sabah namaz için Sultan Ahmet Camii'ne gelir, her defasında yaşlı bir adamın kendisinden önce gelmiş olduğunu görür. Ne kadar erken gelse bu durum değişmez. Yaşlı adam mutlaka camiye ondan önce gelmiş bulunur ancak bu yaşlı, nur yüzlü adam hiç durmadan gözyaşı dökmektedir. Bundan sonrasını Mehmet Âkif şöyle anlatıyor:

"Bu yaşlı insanın yanına bir gün sokuldum ve niçin durmadan ağladığını sordum. Kısaca Allah'ın rahmetinden bahsettim. Ama o yine ağlamasına devam etti. Bana,

– Derdimi tazeleme, git dedi. Ben yine ısrar ettim. Çaresiz kaldı ve yine gözyaşları içinde bana şunları anlattı:

– Ben dedi, İkinci Abdülhamid zamanında binbaşıydım. Kışladan hiç ayrılamıyordum ancak bir gün anne ve babamın art arda vefat haberlerini aldım. Ailem çok zengindi. Ailede benden başka da işlerimizi evirip çevirecek kimse yoktu. Çiftlikler, dükkânlar, mağazalar ortada kalmıştı. Hemen orduya bir dilekçe ile müracaat edip istifa etmek istediğimi bildirdim, gelen cevap olumsuzdu. İstifam kabul olunmamıştı. Ben ikinci, ardından üçüncü bir müracaatta daha bulundum ama her defasında aynı cevapla karşılaştım. Bunun üzerine Hünkâr'a müracaata karar verdim. İsteğim kabul edildi ve durumumu Hünkâr'a

kısaca anlattım. Elimden geldiğince mazeretimin meşruluğunu ispata çalıştım. Hünkar istifa talebimden hoşlanmamıştı. Yüz ifadesinden bunu anlamak hiç de zor değildi. İsteksiz bir halde elinin tersiyle işaret etti: "Git, seni istifa ettirdik" dedi.

Ben sevinerek huzurdan ayrıldım, eve döndüm. O gece rüya gördüm. Rüyamda Osmanlı ordusu tabur tabur bölük bölük geliyor ve Peygamber Efendimiz'e teftiş veriyordu. (Ordumuz kısa bir müddet sonra bütün cihana karşı savaşacaktı. Bunun için ordunun teftişini bizzat Efendimiz (s.a.v) yapıyordu.) Yanında Dört Büyük Halife olduğu halde Efendimiz (s.a.v) önünden geçen bölük ve taburları teftiş ederken, O'ndan bir adım geride edep ve terbiye içinde, boynu bükük halde Sultan Abdülhamid de bulunuyordu. Derken benim tabur geçmeye başladı ancak tabur dağınıktı. Başlarında kumandan yoktu. Efendimiz (s.a.s) bunu görünce Abdülhamid'e,

– Bu birliğin kumandanı nerede, diye sordu. O da,

– Talebi üzerine istifa ettirdik, cevabını verdi.

İşte o zaman Efendimiz (s.a.s), beni bütün bir ömür boyu ağlatacak şu sözü söyledi:

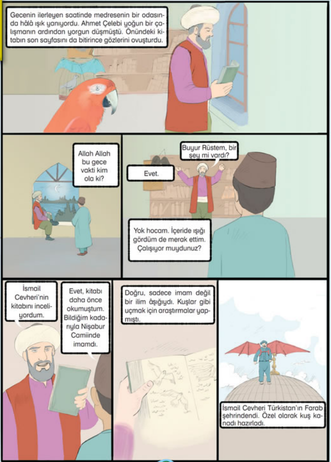
– Senin istifa ettirdiğini biz de istifa ettirdik. Söyle, bunu duyduktan sonra ben ağlamayayım da kim ağlasın?

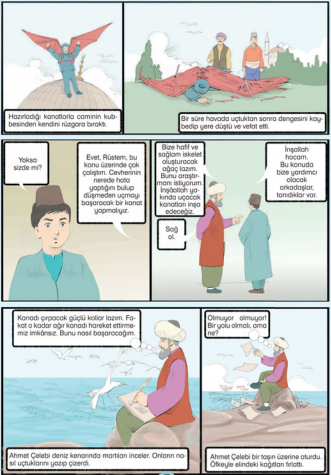
Yaşlı adam ağlamasına, inlemesine devam etti. Derdi çok büyüktü. Sessizce yanından uzaklaştım. Zaten başka yapabileceğim bir şey de yoktu. Zira bu pir-i fâni, tesellisini yine Efendimiz'den (s.a.s) bekliyordu. Kabul edildiği müjdesi gelmeden belli ki inlemesi dinmeyecekti."

Hezarfen Ahmet Çelebi

Hazırlayan: Sedat YAVUZ
Çizen: Erdinç ŞEMEN

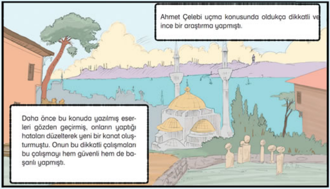

Hazırladığı kanatlarla caminin kubbesinden kendini rüzgara bıraktı.
Bir süre havada uçtuktan sonra dengesini kaybedip yere düştü ve vefat etti.
Yoksa sizde mi?
Evet, Rüstem, bu konu üzerinde çok çalıştım. Cevherinin nerede hata yaptığını bulup düşmeden uçmayı başaracak bir kanat yapmalıyız.
Bize hafif ve sağlam iskelet oluşturacak ağaç lazım. Bunu araştırmanı istiyorum. İnşâallah yakında uçacak kanatları inşa edeceğiz.
İnşallah hocam. Bu konuda bize yardımcı olacak arkadaşlar, tanıdıklar var.
Sağ ol.
Kanadı çırpacak güçlü kollar lazım. Fakat o kadar ağır kanadı hareket ettirmemiz imkânsız. Bunu nasıl başaracağım.
Ahmet Çelebi deniz kenarında martıları inceler. Onların nasıl uçtuklarını yazıp çizerdi.
Olmuyor olmuyor! Bir yolu olmalı, ama ne?
Ahmet Çelebi bir taşın üzerine oturdu. Öfkeyle elindeki kağıtları fırlattı.

Dalgın bakışlarla havada yüksekçe bir yerde duran martıya baktı. Martı kanatlarını açıp kendini bırakıyor, hiç kanat çırpmadan süzülmeye başlıyordu.
Ahmet Çelebi sevinçle yerinden fırladı. "Buldum, buldum." diyerek etrafa saçılmış kâğıtları topladı. Denize girip ıslanan kâğıtları aldı.
Ahmet Çelebi gerekli malzemeleri bulduktan sonra kendini bu işe verdi.
Elhamdülillah bitirdik. Şimdi denemelere başlamalıyız.
Nereyi düşünüyorsunuz hocam?
Yarın Okmeydanı'na gideceğiz. Önce alçaktan başlayacağız. Eğer eksikler varsa onları tamamlayacağız. Ağır ağır mesafe ve yüksekliği arttıracağız.
Hocam ya daha sonra?..
Emin misiniz hocam?
Üsküdar'a mı?
İnşâallah Galata Kulesi'nden Üsküdar'a uçacağız.

Bu kanatlar sizi taşır mı?
Taşır. Benim kiloma uygun yapıldı. Kanat çırpmayacağım. Sadece kendimi rüzgara bırakacağım.
Peki dönüşler?
Onu da hesap ettim. Dönüşü gerçekleştirecek, bana yardımcı olacak düzenek hazır.

Ertesi gün Okmeydanı'nda denemelere başlandı. Rüzgâr uygun yönde esiyordu. İlk denemesi oldukça başarılı geçti. Bir süre havada süzüldükten sonra çayırlığa indi. Oldukça heyecanlı olan Ahmet Çelebi hemen gerekli notları defterine geçirdi. Neler yapması gerektiğini yazdı. Aldığı notları tekrar gözden geçirdikten sonra sekiz deneme daha yaptı.

Ahmet Çelebi uçma konusunda oldukça dikkatli ve ince bir araştırma yapmıştı.
Daha önce bu konuda yazılmış eserleri gözden geçirmiş, onların yaptığı hataları düzelterek yeni bir kanat oluşturmuştu. Onun bu dikkatli çalışmaları bu çalışmayı hem güvenli hem de başarılı yapmıştı.

İşte uçuyor!
Çok güzel.
Aman Allah'ım nasıl da güzel uçuyor?
Maşallah! Bu Ahmet Çelebi pek becerikliymiş.
Ahmet Çelebi Doğancılar Meydanına indi, etrafında kalabalık bir halk, sevinç gösterisinde bulundu. Onun bu büyük başarısını gören halk ona "Bin fenli" manasında "Hezarfen" lakabını taktı.
Ahmet Çelebi yaptığınız çalışmalar çok güzel. Allah ilminizi arttırsın.
Sağ olun Padişahım.

Bilmece Bildirmece

Eksik Harfler

Aşağıda, Peygamber Efendimiz'in (s.a.s) bir hadis-i şerifi yazılı fakat sesli harfleri yok. En alttaki sesli harfleri uygun yerlere yerleştirirseniz doğru okuyacaksınız.
NOT: Bazı harfleri birden fazla sayıda kullanabilirsiniz.

*LL*H K*T*ND* D**D*N
D*H* K*YM*TL* B*R
Ş*Y Y*KT*R

A I U E İ O

Sayı Eşleştirme

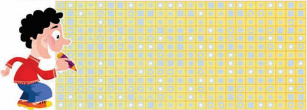
Aşağıda Kur'ân-ı Kerim'de bulunan bazı sûrelerin isimlerini görüyorsunuz. Her biri sağdaki sayılardan birisiyle gösteriliyor. Her harfin karşılığı olan bir rakam var. Hangi sayının, hangi sûre adına karşılık geldiğini bulup çizgilerle eşleştirir misiniz?

BAKARA KEVSER TEBBET

134373 406807 201102

Kare Boyama

Alttaki tabloda ❄ şeklini gördüğünüz kareleri boyayınca bir kelime ortaya çıkacak. Bu kelimenin anlamını araştırıp bulur musunuz?

Fark Bulmaca

Yüce Allah, arıları çiçekleri aşılamak ve bal yapmakla görevlendirmiş. Aşağıdaki arılar bu görevi çok güzel yapıyorlar. Size de iki resim arasındaki 7 farkı bulmak kalıyor... Haydi bakalım kolay gelsin.

1

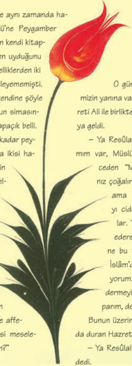

2

Simasında Yalan Yok

İbrahim KÖYBAŞI

Bir Yahudi tüccarı ve aynı zamanda haham olan Zeyd ibn Sü'ne Peygamber Efendimiz'deki özelliklerin kendi kitaplarında yazılanlara aynen uyduğunu görüyordu. Ancak bu özelliklerden iki tanesini henüz gözlemleyememişti. O da bu sebeple kendi kendine şöyle düşündü: "Doğrusu O'nun simasından yalan söylemediği apaçık belli. Son peygambere ait ne kadar peygamberlik alâmeti varsa ikisi hariç hepsini Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) simasına baktığımda gördüm. Kalan iki özelliği hakkında bir haber almam lazım. O'nun, hilm ve yumuşaklığının, öfkesini her zaman bastırması ve kendisine karşı yapılan kabalıkların onun hilm ve affediciliğini ziyadeleştirmesi meselesini nasıl takip edebilirim?"

Bu düşüncelerle oturup kalkarken Zeyd'in aklına sonunda bir fikir geldi. Doğruca Peygamberimizin olduğu yere gitti.

O gün Zeyd, Peygamber Efendimizin yanına vardığında Allah Resulü, Hazreti Ali ile birlikteydi. O sırada bir bedevi oraya geldi.

– Ya Resûlallah! Köyümde birkaç adamım var, Müslüman oldular. Onlara, önceden "Müslüman olursanız rızkınız çoğalır ve bereketlenir." demiştim ama yağmursuzluktan dolayı ciddi bir kıtlığa maruz kaldılar. Ya Resûlallah! Mala tamah ederek İslâm'a girdikleri gibi yine bu tamahkârlıklarından dolayı İslâm'dan çıkarlar diye çok korkuyorum. Eğer onlara yardım göndermeyi uygun görürseniz bu işi yaparım, dedi.

Bunun üzerine Allah Resulü, yanı başında duran Hazreti Ali'ye baktı. Hazreti Ali:

– Ya Resûlallah, hiçbir şeyimiz kalmadı, dedi.

Zeyd ibn Sü'ne, bu durumun O'nu denemesi için iyi bir fırsat olduğunu düşünerek Peygamberimize yaklaştı ve:

– Ya Muhammed, ben sana kabul edersen borç verebilirim. Ancak paramın karşılığını hurma olarak isterim, dedi.

Allah Resulü, teklifi kabul etti ve aralarında bir anlaşma yaptılar.

Zeyd ibn Sü'ne kesesini çözdü, belirli bir sürede miktarı belli hurmalar için seksen miskal altın ödedi. Peygamberimiz de altınları o bedevi görünümlü adama verdi ve:

– Adamlarının yanına git, onlara yardım et, buyurdu.

Zeyd ibn Sü'ne bu hâdisenin devamını şöyle anlatmıştı:

"Anlaştığımız sürenin bitimine iki veya üç gün vardı. Resûlullah Efendimiz, beraberinde Hazreti Ebû Bekir, Hazreti Ömer, Hazreti Osman ve sahabîlerinden birkaç kişiyle beraber çıkageldi. Hemen yanına vardım, gömleği ile ridâsından yakaladım, sert bir çehre ile kendisine baktım ve:

– Ey Muhammed, hakkımı bana ödesene! Vallahi, siz Abdulmuttaliboğulları borçları ertelemekten başka bir şey bilmezsiniz. Sizinle ilişkilerim var, sizi iyi bilirim, dedim.

O sırada Ömer'e baktım, gözleri fıldır fıldır dönüyordu. Bana bir göz attı ve:

– Ey Allah düşmanı! Duyduklarımı sen mi Allah Resulü'ne söylüyorsun? Gördüklerimi sen mi yapıyorsun O'na? Allah'a yemin ederim ki senin İslâm'dan nefret edeceğinden çekinmeseydim kılıcımla kelleni uçururdum, dedi.

Allah Resulü de sükûnet ve vakar içinde bana bakıyordu. Sonra Hazreti Ömer'e:

– Ey Ömer! Bizim, senin bu tavrına değil de daha farklı bir şeye ihtiyacımız var! Bana borcumu güzellikle ödememi, ona da borcunu güzelce istemesini tavsiye etmeliydin! Haydi, Ömer, onunla git, hakkını öde, kendisini korkuttuğun için ona yirmi sa' hurma fazladan ver, buyurdu.

Hazreti Ömer beni götürdü. Yirmi ölçek fazlasıyla hakkımı verdi.

– Ya Ömer, bu fazlalık da neden, dedim.

– Resûlullah emretti, seni korkuttuğuma bedel olarak, dedi.

– Beni tanıdın mı, ey Ömer, diye sordum.

– Hayır, tanımadım seni, dedi.

– Ben, Zeyd ibn Sü'ne'yim, dedim.

– Haham, diye hayretle irkildi.

– Evet, Haham Zeyd, dedim.

– Resûlullah'a neden öyle yaptın, niçin öyle söyledin, dedi.

– Ya Ömer! İki husus hariç ne kadar peygamberlik nişanesi varsa hepsini Allah

Resulü'nde gördüm. Ancak hilm ve yumuşaklığının, öfkesini bastırması ve kendisine karşı yapılan aşırı saygısızlık ve kabalığın, hilmini ve hoşgörüsünü arttırması meselesini tetkik etmemiştim. İşte bugün bunları denemiş oldum. Ey Ömer! Seni şahit tutuyorum, Rab olarak Allah'a, din olarak İslâm'a, peygamber olarak da Hazreti Muhammed'e razı oldum. Seni şahit tutuyorum, malımın yarısı ki servetim çoktur, Muhammed ümmetine sadakadır, dedim.

Daha sonra Hazreti Ömer ile Zeyd, Resûlullah'ın yanına döndüler ve Zeyd kelime-i şahadet getirerek Allah Resulü'ne iman etti.

*1 sa' yaklaşık 3 kilogramdır.

TARANTULA

Dilek ÖZALP

Örümcekler, tarih boyunca insanların merakını üzerlerine çeken canlılardır. Bu canlılar, hücrelerinin yapısında bulunan golgi organeli sayesinde, çelikten güçlü mikroskobik bir ipek üretirler. Vücut tezgâhlarında dokudukları bu nadide ipeğin en güzeli ise, Peygamber Efendimizi korumak için Sevr mağarasında dokunan ipek olsa gerek!!! Kim bilir kaç vakit sentezlemekte zorlanacağı bu ipekten ağı, belki de bir nefeste dokumuştu o mübarek örümcek.

Bir örümcek türü olan tarantulalar görünüş olarak bizi ürkütseler de merhametten kendilerine düşen nasiplerini almışlardır. Dişi tarantulalar yavrularını dünyaya getirmeden önce, onlar için dantelden bir beşik yaparlar. Yumurtalarını, ürettikleri ipek ile iyice kundaklayarak ağdan beşiğin içine bırakırlar. Nereye giderlerse gitsinler, dört değil, yedi gözünü yumurtalarının üzerinden ayırmaz, her yere yanlarında götürürler. Yedi göz, sekiz ayaktan oluşan tarantulaların bazı türleri toprak altında yuva yaparlar. Sekiz bacağının sekizinde de özel alıcılar yerleştirilmiştir. Hassas tüylerinin içinde yer alan bu alıcılar, inanılmaz derecede duyarlıdır. Çok ufak titreşimlere bile anında tepki vermelerini sağlarlar.

Yeraltına yaptıkları yuvalarının önüne bir barikat kurup, avlarını tuzağa düşürürler. Barikata iliştirilmiş olan ipekten ipliğin bir ucu da gizlendikleri yuvaya kadar uzanır. Böylece yuvada otururken ağa düşen avın titreşimlerini anında algılayabilirler. Kısacası rızkları ayaklarına kadar gelmiş olur.

Ve, av yakalandığında yapılması gereken bir konserve paketi hazırlamaktır. Hassas ve hızlı hareketlerle paketlemesini yapar ve zehirini avının içine enjekte ederek beklemeye koyulur. Tabi avını yakalayabilmesi ağın kusursuz olmasına bağlıdır.

Yüce Allah tarafından sanatlarla süslenmiş dünyamızda, elsiz bir böceğin sergilediği bu dantela, ister istemez insanı hayranlığa sevkeder.

HAZRETİ İLYAS (Aleyhisselam)

Bilal YORULMAZ

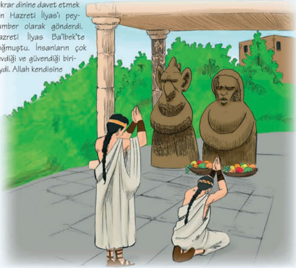
Hazreti Yakub'un on iki oğlu vardı. Bunların her biri bir kabile oluşturdular. İsrailoğullarının bu on iki kabilesi Şam ve Filistin civarında dağınık hâlde yaşıyorlardı. Bu kabilelerden biri de Şam civarındaki "Bek" şehrinde bulunuyordu.

Bek şehri Yahudileri Tevrat'ın ve Zebur'un emirlerini unutmuşlardı. Artık bir olan Allah'a inanmıyorlardı. Ba'l adını verdikleri bir puta tapıyorlardı. Bu puta o kadar bağlanmışlardı ki şehrin adını Ba'lbek olarak değiştirdiler.

Yüce Allah İsrailoğullarına acıdı. Onları tekrar dinine davet etmek için Hazreti İlyas'ı peygamber olarak gönderdi. Hazreti İlyas Ba'lbek'te doğmuştu. İnsanların çok sevdiği ve güvendiği birisiydi. Allah kendisine peygamberlik görevini verince hemen insanları davete başladı:

– Ey insanlar! Âlemlerin yaratıcısı Allah'tır. Beni, sizi, yerleri ve gökleri yaratan O'dur. Putların kendilerine bile faydası yoktur. Böyleyken Allah'ı bırakıp da Ba'l putuna mı tapacaksınız? İyi bilin ki şu anda hepiniz yanlış yoldasınız. Gerçekleri göremiyorsunuz.

İsrailoğulları diğer peygamberlere yaptıkları gibi Hazreti İlyas'ı da yalanladılar. Ona türlü türlü hakaretler ettiler. Bununla da yetinmeyip Hazreti İlyas'ı Ba'lbek'ten kovdular.

Hazreti İlyas şehirden ayrıldıktan sonra Ba'lbeklileri felaketler bırakmadı. Şehirde yağmurlar yağmaz oldu. Yağmur olmayınca da dereler, göller kurudu. Bitkiler ağaçlar yetişmez oldu. Ba'lbek'te dayanılmaz bir açlık başladı. Kral'ın mücevherleri, altınları olmasına rağmen o da açlık çekiyordu. Zengin-fakir herkes açlıktan ölmek üzereydi.

Hazreti İlyas ise gizlice Ba'lbek'e geliyordu. Kendisine iman edenlerin evlerini ziyaret ediyor ve onlara Tevrat okuyordu. Dinî bilgilerini tazeleyip onlarla ibadet ediyordu. Hazreti İlyas kimin evine giderse orada bolluk ve bereket olurdu. O evin sakinleri açlık nedir bilmezlerdi. Bu, Allah'ın açık bir mucizesiydi.

Kıtlık dayanılmaz olunca İsrailoğulları hatalarını anladılar. Başlarına gelen felaketin sebebini anladılar. Hazreti İlyas'ı dinlemeyip ülkelerinden çıkardıkları için olmuştu her şey. Bir meclis topladılar ve şöyle dediler:

– Kıtlığı önlemenin tek yolu Hazreti İlyas'ı bulmaktır. Hemen onu arayıp bulmalıyız. Ondan özür dilemeliyiz.

Her yere dağıldılar ve Hazreti İlyas'ı aramaya koyuldular. Günlerce onu aradılar. Her yere, herkese sordular ve sonunda Hazreti İlyas'ı bulup Ba'lbek'e getirdiler.

Hazreti İlyas onlardan tövbe etmelerini istedi. Bundan sonra sadece Allah'a ibadet etmeleri konusunda onlardan söz aldı. Bütün halkı topladı ve yağmur duasına çıktı. El açıp yağmur göndermesi için Allah'a yalvardılar. Allah da dualarını kabul etti. Yağmurlar yağmaya başladı. Dereler, göller doldu. Hayvanlar ve insanlar kana kana sulardan içtiler. Her taraf yemyeşil oldu. Sebzeler, meyveler, ağaçlar bahçeleri doldurdu.

Fakat İsrailoğullarının imanı pek uzun sürmedi. Bolluk geldikten sonra yine Allah'ı unuttular. Eski kötü alışkanlıklarına tekrar döndüler. Hazreti İlyas artık onların gerçek mü'minler olmayacaklarını anlamıştı. Ba'lbek'ten ayrılmak için Yüce Allah'tan izin istedi. Allah da başka bir yere gitmesine izin verdi.

Er-Rauf

Akif MERT

• Rauf'un anlamı ilk anda "Rahim" kelimesinin anlamıyla aynı gibi görünüyorsa da Kur'ân-ı Kerim'de geçtiği yerlerde Cenab-ı Hakk iki sıfatı da beraber zikrettiği durumlarda Rauf'u Rahim'den önce buyurmuştur.

• Raûf, kullarına kolaylık sağlayan demektir çünkü Yüce Allah kullarına kaldıramayacakları ibadetler ve yükler yüklememiştir. Yaşlılık, hastalık ve zayıflık gibi hâllerde onları birçok ibadetlerden muaf tutmuştur.

• Allah'ın yarattığı tüm canlılar kusursuz, üstün bir yaratılış ve kompleks bir yapı sayesinde hayatlarını sürdürmektedir. Bu, O'nun merhametinin ve rahmetinin bir delilidir çünkü hiçbir canlı kendisi için en uygun, en elverişli şekilde yaşamak için güç sarfetmemiştir. O, ihtiyaç duyabileceği her şeyi zaten kendisine vermiştir.

• Mesela bütün canlıların kendilerini savunmak için farklı yetenekleri vardır. Kimisi son derece korkutucu bir görünüme sahiptir, kimisi zehirli, kötü kokulu veya yakıcı gazlar püskürtür. Bazıları atik ve çabuktur; düşmanlarından hızla kaçarlar, böyle olmayanlar ise farklı bir savunma şekli olarak dayanıklı zırhlarla kaplıdır. Bir kısmı bedenlerini düşmanlarından saklayabilecek şekilde bir görüntüye sahiptir, diğer bir bölümü de ölü taklidi yaparak düşmanı kandırabilecek şekilde var edilmişlerdir. Şüphesiz canlılar bütün bu niteliklere tesadüfen ya da kendi istekleriyle ulaşmamışlardır.

• Her Müslüman Allah'ın dışında mutlak şefkat sahibi kimse olmadığını bilmelidir. Allah'ın kullarına bol nimetler vermesi, onlar çeşitli tehlikelerden koruması nefislerinin arzu ve isteklerinin peşinden koşmalarına mâni olması, O'nun kullarına olan şefkat ve merhametindendir. Bazen bir musibet verip onları tökezleterek doğru yola girmelerini sağlaması, O'nun şefkat ve merhametinin gereğidir. Bu bela ve musibetler dıştan böyle görünebilir ancak gerçekte bunlar, kendileri için şefkat ve merhamettir.

• Nefsinize Acıyınız: Allah'ın bu ismini bilen kimse, Allah'ın kendisine şefkat ve merhamet ettiği gibi o da nefsine acımalı, ona gücünden fazla yük yüklememeli ve yapısını aşan şeylerden sorumlu tutmamalıdır. Nefse acımak demek, Allah'ın emirlerini yerine getirmek, yasaklarından ve tehlikelerinden onu korumak demektir. Nefsimize acıyıp ona şefkat gösterdiğimiz gibi, başka insanlara da acımalı ve onlara da şefkat elimizi uzatmalıyız. Böylece şefkatli bir kalbe sahip olur, her iki dünyada Allah'ın şefkat ve merhametinin bizi kuşatmasını sağlamış oluruz.

AYETÜ'L KÜRSÎ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌۜ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ مَنْ ذَا الَّذ۪ي يَشْفَعُ
عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِه۪ۜ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۚ
وَلَا يُح۪يطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِه۪ٓ اِلَّا بِمَا شَٓاءَۚ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ وَلَا يَؤُ۫دُهُ حِفْظُهُمَاۚ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظ۪يمُ ﴿٢٥٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

225. Allah o İlahtır ki Kendisinden başka ilah yoktur. Hay'dır, Kayyûmdur; Kendisini ne bir uyuklama, ne de uyku tutamaz. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur.
İzni olmadan huzurunda şefaat etmek kimin haddine?
Yarattığı mahlûkların önünde ardında ne var, hepsini bilir.
Mahlûklar ise O'nun dilediğinden başka, ilminden hiçbir şey kavrayamazlar.
O'nun kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır.
Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na ağır gelmez, O öyle ulu, öyle büyüktür.

(Bakara Sûresi, 2/255)

FELAK SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِۙ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَۙ ﴿٢﴾
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَۙ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِۙ ﴿٤﴾
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: Sabahın Rabbine sığınırım;
2. Yarattığı şeylerin şerrinden,
3. Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden,
4. Düğümlere üfleyip büyü yapan üfürükçülerin şerrinden,
5. Ve hased ettiği zaman hasetçinin şerrinden.

NÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِۙ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِۙ ﴿٢﴾
اِلٰهِ النَّاسِۙ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِۙ ﴿٤﴾
اَلَّذ۪ي يُوَسْوِسُ ف۪ي صُدُورِ النَّاسِۙ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: İnsanların Rabbine,
2. İnsanların yegâne Hükümdarına,
3. İnsanların ilahına sığınırım.
4. O sinsi şeytânın şerrinden
5. O ki insanların kalblerine vesvese verir.
6. O şeytan, cinlerden de olur, insanlardan da.

Bire Bin Veren Tohumlar

Abdulkadir NEŞELİ

Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) fakirlere, muhtaçlara yardım etmeyi pek severdi. Birgün ihtiyaç sahipleri için yapacağı yiyecek, giyecek yardımlarını önceden hazırlamış, sonra onları davet etmişti.

Peygamber Efendimiz, davete gelenleri tebessümle karşılayıp her biriyle ilgilendi. Sonra da hediyelerini vererek, onları mutlu ve memnun bir şekilde uğurladı. Elinde ne var ne yok hepsini Allah yolunda dağıttı.

Yardım dağıtma işinin tamamlandığı dakikalarda Peygamberimiz'in davetine geç kalan birisi uzaklardan koşarak geldi. Ona verilebilecek ne bir giyecek ne de bir gıda kalmıştı. Adam, kendisine bir şey kalmadığını anlayınca bir an için üzüldü.

Peygamber Efendimiz bu durumu fark edince, hemen onu teselli ederek,

— Üzülme, dedi. Sana da bir çare bulabiliriz.

Bu yoksul kişi, dikkatle Peygamber Efendimiz'i dinlemeye başladı. Resûl-ü Ekrem Efendimiz ona şöyle buyurdu:

— Buradan doğruca Medine çarşısına git. İhtiyaçlarını satan dükkânlara gir, ne lazımsa al ve sonra de ki, "Mal benim, borç Resulullah'ındır." Yeter ki sen çocuklarını sevindir ve üzülme.

Maddî açıdan fakir olsa da manevî yönü oldukça zengin olan bu talihli kişi, Peygamber Efendimiz'in, elinde olmadığı hâlde borca girerek yardımda bulunmasını istemiyordu. O'nun mağdur olmasına gönlü razı olmadığından,

— Olur mu öyle şey, ey Allah'ın Resûlü...

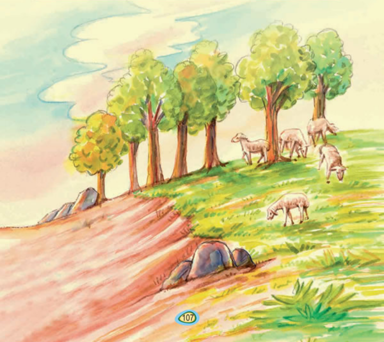
Peygamber Efendimiz ısrar etti. Bütün samimiyetiyle ve içtenliğiyle ona Medine çarşısının bulunduğu yönü gösterdi. Sonra da tebessüm ederek,

– Unutma, dedi. "Mal benim, borç Resulullah'ın." diyeceksin. Mal sana, ödemesi bana ait olacaktır.

"Dünya ahiretin tarlasıdır." diyen bir başka zaman da "Cömert Allah'a yakın, insanlara yakın, Cennet'e yakın, Cehennem'den uzaktır." buyuran Sevgili Peygamberimiz, elinde ne kadar tohum varsa hepsini burada saçıyordu. Elinde olmayınca da borçlanarak alıp yine ihtiyaç sahiplerine dağıtıyordu. Bu cömertliği ve güzel davranışlarıyla bize örnek oluyor, âdeta "Dünyada ne ekersek ahirette onu biçeceğimizi" hatırlatıyordu.

Evet, öldükten sonra yeniden dirilip hesaba çekileceğimiz ebedî âlemde bu tohumlar bire bin, belki de bire milyon meyve verecekti.

Yüce Rabbimiz, bizleri; özü sözü bir olan, söz ve davranışları bu kadar birbirine uyumlu Kutlu Rehberimizin aydınlık yolundan ayırmasın.

VAKİT NAMAZLARININ KILINIŞI

s: sünnet f: farz ss: son sünnet v: vitir

		Sünnet	Farz
Sabah Namazı 2s + 2f	1	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre
	2	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena

		Sünnet	Farz	Son Sünnet
Öğle Namazı 4s + 4f + 2s.s	1	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre
	2	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena
	3	Besmele Fâtiha Sûre	Besmele Fâtiha	
	4	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	Besmele Fâtiha Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	

		Sünnet	Farz
İkindi Namazı 4s + 4f	1	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre
	2	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü
	3	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Besmele Fâtiha
	4	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	Besmele Fâtiha Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena

		Farz	Sünnet
Akşam Namazı 3f + 2s	1	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre
	2	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena
	3	Besmele Fâtiha Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	

		İlk Sünnet	Farz	Son Sünnet	Vitir
Yatsı Namazı 4 s + 4 f + 2s.s + 3 v	1	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre
	2	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü
	3	Sübhâneke Eûzu besmele Fâtiha Sûre	Besmele Fâtiha		Besmele Fâtiha Sûre Allahü Ekber Kunut Duaları Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena
	4	Besmele Fâtiha Sûre Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena	Besmele Fâtiha Ettehiyyâtü Allahümme salli Allahümme bârik Rabbena		

DEĞERLENDİRME TESTİ

1. "Gökyüzünün Gözyaşları" **ifadesi neyi anlatıyor?**

A. Yağmurun yağmasını
B. Gökyüzünün gözyaşı ile dolu olduğunu
C. İrem'in çok sevindiğini
D. Geceyi

2. Dedikodu için aşağıdakilerden hangisi doğrudur?

A. Ara sıra dedikodu yapmak insanı rahatlatır.
B. Bizim dedikodumuzu yapanlar hakkında dedikodu yapabiliriz.
C. Dedikodu yapmak yanlıştır, dedikodu yapanları dinlemek değil.
D. Dedikodu yapmak çok kolaydır fakat telâfisi çok zordur.

3. Aşağıdaki hadis-i şeriflerden hangisi annelerin önemini anlatır?

A. Mü'min mü'minin aynasıdır.
B. En hayırlınız huyu en güzel olanınızdır.
C. Yemeğe besmele ile başla, sağ elinle ve önünden ye.
D. Cennet annelerin ayakları altındadır.

4. Peygamber Efendimiz'in amcasının adı nedir?

A. Hazreti Ebu Bekir
B. Ebu Talip
C. Abdulmuttalip
D. Hazreti Zeyd

5. "Minik Ressam" yazısının konusu nedir?

A. En Büyük Sanatkâr Yüce Allah'tır.
B. Tabiattaki her şey kendi kendine olur.
C. Akılsız, fikirsiz ve cansız olan havanın akışıyla resim çizilebilir.
D. Ressamsız resim olabilir.

6. "Sadakanın değerlisi…" **boş bırakılan bölüme aşağıdakilerden hangisi gelmelidir?**

A. gizli verilendir.
B. başkasına göstererek verilendir.
C. çok olandır.
D. kapıya gelen dilencilere verilendir.

7. Aşağıdakilerden hangisi cami adabı için uygun değildir?

A. Camiye giderken soğan, sarımsak gibi kokulu yiyecekler yenilmemeli.
B. Camiye temiz ve güzel elbiseler giyerek gidilmeli.
C. Ön safta namaz kılmak çok sevaptır. Ön safta namaz kılmak için bütün şartlar zorlanmalı.
D. Camilerde cemaati rahatsız edecek hâl ve davranışlardan kaçınmalıyız.

8. Aşağıdaki bilgilerden hangisi yanlıştır?

A. Vücudumuzda bir çivi yapacak kadar demir vardır.
B. Vücudumuzda 2200 tane kibrit yapacak kadar fosfor vardır.
C. Vücudumuzda dokuz bin kurşun kalemlik karbon vardır.
D. Vücudumuzda oksijen, azot, kalsiyum, bakır, iyot gibi maddeler bulunmaz.

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Zekeriya ŞEN

Bir değirmen misali döner dünya
Bunu bir döndüren var elbet
Rüzgâr eser söner kandil,
Bunu bir söndüren var elbet.

Güller açar bahçenin yüzü güler,
Sevgi dolu ötüşür bülbüller.
Yaz gelir derelerin suyu diner,
Bunu bir dindiren var elbet.

1. Aşağıdakilerden hangisi, yukarıdaki şiirden çıkarılabilecek bir sonuçtur?

A. Dünya Güneş'in etrafında saniyede 30 km hızla dönmektedir.
B. Gül, Peygamber Efendimiz'i temsil eden güzel bir çiçektir.
C. Allah'ın yarattığı binlerce kuş türünden en güzeli bülbüldür.
D. Dünyayı döndüren, dünyadaki varlıkları ve olayları yaratan bir Allah vardır.

Gelin tanış olalım,
İşi kolay tutalım.
Sevelim sevilelim,
Bu dünya kimseye kalmaz.

2. Yukarıdaki şiirde hangisinden söz edilmiyor?

A. Kolaylaştıralım, zorlaştırmayalım.
B. Birbirimizle tanışalım, kaynaşalım.
C. Malımızın kırkta birini zekât olarak fakirlere verelim.
D. Dünya hayatı geçicidir.

Rengârenk açılan vatan çiçeğim,
Canda burcu burcu tüten çiçeğim,
Sevgisi gönlümde yatan çiçeğim,
Allah <u>esirgesin</u> nazardan seni.

3. ve 4. soruları yukarıdaki şiire göre cevaplayınız.

3. Yukarıdaki şiirde, altı çizili sözcüğün yerine aşağıdakilerden hangisi getirilebilir?

A. affetsin
B. bereketlendirsin
C. iyiliğini versin
D. korusun

4. Şiirde, "vatan çiçeği" olarak isimlendirilen varlık, aşağıdakilerden hangisi olamaz?

A. çocuklar
B. bayrağımız
C. yurdumuzda yetişen çiçekler
D. yağmur yüklü bulutlar

Benim Rabbim benim Rabbim
Sen'den başka yoktur Rabbim
Dostluğunda vefa gördüm,
Sen'in vefan çoktur Rabbim.

5. Şiirde kimin dostluğundan söz edilmektedir?

A. Annemizin
B. Sevgili Peygamberimiz'in
C. Kutsal Kitabımız'ın
D. Yüce Allah'ın

Gel seninle danışalım arkadaş,
Danışan dağları aşar mı aşar.
Danışmadan yola çıkarsa kişi,
Yanılıp yollarda şaşar mı şaşar.

6. **Yukarıdaki şiirden hangi sonuç çıkarılamaz?**

A. Bir işi yapmadan evvel bir bilene danışmalı, fikir alınmalıdır.
B. Her şeyi kendi bildiği gibi yapıp danışmayanlar yarı yolda kalabilir.
C. Danışarak iş yapan zorlukları aşar, başarıya ulaşır.
D. Sadece dağ yolculuğuna çıkarken etrafımızdan bilgi almalıyız.

Ayşe Nine söyle bana,
Neresi Anadolu'dur?
Deresinde sazan varsa,
Beş vaktinde ezan varsa,
Her köyünde ozan varsa,
Orası Anadolu'dur.

7. **Şiirdeki altı çizili terimle ilgili hangi bilgi hatalıdır?**

A. Müslümanları namaza çağıran sözlerin adıdır.
B. Günde beş defa minarelerden okunur.
C. İçinde Yüce Allah'ın ve Sevgili Peygamberimiz'in adı geçer.
D. Sadece Cuma günleri okunur.

Ya Rabbi bize birlik ver, ne olur!
Ya Rabbi bize bolluk ver, ne olur!
Sen Gani'sin, Sen Rahim'sin.
Sen Kerim'sin Ya Rabbi!
Sen bilirsin, Sen acırsın,
Sen verirsin, Ya Rabbi!
Sana şükürler olsun Ya Rabbi,
Sana şükürler olsun.

8. **Yukarıdaki şiir hakkında aşağıdakilerden hangisini söyleyemeyiz?**

A. Şiirde dua ve şükür vardır.
B. Şair, Allah'a yalvarmakta ve isteklerini O'ndan istemektedir.
C. Şiirde Allah'ın güzel isimleri anılmaktadır.
D. Şiirin ana teması dostluk ve yardımlaşmadır.

Sadece hikâye kitaplarını değil dostum,
Rengârenk çiçekleri, hoş kokulu gülleri…
Şu uçuşan kuşları, desen desen kelebekleri…
Şifalı bitkileri, tatlı meyveleri de oku!

9. **Yukarıdaki şiirde "anlatılmak istenen" nedir?**

A. Sağlık için şifalı bitkiler tüketelim.
B. Çiçekler, kuşlar ve kelebekler de okunması gereken bir çeşit kitaptır.
C. Meyveler, yemekten önce yenmeli
D. Şiir kitapları okunmalıdır.

10. **Peygamber Efendimiz'in, Allah'ın kesin emrettiklerinden başka ibadetleri de vardır. Bunları, aşağıdakilerden hangisiyle isimlendiriyoruz?**

A. farz
B. sünnet
C. vacip
D. helal

2. BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Hadis Bulmaca

Cevap: MÜMİN MÜMİNİN AYNASIDIR.

Cevap: EN HAYIRLINIZ HUYU (AHLÂKI) EN GÜZEL OLANINIZDIR.

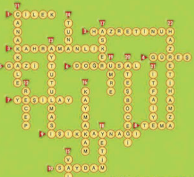

Cevap: KIYAMET KOPARKEN DAHİ ELİNİZDE BİR FİDAN VARSA, ONU MUTLAKA DİKİNİZ.

Cevap: YEMEĞE BESMELEYLE BAŞLA, SAĞ ELİNLE VE ÖNÜNDEN YE.

Kare Bulmaca

Değerlendirme Testi

1	2	3	4	5	6	7	8
A	D	D	B	A	A	C	D

Düşündüren Testler

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
D	C	D	D	D	D	D	D	B	B

Bilmece Bildirmece

Cevaplar

Kelime Avı

Harf Sırası Cebrail

Acaba Kim Hz. Ebu Bekir

Labirent

Kare Boyama

Anlamı: Elçi, peygamber.

Eksik Harfler

Allah katında duadan daha kıymetli bir şey yoktur.

Sayı Eşleştirme

KEVSER 406807
BAKARA 134373
TEBBET 201102

Fark Bulmaca

3.BÖLÜM

BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

Annem

Safa Enes ERGÜN

Havva Ana mı desem Sana
Anaların anası gibi…
Âmine anne mi desem,
Yoksa Hadîce Anne mi
Fâtıma Anne mi desem…
Sen gelirsin aklıma
Hangi ismi söylesem.
Çiçeklerden güzelsin
Zümrütlerden değerli
Bu yüzden Gül Nebi
Cennet'i ayağına serdi.
Bastığın toprak olsam
Yapışsam ayağına
Takip etsem seni
Layık görür müsün annem
Gittiğin yeri…

Yeni Bir Dünya

Fazilet DİRİN

Anne rahmine düşen ikiz kardeşler önceleri her şeyden habersizmiş. Haftalar birbirini izledikçe onlar da gelişmişler. Elleri, ayakları, iç organları oluşmaya başlamış. Bu arada, etraflarında olup biteni fark etmeye başlamışlar. Bulundukları rahat, güvenli yeri tanıdıkça mutlulukları artmış. Birbirlerine hep aynı şeyi söylüyorlarmış:

"Anne rahmine düşmemiz, burada yaşamamız ne harika değil mi? Hayat ne güzel şey be kardeşim!"

"Büyüdükçe, içinde yaşadıkları dünyayı keşfe koyulmuşlar. Öyle ya, hayatın kaynağı neymiş? İşte bunu araştırırken, karşılarına annelerini onları birbirine bağlayan kordon çıkmış. Bu kordon sayesinde, hiçbir zahmet çekmeden, güven içinde beslenip büyütüldüklerini tesbit etmişler. "Yaratıcımızın şefkati ne kadar büyük! Bize bu kordonla ihtiyacımız olan her şeyi gönderiyor."

Artık aylar birbiri ardınca geçiyor, ikizler hızla büyüyor, diğer bir deyişle yolun sonuna yaklaşıyorlarmış. Bu değişiklikleri hayretle gözlemlerken, bir gün gelip bu güzelim dünyayı terk edeceklerinin işaretlerini almaya başlamışlar.

Dokuzuncu aya yaklaştıklarında, bu işaretleri daha kuvvetli hissetmeye başlamışlar. Durumdan telaşlanan ikizlerden birisi diğerine sormuş:

"Neler oluyor? Bütün bunların anlamı nedir"

Öteki daha sakin ve aklı başındaymış. Üstelik, bulundukları bu dünya çoğu zaman ona yetmiyor; duyguları daha geniş bir âlemi arzuluyormuş. O cevap vermiş:

"Bütün bunlar, bu dünyada daha fazla kalamayacağız anlamına geliyor." ve eklemiş: "Buradaki hayatımızın sonuna yaklaşıyoruz."

"Ama ben gitmek istemiyorum" diye haykırmış kardeşi. "Hep burada kalmak istiyorum."

"Elimizden gelen bir şey yok. Hem, belki doğumdan sonra da hayat vardır."

"Bize hayat sağlayan kordon kesildikten sonra bu nasıl mümkün olabilir ki" diye cevaplamış öteki. "Bize hayat veren kordon kesilirse nasıl hayatta kalabiliriz, söyler misin bana? Evet, evet bu her şeyin sonu olacak."

Bütün bunları söyledikten sonra eklemiş:

"Hem, belki de anne diye bir şey de yok!"

"Olmak zorunda' diye itiraz etmiş kardeşi. 'Buraya başka türlü nasıl gelmiş olabiliriz, nasıl hayatta kalabiliriz ki?"

"Sen hiç anneni gördün mü?" diye üstelemiş öteki. "O belki de sadece zihinlerimizde var. Bir annemiz olduğu düşüncesi bizi rahatlattığı için onu belki de biz uydurduk."

Böylece, anne rahmindeki son günleri derin sorgulamalar ve tartışmalarla geçmiş.

Sonunda doğum anı gelmiş çatmış. İkizler dünyalarını terk ettiklerinde gözlerini başka bir dünyaya açmışlar ve sevinçten ağlamaya başlamışlar.

Çünkü gördükleri manzara hayallerinin bile ötesindeymiş.

Kimsesizler Kimsesi

Bestami YAZGAN

Her zamanki gibi yorgun argın geldi kızı. Selam verip girdi içeri. Bu sefer yorgunlukla beraber farklı bir ruh hâli vardı. Mahmut Hoca merakla sordu:

– Hayırdır kızım! Canın bir şeye mi sıkıldı?

Şule ağlamaklı bir sesle,

– Bu günler acilde staj yapıyorum. Öğleye doğru trafik kazası geçiren bir hasta geldi.

– Allah hayırlı şifalar versin! Durumu çok mu kötü?

– Yoğun bakımda babacığım. Hem durumu kötü hem de daha kötüsü var... Kimsesiz birine benziyor. Üzerinden kimliği çıkmadığı gibi şimdiye kadar arayanı soranı da olmadı. Böyle olunca normal tedavi yapılıyor. Halbuki bazı özel ilaçlar kullanılabilse belki...

Bu sefer Mahmut Hoca dalıp gitti. Dünyada ne işler oluyordu. Sağlıklıyken bile yalnızlık zordu. Ya bir de yoğun bakımda kimsesiz olmak? Evleri, iki hastanenin arasında olduğundan devamlı ambulans sesleri geliyordu. Her siren sesi Mahmut Hoca'nın yüreğine saplanıyor, kendini yoğun bakımda gibi hissediyordu. Yeni bir siren sesinden sonra,

– O hastanın yerinde ben olabilirdim, diye mırıldandı.

Hanımı şaşkın şaşkın,

– Ne hastalığı bey, bir rahatsızlığın mı var yoksa deyince kendine geldi.

– Yok hanım! Allah'a şükür bir rahatsızlığım yok da...

Aslında Mahmut Hoca doğru söylüyordu. Bedenî bir rahatsızlığı yoktu ama ruhu rahat değildi. Ne zaman siren sesi duysa kendisini kötü hissediyordu. Bir şeyler yapmalı diye düşündü. Kızına, bahsettiği özel ilaçların ne kadar tutacağını sordu. Aldığı cevap onu bir daha yıktı. Kızı yalvarırcasına,

– Bir şeyler yapamaz mıyız baba, dedi.

– Çok para be yavrum. Hani dörtte biri kadar olsa belki bir şeyler yapabilirdik ama bu çok fazla...

İkisi de boyunlarını büktüler. Gözyaşları yüreklerine akmaya devam etti. Yeni bir siren sesiyle beraber kapı çalındı. Baba dostları Yunus Dede gelmişti. Onu görünce sıkıntıları biraz hafifler gibi oldu ama yeni siren sesleri rahat bırakса.

– Hoş geldiniz, safalar getirdiniz Yunus Dede!

– Hoş bulduk Mahmut Hoca! Ama safalar getiremedik herhalde! Baksana yüzünden düşen bin parça!

– Özür dilerim Yunus Dede! Bu hâlimin sizinle bir ilgisi yok. Biliyorsun bizim Şule Tıp Fakültesinde okuyor. Bir hasta görmüş de...

Bütün olanları ve ruh perişanlığını anlattıktan sonra,

– İşte böyle Yunus Dede! Ne yapacağımı şaşırdım. Gerçi kendimi teselli edecek bir şeyler buldum ama...

Yunus Dede merakla sordu:

– Nasıl teselli ediyorsun kendini, söyle bakalım?

– Hani Yunus Dede siz bazen Yüce Mevlâ'mızdan bahsederken 'Kimsesizler Kimsesi' derdiniz. Ben de öyle teselli buluyorum işte. Tamam bu hastanın kimsesi yok ama kimsesizler kimsesi olan Mevlâ'mız ona yardım eder.

Yunus Dede tebessüm ederek,

– Allah razı olsun! Çok güzel düşünüyorsun Mahmut Hoca fakat bu seni tam olarak tatmin ediyor mu?

– Yani biraz rahatlatıyor ama...

– Peşpeşe sorular geliyor değil mi?

– Yüce Mevlâ'mız isterse melekleri aracılığıyla yardım eder. Daha çok da güzel insanlar aracılığıyla yardım eder. Nerede o güzel insanlar?

Yunus Dede yüzüne yayılan tebessümle beraber aynı soruyu tekrarladı:

– Nerede o güzel insanlar? Evet Mahmut Hoca birinci soru bu. Müsaade edersen ikinci

soruyu da sorayım: Bu güzel insan niçin sen olmuyorsun?

Yüzü kızaran Mahmut Hoca:

– Şey efendim! Ben de onu düşündüm ama gereken paranın ancak dörtte birini karşılayabilirim.

– İyi ya hele sen bir adım at bakalım. Bak niyet ettin ben geldim. Dörtte birini de ben karşılarım.

Mahmut Hoca,

– Ama Yunus Dede! Ondan sonra sen perişan olursun. Senin gelirin giderin belli!

– Sana ne kardeşim. Sen deyip durmuyor musun "Onun yerinde ben de olabilirdim." diye. Diyelim ki ben de olabilirdim. Bu parayı harcamayacak mıydım?

– İyi de Yunus Dede! Daha paranın yarısını temin ettik. Ya gerisi... Ah memlekette olacaktım ki bu parayı bir saatte bulurdum.

Yunus Dede tatlı sert bir şekilde,

– Bak sen Mahmut Hoca'ya! Hâlâ mazeret arıyor kendine. Çözüm yolları düşün be kardeşim! Sen düşün, Allah işini kolaylaştırır.

Mahmut Hoca biraz düşündükten sonra,

– Doğru söylüyorsun Yunus Dede! Memlekette değilsem de burada hemşerilerim var. Gider durumu onlara anlatırım.

Yunus Dede tatlı bir sesle:

– E ne duruyorsun öyleyse?

– Yunus Dede sen şimdi geldin! Seni bırakıp gitmek...

– Bırak beni canım kardeşim! Al şu parayı da yoğun bakımdaki hastayı düşün!

Kızından gerekli ilaçların isimlerini alıp koşarcasına çıktı evden. Biraz sonra da bir torba ilaçla döndü Mahmut Hoca. İlaçları kızına verip,

– Durma kızım, yetiştir bunları, diyebildi.

Başını Yunus Dede'nin omuzlarına koyup hüngür hüngür ağlamaya başladı...

Yunus Dede de gözyaşlarını tutamıyordu.

Anneye Saygı

Hazırlayan: Sedat YAVUZ Çizen: Ahmet KESGİN

arkadaki genç de gelerek onun elini öptü... adam, söylediklerine çoktan pişman olmuştu...
berhudar ol evladım..
delikanlının nurlu yanaklarını okşarken:
sana 'anne kuzusu' dediğim için kusura bakma evladım..bir an ağzımdan kaçtı işte..
çocuğun gözleri dolu doluydu...
bu söylediklerinizde haklısınız efendim...
na-nasıl yani ?!..
üzerinde namaz kılmak için ısrar ettiğim halı, vefat ettiğinde annemin tabutuna örtülmüştü.. orada secdeye kapandığımda, sanki beni kucaklamış gibi oluyordu!!!..

Lakap

T. Behram AKIN

Bahadır Bey, birden zengin olmuş ve bunun sonrasında zıtlıklar yaşamış bir iş adamıdır. Aşağıda onunla yapılmış bir söyleşiden küçük bir pasaj okuyacaksınız.

— Saygıdeğer beyim, hayatınızı geriye sardığınızda pişmanlık duyduğunuz hâdiselerden birini anlatır mısınız?

— Hey gidi günler be! Gece demez gündüz demez çalışırdım. Hatta hatırlıyorum, on iki, bilemedin on üç yaşındayım. Ha bire okuyorum. O fıkra kitabı senin, bu spor sayfası benim, şu çizgi roman yine benim. Kültürüme kültür katıyorum anlayacağın. Ufkum paraşüt oldu, açıldıkça açılıyor. En olmadık olaylara bir yorumlar yapıyorum ki sorma. Sanırsın, karşında ordinaryüs profesör konuşuyor.

— Vay be hocam, siz neymişsiniz.

— Ya! Daha şuncacık çocukken yani. Neyse, o aralar bende bir lakap takma hastalığı başladı ki sorma. Sanki "Uluslararası Lakap Takma Yarışması" düzenlenmiş, ben de ona hazırlanıyorum. Gece demiyorum, gündüz demiyorum çalışıyorum. Söz gelimi vapura mı bindim, karşımda şemsiyeyi eline baston yapmış bir teyze. Yapıştırıyorum hemen lakabı: Şemsiye Teyze. Bakkala mı girdim, bakkal amca hafif kekeme mi, lakap hazır: Pepe Bakkal.

İlk zamanlar içimden içimden eğleniyorum ben bu oyunla. Ama dedim ya gitgide bir hastalık hâlini aldı bu bende. Kimi görsem, eğlenecek, takılacak bir noktasını buluyorum. Kusurmatik oldum çıktım senin anlayacağın. Gördüğüme hemen bir takma ad veriveriyorum. Neredeyse taktığım lakaplar, buradan Fizan'a yol olacak. İş ciddi. Bunu biliyorum, ama kendimi de bir türlü alamıyorum. Kırdığım kalplerin sayısı bini aştı. Öğretmenlerim, arkadaşlarım, akrabalarım… Gittikçe gidiyor. Lastik gibi uzuyor. Hani hoşuma da gitmiyor değil. Arkadaşlarım, öğretmenlerime lakap takınca beni daha bir seviyor gibi geliyor.

Sınıfımızda bir çocuk var. Geçmiş zaman, adı Rıza mıydı, Rıdvan mıydı, her neyse... Şimdilik Rıza olsun. Çocuğun kulakları biraz kalkık. E, bende de lakap gani. Herkese olur da Rıza'ya olmaz mı? Sanal sözlük oldum, kelime kelime yağdım çocuğun başına. Çok zaman geçmedi, 'a' harfinde buldum aradığımı: Anten!

Derken, öte anten, beri anten… Gel anten, git anten… Yani, deyim, tekerleme, atasözü… Ne varsa seferber ettik Rıza için. Bizim gariban Rıza, eziliyor, büzülüyor, süzüldükçe süzülüyor ama ilâç için olsun diye tek kelime dahi etmiyor. Bizim sınıf sevdi bu ismi yüklendikçe yükleniyor…

Tabii bu hep böyle gitmedi. Ne oldu diyeceksin. Anlatayım. Şimdi biz bu Rıza'yla dalga geçiyoruz, lakap takıyoruz ya…

— Eee!

— Benim ünüm, şanım gittikçe artıyor. En yakın rakibim beni on puan geriden takip ediyor ki, havam o biçim. Hâl böyle olunca, ben yüklendikçe yükleniyorum garibana. Ama dedim ya, bu hep böyle gitmedi. Film şeridi çok geçmeden koptu.

— Nasıl?

— Nasıl mı? Anlatayım. Şimdi bizim Rıza duygulu çocuk. Hafif de içine kapanık. Zaten siz hiç ses çıkartmıyor oluşundan bunu anladınız. Bizim, ha bire dalga geçmemize içerlemiş yavrucak.

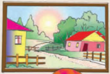
— Af edersiniz efendim, içerlediği için mi koptu film şeridi?

— Yahu evlâdım az dur. Anlatıyoruz işte. Nerede kalmıştık? Ha! Efendime söyleyeyim, bizim Rıza bu duruma içten içe yanmış kavrulmuş. Eriyip bitmiş de bizim haberimiz yokmuş. Şimdi sen, nere-

den anladınız diyeceksin. Söyleyeyim. Bir gün okula bomba gibi bir haber düştü: "Rıza'yı acile kaldırmışlar." Bütün sınıf birden elektriklendik. Öğretmenimiz önde biz arkada şapırdak şupurdak koş gidi koşuyoruz. Derken hastaneye vardık, Rıza'yı bulduk. Zavallının kafası sargı içinde. Ne oldu? Ne bitti? Hayırdır? Soruları havada fink atarken cevabı annesinden aldık:

– Vallahi ne oldu anlayamadık! (Kadın ağlıyor.) Son haftalarda bir suskunluk bir içine kapanıklık sormayın. (Hıçkırıyor.) Aynanın karşısından ayrılmaz olmuştu. İlk zamanlar galiba tiyatroya merak saldı dedik ama… Kulaklarını bir aşağı bir yukarı… Yanaklarını şişirmeler gözlerini büyütmeler… Meğer derdi başkaymış. (Gözyaşlarını siliyor.) Okula gitmek üzere hazırlanıyordu. Ben de aşağıda bekliyorum. Beklerim gelmez, beklerim gelmez. Neyse yukarı çıkayım dedim. Bir de ne göreyim. Rıza'm kanlar içinde yatıyor. Bir elinde babasının usturası bir elinde küçük bir et parçası. Yüreğim ağzıma geldi. Elim ayağım birbirine dolaştı. Güç belâ Rıza'yı hastaneye yetiştirdim. Gerisini biliyorsunuz.

– Ya! Evlâdım işte böyle. Hayatımın en büyük hatalarından birini bu şekilde yaşadım. Şimdi… Bu olaydan bir ders çıkarmak icap eder değil mi? Allah'a şükür bu olaydan ders çıkartmakta çok geç kalmadım. O gün ahdettim. Bir daha değil birilerine lakap takmak, isimleri bile bin dikkatle telâffuz ettim. Zaten öğretmenimiz de daha sonradan olayın iç yüzünü öğrenmiş, Allah'ın verdiği nimetlere karşı saygılı davranmamız gerektiğini söylemişti. Hatta yanlış hatırlamıyorsam Yüce Allah "... Birbirinizi hoşlanmayacağınız lâkaplarla çağırmayın..." buyuruyor." (Hucurat Sûresi, 49/11)

Kimsenin Görmediği Yer

Erol ERGÜN

Hayat fâni, bâki hayatı
Feda etmeye değmez
Dünya menfaati için
Zinhar yalan söylenmez

Yalan çıkınca ortaya
Ne sevgi ne itibar kalır
Başkasını aldattım diyen
Aslında kendi aldanır

İşte size bir hikâye,
İyi anlayın, çıkarın paye
Bundan alırsanız dersi,
Olur size sermaye…

Hocanın sevdiği
Güzel bir talebesi vardır
Ona değer verdikçe,
Diğerleri kıskanır

Hoca talebesini niçin
Sevdiğini göstermek ister
Toplayıp bahçeye
Onlara nasihat eder

"Olaylara sığ bakıp
Sakın gıybet yapmayın
Kapılıp nefsinize
Günahlara batmayın

Onu çok seviyorsam
Elbette bir bildiğim var
Basireti tam olan
İşte bu sebebi arar

Şimdi bu tavuklarla
İmtihan edeceğim sizi
Ondan üstünseniz
Gösterin kendinizi

Kimsenin görmediği
Tenha bir yer bulun
Kesip tavuklarınızı
Hızlıca bana gelin"

Eline tavuğu alan
Bir çırpıda kesiverir
Gözüne girmek için
Hemen hocaya gelir

Çok sevdiği talebesi
Boynu bükük geri döner
Hiç kimsenin olmadığı
Bir yer bulamadım der…

Herkes bu talebenin
Zavallı hâline güler
İçlerinden sinsice
Pek becerikliymiş derler

Hoca anlar meseleyi
Tatlı tatlı tebessüm eder
A benim evladım,
Niçin kesemedin, der

Talebesi olgunca,
Başını öne eğer
Bulamadım efendim,
Allah'ın görmediği yer

Hoca talebesinin,
Eğilip alnından öper
Dönüp diğerlerine,
İşte beyler gördünüz
Farkınız burada der

Peygamberler O'nu müjdeliyordu

Hüseyin AÇIKYÖRÜK

Hazreti Adem'den itibaren bütün peygamberler onun geleceğini haber veriyordu. Kendilerine inen ilahî kitaplarda onun adı mutlaka geçiyordu. Ümmetlerine O'nun bir gün mutlaka geleceğini müjdeliyorlardı. Allah'a dua ettikleri vakit O'nun adını anarak ediyorlardı.

Hazreti Adem bir gün orucunu erken açmıştı. İftar vaktinin henüz gelmediğini anlayınca çok pişman oldu. Ellerini açıp dua etti. Allah'tan af dilenirken şöyle diyordu.

– Allah'ım! Sen'den beni, 'Muhammedün Resûlullah' hakkı için bağışlamanı diliyorum.

Duanın yöneltildiği makamdan gelen ses,

– Henüz yaratmadığım hâlde sen, Muhammed'i nereden biliyorsun, diyordu.

Bunun üzerine, Hz. Âdem, büyük bir hürmet ve saygı içinde şunları söyledi:

– Ey Rabbim! Beni yarattığın ve Rûhundan hayat verdiğin zaman, başımı kaldırdım. Arşın direkleri üzerinde şu yazının yazılmış olduğunu gördüm:

"Lâ İlâhe İllallah, Muhammedün Resûlullah."

Biliyorum ki, Sen adının yanına ancak yaratılmışların en hayırlısının adını yaklaştırır ve adınla onun adını yan yana koyarsın.

Bu kadar samimi ve yürekten bir talep karşısında şöyle bir cevap gelir.

– Doğru söylüyorsun ey Âdem! Şüphesiz ki O, Ben'im için mahlûkatın en sevimlisidir. O'nun hakkı için istediğin sürece mutlaka bağışlarım seni de! Zira, Muhammed olmasaydı Ben, seni de yaratmazdım.

Kutsal kitaplarda gelecek peygamber Ahmet, Faraklit, Mahmut, Muhammed gibi isimlerle anılıyordu. Onun özellikleri ve yüceliği ilan ediliyordu. Öyle ki Hz. Musa, Hz. İsa, Hz. Nuh, Hz. İbrahim gibi büyük peygamberler Allah'tan bir şey istedikleri vakit onun adına talep ediyorlardı.

İnsanlık onun geleceğinden haberdar idi. Zihinden onu karşılamaya hazırlanıyordu. İnsanlar yüksek kuleler yapıp üzerine nöbetçiler yerleştirmiş, Mustafa'yı bekliyorlardı.

Süt Mucizesi

Peygamberliğinin ilk günleri idi. Efendimiz ile Hazreti Ebubekir Mekke'nin dışında bir yerlerde dolaşıyorlardı. Orada koyunlarını otlatan bir çoban gördüler. Peygamber Efendimiz çobana doğru yaklaşarak.

– Senin adın nedir diye sordu. Çoban,

– Abdullah İbn-i Mesud dedi.

– Yanında süt var mı?

– Süt var ama ben emanetçiyim, onu size veremem, dedi.

Bu cevap Peygamberimiz'in çok hoşuna gitmişti. İnsanların vicdanının bu kadar bozulduğu bir zamanda böylesine dürüst bir çobana rastlamak onu çok sevindirmişti çünkü doğru sözlü bir insanın vicdanı da sağlam demekti. Efendimiz tekrar sordu.

– Öyleyse hiç doğurmamış keçi veya kuzuyu bana getirebilir misin?

– Çoban şaşkındı. Hiç doğurmamış bir oğlağı ne yapacaktı acaba? Çoban sürünün içinden küçük bir oğlak yakalayıp Peygamber Efendimiz'e getirdi. Peygamber Efendimiz oğlağın sırtını sıvazladı. Bir taraftan da dua ediyordu. Çoban olanları merakla izliyordu.

Aman Allah'ım o da ne? Oğlağın memelerinden süt damlamaya başlamıştı. Hazreti Ebubekir hemen bir kap getirdi. Sütü birlikte sağdılar. Sonra da içtiler. Çobanın hayret ve hayranlığı daha da artmıştı. Sürekli olarak Peygamberimiz'in ne okuduğunu anlamaya çalışıyordu.

Sütü içtikten sonra Peygamberimiz oğlağın sırtını tekrar sıvazladı. Oğlak tekrar eski hâline döndü.

Çoban tekrar Peygamberimiz'e döndü:

– Ey yüce insan okuduklarını bana da öğretir misin?

Peygamber Efendimiz çobanın başını okşadı. Ona kelime-i şehadeti söyletti. Çoban söylenenleri tekrar etti. Peygamberimiz çobana bir de müjdeli bir haber verdi.

– Sen gelecekte çok bilge bir insan olacaksın.

Gerçekten de Abdullah İbn-i Mesud kendini ilme vermiş, büyük bir âlim olmuştu. Böylece ikinci bir mucize daha gerçekleşmişti.

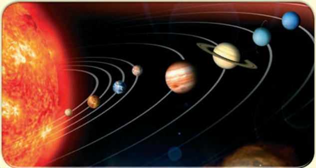
DÜNYA, GÜNEŞ VE AY

Ahmet ŞENLİK

Dünya'mıza en yakın yıldızın Güneş olduğunu biliyorsunuz değil mi? Ayrıca diğer yıldızların da Güneş gibi top şeklinde olduğunu, bayrağımızdaki yıldız şeklinde olmadığını... Bunları biliyorsanız Güneş'in orta büyüklükte bir yıldız olduğunu, Güneş'ten küçük ya da ondan çok daha büyük yıldızların olduğunu da bilirsiniz. Peki Güneş mi daha büyük yoksa üzerinde yaşadığımız şu koskoca Dünya gezegeni mi? Bu soruyu şöyle bir hayalî temsille cevaplayalım da akıllarımızdan hiç çıkmasın. Eğer Güneş'i, çapı 110 cm olan büyük bir top kadar düşünürsek Dünya'mız onun yanında 1 cm çapında minik bir misket kadar kalırdı. Ay ise onların yanında küçük bir mercimek tanesi kadar olurdu.

Güneş'in çapı, Dünya'nın çapının yaklaşık 110 katı kadardır. Bu iki gök cisminin hacimleri hesaplandığında ortaya şu gerçek çıkıyor: Güneş'in içine tam 1 milyon 300 bin tane Dünya sığabiliyor. Dünya'mızın çapı da Ay'ın çapının yaklaşık yedi katıdır. Dünya'nın içine yaklaşık 50 tane Ay sığar.

Bir gemide, masanın etrafına ailece dizilip birlikte çay içtiğinizi düşünün. Dalgaların tesiriyle gemi sağa sola sallansa ne olur? Çaylarınız dökülmez mi? Geminin aynı anda birkaç çeşit hareket ettiğini düşünün, bu durumda çayları dökülmekten kurtaramazdık herhâlde. Üzerinde yaşadığımız Dünya da bir çeşit uzay gemisi olarak yaratılmıştır. Küre şeklindeki bu gemi, kendi ekseni etrafında saatte 1666 km hızla gece gündüz sürekli olarak dönmektedir. Üstelik bu hareket sürerken aynı anda saatte 108 000 km hızla Güneş etrafındaki yörüngede ilerlemektedir. Bununla da bitmiyor Dünya gemisinin hareketi. Aynı zamanda Güneş, etrafındaki gezegenlerle birlikte topluca hareket etmektedir. Merkür, Venüs, Dünya, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün... Bütün gezegenler, hep birlikte düzenli olarak Samanyolu Galaksisi'nin merkezi etrafında dönmektedir. Tıpkı bir grup insanın birlikte yürüyerek bir merkez etrafında dönmesi gibi.

Ancak bu yıldızların öyle bir hareketi var ki yaklaşık 250 milyon yılda bir defa Samanyolu'nun etrafını dolaşıyorlar.

Nedir Samanyolu? İçinde yaklaşık 125 milyar yıldızın bulunduğu dev bir yıldız topluluğu…Başka bir deyişle o bir galaksi. Hayal edemeyeceğimiz kadar büyük olan Samanyolu Galaksisi'nin de ayrıca 125 milyar yıldız birlikte uzay boşluğunda ilerlediğini biliyor muydunuz? Tabi Güneş'in Samanyolu içindeki hareketine ya da galaksimizin toplu hâldeki hareketine ister istemez biz de katılıyoruz Dünya gemisi olarak çünkü Dünya Güneş Sistemi'ne, Güneş Sistemi de Samanyolu Galaksisi'nin mükemmel sistemine bağlanmış.

Peki nasıl oluyor da aynı anda gerçekleşen bunca karışık hareketi hiçbirimiz hissetmiyoruz? Eğer bu hareketleri hissetseydik başımız şiddetle döner, hemen ölebilirdik.. Merhameti Sonsuz olan Yüce Yaratıcı, bunların hiçbirini bize hissettirmiyor. O'nun kurduğu muhteşem sistem sürekli işliyor. Milyonlarca yıldır bu gök cisimleri aynı hızda, aynı yörüngede, aynı ahenk içinde düzenli olarak hareket ettiriliyor.

Peki Dünya'nın hızında bir anlık azalma ya da artma olsa bütün sistemin alt üst olabileceğini de biliyor muydunuz? Yüce Yaratıcı, küre şeklinde yarattığı bu uzay gemilerini, yani gök cisimlerini müthiş bir ahenk ve düzen içinde döndürüp duruyor. Bununla bize sınırsız bilgisini, eşsiz kudret ve sanatını vicdanlarımıza hissettiriyor. Böylece kendini bize tanıttırıyor. Gök cisimlerinin hareketleri çok ince ve oldukça karmaşık bir hesapla işletilmektedir. Bu hesaptaki en küçük bir hata uzaydaki bütün sistemi alt üst edebilir. Oysa Kusursuz Yaratanımız evrendeki bütün sistemleri en mükemmel şekilde kurmuş ve hatasız olarak bu sistemi çalıştırmaktadır.

Ya bu gök cisimleri arasındaki mesafe ayarına ne demeli? Dünya'mızın Güneş'e olan uzaklığı yaklaşık 150 milyon km'dir. Bu mesafe, 160 milyon km ya da 140 milyon km olsaydı canlıların durumu ne olurdu acaba? Üzerinde canlıların yaşadığı bilinen tek gezegen Dünya'mızdır. Güneş'in merkezindeki sıcaklık 15 000 dereceden, dış yüzey sıcaklığı da 6000 dereceden fazladır. Bunu düşünürsek, mesafe ayarı bozulunca herhâlde yanma ya da donma tehlikesi geçirebilirdik. Yani canlı hayatı tehlikeye girebilirdi. Öyle ise bu sistemi mükemmel işlettirip Dünya gemimizi yanmaktan ve donmaktan koruyan Rabbimize ne kadar teşekkür etsek az değil mi?

GÜLME VAKTİ

NÜKTELİ SÖZLER

- Aç tavuk, düşünde darı görür.
- Akıllar pazara düşmüş herkes kendi aklını almış.
- Allah, deveye kanat verseydi damı taşı dağıtırdı.

KRAL KITLIĞI VAR

Kralın biri ülkesinde seyahat ederken, yolu bir köye düşmüş. O gece mütevazı bir handa konaklamış. Yemekte, handa bulduğu dört yumurta ile karnını doyurmuş. Ne ödeyeceğini sorunca, kendisinden on altın istemişler. Bunun üzerine kral,

– Aman burada yumurta kıtlığı mı var, diye sormuş. Han sahibi ise,

– Hayır kralım, yumurta boldur, ama kral kıtlığı var, demiş.

YUMURTAYI BEKLEMİŞ

Cimri bir köylü, tavukçuya yirmi tavuk getirecekken, on dokuz tane getirmiş. Tavukçu itiraz edince de yirminci tavuğu iki saat sonra getireceğini söyleyerek gitmiş. İki saat sonra yirminci tavuğu da dediği gibi getirmiş. Tavukçu merakla sormuş.

– Yirminci tavuğu neden daha evvel getirmedin?

– Yumurtasını daha yumurtlamamıştı da ondan, demiş.

DOKTOR

Acemi şoför yoldan geçen bir yayaya hafifçe çarpıp yere yıkmıştı. Hemen inip adamı yerden kaldırdı. Kaldırıma çıkmasına yardım etti. Sonra:

– Bakın dedi, bayağı şanslıymışsınız, şurada bir doktor muayenehanesi var. İyi ki kaza burada oldu.

Adamcağız halsiz bir şekilde gülümseyerek cevap verdi.

– Biliyorum… O doktor benim çünkü.

ARASI YOKMUŞ

Gözü, bankta oturmuş portakal soyan adama takıldı. Adam portakalları soyuyor, tuzluyor, yanındaki çöp kutusuna atıyordu.

Bir süre izledikten sonra yanına gidip sordu.

– Affedersiniz, güzelim portakalları tuzlayıp çöpe atmanız garibime gitti. Bu davranışınızın hikmeti nedir acaba?

– Efendim… Benim tuzlu portakallarla aram iyi değildir de…

NE OLUR

Adam papağan satın almak üzere bir dükkâna girmiş. Bir ayağına başka, ötekine başka kurdele bağlanmış bir papağan görünce mağaza sahibine bunun sebebini sormuş. O da,

– Sağ ayağındakini çekerseniz merhaba, sol ayağındakini çekerseniz güle güle der, diye cevap vermiş.

– Ya ikisini de çekersem ne olur, demiş.

Papağan dayanamayarak lafa karışmış:

– Ne olacak canım abim yere düşerim!

BİLGİ NE İYİ ŞEY

Hanımın biri hizmetçisini çağırıp temizliğe dikkat etmediğini hatırlatmak için,

– Fatma, kızım, görüyor musun, bu konsolun üstündeki toza ismimi yazabiliyorum, deyince hizmetçi içini çekerek cevap vermiş.

– Ah hanım, bilgili olmak ne güzel şey!

Ferzan ile Tezcan Dünya'yı İnceliyor

Dilek Üstün ÖZALP

Bir Fen bilgisi dersindeydi iki afacan. Öğretmenleri Dünyanın şeklini yapısını anlatıyordu. Ferzan her zamanki gibi tüm yoğunluğunu derse vermiş, öğretmeninin anlattıklarını ağzı açık dinliyordu. Tezcan mı? O çoktan rüya görmeye başlamıştı bile. Sırasının üzerine kolunu kanadını sermiş horluyordu.

Ferzan öyle dalmıştı ki derse Tezcan'ın horlamasıyla fark etti uyuduğunu.

– Heeey! Kardeş. Öğretmen duyacak, uyansanaaa…..

Tezcan başını öbür tarafa çevirip uyumaya devam etti . Ferzan'ın çabalarını fark eden Belma öğretmen,

– Sen dersi dinle Ferzan, ceza olarak bir sonraki derste aynı konuyu bize Tezcan anlatır demesiyle, Tezcan yattığı sıradan fırladı. Yanakları kıpkırmızı olmuştu ancak söyleyecek sözü de yoktu doğrusu.

İki arkadaş ders bittikten sonra kulübeciğin yolunu tuttular. Tezcan'ın canı sıkkındı. Ne anlatacaktı şimdi derste. Dersi dinlememişti ki.

Ferzan, Tezcan'ın hâline çok acımıştı. Belli ki pişman olmuştu. O hâlde ona yardım etmeliydi. Kulübeciğe gelene kadar Tezcan'ın ağzını bıçak açmamıştı. Ferzan dayanamayıp,

– Pekala kardeş! Sana yardım edeceğim ancak zaman makinesinin ayarlarını yaparken bana yardım edecek, sonra da kulübeyi temizleyeceksin.

Tezcan'ın gözleri ışıldamıştı sevinçten.

– Söz, kulübe ışıl ışıl olacak. Ayarlarda da yardım edeceğim.

İki kafadar tüm hazırlıklarını yaptıktan sonra yorgunluktan sandalyenin üzerine yığılıp kaldılar. Zamanda yolculuk yapacak hâlleri kalmamıştı. Ne çare ki başka alternatifleri de yoktu. Zamanları sınırlıydı. Yarına kadar ödevi yetiştirmeleri gerekiyordu. Biraz nefes aldıktan sonra vuuup! Bir deniz kenarına ışınlandılar.

– Ferzan bu kadar işi bana deniz manzarası seyrettirmek için mi yaptırdın? Benim boş vaktim yok, ödevimi yapmalıyım, dedi.

– Bak Tezcan ufuk çizgisinde bir gemi direği belirdi.

– Kardeşim, ödevim var diyorum sana. Bana ne gemi direğinden!

– Biz de şu an ödev yapıyoruz işte. Bak geminin önce direğini gördük. Demek ki Dünya yuvarlak!

– Mısırlılar ve Çinliler gibi sen de Dünya'nın düz olduğunu mu zannediyordun yoksa?

– Tabi ki hayır! Sadece sana ispatlamaya çalışıyordum o kadar.

– İyi de ben zaten biliyorum yuvarlak olduğunu.

– Öfff, Tezcan! Ödevin bu değil mi? Denizle gökyüzünün ufuk çizgisinde birleşmesi, Ay tutulması sırasında Ay üzerine düşen Dünya'nın gölgesinin dairesel olması hep dünyanın yuvarlak olduğunun göstergesidir.

– Bunlara gerek yok ki Ferzan. Uydudan yapılan çekimlerde Dünya'nın yuvarlak olduğu zaten gözüküyor. Kutuplardan basık, ekvatordan şişkin. Hatta 23 derece 27 dakika eğik konumda.

Ferzan çıldırmamak için kendisini zor tutuyordu. Oysaki derdi ona yardım etmekti. Onlar konuşurken geminin güvertesi de gözükmeye başlamıştı. Yaklaştıkça güvertede birisinin olduğunu fark ettiler. Gemi daha da yaklaştığında Ferzan küçük dilini yutacaktı nerdeyse. Güvertede El-Birunî bulunuyordu. Tezcan, Ferzanın şaşkınlığına bir anlam verememişti.

– Ne oldu Ferzan? Niye bu kadar şaşırdın?

Ferzan şaşkınlığını üzerinden attıktan sonra Tezcan'a olanları anlattı. Bu esnada gemi sahile yanaşmıştı bile… Ardından El-Birunî onları gemiye davet etti. Eğer isterlerse kendisine eşlik edebileceklerini, Dünya'yı dolaşabileceklerini söyledi. Ve başladılar Dünya'nın ¾ ünü kaplayan sularda dolaşmaya.

Gezi boyunca suda yaşayan birçok canlıyla tanıştılar arkadaş oldular. Kaptan onlara Dünya'yı oluşturan üç katmandan biri olan su tabakasını anlatıyordu.

– Bakın çocuklar, hava katmanı olan atmosferde canlıların solunum yapmaları için gerekli olan oksijen gazı bulunur. Bunun elde edilmesini de su tabakası sağlar.

Tezcan heyecanla sordu:

– Yani soluk alma sırasında kullandığımız oksijeni bize denizlerdeki fotosentez yapan bitkiler mi sağlıyor?

– Akıllı çocuksun Tezcan. Havadaki oksijenin %70'ini su bitkileri ve fotosentez yapan bazı su canlıları üretir.

– Peki kara katmanı ne işe yarıyor, kaç tabakadan oluşuyor?

– Kara katmanı, kıt'a ve ada yüzeyleri, okyanus tabanları, toprak, kayalık yerler ve kayaçlardan oluşur. Kayaçların yapısında mineraller bulunur. Ekonomik değeri olan minerallere maden denir.

Ferzan'ın gözlerinde birden bir ışık belirdi. Anlaşılan aklına yine orijinal bir fikir gelmişti. Tezcan'ın kulağına eğilip,

– Kara katmanına ışınlanıp inceleme yapmaya ne dersin dostum?

– Neee! Sen kafayı mı üşüttün Ferzan? Orası çoook sıcaktır.

– İnce giyiniriz o hâlde Tezcan!!

İki kafadar El-Birunî'ye veda edip kendilerini ışınladılar. Gittikleri yer çok karanlık ve sessizdi. Allah'tan Ferzan baba hediyesi fenerini cebinde taşıyordu. Hemen çıkartarak yaktı. Her tarafta rengarenk farklı farklı taşların bulunduğunu fark ettiler. Âdeta bir mücevherat dükkanına düşmüşlerdi. Ferzan bunların maden olduğunu anlamıştı.

Altından gümüşe , demirden bora yerin altını şenlendirmişlerdi.

Tezcan:

– Şu altınlardan bir avuç alsam nasıl olur Ferzan, dedi.

Ferzan Tezcan'a ters ters bakınca mesele anlaşılmıştı.

Şu anda kara katmanında taş kürede bulunuyorlardı. Dünya'nın merkezine doğru ilerlemeye devam ettiler. Onlar ilerledikçe ortam ısısı da artıyordu. Tezcan,

– Benim ateşim yükselmeye başladı galiba. Annem yanımda olsaydı keşke! Bana ilaç verir, ateşimi düşürürdü. Anneee!

– Bağırma Tezcan, ateşinin yükseldiği falan yok. Magma tabakasına yani ateş küreye yaklaştık, sıcaklık da arttı tabii!

– Kömür ocaklarında mı çalışıyoruz biz ya! Hadi dönelim geriye.

– Bak Tezcan! Dünyanın merkezindeki ağır küre yani çekirdek görünüyor.

– Aynı atoma benziyor değil mi?

– Evet. Çekirdek erimiş minerallerden oluşur. Tıpkı ateş küre gibi ancak burada yüksek basınç olduğu için ateş küre gibi sıvı değil katı.

– Ferzan, basınç az sonra bizi de kaskatı edecek. Kulak zarlarıma bir şeyler oluyor. Hadi çıkalım artık şuradan!

– Allah her şeyi yerli yerinde yaratmış. Ya hep bu basınç altında yaşamak zorunda kalsaydık, düşünsene! Şükredecek ne çok sebebimiz var değil mi?

– Bak bu sefer haklısın Ferzan. Derste ödevimin sunumunu yaparken bu konuya da temas etmeliyim.

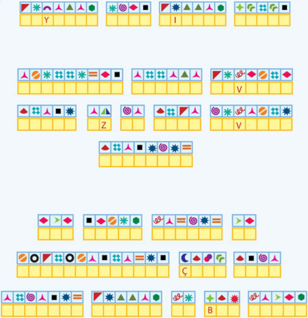
– İstersen artık geri dönelim Tezcan. Gördüklerini daha kâğıda geçirmen gerekiyor. Bak şurada bir yanardağ çıkışı var.

Yanardağın patlamasıyla bizim kaşifler kendisini yeryüzünde buldular. Hızla akan lav, onları tuttuğu gibi yeryüzüne fırlatmıştı. Derin bir nefes aldıktan sonra ….Vuuup! Kulübeciğe ışınlandılar. Ertesi gün Tezcan projesini öğretmenine sunarken Belma öğretmen,

– Nasıl da böyle yaşamış gibi anlattın, Tezcan inansam, gidip gördün mü diye soracaktım. Aferin sana!

HADİS BULMACA

Anahtar:

GİYİM KUŞAM

Ahmet AKBAŞ

Giyim-kuşam bir kültürdür ve insanları diğer canlılardan ayıran önemli özelliklerden biridir. Ayrıca, toplumda kişiler arası statünün de bir göstergesidir.

Giyim-kuşam, kişinin sözleri ve bedeni kadar, beğenilerini, o anda içinde bulunduğu ruhî durumu, karşısındakilere verdiği önemi ve değeri yansıtır.

İnsanın başka insanların karşısına mümkün olduğu kadar temiz, düzenli, bakımlı ve iyi giyimli olarak çıkması yani insanın kendine bakması, kendisine ve çevresine olan saygısının bir göstergesi olarak düşünülmektedir. Kendi bakımına ve dış görünüşüne hangi sebeple olursa olsun özen göstermeyen bir kişi, başkalarından da saygı beklemiyor izlenimi uyandırır.

Elbisenin eski olması önemli değildir. Önemli olan temiz olmasıdır. Temizlik, tertip, düzen kişiliğimizin aynasıdır. Aşağıdaki tavsiyelere dikkat edersek hem kendimize hem de karşımızdakine değer vermiş oluruz.

İşte tavsiyelerimiz;

- Elbise buruşuk, kırışık olmamalı,
- Ütülü giymeye özen gösterilmeli,
- Bütçemize göre giyinmeli,
- Ailemizin maddi durumu iyi ise gösterişe kaçmamalı,
- Marka takıntısı olmamalı,
- Ayakkabılarımız boyalı olmalı,
- Mümkün olduğunca renk uyumuna özen gösterilmeli,
- Çıkarıldığında sağda solda bırakılmamalı, mutlaka askıya asılmalı,
- Her zaman ve her yerde şık olmalı.

UNUTMAYALIM;
KİŞİLER
KIYAFETLERİ
İLE KARŞILANIR,
FİKİRLERİ İLE
UĞURLANIRLAR!

Bilmece Bildirmece

Sekiz Fark Alttaki iki resim arasında sekiz tane fark var. Bulur musunuz?

Peygamberler Karışık harflerin içinde, Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen peygamberlerden dördünün isimleri var. İpucu: İsimlerin ilk harfi "Y" Bakalım bulabilecek misiniz?

D	İ	R	M	L	L	S	S	Y
Z	U	S	R	İ	U	R	L	B
L	F	F	E	N	İ	D	S	U
V	O	S	U	F	İ	E	M	K
E	L	Y	S	S	S	L	A	A
N	İ	E	A	H	U	Ş	İ	Y
A	Y	H	A	Y	A	Y	L	İ

Ne Yazıyor

Nasreddin Hoca'nın ne söylediğini bulabilir misiniz? Size yardımcı olacak ipuçları şöyle:
- ☀ olan yerleri "İ" ile,
- ★ olan yerleri "Y" ile,
- ● olan yerleri "A" ile,
- ☾ olan yerleri "K" ile,
- ✹ olan yerleri "Ü" ile
- ◆ olan yerleri "T" ile

değiştirin. Haydi bakalım kolay gelsin...

Harf Sırası

Üstteki sayıların yerine, o sayının alfabedeki sırasında olan harfi yazın ok işareti yönünde okuyun. Bir Müslümanda bulunması gereken güzel huylardan birini bulacaksınız.

Labirent

İki arkadaşın birbirlerine ulaşmasını sağlayabilir misiniz? Ama dikkatli olun! Kötü davranışlara giden yollardan geçmemeniz gerekiyor. Haydi kolay gelsin.

Kareler

Kibrit çöplerinden öyle dört tanesini çekin ki; beş tane kare kalsın ve bu karelerin içindeki harflerle "NAMAZ" kelimesi yazılabilsin.

Acaba Kim

Alttaki harfleri doğru olarak sıralarsanız, Peygamberimiz'i(s.a.s) çocukluğunda koruyan ve onu yetiştiren amcasının adını bulacaksınız. İpucu verelim; baş harfi "E".

Doğru-Yanlış

Aşağıdaki cümlelerden bazıları yanlış, bazıları doğru şeyler söylemektedir. Yanlış bilgi veren cümleleri işaretler misiniz?

D Y Abdest alırken en son ayaklarımızı yıkarız.

D Y Namaz, yaşlılıkta yapılması gereken bir ibadettir.

D Y Hac ibadeti yılın her ayında yapılabilir.

D Y Peygamberimiz'in kabri, Medine şehrindedir.

D Y Yemeğe başlarken Bismillah demeliyiz.

Kelime Yerleştirme

Aşağıda sağ tarafta gördüğünüz kelimeleri uygun kutucuklara yerleştirin ve mavi renkli kutucukları yukarıdan aşağıya okuyun. Bulduğunuz kelimenin ne anlama geldiğini biliyor musunuz?

NUR
BAĞIŞLAMA
ZEKAT
MUHAMMED
MEKKE
EMANET
KURBAN
İHLAS
ORUÇ
SADAKA

Ben ve Gölgem

Zekeriya ULAŞLI

Günlerden pazardı. Ailece yapılan nefis bir kahvaltının ardından sokağa çıkmıştım. Mahallede derin bir sessizlik hakimdi. Oysaki bu mahallede sesten geçilmez, çocuk çığlıkları ise evlerin duvarlarında yankılanıp Haydar Amca'nın kulaklarında çınlardı. Hım! Bu arada Haydar Amca, sese tahammülü olmayan ancak bir o kadar da tonton olan, mahallenin en yaşlı üyesidir.

– Bu kadar çocuk nereye kayboldu şimdi, diye söylene söylene kapının önündeki kayanın önüne oturdum. Başımı ellerimin arasına almış yerdeki karıncaları seyrediyordum. Yere yansıyan gölgemin bana ait olduğunu bilmesem büyüklüğünden korkabilirdim. Demek ki güneş eğik geliyor ki bu kadar iri gövdeli gözüküyorum, diye mırıldandım. Birden gölgem benimle konuşmaya başladı.

– Haklısın. Güneş eğik geldiği için, ben senden büyüğüm.

Kafam yine karışmıştı. Sen bensen, ben kimim, gibi garip sorular sordum kendi kendime. Nihayet kabullenip durumu, konuşmaya başladım sevgili gölgemle.

– Ee! Anlat bakalım ne zaman ben gölgemden, yani senden büyük olacağım.

– Sabahları güneş doğarken ve akşam üzeri batmak üzereyken, güneş ışınları eğik gelir. Öğle vakti ise ışık dik geldiği için gölgelerin boyu kısadır.

– Eski zamanlarda, cisimlerin gölgelerinin, farklı vakitlerdeki boyunun ölçülmesi ile güneş saatlerinin yapıldığını duymuştum.

– Evet, tarihî camilerimizin birçoğunda güneş saati mevcuttur. Şu ilerdeki camiye gidip gözlerinle görmek ister misin?

Gölgem ve ben koyulduk yola. O önde ben arkada. Üzerine basmamak için büyük ihtimam göstererek. Biz konuşa konuşa ilerledik güneşin altında. Güneş de yerinde

durmuyordu bu arada. Başımızın üzerine dikilmiş bizi seyrediyordu gökyüzünden.

Caminin önüne geldiğimizde gölgemin boyu epeyce kısalmıştı. Caminin minaresinden ruhumuzu okşayan bir sada duyuldu: "Allahu ekber, Allahu ekber!" Güneş saati öğle namazı vaktini gösteriyordu. Asırlardır tıkır tıkır, daha doğrusu sessizce işliyordu.

Güneşte oldukça sıcaklamıştım. Kendimi caminin serin kollarına bırakıverdim. Gölgem dışarıda beni bekledi, çıkana kadar.

Sonra konuşa konuşa yürümeye başladık tekrar. Etrafımdaki nesneleri inceliyordum merakla. Kimisi saydam, kimisi değil, kimisi ise ikisi de değil.

Işığın aydınlattığı bir akvaryumda saydam cisimlerin gelen ışığı tamamen diğer tarafa geçirmesini incelerken, bir sis bulutu geçti üzerimizden. Ne karanlık ne aydınlık! Demek ki ışığın bir kısmını geçiriyor, bir kısmını ise geçiremiyor diye düşündüm.

İkindi vakti yaklaştıkça gölgem tekrar ilk karşılaştığımız büyüklüğüne ulaşmıştı bile. Yürürken epeyce yorulmuştuk. Bir banka oturduk yan yana. Tam o anda bir karanlık çöktü etrafa. Gölgem kaybolmuştu aniden. Onunla arkadaşlık etmek çok hoşuma gitmişti. Anladığım kadarıyla Güneş tutulması olmuştu. Ay, Güneş ile Dünya'nın karşılıklı dansını kıskanmış olmalı ki aralarına girip tutmuştu Güneş'in ışınlarını. Ve Güneş tutulması yaşanıyordu. Çok geçmeden bankın üzerindeki yerini tekrar aldı gölgem. Ve,

– Bir engelle karşılaşan ışık, arkasında ışık olmayan bir kısım oluşturursa tam gölge, eğer az ışık alan bir bölge oluşturursa ona da yarı gölge denir. Dedi gölgem. Ardından da,

– Karagöz ile Hacivat'ı sever misin, diye sordu bana.

– Hem de nasıl! Keşke seyretme imkânımız olsaydı, dedim.

– Aslına bakarsan var, dedi.

– Şu karşıdaki şenliklerde gölge oyunu oynatıyorlar. Bizim mahallenin afacanları da orada toplanmışlar baksana.

Ben önde, gölgem arkada koşmaya başladık. Güneş son kez göz kırpıyordu şehrin üzerine. Biz de topluluğun arasına sıkıştık usulca. Gerçekten de tüm mahalle buraya dökülmüştü. Kahkahalar içinde Hacivat ile Karagöz'ün hayat derslerini seyrediyorlardı. Arkama döndüğümde gölgem çoktan gitmişti. Doğru ya güneş şehirle vedalaşalı epeyce olmuştu.

Bir el omzuma dokundu usulca. Bu Haydar Amca'ydı. Mahallenin çocuklarını toplamış gölge oyununa getirmişti.

Ben ve arkadaşlarım için çok eğlenceli bir akşam olmuştu. Keşke gölgem de benimle birlikte olabilseydi!

BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Annesini kaybeden kişi (Annesiz kalan)
2. Cisimlerin titreştirilmesiyle ortaya çıkan bir enerji türüdür: ... enerjisi
3. Suyun üstünde batmadan ilerleme esasına dayalı bir spor dalıdır.
4. "Kur'ân-ı Kerim, Peygamber Efendimize ...... yoluyla gelmiştir." cümlesindeki noktalı yere hangi sözcük gelmeli?
5. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s) mübarek kızlarından birinin adıdır.
6. Ses kirliliği olarak tanımlanan düzensiz ve rahatsız edici yüksek sesler
7. Millet hakimiyetinin (millî egemenliğin) var olduğu yönetim sistemidir.
8. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa'nın (s.a.s) annesinin adıdır.
9. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s) eşi ve Hazreti Fatıma'nın annesi olan mübarek kadın.
10. Bir milletin bağımsızlığının sembolüdür.
11. Aynı vatan üzerinde yaşayan kişilerden her biridir.
12. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s) süt annesinin adıdır.
13. Çember şeklinde bir tahta üzerine deri geçirilerek yapılan müzik aletidir.
14. Türbesi Konya'da bulunan bir Allah dostudur. "Gel, ne olursan ol, yine gel." diyerek insanları sevgiye, hoşgörüye davet etmiştir.
15. Aynı vatanda yaşayan ve aralarında dil birliği, tarih birliği ve kültür birliği olan insan topluluğuna verilen isimdir.
16. İçi genellikle sarı ya da turuncu olan sulu bir yaz meyvesidir. Rabbimizin bizi ne güzel bir hediyesidir.
17. Havası boşaltılmış olan sesin iletilmediği ortam ya da camdan yapılmış kap.
18. Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselam'ın kendisine "Dedem" dediği büyük bir peygamberdir. Hayatının bir bölümü Urfa'da geçmiş, orada zalim Nemrut tarafından mancınıkla ateşe atılmıştır ancak Allah'ın lütfuyla ateş onu yakmamıştır. Çocukluğunda putları kırmasıyla hatırladığımız bu peygamber kimdir?
19. Mübarek üç ayların tam ortasındaki aydır. Recepten sonra Ramazandan önce gelir.
20. Denizaltılarda ya da balıkçıların balık sürülerini ararken kullanılan su altı gözetleme cihazıdır.
21. Doğu Anadolu bölgemizde, Palandöken dağlarının eteklerinde çifte minareli medresesiyle tanıdığımız ilimizdir.

22. Hac ibadeti yapılırken şeytanın taşlandığı yer.

23. Peygamber Efendimiz'in doğumunun yıldönümü olan kandil gecesidir.

24. Bir insanın Müslüman olması için söylemesi gereken sözdür.

25. Peygamber Efendimiz "İmanın yarısıdır." diye tanımladığı ve Allah'ın çok sevdiği bir tutum ve davranıştır.

26. Yüzen memeli hayvanların belki de en sevimlisidir. İnsanlarla iletişim kurabilecek kadar akıllı ve eğitilebilir bir canlıdır. Balığa benzese de o bir balık değildir. Bilin bakalım bu canlının adı nedir?

Birlik Sırrı

Ercüment TAHA

Bir bir daha ikidir. Başı sonu bellidir. Üçün ardında dört var. Sekiz geniş, yedi dar. Bunlar saymakla bitmez. Peynir şekerle gitmez. Matematik iyidir. Kuralları bellidir. İki iki dört eder. Bunca söz artık yeter. Neyse iş uzamasın. Okurlar uyumasın. Dillerden aksın ballar, konuşsun hep masallar…

Sayılarla başladık, şeker, peynir bahane. Esasında kardeşler, her bir rakam şahane. Gelin şimdi birlikte, bir masal okuyalım. Rakamların sesini, pek yakından duyalım. Efendim bir zamanlar, güzel bir diyar varmış. Bu diyarda rakamlar, mutlu mesut yaşarmış. Bir ikinin dostuymuş, üçle dört arkadaşmış. Yüzle beşin dostluğu, tüm dillerde destanmış. Yirmi, otuz, kırk, elli; altmış, yetmiş ve seksen. her biri harikaymış, bilmem ki ne söylesem. Bir toplama oldu mu, tamamı dizilirmiş. Bu güzelim kuralı, tüm sayılar bilirmiş. Çıkartma işlemini çok sevse de her biri, birinin eksiğini hiç görmezmiş diğeri. Adı hiç anılmazmış o diyarda bölmenin, hatta imkânı yokmuş bölüneni görmenin. Aylar, yıllar, mevsimler, neşe ile geçermiş. Bu ülkeyi görenler, kendisinden geçermiş. Sevinç, ümit, mutluluk, her köşeden sızarmış. Nefret, keder ve kavga bu ülkeden kaçarmış.

Lakin günün birinde, her şey tersine dönmüş. Mutluluk balonları birer ikişer sönmüş. Bir ayrılıktır girmiş, bu güzelim diyara. Büyüklenme duygusu sinmiş tüm rakamlara. Hep kendini övermiş sayılar hiç durmadan. "Ben mükemmelim!" dermiş bıkmadan yorulmadan. Bir, üçü beğenmezmiş, iki ise yediyi. On, beşe düşman olmuş, yere sermiş ikiyi. Altmış, dördü beğenmez, "Bu ne biçim şey?" dermiş. Yetmiş, sekseni sevmez, yerden yere vururmuş.

Bir gün sekizi görmüş, yedi, yol kenarında. Şöyle bir güzel süzmüş karşısında durup da. Sonra "Şu hâline bak!" diyerek komşusuna, başlamış alay ile onunla atışmaya:

– Yahu sekiz kardeşim, sen ne çirkin şeymişsin. Vallahi görmemişim, lastikten betermişsin. Ne başın var ne sonun, bir labirent gibisin. Tek dileğim Allah'tan sana zeval vermesin. Zaten şeklin şemalin, bir şeye benzemiyor. Seni gören rakamlar ne yapsın bilemiyor. Sakın ha yanılıp da aynaya falan bakma. Çirkinliğini unut. Aman kafana takma!

Yalnız yediyle kalsa… İş daha da betermiş. Altı, iki, dokuz, on… Hepsi üst üste gelmiş. Altı da biri görmüş, bir gün alışverişte. Yahu bu ne hâl demiş, daha söze girişte.

– Bu ne hâldir arkadaş, ne et kalmış ne kemik. Bu kadar mı fakirsin söylesene kardeşlik. Sahi sen ne yaptın da düştün ki bu hâllere. Bu incecik bedenle dönmüşsün sefillere.

Vaziyet bu hâl üzre seyrederken ülkede, bir bilge rakam çıkıp gelmiş günün birinde. Yahu demiş kırk yıllık, dostlar böyle olur mu? Sizce bu işin sonu hayırlara varır mı? Bunca zamandır sizler, güzel güzel yaşarken, ne oldu da koptunuz böyle birbirinizden? Hani sizler hep birden, gülüp eğlenirdiniz? Nasıl oldu? Siz nasıl bu hâllere geldiniz?

Sizce yine beraber olsanız hoş olmaz mı? Kalbiniz neşe, sevinç, ümitlerle dolmaz mı? Birleşmek varken neden koparak ayrıldınız? Niçin birbirinizden, böyle çabuk yıldınız. Hiç vakit kaybetmeden, eskiye dönün hemen. Tekrar birlikte olun, saniye geçirmeden.

Mesela 'bir' kardeşim, neden küstün 'iki'ye? Ya da sen 'sekiz' kardeş, garazın ne 'yedi'ye? Daha iyi olmaz mı hep yan yana dursanız? Beraberce yaşayıp hayattan zevk alsanız? Üstelik bir düşünün, yalnız 'bir'in hâlini. Tek başına gariban, bir şey yapabilir mi? Üç tane 'bir'i alıp hepsini tek tek saysan, kıymeti yalnız 'üç'tür tamamını toplasan. Demek ki tek başına, 'bir'in kıymeti pek az. Zaten sadece 'bir'le hiçbir işlem yapılmaz. Bir de şöyle bakalım, olaya isterseniz. Kıymeti kaçtır sizce, üç tane 'bir' dizseniz? 'Yüz on bir' cevabınız çünkü aklın yolu bir. Üç tane 'bir'in sonu, yan yanayken 'yüz on bir'.

Şimdi 'dört'e bakalım, tıpkı 'bir'deki gibi. 'Dört'le 'dört'ü çarpalım, masallardaki gibi. Tabi ki de değeri yalnızca 'on altı'dır. Demek ki birliktelik bu işlerin sırrıdır. Şöyle yan yana gelip dört tane 'dört' birleşse, kıymeti birden varır 'dört bin dört yüz kırk dört'e. Çünkü samimiyette nice güzellik var, muhabbetin kıymeti inanın yıldız kadar. Tarihte de yüzlerce benzer vaka görürsün. İstersen şöyle bir bak neler neler bulursun. O hâlde sakın sizler ayrılığa düşmeyin, hemen ittihat edip (birleşme, birlik olma) güzel güzel yaşayın.

Sabah Oksijeni

Abbas ÖZDEMİR

Sabahın erken vaktiydi. Hava aydınlanmış, birazdan güneş denizin üzerinden yükselecekti. Orman, yeşillik ve önümde uzanan deniz sabah keyfimi oldukça arttırmıştı. Etrafı süsleyen çiçekler yavaş yavaş sanki uykudan uyanıyordu. Derin bir nefes aldım, sabahın bu taptaze havasını içime doldurdum. Ciğerlerime ulaşan sabah oksijeni kısa sürede kendini hissettirdi. Vücudumdaki karbondioksit hızla dışarı atılırken aklıma Kur'ân-ı Kerim'deki bir âyet geldi.

"Ve nefes almaya başladığı zaman sabaha." (Tekvîr Sûresi /18)

Aklıma hemen neden sabah geldi. Sabahın vurgulanmasının önemi neydi? Sabah demekle bitkilere mi yoksa hayvanlara, insanlara mı dikkat çekiliyordu.

Tekrar derin bir nefes alıp bize bu güzellikleri veren Rabbime şükrettim. Sonra yokuş aşağı koşarken kalp atışlarım arttı, hızlı hızlı nefes alıp vermeye başladım. Bu sayede önüme konan sofralardan yediğim yiyecekler bir işe yarayacaktı. Bir an nefesimi tuttum. Pek fazla dayanamadan tekrar nefes almaya devam ettim çünkü vücudum uzun süreli oksijensiz kalırsa ölüm gerçekleşirdi. Birde aklıma nefes alıp verme işimin otomatiğe bağlandığı geldi. Uyurken, koşarken, otururken, düşünürken hep nefes alıp veriyorum ve canlılığımı devam ettiriyorum. Beni yaratan her şeyi düşünmüş ve eksik bir taraf bırakmamış.

Eksik bir taraf bırakmamış diyorum ve çevremdeki bitkilere gözüm takılıyor. Güneş ağaçların yapraklarına vururken bitkiler âlemi harıl harıl biz insanlar ve hayvanlar için çalışmaya başlıyor. Bu öyle bir fabrika ki hiç durmadan akşam karanlığına kadar güneş gören bütün bitkiler oksijen ve yiyecek üretecek. Birden yolun üzerinde durdum, hızlı hızlı nefes almaya devam ediyorum. Her nefes verişimde bitkilerin bana sanki teşekkür ettiğini duyar gibi oldum çünkü benim dışarıya bıraktığım karbondioksiti onlar yaprakları vasıtasıyla içeriye alıp güneş ışığıyla birleştirip bize oksijen ve yiyecek olarak sunacak.

Aldığım nefes solunum yollarından doğruca akciğere gider. Akciğer sağ ve sol olmak üzere iki parçadır. Her bir parça lob denilen bölümlere ayrılmıştır. Sağ akciğer üç, sol akciğer de iki lobtan oluşur. Bronşlar akciğerlere girdikten sonra daha ince dallara ayrılır. Bu ince dallara bronşçuk denir. Bronşçuklar üzüm salkımı şeklinde hava keseleri ile sonlanır. Bu hava keselerine alveol denir. Alveoller akciğer yüzeyinin daha geniş olmasını sağlar. Bu özellik solunumu kolaylaştırır. Hava ile kan arasındaki gaz alışverişi alveollerde yapılır. Kandaki karbondioksit oksijen ile değiştirilir fakat bitkilerdeki solunumda önemli bir olay vardır. Bitkiler güneş ışığı olmadan fotosentez yapamazlar. İşte yukarıdaki ayet de buna işaret ediyor olabilir.

Bitkiler topraktan aldıkları suyu, havadan aldıkları karbondioksit ile birleştirirler. Bunun sonucunda besin ve oksijen üretirler. Bu sayede bizler için hem yiyecek depolanır hem de nefes almamız için oksijen üretilir.

Sabah güneşin ilk ışıklarıyla fotosentez denen, bizimkinin tersine bir solunum olayı başlar. Bu süreçte karbondioksit tüketilip oksijen üretilir. Havadaki oksijeni zenginleştiren bu süreç olmasaydı, canlıların solunumu sebebiyle Atmosfer'deki oksijen çoktan tükenmiş olurdu.

Ama bu olay yalnızca gündüzleri gerçekleşir. Fotosentez ışık enerjisine bağlıdır.

Allah eğer fotosentezin var olması için gerekli birçok şartı yaratmasaydı bir tek canlının bile var olması söz konusu olamazdı. Kâinattaki birçok olay gibi fotosentez de solunum için oksijenin ve karbondioksitin dönüşümleri de büyük ve mükemmel bir planın parçalarıdır.

Dost

Mustafa OĞUZ

İnsan dostuyla, arkadaşıyla duruyor ayakta.

Onun iyilerini seçersek Ülker takımyıldızına uzanır ellerimiz. Bir de takılırsak kötüsüne, aşağılarda yer buluruz kendimize.

"Bana dostunu söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim." demiş ya bir düşünür. Ne güzel demiş.

İnsana dostu ışıktır, aşktır, azimdir, cesarettir.

Hani o güzel insan...

Güzeller güzeli insan, âleme sultan olan, kendisi için âlemlerin yaratıldığı o güzel insan...

Canım Peygamberim'in dostları var ya...

"Anam, babam sana feda olsun." diye canlarından geçip ellerini kollarını ona uzanan düşman kılıçlarının önüne kalkan eden insanlar...

Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) dostları.

Aman yılan ona zarar vermesin, diye ayağıyla yılan deliğini tıkayan ve sesini çıkarmayan dostları...

Ağızlarına bir lokma yiyecek bulamayınca gece yarısı kapısını çaldığı dostları...

Kurân'ı yazdırdığı, ilim öğrettiği ve sonra uzak uzak diyarlara gönderdiği dostları...

Ashab-ı Kiram efendilerimiz...

Ne güzel insanlardı onlar...

Ne güzel dosttu onlar...

Ne güzeldi onlar...

Ne güzel dosta sahipti onlar...

Terk etmediler, ihanet etmediler, dostluklarına gölge düşürmediler.

İnandılar, dostlarının yanında yer aldılar, dünyaya dağıldılar ve O'nun ışığını yaydılar.

Sordular, dinlediler, öğrendiler, yaşadılar. Onlarla saadete kavuştu zaman ve "Asr-ı Saadet" dendi.

Peygamber Efendimiz'in: (s.a.s.) "Ashabım gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine uyarsanız doğru yolu bulursunuz." diye övdüğü güzel insanlar.

Göğümüze asılı birer yıldız olarak parlıyor her biri. Kimi İstanbul'da, kimi Semerkand'da, kimi Kahire'de, kimi Mekke'de, kimi Derbent'te, kimi Kıbrıs'ta...

Gecemizi, gündüzümüzü aydınlatan o yıldızlar... Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) dostları, bizim de dostlarımız. Yaşadıklarıyla, sözleriyle, sadakat ve fedakârlıklarıyla...

Öyleyse öğrenmeliyiz onları.

Bilmeliyiz her birisinin hikâyesini.

Hz. Dücane'nin (r.a.) kahramanlığını, Hz. Mus'ab'ın (r.a.) O'na bağlılığını, Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) sadıklığını, cömertliğini, Hz. Ali'nin vefa ve ilmini...

Ne dersiniz, o zaman daha parlak olmaz mı semadaki yıldızlar. Her biri aralık bırakılan kalbimize gelip yerleşmez mi? Allah (c.c.) ve Resulü (s.a.s.) o kalbi sevmez mi?

Haydi, önce bir bismillah çekelim ve anlamaya çalışalım o yıldızları...

Başkalarının Fikirlerine Değer Verirdi

Abdulkadir NEŞELİ

Resûlullah Efendimiz, (s.a.s.) istişareye, insanların fikirlerine ve danışmaya çok önem verirdi. Kur'ân-ı Kerim'de Efendimiz'e (s.a.s.) istişare etmesi buyrulunca, Efendimiz de bu emre uyarak sahabilerle birçok konuda istişarelerde bulunmuştur.

Hz. Ebu Hüreyre bu konuda şunları söylemiştir: "Resûlullah'tan (s.a.s.) daha fazla istişare eden hiçbir kimse görmedim."

Bedir savaşı başlamadan önce konakladığı yeri uygun bulmayan Hubab bin Münzir, (r.a.) Resûlullah Efendimiz'e gelerek şunları söyledi: "Ya Resûlallah! Burası Sana, Allah'ın konaklamanı emrettiği, ileri gitmemiz veya geri çekilmemiz caiz olmayan bir yer midir? Yoksa bu sizin fikriniz midir?

Resûlullah Efendimiz, kendi fikri olduğunu söyledi. Bunun üzerine Hubab "Ya Resûlallah! Burası karargâh için uygun bir mekân değildir. Sen insanları buradan kaldır. Kureyş'in konacağı yerin yakınındaki su başına gidip konalım..." dedi. Resûlullah Efendimiz Hubab'a "Doğru söyledin." dedi ve onun tavsiyelerini uyguladı.

"YA İSTANBUL BENİ ALIR, YA DA BEN İSTANBUL'U"

Mehmet TERZİ

Fatih Sultan Mehmet 29 Mart 1432'de Edirne'de doğdu. Babası Sultan İkinci Murad, annesi Huma Hatun'dur. Devrinin en büyük âlimlerinden birisiydi ve birçok yabancı dil bilirdi. Âlim, şair ve sanatkârları sık sık toplar ve onlarla sohbet etmekten çok hoşlanırdı. İlginç ve bilinmedik konular hakkında makaleler yazdırır ve bunları incelerdi. Fatih Sultan Mehmet okumayı çok severdi. Bilimsel sorunlarda, hangi din ve mezhepten olursa olsun bilginleri korur onlara eserler yazdırırdı. Bilime büyük önem veren Fatih Sultan Mehmet yabancı ülkelerdeki büyük bilginleri İstanbul'a getirtirdi. Nitekim Astronomi bilgini Ali Kuşçu kendi döneminde İstanbul'a geldi. Şairlik yönü de olan Fatih Sultan Mehmet 1481 yılına kadar hükümdarlık yaptı ve bizzat 25 sefere katıldı. Savaşlarda çok cesur olur, bozgunu önlemek için ileri atılarak askerleri savaşa teşvik ederdi.

20 yaşında Osmanlı padişahı olan Sultan İkinci Mehmed, İstanbul'u fethederek Fatih unvanını aldı. Hz. Muhammed'in (s.a.s.) hadis-i şerifinde müjdelediği İstanbul'un fethini gerçekleştiren büyük komutan oldu. 3 Mayıs 1481 günü Maltepe'de vefat etti ve Fatih Camii'nin yanındaki Fatih Türbesi'ne defnedildi.

DEVASA TOPLAR

İstanbul'u çevreleyen surların orta çağın imkânları ile aşılması güçtü. O dönemde bu surları yıkabilecek top da yoktu. Fatih Sultan Mehmet bunu bildiği için yeni bir top projesi hazırladı. Dökümcü ustaları, padişahın çizdiği çapta topların atışa dayanmayacağını çatlayacağını söylemelerine rağmen Fatih, topları döktürdü. Topun yapımı bittikten sonra denenmesi gerekiyordu. Edirne halkına, atışta oluşacak gürültüden korkmamaları için haber

verildi. Baruta ateş verildi ve gülle fırlatıldı. Sesi yaklaşık dört kilometre mesafeden duyulan topun güllesi, iki kilometre uzağa düşmüş ve düştüğü yerde bir kulaç derinliğinde çukur açmıştı.

SEFER BAŞLIYOR

1453'ün şubat ayı gelince II. Mehmed, büyük topun Edirne'den İstanbul surları önüne götürülmesini emretti. Topu, altmış manda çekiyordu. Topun iki tarafında dört yüz asker, herhangi bir kayma olmaması için takip ediyordu. Martta büyük top, surların sekiz kilometre ötesine ulaştı.

"Ya ben İstanbul'u alırım ya da İstanbul beni." diyen Sultan Mehmet, azimliydi. Orta çağın en büyük kalesini yıkmak için yaptırdığı müthiş topları, surların önüne dizmişti. Bu toplardan iki tonluk gülle atanlar mevcuttu.

Bu büyük icadın yanında genç hükümdar daha neler icat etmemişti ki? Füzeler, hareketli zırhlı kuleler ve havan topunu da icat etmişti. 21 Nisan'da bu topu ilk defa olarak, güllesini tepelerden aşırarak, Haliç'teki düşman donanması üzerinde kullandı.

RUMELİ HİSARINDAKİ ESRAR

Fetih için İstanbul'un dış dünya ile bağlantısının da koparılması gerekiyordu. Bunun için

de Anadolu Hisarı'nın karşısına Rumeli Hisarı yapılmalıydı. Bu hisarın plânları Fatih Sultan Mehmet ve Mimar Muslihiddin tarafından çizilmişti. İnşaatında Koca Sultan'ın bile taş taşıdığı Rumeli Hisarı'nın inşaatında altı bin işçi gece gündüz heyecanla çalıştı. Sonuçta hisarın inşaatı 132 gün gibi akıl almaz bir zamanda bitmişti. Boğaz kontrolünü elde tutmak açısından çok önemliydi. Maddî olduğu kadar manevî önemi olan bu hisar, yukarıdan bakıldığı zaman, Arapça "Muhammed" yazısı okunacak şekilde yapılmıştı.

ADALET

Bizans'ı kurtarmak üzere İstanbul'a çağrılan Haçlı ordusunun askerleri, Ayasofya'nın tepesindeki altın haçı sökerek eritip satmıştı. Oysaki İstanbul'un fethinden sonra bir yeniçeri, fetih hatırası olsun diye Ayasofya'dan bir parça çini koparırken yakalanmıştı. Daha sonra bu yeniçeri çıkarıldığı mahkemede suçlu bulunarak cezalandırılmıştı.

KALPLERİN DE FATİH'İ

Fatih'in devlet yönetimindeki başarısı insanların kalplerini kazanmakta da devam ediyordu. Halkının en ufak ihtiyacını bile gözardı etmeyen bir sistem kurmuştu. Fermanında şunların yapılmasını istiyordu:

"Ben ki İstanbul fatihi Sultan Mehmet... Bizzat alın terimle kazanmış olduğum akçelerimle satın aldığım İstanbul'un taşlık mevkiindeki yerleri ve yüz otuz altı dükkânımı, aşağıdaki şartların yerine getirilmesi için halkımın yararına vakfediyorum.

Buralardan elde edilecek gelir ile İstanbul'un her sokağına ikişer kişi görevlendirdim. Bunlar ki ellerindeki bir kap içerisinde kireç tozu ve kömür külü olduğu hâlde günün belirli saatlerinde bu sokakları gezsinler. Bu sokaklara tükürenlerin tükürükleri üzerine bu tozu eksinler.

Ayrıca on cerrah, on doktor ve üç de yara sarıcı görevlendirdim. Bunlar ki ayın belli günlerinde İstanbul'a çıkalar, istisnasız her kapıyı vuralar. O evde hasta olup olmadığını soralar, şifası var ise tedavi edeler. Değilse Darülacezeye kaldırılarak orada huzura erdireler.

Allah korusun, herhangi bir gıda maddesi sıkıntısı olduğunda bırakmış olduğum yüz silah, işin erbabına verile. Bunlar ki vahşi hayvanların yumurtada veya yavruda olmadığı sıralarda Balkanlara çıkıp avlanalar ki hastalarımızı gıdasız bırakmayalar.

Ayrıca külliyemde inşa eylediğim imarethanede, şehitlerin aileleri ve fakir insanlar yemek yiyeler. Ancak yemek yemeye veya almaya kendileri gelemeyenlerin yemekleri, akşamüzeri kimse görmeden kapalı kaplar içerisinde evlerine götürüle..."

FATİH VE HOŞGÖRÜSÜ

Talat ORDU

1453 yılının 29 Mayıs günü öğleye doğru Osmanlı ordusu iki aya yakındır aşmaya çalıştığı surları aşarak şehre girmişti. Tarih boyunca tam 28 kere alınmaya çalışılan İstanbul son kez kuşatılmıştı.

Şehir Bizans ile Osmanlı arasında el değiştiriyordu.

Fatih Sultan Mehmet, öğle üzeri Topkapı'dan şehre girdi. Türk askeri Allahuekber sesleriyle zafer sevinci yaşıyor, Bizanslılar ise yeni idarecileri için tezahürat yapıyorlardı.

Fatih beyaz atının üzerinde Ayasofya'nın yakınına kadar geldi. Atından indi. Halktan bir grup başlarında rahipler ve patrik olduğu hâlde ağlayarak yerlere kapandılar. Fatih eliyle susmalarını işaret etti. Herkes merak içinde Fatih'in tavrını merak etmekteydi. İdam mı edecekti, herkesi kılıçtan mı geçirecekti. O tarihte bir hükümdar rahatça halkı kılıçtan geçirme kararı verebilirdi ama Fatih kimsenin kılına dokundurtmadı. Zaten savaştan önce, savunmasız insanlara saldıranlara ve malları yağmalayanlara ölüm cezası verileceği ilan ettirmişti.

Patrik'e ve halka şunları söyledi:

– Ben Sultan Mehmed; hepinize söylüyorum ki şu andan itibaren hayatınız ve özgürlüğünüz konusunda kalbinizde hiçbir korku olmasın.

Patrik ve Bizans halkına "özgür oldukları, dinlerini istedikleri gibi yaşayabilecekleri, artık Osmanlı vatandaşı oldukları, Osmanlının kanatları altında oldukları" açıklandı.

Fatih Sultan Mehmed'in fermanları Çarşamba günü okundu. Saklanan halkın meydana çıkması, kaçanların evlerine dönmeleri, dinî konularda serbest oldukları, her türlü millî geleneklerinin kanunlarla korunacağı bildirilerildi.

Dünya'nın Gülen Yüzü

Deniz Can ERDEM

Ben gülümsemeyi çok seven bir çocuğum.

Peygamber Efendimiz'in devamlı gülümsediğini ve şöyle dediğini öğrendim: "Bir Müslümanın kardeşine gülümsemesi bile sadakadır." Gülümsemek bu kadar güzel olur da ben durur muyum. O gün bu gündür, bu güzel işin peşindeyim.

Gülerim, gülümserim...

Neşe dolu kıpır kıpır, cıvıl cıvıl, hayat dolu bir çocuk olduğumu söyler büyüklerim benim için.

Kitaplarımın ve defterlerimin kapağına gülümseyen çocuk resimleri yapıştırdım.

Bilgisayarım gülen çocuk sesiyle açılır.

Hem surat asmak, somurtmak hiç hoş değil.

Gülümsemek ise, bütün kapıları açan bir anahtar sanki.

Evden çıkınca komşumuza gülümserim.

Koşa koşa okula giderken bakkal amcaya gülücük dolu bir sabah selâmı yollarım.

Sınıfıma girer, bütün arkadaşlarıma gülümseme dolu bir "günaydın" çekerim.

Bütün bunlar bana aydınlık ve sevgi dolu bir dünya sunuyor.

Sevgi dolu dünyada, dünyanın gülen yüzünü görüyorum orada. O gülen yüzün içinde bütün çocukların gülücüklerinin toplanmış olduğunu hissediyorum.

Pırıl pırıl gecelerde, dünyayı çocuk gülücükleri dolduruyor. Yüz bin milyon tane gülücük düşüyor her gece bütün çocuklara ve insanlara.

Bir Bilge Dede: "Bir çocuğun gülücüğünden daha değerli, insanı daha çok mutlu eden şey azdır dünyada." demişti.

Biz, gülücük saçacağız etrafa, insanlar ve ailemiz bu güzel hazineye sahip olacaklar.

Gülücüklerimin, gülmelerimin içinde en tatlısının uyurken olduğunu söyler annemle babam.

Kıkır kıkır güldüğümü ve yanaklarımın iyice pembeleştiğini söylerler.

Rüyalarımda da neşe doluymuşum ve rüyamda gülerken sesimi duyuyormuş annem.

Rüyalar, ne kadar neşeli ve eğlenceli.

İşin en kötü tarafı, rüyalarımı hemencik unutuveriyorum.

"Onları kuşlara anlat ve o kuşlar yazsın rüyalarını." diyor babam.

Bir kuş alıp onu rüya kuşum yapacağım ama anlatacak rüya yok ki...

Yani hep unutuveriyorum ama gülücüklerim çok tatlıymış.

Uykunun kollarındaki bu gülücüklerimi kameraya çekeceğini söylüyor babam.

O günü heyecanla bekliyorum doğrusu.

Kimse fark edemez ama olur ya kendimi uyurken seyredince rüyalarımı da hatırlayıveririm.

RÜYADAKİ DERİN HİKMET

Ali AKKIZ

Sultan III. Murad Han, o gün bir 'hoş'tur, telâşeli görünür. Sanki bir şeyler söylemek ister; sonra vazgeçer. Neşeli deseniz değil, üzüntülü deseniz hiç değil. Veziriazam Siyavuş Paşa sorar.

– Hayrola efendim, canınızı sıkan bir şey mi var?

– Akşamleyin garip bir rüyâ gördüm.

– Hayırdır inşallah...

– Hayır mı şer mi, öğreneceğiz.

– Nasıl yani?

– Hazırlan, dışarı çıkıyoruz. Ve iki derviş kılığında çıkarlar yola. Anlaşılan o ki Padişah hâlâ gördüğü rüyânın tesirindedir ve gideceği yeri iyi bilir. Seri, kararlı adımlarla Beyazıt'a çıkar, döner Vefa'ya, Zeyrek'ten aşağılara sallanır. Unkapanı civarında soluklanır. Etrafına daha bir dikkatle bakınır. İşte tam o sırada yerde yatan bir ceset görürler. Sorarlar.

– Kimdir bu?

– Aman hocam, hiç bulaşma, derler.

– Sarhoşun biri işte!

– Nereden biliyorsunuz?

– Müsaade et de bilelim yani. Kırk yıllık komşumuz... Bir başkası tafsilâta girer.

– Biliyor musunuz, der. Aslında iyi sanatkârdır. Azaplar Çarsısı'nda çalışırdı. Nalının hasını yapardı. Ancak kazandıklarını kötü işlere harcardı.

Hele yaşlı adamın biri çok öfkelidir.

– İsterseniz komşulara sorun, der. Sorun bakalım onu bir cemaatte, camide gören olmuş mu? Hasılı, mahalleli döner ardını gider. Tam Vezir de toparlanıyordur ki padişah keser yolunu.

– Nereye?

– Bilmem, bu adamdan uzak durmayı yeğlersiniz sanırım.

– Millet bu, çeker gider. Kimseye bir şey diyemem... ama biz gidemeyiz, şöyle veya böyle halkımızdır. Defnini tamamlamak gerek.

– İyi ya, saraydan birkaç hoca yollar, kurtuluruz vebâlden.

– Olmaz, rüyâdaki hikmeti çözemedik daha.

– Peki ne yapmamı emir buyurursunuz?

– Cenazeyi kaldırmalıyız en azından.

– Aman efendim, nasıl kaldırırız?

– Basbayağı kaldırırız işte.

– Yapmayın, etmeyin sultanım, bunun yıkanması, paklanması var. Tekfini, telkini...

– Merak etme ben beceririm ama önce bir gasilhane bulmalıyız.

– Şurada bir mahalle mescidi var ama...

– Olmaz, vefat eden sen olsaydın nereden kalkmak isterdin?

– Ne bileyim, Ayasofya'dan, Süleymaniye'den, en azından Fatih Camii'nden...

– Ayasofya ile Süleymaniye'de devlet erkânı çoktur. Tanınmak istemem ama Fatih Camii'ni iyi dedin. Haydi yüklenelim!

Ve gelirler camiye. Vezir sağa sola koşturur, kefen ve tabut bulur. Padişah bakır kazanları vurur ocağa. Bir güzel yıkarlar ki naaş, ayan beyan güzelleşir sanki. Bir nurdur,

aydınlanır alnında. Yüzü eşkiyalara benzemez. Hem mânalı bir tebessüm okunur dudaklarında. Padişahın kanı ısınmıştır bu adama, Vezir'in de keza...

Meçhul nalıncıyı kefenler, tabutlar, musalla taşına koyarlar.

Ama namaz vaktine bir hayli vardır daha. Bir ara Vezir, sıkıntılı sıkıntılı yaklaşır.

– Sultanım, der. Yanlış yapıyoruz galiba.

– Nasıl yani?

– Heyecana kapıldık, sorup soruşturmadan buraya getirdik cenazeyi. Kim bilir, belki hanımı vardır, belki yetimleri…

– Doğru ya, sen burada bekle, ben mahalleyi dolanıp geleyim. Padişah, garip maceranın başladığı noktaya gider. Sorar soruşturur. Nalıncının evini bulur. Kapıyı yaşlı bir kadın açar. Hâdiseyi metanetle dinler. Sanki bu vefatı bekler gibidir.

– Hakkını helâl et evlâdım, der. Belli ki çok yorulmuşsun.

Kadın eşiğe çöker, ellerini yumruk yapar, şakaklarına dayar. Gözleri kısılır, hatıralara dalar belki. Neden sonra silkinip çıkar hayâl dünyasından.

– Biliyor musun oğlum, diye dertli dertli söylenir. Bizim efendi bir âlemdi, vesselâm. Akşamlara kadar nalın yapardı. Ama birinin elinde şarap şişesi görmesin; elindekini avucundakini verir, satın alırdı. Sonra getirip dökerdi helâya!

– Niye?

– Gençler içmesin diye...

– Hayret!

– Bak sen! Millet ne sanıyor hâlbuki.

– Milletin ne sandığı umurunda değildi. O, hep uzak mescidlere giderdi. "Öyle bir imamın arkasında durmalı ki!" derdi. Tekbir alırken Kabe'yi görmeli... İşte bu yüzden Nişancı'ya, Sofular'a uzanırdı ya... Hatta bir gün: "Efendi, sen böyle böyle yapıyorsun, ama komşular kötü belleyecek. İnan cenazen kalacak ortada." dedim.

– Doğru, öyle ya, dedi hayretle padişah.

– Kimseye zahmetim olmasın deyip mezarını kendi kazdı bahçeye. Ama ben üsteledim. İş mezarla bitiyor mu, dedim. Seni kim yıkasın, kim kaldırsın?

– Peki, o ne dedi?

– Önce uzun uzun güldü, sonra: "Allah büyüktür hatun, hem Padişah'ın işi ne?" diye ekledi.

HAZRETİ İSA (Aleyhisselam)

Bilal YORULMAZ

İsrailoğullarının önde gelenlerinden biri olan İmran, kutsal mabedin lideriydi. Orada ibadet eden din adamlarının başkanıydı. Çok yaşlanmıştı. O yaşına kadar da çocuğu olmuyordu. Allah'a şu şekilde dua ediyordu.

– Allah'ım bana bir evlat verirsen onu Sen'in kutsal mabedine hizmet etmesi için koyacağım.

Allah dualarını kabul etti ve bir kızı oldu fakat İmran, kızı doğmadan önce vefat etti. Annesi kızının adını Meryem koydu. Babasının adağını da yerine getirdi. Minik Meryem'i kutsal mabede gönderdi. Burada Allah'ın peygamberi Hazreti Zekeriya, Meryem'e bir oda verdi. Hazreti Zekeriya dışında kimse odaya girmiyordu. Bu şekilde Hazreti Meryem yıllarca burada ibadet etti. Büyüyüp genç bir kız oldu. Hazreti Zekeriya odaya her gelişinde içeride çok güzel bir sofra görüyordu. Sofranın nerden geldiğini sorduğunda Hazreti Meryem,

– Bu Rabbimden bana verilen bir rızıktır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır, diyordu.

Bir gün vahiy meleği Cebrail (a.s.) Hazreti Meryem'e göründü. İlk defa yabancı bir erkekle karşılaşan Hazreti Meryem çok korktu ve,

– Eğer Allah'tan korkan bir kimseysen bana dokunma, dedi.

Bu sözler üzerine Cebrail (a.s.) ona Hazreti İsa'yı müjdeledi:

– Korkma ey Meryem! Ben sana bir oğul müjdelemek için geldim.

– Bu nasıl olur. Hiçbir erkek bana dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir?

– Ey Meryem! Allah'ın her şeye gücü yettiği gibi buna da yeter. Hazreti Âdem'i nasıl babasız ve anasız yarattıysa senin çocuğunu da babasız yaratır.

Hazreti Meryem'in hamileliği iyice belli olunca mabedden çıktı. Ve şehrin uzağında bir yerde Hazreti İsa'yı dünyaya getirdi fakat insanların arasına çıkmaya utanıyordu. Babasız bir çocuğu nasıl anlatacaktı insanlara.

Hazreti Meryem kucağında Hazreti İsa'yla geldiğinde insanlar onu sorguya çektiler. Hazreti Meryem de soracaklarınızı çocuğa sorun, dedi. Halk ise bir bebekle nasıl konuşuruz, dediler. Bu sırada Hazreti Meryem'in kucağındaki güzel bebek Allah'ın izniyle konuşmaya başladı.

– Ben şüphesiz Allah'ın kuluyum. Bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı. Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı. Yaşadığım sürece namaz kılmamı ve zekât vermemi, anneme iyi davranmamı emretti. Beni kötü bir zorba kılmadı. Doğduğum gün de, öleceğim gün de, dirileceğim gün de, bana selâm olsun.

Hazreti İsa büyüdüğü zaman da insanlara Allah'ın emirlerini bildirmeye devam etti. Aslında Hazreti İsa yeni bir din getirmiyordu. İnsanlar tarafından değiştirilen Yahudilik dinini düzeltmeye çalışıyordu. Peygamberliğini ispat etmek için birçok mucize gösterdi. Körleri ve hastaları iyileştirdi. Bu mucizeleri gören 12 kişi Hazreti İsa'ya iman etti fakat İsrailoğulları Hazreti İsa'dan rahatsız oldular. Gerçek Yahudilik dini hoşlarına gitmemişti. Bu yüzden Hazreti İsa'nın öldürülmesi için Kudüs valisine başvurdular.

– İsa aramızda bozgunculuk çıkarıyor. Dinimizi bozuyor, dediler.

Bunun üzerine vali her yerde Hazreti İsa'yı arattı. Günlerce Hazreti İsa'yı aramalarına rağmen bulamadılar. Sonunda Hazreti İsa'ya inananlardan Yahuda isimli kişi ona ihanet etti ve Hazreti İsa'nın bulunduğu yeri ihbar etti. Kimse anlamasın diye de Hazreti İsa ve havarileri (inananlar) ile birlikte oturdu. Askerler, bulundukları yere girdiklerinde Allah bir mucize gösterdi. Yahuda'nın yüzünü Hazreti İsa'ya benzetti. Böylece askerler Hazreti İsa'nın yerine Yahuda'yı yakaladılar ve çarmıha gerdiler. Yahuda da cezasını çekmiş oldu. Hazreti İsa ise Allah tarafından göğe yükseltildi. Yahudilerin zulmünden kurtuldu.

TEVVAB

Âlemlerin Rabbi olan Allah tövbeleri kabul edendir. İnsan Allah'a karşı hata işlediğinde pişman olur da affını dilerse Allah onu affeder, bağışlar. Çünkü Tevvab olan Allah kullarının tövbe etmesini bekler.

Hem de insan defalarca tevbe edip yine günah işlese bile Allah'tan affını istediğinde affedilir. Bir Kudsî Hadis'te yüce Allah " yok mu isteyen istediğini vereyim" "yok mu tövbe eden onu kabul edeyim." diyerek kullarını günahlarına tevbe etmeye çağırır.

Yüce Allah'a tevbe eden kul, tevbesi kabul edildikten sonra hiç günah işlememiş biri gibi olur.

Sevgili Peygamberimiz de insanların en hayırlısını "Günahına tevbe edendir." diye tanıtır.

Mâcid: Şanı yüce olan.
Vâhid: Tek ve eşsiz.
Samed: Tam, eksiği olmayan, her şey kendisine muhtaç olduğu hâlde, Kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayan.

Dilek ÜSTÜN

TİMSAH

Bir nehirde salınızla tek başınıza gezinti yapıyorsunuz. Karşınıza aniden kalabalık bir timsah ailesi çıkıyor. Fazlasıyla zor bir durum olsa gerek. Boyları 5 ile 7 metre arasında değişen bu grubun aile üyelerinin her birisinin ayrı bir görevi vardır. Erkek timsah yaşam alanlarını kontrol ederken, anne timsahın vazifesi yavruların bakımı ve hayata hazırlanmasıdır.

Sağır olan bu canlılar, etobur birer yırtıcıdırlar. Kamuflaj yetenekleri ise mükemmeldir. Nehir kenarına zıplayarak gelen bir ceylanı su içerken avlamaları sadece birkaç saniyelerini alır. Suyun altında sinsice süzülen dev cüsselerinden sadece göz, kulak ve burun delikleri su yüzeyinde kalır. Böylece avları tarafından fark edilmeleri de güçleşmiş olur. Suya daldıklarında üçüncü bir kapak, gözlerini örterken, burun ve kulak deliklerini örten özel kapakçıkları da vardır. Gözlerindeki dikey göz bebekleri bizi biraz korkutsa da, onun çok işine yaramaktadır. Birçok yırtıcı gibi timsahlara da verilmiş bu özellik onların gece daha rahat avlanmalarını sağlar.

200 milyon yıl önce yaşamış timsahlara ait fosiller ise bu canlıların evrim geçirmediğinin bir başka göstergesidir.

İyi bir yüzücü olan timsahlara bu özelliğini ayaklarında bulunan perdeler sağlamaktadır. Yavrulara gelince anneleri tarafından yumurtlanan 50 kadar yumurta, topraktan yuvanın içine apartman katları gibi özenle sıralanırlar. Üzerleri şefkatle örtülür ve sabırla beklenir. Yavrular olur da sıcaklarsa anneleri üzerlerine su serper.

Yumurtadan çıkabilmek için kendilerine verilen özel bir diş, burunlarının üzerine yerleştirilmiştir. Kabuktan çıkar çıkmaz bu diş düşer. Bu yırtıcı canlıların dişleri zaman zaman dökülür ve yerlerine yenileri çıkar. Yavruların yumurtadan çıkışlarının ardından anneleri çocuklarını ağzının içine alarak ilk seyahatlerine çıkarır. Parçalama özelliğinde yaratılmış olan dişleri yavrularını incitmemek için özenle açılır-kapanır. En vahşi canlılar bile yavrularının önünde dize gelip Merhameti Sonsuz'un bir aynası oluverirler.

YÜZ DEVE YÜKÜ UN

Mustafa ÖZÇELİK

O yıl Medine'de müthiş bir kıtlık başlamıştı. Herkesin evinde bulunan yiyecekler, günden güne azalıyordu. Bir süre sonra sıkıntı daha da arttı. Pek çok kimsenin yiyecek bir dilim ekmeği bile kalmadı.

Herkes, ne yapacağını şaşırmıştı. Bu esnada Medine sokaklarından yayılan bir haber, insanları sevince boğdu. Şam'dan Medine'ye bir kervan gelmişti. Bu kervanda Hazreti Osman'a ait yüz deve yükü un vardı. O, cömert bir kişiydi. Böyle bir durumda Müslümanların yardımına mutlaka koşardı. Haberi duyan Medineli tüccarlar, Hazreti Osman'ın evinin önünde toplandılar. Biraz sonra Hazreti Osman, evinden dışarı çıktı. Kalabalığa kendisinden ne istediklerini sordu.

– Medinelilerin içinde bulundukları sıkıntıları biliyorsunuz, dediler. Hepimiz açlıkla karşı karşıyayız. Senden, unlarını bize satmanı istiyoruz. İstediğin fiyatı da vermeye hazırız.

– Olmaz, dedi. Ben unlarımı başka birisine satacağım.

Cömertliği, yardımseverliği ile tanınan Hazreti Osman'ın bu tavrı herkesi şaşırttı. O, nasıl olurdu da zor durumda olan bu insanlara yardımcı olmazdı? Fakat, yapılacak bir şey yoktu. Unlar, onundu. Dilediği kimseye satabilirdi.

Aradan birkaç gün daha geçti. Sıkıntı daha da artmıştı. Medineli tüccarlar, bu defa da sıkıntılarını devlet başkanı Hazreti Ebubekir'e anlatmaya karar verdiler.

– Şehirde sizin de bildiğiniz gibi kıtlık var. İçimizde unu olan sadece Hazreti Osman. O da unu satmıyor. Bize değil de başka birisine satacakmış, dediler.

Hazreti Ebubekir duyduklarına inanamadı. Hazreti Osman'ın böyle davranmasının bir sebebi olabileceğini düşündü.

Meseleyi anlamak için diğer Müslümanlarla birlikte Hazreti Osman'ın evine gittiler.

Hazreti Ebubekir, Hazreti Osman'a duyduklarının doğru olup olmadığını sordu.

– Evet doğru, dedi. Unlarımı başka birine satacağım.

Sonra adamlarına dönerek un çuvallarını getirmelerini söyledi. Herkes, alıcıyı merakla beklemeye başladı fakat ortalıkta alıcıya benzer birini göremediler.

– Hani, nerede beklediğin alıcı, diye sordular.

– Tüccarlar, en fazla bire üç verir ama Allah bire on verir. O alıcı Allah'tır, dedi Hazreti. Osman .

Sonra, yanında çalışanlara,

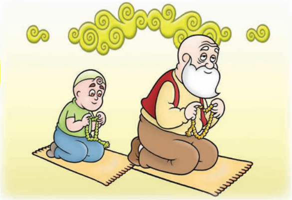
– Unların hepsini dağıtın. Ayrıca develeri de kurban edin, karşılığını ise Allah'tan isteyelim, dedi.

Herkes, sevinç içinde kaldı.

Hazreti Ebubekir ve diğer Müslümanlar, Hazreti Osman'ı bu davranışından dolayı tebrik ettiler. Kendisi için hayır duada bulundular.

NAMAZ TESBİHATI

Namaz sonunda selam verince üç kere; "Estağfirullahellezi la ilahe illa hüve'l-hayye'l-kayyüme ve etübü ileyh" denir ve şöyle söylenir:

"Allahümme ente's-selaamü ve minke's-selam, tebarakte ya ze'l-celali ve'l-ikram"

Sonra "Ala Resûlina Salavat" denilerek "Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammed" şeklinde salat-ü selam getirilir.

Devamında ise "Sübhanellahi ve'l-hamdü lillahi ve la ilahe illallahu vallahuekber velahavle velakuvvete illa billahi'laliyyi'l-azim" denilir ve Euzü Besmele ile "Ayete'l-kürsi" okunur.

Bitirdikten sonra sırasıyla:

33 kere "Sübhanellah"

33 kere "Elhamdülillah"

33 kere "Allahu Ekber" şeklinde tesbih çekilir.

Bu tespihlerden sonra ise;

"La ilahe illallahü vahdehula şerikeleh, lehu'lmülkü ve lehü'l-hamdü ve huve ala külli şey'in kadir" ve sonunda; "Sübhane Rabbiye'l-aliyyi'l a'lel vehhab" diyerek eller açılır ve dua edilir.

NASR SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

إِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ أَفْوَاجًاۙ ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُۜ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Allah'ın yardımı ve zaferi geldiği zaman,
2. Ve insanların kafile kafile Allah'ın dinine girdiklerini gördüğün zaman,
3. Rabbine hamd ile tesbih et ve O'ndan af dile;
Çünkü O Tevvab'dır, tövbeleri çok kabul eder.

TEBBET SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا أَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّۜ ﴿١﴾ مَٓا أَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَۜ ﴿٢﴾

سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُۜ حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ ﴿٤﴾

ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kurusun Ebû Leheb'in elleri. Zaten de kurudu!
2. Ona ne malı ne de yaptığı işler fayda verdi!
3. O, alev alev yükselen ateşe girecek,
4. 5. Eşi de boynunda bükülmüş urgan olarak, o ateşe odun taşıyacak.

3 VE 4 REKATLI VAKİT NAMAZLARININ KILINIŞI

Ahmet Nazif YAVUZ

Niyet

Hangi namaz kılınacaksa ona niyet edilir.

İftitah Tekbiri

Bütün namazlara "Allahü Ekber" diyerek iftitah tekbiri alınır.

Kıyam

Tekbirden sonra eller bağlanır. Ayakta iken secde edilecek yere bakılır.

Bütün namazlarda kıyam aynı şekildedir.

Rükû

"Allahü Ekber" diyerek rükûa varılır ve burada üç defa "Sübhâne Rabbiye'l-azim" denilir. Rükû'da iken ayakların üzerine bakılır. Namazların tamamında rükûlar aynı şekildedir.

Rükûdan kalkış
"Semiallâhü limen hamideh" diyerek rükûdan kalkılır ve ayakta "Rabbenâ leke'l-hamd" denilir.

Secde
"Allahü Ekber" diyerek secdeye varılır. Burada üç kere "Sübhâne Rabbiye'l-â'lâ" denilir.

İki secde arası oturuş
"Allahü Ekber" denilerek secdeden kalkıp diz üstü oturulur. Burada "Sübhânellah" diyecek kadar kısa bir an oturulur.

Bütün namazların birinci ve ikinci rekatları iki rekatlı namazlar gibi kılınır.

ÜÇ REKATLI NAMAZLAR

Akşam Namazının Farzı

İki rekat kılındıktan sonra oturulur, ettehiyyatü okunarak ayağa kalkılır.

Üçüncü rekatta sadece Fâtiha okunarak rükû, secde yapılır.

Son oturuş (ka'de-i ahire) diğer namazlar gibidir.

Vitir Namazı

Akşam namazının farzı gibi kılınır.

Sadece üçüncü rekat farklıdır.

Fâtiha ve sûre okunduktan sonra tekrar tekbir getirilerek kunut duaları okunur. Rükû, secde yapılır.

Son oturuş (ka'de-i ahire) diğer namazlar gibidir.

DÖRT REKATLI NAMAZLAR

Öğle Namazının İlk Sünneti

İlk iki rekatı diğer iki rekatlı namazlar gibi kılınır.

Ara oturuşta ettehiyyatü okunduktan sonra "Allahu Ekber" diyerek ayağa kalkılır.

Üçüncü ve dördüncü rekatlarda sadece Fâtiha ve sûre okunur.

Diğer rükünler aynıdır.

İkindi Namazının Sünneti

Öğle namazının sünneti gibi kılınır. Sadece ara oturuşta ettehiyyatüden sonra Allahümme salli, Allahümme barik duaları okunarak ayağa kalkılır.

Üçüncü rekatta Fatiha'dan önce "Sübhaneke" duası okunur.

Yatsı Namazının İlk Sünneti

İkindi namazının sünneti gibi kılınır.

Öğle Namazının Farzı

İlk iki rekatı diğer iki rekatlı namazlar gibi kılınır.

Ara oturuşta ettehiyyatü okunduktan sonra "Allahu Ekber" diyerek ayağa kalkılır.

Üçüncü ve dördüncü rekatlarda sadece Fâtiha okunur.

Diğer rükünler aynıdır.

İkindi Namazının Farzı

Öğle namazının farzı gibi kılınır.

Yatsı Namazının Farzı

Öğle ve İkindi namazının farzı gibi kılınır.

Ara Oturuş

Üç ve dört rekatlı namazlarda olur.

Aşağıdaki namazlarda sadece ettehiyyatü okunur.

Öğle namazının ilk sünneti

Öğle namazının farzı

İkindi namazının farzı

Akşam namazının farzı

Yatsı namazının farzı

Aşağıdaki namazlarda ise ettehiyyatü, Allahümme salli, Allahümme bârik duaları okunur.

İkindi namazının ilk sünneti

Yatsı namazının ilk sünneti

Sağ Tarafa Selâm Verilişi

Önce başını sağa çevirerek "Esselâmü aleyküm ve rahmetullâh" denir. Selâm verirken omuzlara bakılır.

Sol tarafa selâm verilişi

Sonra başını sola çevirerek, "Esselâmü aleyküm ve rahmetullâh" denilir. Böylece namaz tamamlanmış olur.

Ka'de-i ahire (Namaz sonunda oturuş)

Oturuşta sırasıyla;

a) Ettehiyyatü,

b) Allahümme salli,

c) Allahümme bârik,

d) Rabbenâ âtina... duaları okunur.

Selam verilerek namaz bitirilir.

Ka'de-i ahire bütün namazlarda aynıdır.

DEĞERLENDİRME TESTİ

1. "Yeni Bir Dünya" **adlı hikâyenin kahramanları kimdir?**

A. Anne karnındaki ikizler
B. Anne
C. Baba
D. Yeni doğan ikizler

2. Çizgi hikâyede, bir çocuk camide namaz kılarken farklı bir seccade kullanıyor. Bu durum bir ihtiyarın tepkisine sebep oluyor. Çocuk sebebini açıklayınca ihtiyar, çocuğa hak veriyor. Çocuk niçin farklı seccadede namaz kılmış?

A. Canı öyle istediği için
B. Annesine saygısından dolayı
C. Seccade güzel olduğu için
D. Hiçbir sebebi yokken

3. "Lakap" **adlı hikâyenin bize verdiği ders nedir?**

A. Arkadaşlarımızla şakalaşmamalıyız.
B. İnsanların kusurlarını yüzüne söylemeliyiz.
C. Arkadaşlarımıza hoşlanmadıkları isimlerle seslenmemeliyiz..
D. Bu hikâyeden kayda değer bir ders çıkarılamaz.

4. "Kimsenin Görmediği Yer" **adlı şiirden alacağımız ders hangisi olamaz?**

A. Yüce Allah'ın görmediği yer olamaz.
B. Bir şey yaparken bütün ayrıntıları düşünmeliyiz.
C. Kıskançlık ve gıybet Müslüman'a yakışmaz.
D. Büyükler de yanlış yapabilir.

5. "Bronşçuklar üzüm salkımı şeklinde hava keseleri ile sonlanır. Bu hava keselerine .... denir."

Yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelmelidir?

A. Alveol
B. Fotosentez
C. Sağ lop
D. Akciğer

6. **Aşağıdakilerden hangisi giyim kuşam için uygun değildir.**

A. Giyeceklerimiz temiz olmalıdır.
B. Mutlaka marka giyilmelidir.
C. Giysilerimiz buruşuk ve kırışık olmamalıdır.
D. Giydiklerimiz mümkün olduğunca birbirine uyumlu olmalıdır.

7. **İstanbul ne zaman, kim tarafından fethedilmiştir?**

A. 29 Mayıs 1453, Fatih Sultan Mehmed
B. 30 Ağustos 1071, Alparslan
C. 18 Mart 1915, Seyit Onbaşı
D. 29 Ekim 1923, Atatürk

8. Hazreti İsa'nın annesinin adı nedir?

A. Hazreti Meryem
B. Hazreti Halime
C. Hazreti Rabia
D. Hazreti Belkıs

9. Yüce Allah'ın Samed isminin manası nedir?

A. Şanı yüce olan
B. Tek ve eşsiz
C. Tövbeleri kabul eden
D. Her şey kendisine muhtaç olduğu hâlde, kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayan.

10. **Bir günde kaç rekât farz namaz kılarız?**

A. 13
B. 15
C. 17
D. 19

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Zekeriya ŞEN

"Cömert" bir güzel insan,
İnsanlara faydalı…
Düşküne kucak açan;
Sevilen ve sevdalı...

1. Dörtlükte, aşağıdakilerden hangisine yer verilmemiştir?

A. Cömertlerin yardımsever olduğu
B. Cimrilerin bencil ve yalnız olduğu
C. Cömertlerin sevilen insanlar olduğu
D. Cömertlerin insanlara faydalı olduğu

Kış gibiydi yokluğun,
Bahar oldun dünyaya.
Nisan yağmurlarıyla,
Sen gelmişsin dünyaya.
Nisan yağmurlarıyla,
Rahmet oldun dünyaya.

2. Yukarıdaki mısralardan, hangi sonucu çıkaramayız?

A. Peygamber Efendimiz, nisan ayında dünyaya gelmiştir.
B. O'nun gelişi dünyaya rahmettir.
C. Nisan ayında doğanlar, dünyaya rahmet gelmesine sebep olur.
D. Nisan ayında yağmur yağar.

"İnsanların kıymetini bilmediği iki şey vardır: Biri…….. diğeri boş vakit."

3. Yukarıdaki ifade bir hadis-i şeriftir. Boş bırakılan yere aşağıdakilerden hangisi gelmelidir?

A. sağlık
B. gençlik
C. anne
D. baba

Yere attığım buğday tanelerini yedikten sonra tekrar erik ağacına uçuyor serçe. Buğday için teşekkür edip Peygamber Efendimiz'in sadaka ile ilgili bir hadisini okuyor bana.
"Peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselam, siz kuşların da mı peygamberi?" diye hayretle soruyorum ona.
"Elbette!" diyor serçe; "O, on sekiz bin âlemin peygamberi olarak gönderilmiştir dünyaya." … Sonra uyanıyorum bu güzel rüyadan.

4. Yukarıdaki metinden hangi sonuç çıkarılabilir?

A. Sadakanın, belaları önleyebileceği
B. İnsanlara teşekkür etmeyenin Allah'a da şükredemeyeceği
C. Çocukların kuşlarla konuşabileceği
D. Hazreti Muhammed Mustafa'nın bütün varlıklara gönderilen bir peygamber olduğu

Nasreddin Hoca, "Allah Allah! Bu kocaman ağaçta minik cevizler, şu küçük bitkide koca kabaklar..." diye iç geçirmiş. Az sonra olan olmuş. Hoca'nın, serinlemek için kavuğunu çıkardığı sırada tam başının ortasına "pat!" diye bir ceviz düşmesin mi! Her olaydan ibret aldığı gibi bundan da ders çıkaran Nasreddin Hoca, bütün samimiyetiyle Rabbine yönelmiş:
– …

5. Yukarıdaki fıkranın devamında Nasreddin Hoca, hangi sözü söylemiş olamaz?

A. "Sen hakimsin Ya Rabbi! Her şeyi hikmetle, yerli yerinde yapıyorsun."
B. "Affet beni, Sen'in işine karışmak ne haddime!"
C. "Ya bu ağaçta koca koca kabaklar olsaydı, ne olurdu benim hâlim?"
D. Demek ki ceviz insan beynine faydalı bir gıdadır.

Ağırbaşlılıkla, sesine ciddi bir hava vererek konuşuyor dala yeni konan serçe.

– Sadakanın çeşitleri vardır. Bir taşı yoldan kaldırıp kenara koymak da bir sadakadır. Mümin kardeşine tebessüm etmen de bir sadaka. Verdiği nimetler ve ettiği iyilikler için Allah'a teşekkür etmek de bir sadakadır. Vücudumuzun her eklemine karşılık her sabah birer sadaka gerekir. 'Kuşluk vakti kılınan iki rekat namaz da bunların yerini tutar.' buyuruyor Peygamberimiz.

6. Yukarıdaki metnin konusu nedir?

A. Namaz Çeşitleri
B. Orucun Faydaları
C. Sadakanın Önemi
D. Şükür ve Teşekkür

Peygamber Efendimiz, Miraç gecesinde Allah'ın izniyle gökler ötesi yolculuğa çıkarıldı. Rabbiyle görüştükten sonra ………. hediyesiyle insanların arasına döndü. Bu yolculuğu, İslâm'ın beş esasından birine benzeterek "……….. müminin miracıdır." buyurdu.

7. Yukarıdaki metinde noktalı yerlere gelecek kelime hangisidir?

A. Namaz B. Oruc
C. Hac D. Zekât

8 Aşağıdakilerden hangisi Allah'a "ibadet etmemizin" sebeplerinden olamaz?

A. Bütün evreni yaratan Yüce Rabbimiz'e sığınmak için
B. Zengin ve mutlu olmak için
C. Bütün varlıklar içinde biz insanlara akıl ve fikir verdiği için
D. Çeşit çeşit nimetlerini bizlerin faydasına sunduğu için

9. Aşağıdakilerden hangisi fakirlere, muhtaçlara, kimsesizlere "yardım etmeye yönelik" bir ibadet değildir?

A. zekât B. sadaka
C. kurban D. namaz

* Dinimiz, akıl sahibi insanların göklerin ve yerin yaratılışı hakkında düşünmesini ister.
* Dinimiz bütün iş ve davranışlarımızda dosdoğru olmamızı ister.
* Dinimizin özünde küçüklere sevgi, büyüklere saygı vardır.
* Dinimiz, daima iyi, doğru ve güzel işler yapmayı öğütler.

10. Dinimizle ilgili yukarıdaki bilgilerden kaç tanesi doğrudur?

A. 1 B. 2 C. 3 D. 4

Yüce Allah'ın emir ve yasaklarını insanlara bildirmekle görevli seçkin insanlara "………" adı verilir. Kur'ân'da bu büyük insanların yaklaşık yirmi beş tanesinin adı zikredilmektedir. Onların yaşadığı ibretli olaylar anlatılmaktadır.

11. Yukarıdaki metinde noktalı yere hangi terim gelmeli?

A. sahabe B. halife
C. peygamber D. sıddık

12. Aşağıdakilerden hangisi Peygamber Efendimiz'in doğduğu tarihtir?

A. 20 Nisan 571
B. 8 Nisan 622
C. 8 Haziran 632
D. 23 Ağustos 610

3. BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

HADİS BULMACA

Cevap: SEYAHAT EDİN, SIHHAT BULUN.

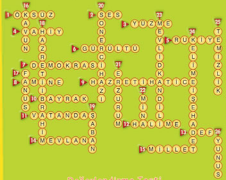

Cevap: AMELLERİN ALLAH'A SEVİMLİ OLANI; AZ DA OLSA DEVAMLI OLANIDIR.

Cevap: İKİ NİMET VARDIR Kİ MÜSLÜMANLARIN ÇOĞU ONDA ALDANIR; SIHHAT VE BOŞ VAKİT.

Kare Bulmaca

Cevaplar

Sekiz Fark

Ne Yazıyor

İYİLİK YAP İYİLİK BUL,
KİM KAZANMIŞ KÖTÜLÜKTEN?

Harf Sırası

YARDIMLAŞMA

Peygamberler

Hz. YUSUF,
Hz. YAHYA,
Hz. YAKUB,
Hz. YUNUS

Labirent

Kareler

Z		A
	M	
N		A

Acaba Kim

EBU TALİP

Doğru-Yanlış

Yanlış bilgiler:

Namaz, yaşlılıkta yapılması gereken bir ibadettir. Y

Hac ibadeti yılın her ayında yapılabilir. Y

Kelime Yerleştirme

MEKKE
NUR
ZEKAT
İHLAS
KURBAN
SADAKA
ORUÇ
BAĞIŞLAMA
MUHAMMED
EMANET

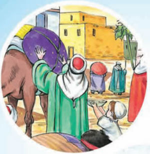
Değerlendirme Testi

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	B	C	D	A	B	A	A	D	C

Düşündüren Testler

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
B	D	A	D	D	C	A	B	D	D	A

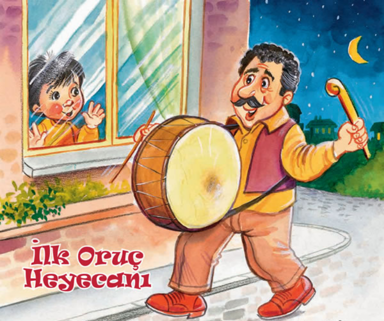
4.BÖLÜM

BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

İlk Oruç Heyecanı

Safa Enes ERGÜN

Biliyorum özlediniz.
Yollarını gözlediniz.
On bir ay, dile kolay,
İşte bitti hasretiniz.

Işıl ışıl kandillerle,
Camilere neşe geldi.
Safa duran mü'minlerle,
İlk teravih çok güzeldi.

Gecenin karanlığı,
Sahurla aydınlandı.
Çocuklar mışıl mışıl,
Uykulardan uyandı.

Paytak paytak yürüyüp
Sofralara geldiler…
Yumuş yumuş gözlerle,
Yemeğe yöneldiler.

Sofraların en güzeli,
Bu sofra olsa gerek.
İmsakı beklediler,
Salavat söyleyerek…

İmsak vakti girince,
İlk oruca başlandı.
Minik minik yürekler,
Birazcık telaşlandı…

Telaşa lüzum yokmuş.
Uzun gün çabuk bitti.
İftar vakti gelince,
Mideler bayram etti.

Göreyim gül çocuklar,
Bütün ay böyle geçsin.
Aldığınız sevaplar,
Yüce Rabbe yükselsin…

Helvaya Değil Sevgiye Dair

Murat KAYA

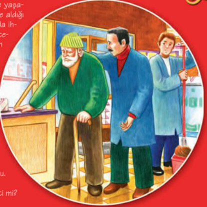
O gün de dükkânı açtıktan sonra temizliğine başlamıştım. Osman Ağabey gazeteleri karıştırıyordu. Sabah müşterileri ramazan sebebiyle akşamleyin geliyorlardı.

Yerleri paspasla temizlerken içeriye giren müşterilere kızardım. Tam paspas biteceği sırada kapı açılır, temizlenen yerlerin tam ortasından ayağının çamurunu, inadına, bandıra bandıra girerlerdi içeri. Biraz sabredin kurusun da gelin diyemezdim; çünkü müşteri...

Yine böyle bir paspas faslının en heyecanlı yerinde kapı gıcırdayarak açıldı. Elimdeki paspası sinir olduğumu belirtircesine atacaktım ki kapıdan giren kişiyi fark ettim. İçeri giren Adil Amcay'dı. Gülen yüzü o kadar sevimli gelirdi ki ensesinden bile güleç yüzünü düşünürdüm. Kulağı ağır işittiği için taktığı kulaklık sevimliliğini bir kat daha arttırıyordu.

Sokağın köşesinde küçük bir kulübede yaşayan Adil Amca nadir yaptığı alışverişlerde aldığı ufak tefek şeyin yanında "yaz helvasını" da ihmal etmezdi. Belki de bu, onun tek eğlencesiydi. Emekli maaşı yetmediği için kahvenin önünde ayakkabı boyayarak bütçesine destek olurdu.

Tek başına yaşardı; tek yaşamak zorundaymış gibi. Oysaki bir kızının olduğunu çevredekilerden işitmiştim. Hatta bir defasında kapısına yanaşan arabadan kızı olduğunu tahmin ettiğim bir bayan inmiş ve evine girmişti. Onun evine girdiğini gördüğümde: "Bu, kızı olmalı." diye düşünmüştüm.

Dükkânın sahibi Osman Ağabey, Adil Amca'yı sevdiği için ona laf atardı. Bu takılmalarından birisi daha gerçekleşiyordu. Osman Ağabey:

– Hayırdır Adil Amca, ramazan ziyafeti mi?

Adil Amca kulaklığını düzeltip,

– Efendim, duyamadım, dedi.

Osman Ağabey sesini yükseltip,

– Helva, dedim; Ramazan için mi?

Ses, dükkânın içinde yankılanıyordu ya da bana öyle geliyordu. Cevap gelmediğini görünce Osman Ağabey helvayı tarttığı terazinin üzerinden Adil Amca'ya doğru baktı.

Cevap gelmişti; ama ne ben ne de Osman Ağabey duyabilmiştik. Çünkü sözler yetmemiş; ses bitmiş; gözyaşı dökülmüştü kelimelerin üzerine. Ağlıyordu Adil Amca, ağlıyordu; yağmurlar kadar sessiz ama ırmaklar gibi çok...

Osman Ağabey, yanlış bir şey söyleme tedirginliği içinde bir çırpıda paketi yapıp Adil Amca'nın yanına geldi.

– Hayrola amcam, yanlış bir şey mi söyledim, dedi.

Adil Amca soruyu anlamıştı. O da soruya bir soruyla karşılık verdi.

– Ne zaman başladı ramazan?

Bir şey anlayamamıştı Osman Ağabey; ama yine de,

– Yedi gün oldu, bugün yedinci gün, dedi.

Adil Amca kulaklığını gösterip,

– A be evladım, ben ramazanın geldiğini anlayamadım, derken tekrar ağlamaya başladı.

Duyamadığına mı yoksa duyuran birinin bile yanında olmadığına mı ağlıyordu bilemiyorum ama ağlıyordu. Bütün canıyla malıyla yetiştirdiği çocuğu, yabancı gibi başka bir evde kalsın bunu anlayamıyordu. Ne olmuştu da yalnızlığa terk edilmişti. Onu, bu hüzünlü hâl içerisinde kızı görse ne düşünürdü.

Aileye yük olabilir, diye bir kenara itilen ihtiyar Adil Amca gözyaşlarıyla: "Ailelerdeki bereketin direği, rahmetin vesilesi ve musibetlerin siperi, ihtiyar ebeveyndir. Onların yüzünden gelen bereket olmasa aileler daha fazla geçim darlığına düşer." dedirtiyordu.

Helva, tezgâhta yalnız kalmış, adının anılmasıyla akıllara gelen tatlılık acı bir hâl almıştı.

RECEP ŞABAN RAMAZAN

Orhan SEZGİN

Peygamber Efendimizin hicretine denk gelen aylar olan bu aylar; aynı zamanda içlerinde bizlerin kandil gecelerini ihtiva ettiği için de mübarek sayılırlar. Üç aylar diye şöhret bulan bu aylar her Müslüman için âdeta bir temizlenme ve yenilenme zamanlarıdır. Sevgili Peygamberimizin farz namaz haricinde kalan nafile namazları en fazla bu aylarda kıldığı anlatılır. Yine Peygamber Efendimizin Ramazan orucu haricinde en çok bu aylarda oruç tuttuğu anlatılmaktadır. Peygamberimiz'in bu kutlu zaman diliminin dolu dolu geçirilmesine yönelik oldukça fazla teşviki vardır.

Şimdi de bu ayların içerisinde hangi günler var ve ehemmiyetleri nelerdir? Bu konuda bilgimizi arttıralım:

Regaib Kandili

Recep ayının ilk cuma gecesine verilen isim Regaib Gecesi'dir. Bu gece halk arasında Regaib Kandili olarak da adlandırılmaktadır. Reagaib kelimesi çok değerli, kıymetli manalarına gelmektedir. Ayrıca Regaib Gecesi, yaklaşmakta olan Ramazanı haber verdiği için de bizler için güzel bir koridora giriyor olmanın ilk işareti sayılır.

Ayrıca bu gece yaygın kanaate göre Sevgili Peygamberimizin annesi Âmine'nin Efendiler Efendisine hamile olduğunu hissettiği gündür.

Güller Sultanı Peygamberimiz

YENİ BİR YILDIZ

Peygamberimizin doğumu ile birlikte yerde ve gökte çok sayıda hadise meydana geldi. O gece Kâbe'deki putlar baş aşağı devrilmişti. Sabah olduğunda putların neden devrildiğine kimse bir anlam veremedi.

O gece gökyüzünde çok sayıda yıldız kaydı. Sanki gökyüzünde yıldız şenliği vardı. Belli ki gökyüzü ile yeryüzü bu kutlu doğumu birbirine müjdeliyordu. Yıldızlardaki hareketliliğin farkına varan bir Yahudi âlimi o sabah erkenden Kureyş'e şu soruyu sordu.

– Ey Kureyş kabilesi bu gece sizin aranızda bir çocuk dünyaya geldi mi?

Henüz doğumdan kimsenin haberi yoktu.

– Vallahi, haberimiz yok, dediler. Yahudi âlimi:

– Bir yanlışınız olmalı, gidin iyice bakın. Bu gece Son Nebi Ahmet dünyaya geldi. Eğer burada değilse Filistin'dedir. O'nun iki kürek kemiği arasında peygamberlik mührü vardır.

Mekkeliler çok şaşırmıştı. Etrafa dağıldılar. Bu gece Abdulmuttalib'in bir torunu doğduğunu, adını Muhammed koyduğunu öğrendiler. İki kürek kemiği arasındaki mührü fark ettiler. Hemen koşarak Yahudi âlime haber verdiler.

Yahudi âlim iyice heyecanlandı. Koşarak Abdulmuttalib'in evine gitti. Peygamber Efendimizin iki kürek kemiği arasındaki mührü görünce kendinden geçip bayıldı. Bir süre sonra kendine gelince şunları söyledi:

– Sevinin ey Mekkeliler. Artık peygamberliğin bereketi sizindir. Bu, böyle yazılıdır. O, sizinle büyük bir güce ulaşacak. O'nun haberi batı ile doğu arasını dolduracak, dedi.

Benzer bir hadise de Medine'de yaşanıyordu. Bir Yahudi âlimi yüksek bir tepeye çıkıp bağırıyordu:

– Ey Medine halkı! Ey Medine halkı!

Bu telaşa herkes şaşırmıştı. Halk, Yahudi âlimin sesine kulak kabartıyordu. Belli ki çok önemli bir şey söyleyecekti.

– Nedir bu telaşın? Ne oldu sana, diyerek tepenin etrafında toplanıverdiler. Etrafında toplanan kalabalığa şu müjdeyi haykırdı:

– Bu gece, dünyaya gelen Ahmet'in yıldızı doğdu.

Mevlit Kandili

Efendiler Efendisi Peygamberimizin dünyaya teşrif ettiği gündür. Günlerden pazartesi, aylardan Nisan ve miladi takvime göre 571 yılı. İnsanlık, gelecek olan Son Peygamber'i beklemekte. Zulümlerin, ahlâksızlığın son derece arttığı bir zamandır.

Sevgili Peygamberimizin doğduğu gece birçok hadise meydana gelmiştir. Bazı insanların kutsal saydıkları Sava Gölü kurudu. Ateşe tapan bir topluluğun yıllardır sönmeyen meşaleleri o gece söndü. Kisra Sarayı'nın sütunları yıkıldı. Gökyüzündeki yıldızlar yere o kadar yaklaştı ki görenler yıldızlar yere düşecek sandılar. O zamanlar geçerli olan yıldız ilmiyle uğraşanlar bu hadiselerden Son Peygamber'in dünyaya geldiğini anlamışlardı.

Bu kutlu doğumun ardından tertemiz ve alabildiğine bereketli bir hayat yaşayan Peygamberimize kırk yaşında peygamberliği bildirilmiş; O da o günden sonra son nefesine kadar 23 yıl insanlığın kurtuluşu için çalışmıştır.

İşte bizler de Rebiülevvel ayının on ikinci gecesine denk gelen geceyi Sevgili Peygamberimizin doğumunu ve O'nun kutlu hayatını düşünerek geçiriniz. O'nun bizlere sunduğu örnek hayatı ve mesajlarını okur, dinleriz. Hayatımız ne kadar O'nun çizgisindeyse o kadar doğru yoldayız demektir.

Bu gece Peygamber Efendimize, O'nun aile fertlerine ve güzide sahabesine bol bol selâm göndermeli ve dua etmeliyiz.

Hasan KOCA

ELMALI KÖY

İlhan İŞLER

Köy imamı Kasım Hoca cuma hutbesinde,

— Miraç; Peygamberimizin maddî ve manevî olarak Allah'ın huzuruna çıktığı bir hadisedir. Peygamberimiz Miraç'ta daha önce gelmiş peygamberlerle görüşmüştür. Namaz, Miraç'ta farz kılınmıştır. Bizlerin Miraç'ı namazdır. Biz peygamberin ümmeti namazımızla Allah'ın huzuruna çıkarız... Yarın Miraç Kandili, akşam namazından sonra mevlit var. Cemaatimiz buyursun, dedi.

Cumadan sonra köyün delikanlı başı Osman, Kasım Hoca'nın yanına geldi. Bir şey diyecekti.

— Hocam, kandil akşamı bizim de programımız var. Nasıl yapalım? Delikanlılar da camideki mevlide katılmak ister.

— Tamam gelsinler camiye, dedi. Kasım Hoca.

— Gelelim de, bizim program nasıl olacak? Onu konuşalım.

Kasım Hoca'yı, müftülük Ramazanda geçici olarak görevlendirmişti. Köyün âdetlerini bilmiyordu.

Osman:

— Hocam bizim kandillerde bir âdetimiz vardır. Onu mutlaka yaparız.

— Hayrola nedir, anlat bakalım.

— Delikanlılar gruplara bölünür. Üçer beşer kişi evleri dolaşırlar. Evin bacasından aşağı bir sepet sarkıtırlar. Kandil manisi söylerler.

Kandilleriniz mübarek olsun,
Sepetimiz dolu olsun.
Allah size bereket versin.

Delikanlı sofrası bol olsun, diyerek ev ev dolaşırlar. Topladıkları yiyecekleri bir araya getirip beraber yerler. Birlik beraberlik olur. Ev sahipleri isteyeni görmez, kimse de ne verdi diye bakmaz. Hepsi çuvallara konur, köy odasında topluca açılır.

— Çok güzel Osman, yapın. Mesele nedir?

— Siz sohbete akşam namazından sonra başlayınca bizim işimiz olmaz. Herkes camiye toplanacak, evlerde kimse kalmayacak.

— Anlaşıldı, dedi Kasım Hoca. Biraz düşündükten sonra,

— Programı birleştirelim.

— Nasıl?

— Camideki programı yatsı sonrasına alalım, sen akşamla yatsı arasında ne toplayacaksan topla. Mevlit sonrası ben cemaati topluca davet ederim. Bu sefer sadece gençler değil, bütün köylü delikanlı sofrasına oturur, dedi.

— Nasıl olur, bilmiyorum; ama olsun bakalım, dedi Osman.

Ertesi gün ikindiden sonra köy odasında hummalı bir çalışma başladı. Gezer ekipleri hazırlanıyordu. Osman:

— Herkes tanınmayacak şekilde üstünü başını değiştirsin, yüzünü sarsın; elinizi çabuk tutun. Yatsıya kadar dolaşma bitmeli, dedi.

Delikanlılar birbirlerinin elbisesini giyiyordu. Bazıları elbiseyi tersinden giymişti. Yüzlerini tamamen kapatmak için kar başlıklarını takmışlardı.

Beş ekip gezer çıkmıştı. Yanlarında çuval, sepet, kova ve sarkıtmak için ip vardı. Köylü, gençlerin geleceğini bildiği için vereceği şeyleri önceden hazırlardı. Sepete genelde çerez ve kahvaltılık şeyler konurdu.

Osman, Salih ve Mesut bir ekipteydi. Sırada Çilli Cemil'in evi vardı. Mesut:

— Çilli Cemil'in evine de sepet salalım mı, dedi.

Osman :

— Salmazsak ayıp olur. Cemil bizi yarın camide diline dolar. "Beni neden ayırırsınız?" diye, dedi.

Salih:

— Osman, bu Çilli Cemil bizim moralimizi bozar, onun bacasından sepet salmayalım, dedi.

— Olmaz Salih, biz sepeti salalım, o vermezse vermesin .

— Peki, dediğin olsun.

Mesut sepeti Çilli Cemil'in bacasından salarken kandil manisini de söyledi. Vakit geçiyor, sepetin ağırlığında bir değişiklik olmuyordu. Mesut maniyi bir daha söyledi. Tam bu sırada, evin içinden hızla asılınca sepetin ipi Mesut'un elinden çıktı, aşağı düştü. Mesut:

— Bu adamın bir halt edeceğini biliyordum.

Osman samimi bir ses tonuyla bağırdı :

— Cemil Emmi sepeti yukarı yolla.

— Ben mi çağırdım sizi, salmasaydınız, vermiyorum.

— Yapma Cemil emmi, delikanlıların moralini bozma.

— Olmaz, vermiyorum, gidin bacamdan, diye bağırdı. Osman:

– Adamın cinleri üstünde yine. Haydi arkadaşlar başka sepet bulalım. Acısını bir gün çıkarırız bu Çilli'den, dedi.

Almanya'dan izine gelen Eğriboyun Recep'in evinden çok şey almışlardı. İlk sepetten sonra Osman:

– Recep Ağa, bir sepetlik de delikanlı cezası kestik sana, deyip sepeti tekrar salmışlardı.

– Sepet daha ağır geliyor, Recep Ağa ne koydu acaba, dedi Mesut.

Sepeti çıkarınca Osman,

– Recep Ağa, ağalığın hakkını verdi. İki çıta bal ve kete koymuş. Bu delikanlılara yeter de artar bile, dedi.

Yatsı ezanı okunurken iş bitmişti. Acele etmişler, yorulmuşlardı. Gezerler, getirdikleri yiyecekleri köy odasındaki yer sofrasına yerleştirdiler. Kapıyı çekip camideki mevlide gittiler. Köydeki hafızların okuduğu mevlidi dinlediler. Duadan sonra Kasım Hoca,

– Cemaat! Delikanlılar herkesi kandilde kurulan delikanlı sofrasına davet ediyorlar. Müsait olanlar buyursun, dedi. Osman hemen imamın yanına gidip,

– Hocam, buyur gidelim, dedi.

Cemaat o tarafa yöneldi. Köy odası küçük bir yerdi. Gençlerden başka en fazla yirmi kişi daha alırdı.

– Bu cemaat oraya nasıl sığar, dedi Osman.

– Sığdığı kadar, herkes gelmez zaten. Bu delikanlı sofrası, adı üstünde, dedi Kasım Hoca.

Cemaat dağılıyordu. Yaşlılar:

– Hey gidi gençlik hey, diyerek evlerinin yolunu tuttular.

Çilli Cemil, böyle olacağını tahmin etmiyordu. Yaşlı değildi. Bazen gençlerin arasına katılırdı. Ama şimdi ne yüzle gidecekti. Bir anda sinirlenmiş, gezer delikanlıların sepetine el koymuştu.

Köy odası ağzına kadar doluydu. Bazıları oturuyor, bazıları bir lokma, bir avuç çerez alıp gidiyordu. Çilli Cemil birkaç defa odanın kapısına kadar geldi, geri döndü, içeri giremedi. Osman gidenleri uğurlarken onu gördü.

– Gel Cemil Ağabey içerisi boşalıyor, dedi. Cemil biraz mahcup,

– Gelsek mi acaba, dedi.

Osman:

– Gel canım burası Halil İbrahim sofrası herkes nasibini yer.

Beraber içeri girdiler. Çilli Cemil, gençlerin neşesine hayran kalmıştı. Bu neşede benim payım niye yok diye hayıflandı. Baş tarafa imamla muhtar oturmuştu. Bir taraftan sohbet ediyor, bir taraftan çerezlerden yiyorlardı.

Çilli Cemil'in aklına aldığı sepet geldi. Yaptığına pişman olmuştu. Ayakkabılarını giydi:

– Osman, ben birazdan gelirim, dedi. Cevap beklemeden hızlıca dışarı çıktı. Evine gitti. Sepeti ceviz, dut, kömelerle doldurarak geldi. Sepeti Osman'a verirken,

– Bunu evde unutmuşum, alın afiyet olsun, dedi. Gençler Çilli Cemil'i imamın yanına oturttular. Kasım Hoca, Peygamber'in toplu yemeklerindeki mucizelerini anlatıyordu.

– Efendimiz Hendek Savaşı esnasında kestirdiği bir oğlaktan üç yüz kişi yemiş, doymuştu...

Köşede yanan kuzineden odunların çıtırtısı gelirken semaverdeki çayın kokusu odayı kaplamıştı.

Peygamberimizin Cömertliği

F. Muharrem YILDIZ

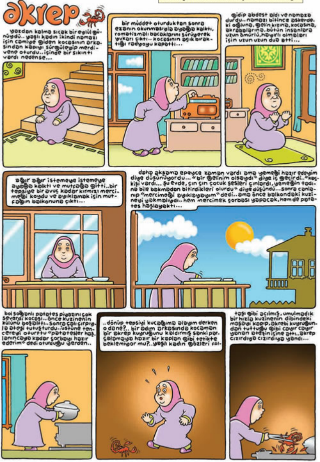
Peygamberimiz gelecek kaygısıyla hiçbir şey biriktirmezdi. Onun için en büyük zenginlik namazdı. Bu yüzden elinde olan, ihtiyaç fazlası her şeyi ertesi güne bırakmadan dağıtırdı. Bir gün cemaate ikindi namazı kıldırdı. Selâm verir vermez yerinden kalktı. Cemaatin arasından geçip alelacele evine gitti. Cemaat onun bu telaşını anlayamamış, hayretler içinde kalmıştı. Çünkü daha önceleri böyle bir hareketi hiç görülmemişti.

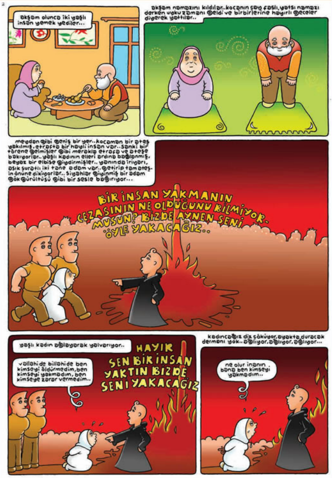
Efendimizin geri dönmesi gecikmedi. O, mescide geldiğinde henüz cemaat dağılmamıştı. Cemaatin meraklı bakışlarını gören Peygamberimiz, hem ders vermek hem de endişeleri gidermek için kimse bir şey sormadan şu açıklamayı yaptı.

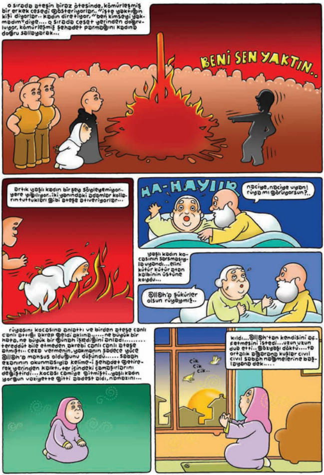
– Yanımda kalan biraz altın vardı, namazda onu hatırladım. Beni alıkoyacağından korktum ve hemen gidip dağıttım!

Peygamberimizin evi mescidin arka tarafındaki avlunun kenarlarında olduğu için gidip gelmesi çabuk olmuştu. Üstelik O, namazda hatırlamış olduğu dağıtılmamış altından bir an önce kurtulmak için çok hızlı davranmış ve telaşlı hareket etmişti.

Hazırlayan: Mehmet TERZİ Çizen: Ahmet Kesgin

2
akşam olunca iki yaşlı insan yemek yediler...
akşam namazını kıldılar..kocanın çay faslı, yatsı namazı derken uyku zamanı geldi ve birbirlerine hayırlı geceler diyerek yattılar..
meydan gibi geniş bir yer..kocaman bir ateş yakılmış, etrafta bir hayli insan var..sanki bir törene gelmişler gibi meraklı etrafa ve ateşe bakıyorlar..yaşlı kadının elleri ardına bağlanmış, beyaz bir elbise giydirmişler.. yanında iriyarı, asık suratlı iki tane adam var..getirip tam ateşin önüne dikiyorlar.. Siyahlar giyinmiş bir adam gök gürültüsü gibi bir sesle bağırıyor...
BİR İNSAN YAKMANIN CEZASININ NE OLDUĞUNU BİLMİYOR-MUSUN? BİZDE AYNEN SENİ ÖYLE YAKACAĞIZ..
yaşlı kadın ağlayarak yalvarıyor..
vallahide billahide ben kimseyi öldürmedim, ben kimseyi yakmadım, ben kimseye zarar vermedim..
HAYIR SEN BİR İNSAN YAKTIN BİZDE SENİ YAKACAĞIZ
kadıncağız diz çöküyor, ayakta duracak dermanı yok.. ağlıyor, ağlıyor, ağlıyor...
ne olur inanın bana ben kimseyi yakmadım..

o sırada ateşin biraz ötesinde, kömürleşmiş bir erkek cesedi gösteriyorlar.. "işte yaktığın kişi diyorlar.. kadın diretiyor, "ben kimseyi yakmadım" diye.... o sırada ceset yerinden doğruluyor, kömürleşmiş şehadet parmağını kadına doğru sallayarak...
BENİ SEN YAKTIN..
artık yaşlı kadın birşey söyleyemiyor.. yere yığılıyor..iki yanındaki adamlar kolların tuttukları gibi ateşe atıveriyorlar...
HA-HAYIIR
naciye, naciye uyan! rüya mı görüyorsun?..
yaşlı kadın kocasının sarsmasıyla uyandı...elini kütür kütür atan kalbinin üstüne koydu...
Allah'a şükürler olsun rüyaymış..
rüyasını kocasına anlattı ve birden ateşe canlı canlı attığı akrep geldi aklına......ne büyük bir hata, ne büyük bir günah işlediğini anladı.........
tereddüt bile etmeden akrebi canlı canlı ateşe atmıştı.. ceza vermenin, yakmanın sadece yüce Allah'a mahsus olduğunu düşündü...... sabah ezanının okunmasıyla kelime-i şehadet getirerek yerinden kalktı, ter içindeki çamaşırlarını değiştirdi... kocası camiye gitmişti.. yaşlı kadın yorgun vaziyette gitti abdest aldı, namazını...
kıldı... Allah'tan kendisini affetmesini istedi... uzun uzun dua etti.. gözyaşı döktü.... ta ortalık ağarana kuşlar cıvıl cıvıl sabah nağmelerine başlayana dek.....
cik cik cik..

Berat Kandili

H. İbrahim ÇAYIRLI

Bu gece, Şaban ayının on beşinci gecesine denk gelir. Ramazana iyice yaklaşıldığının işaretidir. Bu gece iyi değerlendirildiği takdirde geçmiş bütün günahların affolunacağı anlatılır.

Kur'ân-ı Kerim'in bütünüyle bu gecede dünya semasına indirildiği anlatılmaktadır. Kadir Gecesi'nde ise Efendimize ilk ayetler indirilmeye başlanmıştır.

Berat Gecesi'nin gündüzünü oruçlu geçirmek çok sevaptır. Ayrıca bu gece yapılan tövbeler kabul edildiğinden geceye berat, yani kurtulma, kurtuluş denmiştir. Gelecek bir yılın hadiseleri bu gece yazılacağından bol dua edip memleketimiz, devletimiz ve sevdiklerimiz için hayırlar istemeliyiz.

Bu geceyle ilgili bir diğer husus da Peygamber Efendimize şefaat makamının bu gecede verilmiş olmasıdır. Diğer peygamberler kabul edilecek ve geri çevrilmeyecek dualarını dünyada yaptıkları hâlde Sevgili Peygamberimiz o duayı ahirete bırakmıştır. Bu duasında da ümmetine şefaat edecek ve Cenab-ı Allah bu şefaate müsaade edecektir.

Berat Gecesi'yle ilgili Nebiler Nebisi Hazreti Muhammed (s.a.s) şöyle buyurmuştur.

"Şaban ayının yarısı oldu mu o geceyi ibadetle ihya edin. Gündüzünde de oruç tutun. Çünkü Allah Teâlâ o akşam gurup vakti dünya semasında tecelli eder ve: "Yok mu istiğfar eden affedeyim. Rızık isteyen yok mu ona rızık vereyim. Hastalığa uğrayan yok mu ona şifa vereyim. Yok mu, yok mu?" diyerek sabaha kadar devam eder."

Miraç Kandili

Miraç, kelime anlamı olarak yükselme demektir. Bizim için bu gecenin ehemmiyeti şu hadiseden ileri gelmektedir.

Sevgili Peygamberimiz çok sevdiği eşi Hazreti Hatice ve kıymetli amcası Ebu Talib'i üç gün arayla kaybetmişti. O gün itibariyle Müslümanların sayısı da destekçileri de oldukça azdı. Bu vefatlara müşrikler çok sevinmişti.

Cenab-ı Allah, bütün bu gelişmelerin üzerine çok üzgün olan Nebiler Nebisini Cebrail'i göndererek kendi katına yükseltti.

Miraç yolculuğunda Efendiler Efendisi Mekke'den Burak adlı binekle Kudüs'e gitti. Kudüs'te Mescid-i Aksa'dan göğe yükseldi. Bu yolculuk sırasında birçok hadise yaşadı. Grup grup insanların hâlini müşahede edip onların hakkında Cebrail'den (a.s.) bilgi aldı. Bir noktadan sonra Cebrail (a.s.) kendisine eşlik edemeyeceğini söyledi. O noktadan itibaren Efendimiz yoluna yalnız devam etti ve Cenab-ı Allah ile perdesiz bir şekilde görüştü.

Sevgili Peygamberimiz bu yolculuğu sırasında bütün peygamberlere imam olmuş ve onlara namaz kıldırmıştır. Hz. İbrahim, Hz. Musa gibi peygamberlerle de bizzat görüşmüştür. Yine bu yolculuktan dönüşte namaz ibadeti bizlere hediye edilmiş ve bütün Müslümanlara farz kılınmıştır.

Diğer kandillerde olduğu gibi bu geceyi de ibadet, dua ve namazla geçirmemiz gerekir. Bu gecede Kur'ân okuyup devletimiz, milletimiz ve inananlar için dua etmemiz de bu geceye uygun düşecek davranışlardandır.

İlim Damlaları

Aslı KAPLAN

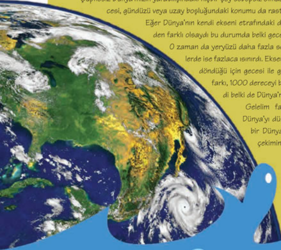
SEÇİLMİŞ GEZEGEN

Dünya, kendi ekseni çevresindeki dönüşünü daha uzun ya da daha kısa sürede tamamlasaydı ne olurdu dersiniz? Günler yine 24 saat olur muydu? Peki ya Dünya'mız, mevcut büyüklüğünde olmasaydı? Mesela ondan 318 kat daha büyük olan Jüpiter kadar olsaydı neler değişirdi?

Şüphesiz Dünya'mızın yaratılışındaki hiçbir şey sebepsiz olmadığı gibi büyüklüğü, gecesi, gündüzü veya uzay boşluğundaki konumu da rastgele değildir.

Eğer Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki dönüş süresi şimdikinden farklı olsaydı bu durumda belki geceler daha uzun olurdu. O zaman da yeryüzü daha fazla soğurdu. Uzun gündüzlerde ise fazlaca ısınırdı. Ekseni etrafında çok yavaş döndüğü için gecesi ile gündüzü arasındaki ısı farkı, 1000 dereceyi bulan Merkür'e benzerdi belki de Dünya'mız.

Gelelim farklı boyutlardaki bir Dünya'yı düşünmeye. Daha küçük bir Dünya, daha zayıf bir yerçekimine sahip olacağından

atmosfer gazlarını kolaylıkla uzay boşluğuna kaçırırdı. Bu da hayali bile çok kötü olan atmosfersiz bir Dünya demekti. Daha büyük bir Dünya'da ise yerçekimi artacağından, zehirli gazlar bile atmosferde kalacaktı. O zaman nefes almak bile imkânsızlaşacaktı.

Ya atmosfer olmasaydı? Dünya'mız da atmosfersiz olan Ay gibi gündüzleri 120 dereceye ulaşan kavurucu sıcaklar, geceleri de sıfırın altında 150 dereceye kadar düşen dondurucu soğuklar mı yaşardı acaba? Atmosfer olmayınca karbondioksit ve su buharı da olmazdı. Gündüzleri Güneş'ten gelen ışınların bir kısmını tutan ve uzay boşluğuna geri bırakmayan bu gazların olmaması, onların görevlerinin yapılamaması anlamına gelecekti. Yani o zaman Dünya'mız, gündüz Güneş ışınlarından korunamayacak, gece ise gündüz sıcaklığı saklanamayacaktı.

Şimdi de Güneş'in Dünya'mıza daha yakın ya da çok daha uzak olduğunu düşünelim. Eğer Güneş enerjisi Dünya'mıza şimdikinden %10 bile daha az gelseydi yeryüzü metrelerce kalınlıkta buzullarla kaplanırdı. Enerjideki az bir artışla ise bütün canlılar kavrularak ölürdü.

Peki Dünya'mız, dönme ekseniyle 23° 27' açı yapmasaydı ne olurdu? Mevsimler bu eğim sayesinde oluştuğuna göre, açıdaki herhangi bir farklılık, mevsimler arasında aşırı sıcaklık farkları oluştururdu. Bu da yeryüzünde dayanılmaz sıcaklıktaki yazların ve aşırı soğuk kışların yaşanması demekti.

Oysaki Dünya'mız ne Mars gibi soğuktan donuyor, ne de Venüs gibi sıcaktan kavruluyor. Yakın komşusu Ay bile göktaşı yağmurlarına ve zararlı ışınlara maruz kalırken Dünya'mız, ılıman ve hoş bir iklime sahip ve içerisinde eksikliğini hissettiğimiz hiçbir şey yok. Çok hassas dengeler üzerine kurulmuş bir düzen var ve bu düzen içinde her varlık görevini eksiksiz yapıyor. Dünya durmadan dönüyor. Güneş, her gün doğuyor. Toprak, hep ayağımızın altında. Belki de ne kadar önemli olduğunu ancak eksikliğinde anlayabileceğimiz hava, bizi hiç yalnız bırakmıyor. Hiçbir aksaklık neden mi yaşanmıyor? Çünkü Dünya'mız, her hâliyle özel konumunu ve seçilmişliğini hissettiren sıcacık ve capcanlı bir yuva.

Bilâl YORULMAZ

HAZRETİ YUNUS

Asurlular, ticaretle uğraştıklarından çok zengin bir milletti. Ancak bu zenginlik onları zamanla Allah'tan uzaklaştırdı. Bu sebeple putlara tapmaya başladılar. Asurluların başkenti olan Ninova'da Hazreti Yunus bin Metta isminde bir insan vardı. Allah, azan ve sapan bütün kavimlere uyarıcı gönderdiği gibi onu da bu kavme peygamber olarak göndermişti. Yunus Aleyhisselâm diğer peygamberler gibi gece gündüz durup dinlenmeden halkına nasihat ediyor, Kıyamet Günü'nün dehşetini hatırlatıyordu. Cehennemin ne korkunç bir yer olduğunu söylüyor, cennette onları bekleyen harika hayattan bahsediyor, onları tek Allah'a kulluk yapmaya davet ediyordu. Fakat halkından hiç kimse ona iman etmiyordu. Yıllar boyu halkın tavrı değişmeyince Hazreti Yunus onların artık iman etmeyeceğine kanaat getirdi.

Ninova'da vazifesinin bittiğini düşünerek şehri terk etmeye karar verdi. Şehirden ayrılırken çok üzgün ve kızgındı. Sahile vardığında bir gemiye binip başka bir şehre gidecekti. Başka yerlerde iman edecek insanlar bulabileceğini düşünüyordu. Hâlbuki Allah, ona şehri terk etme emri vermemişti. Cenâb-ı Hak'tan emir gelinceye kadar beklemesi gerekiyordu.

Yolculuk başlamış, ancak çok geçmemişti ki açık havada birdenbire çok büyük bir fırtına koptu. Gemi her an batabilirdi. Gemidekiler ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

Kaptan bağırdı.

– Daha önce fırtınanın bu kadar zamansız koptuğunu görmedim. Belli ki aramızda bir günahkâr var. Fırtına onun yüzünden koptu. Bu günahkârı bulmak için aramızda kura çekeceğiz. Kimin ismi çıkarsa onu denize atacağız.

O zaman ki âdetlere göre denizciler fırtınaya maruz kaldıklarında böyle yapıyorlardı. Kabaran dalgalar sonucunda gemidekiler hızlı karar vermek mecburiyetindeydiler. Üç defa kura çekilmiş ve çekilen kura her defasında Hazreti Yunus'a çıkmıştı. Kaptan üçüncü kez onun ismini okuyunca Yunus Aleyhisselâm'ın kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı.

Onu denize atmak için geminin kenarına getirdiklerinde Yunus Aleyhisselâm, halkına kızıp ülkesini terk etmekle hata ettiğini anlamıştı. Allah'ın açık izni olmaksızın ülkesinden ayrılmamalıydı. Başka çare olmayınca Hazreti Yunus'u denize attılar. Tam o sırada Allah, denizin içindeki büyük balıklara derhal su yüzeyine çıkmalarını emretti. Sonra bu balıklardan biri, Hazreti Yunus'a doğru yöneldi ve onu bir lokmada yutuverdi. Bir süre sonra da tekrar denizin derinliklerine gömüldü. Bu balık, Allah'ın izniyle Hazreti Yunus'a bir binek olmuştu. Her şeyin sahibi olan Allah, balığı denizaltı hükmüne getirerek peygamberini yaşatmıştı.

Yunus Aleyhisselâm, kendini kocaman bir balığın karnında bulunca hayrete düşmüştü. Ağlamaya, kalbi, dili ve gözyaşlarıyla Allah'ı tesbih etmeye başladı. Sesi, balığın karnında yankılanıyordu.

– Ya Rabbi! Sen'sin ilah, Sen'den başka yoktur ilah. Sübhansın, bütün noksanlardan münezzehsin, yücesin. Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affını bekliyorum Rabbim!

Yunus Aleyhisselâm, tövbesinde samimi olduğunu ispat etmişti. Denizdeki, yerdeki ve gökteki bütün varlıklar, gerçek bir kulun nasıl olduğunu ve samimi tövbenin nasıl yapılması gerektiğini ondan öğrenmişlerdi. Hazreti Yunus balığın karnında Allah'ın dilediği kadar kaldı. Sonra Cenâb-ı Hak, onu yutan balığa suyun yüzeyine çıkmasını ve onu önceden belirlenen bir adanın sahiline bırakmasını emretti. Balık da ilâhi emri derhal yerine getirdi.

Yunus Aleyhisselâm, uyandığında kendini bir adanın sahilinde uzanmış vaziyette buldu. Kur'ân-ı Kerim Hazreti Yunus Aleyhisselâm'ın yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

"Yunus da şüphesiz resûllerdendi. Hani o Rabbinden izinsiz kaçıp yolcusunu doldurmuş gemiye kendisini atmıştı. Kura çekmiş, kurada kaybedenlerden olunca denize atılmıştı. O yaptığından ötürü pişman bir vaziyette iken balık onu yutuverdi. Şayet Allah'ı çok zikreden, ibadetli kimselerden olmasaydı ta mahşere kadar balığın karnında kalırdı. Derken biz onu ağaçsız çıplak bir sahile attık, o bitkin bir hâlde idi. Üzerine gölge yapması için orada asma kabak cinsinden bir ağaç bitirdik. Biz onu yüz bin nüfuslu bir şehre göndermiştik, hatta gittikçe nüfusları artıyordu da. Yunus onları tekrar hakka çağırınca bu sefer iman ettiler.

Biz de belirli bir süreye kadar onları hayattan istifade ettirdik." (Bkz. Saffat sûresi, 139-148. âyetler)

Ninova halkına gelince onlar için peygamberlerine iman etmemenin cezası, günlerce yağmayan yağmur ve kuraklık olmuştu. Bir zaman geçmiş ufukta bir bulut belirmişti. Herkes merak içerisinde bu buluta bakıyordu. Gelen bulut değil de âdeta içi ateş dolu bir karartıydı. Halk her yerde Yunus Aleyhisselâm'ı arıyor, ama bir türlü bulamıyorlardı. Şehrin ileri gelenleri toplanmış ve hatalarını anlamışlardı. Bu bizim başımıza gelenler "Allah'a başkaldırışımız, zorbalık ve ahlaksızlığımızdandır." diyorlardı. Derhâl bütün halkın bir meydanda toplanması istendi. Herkes el açtı ve Allah'a hakiki manada tevbe edildi. Herkes yaptıklarına pişmandı. Putlara tapmanın, onlara hiçbir şey kazandırmadığını şimdi daha iyi anlamışlardı.

Hazreti Yunus, Ninova'ya döndüğünde karşılaştığı manzara onu çok şaşırtmıştı. Otuz sene içerisinde üç beş insan iman etmişken, şimdi bir anda yüz bin insan iman etmişti. Bu imanları sayesinde dünyada ve ahirette başlarına gelecek elim azaptan da kurtulmuş oldular.

Hazreti Yunus'un kabri, Irak'ta bulunan Musul şehrindedir. Rabbim, Hazreti Yunus'a ve ümmetine salât ü selâm eylesin. Âmin.

Ramazan Ayı

Şule GEDİK

Bu kutlu ay bir ay boyunca oruçlu geçirdiğimiz aydır. İftarı, sahuru, teravihi ve okunan Kur'ân'larıyla kutlu bir zaman dilimidir. Bu ayda gerçekleşen bazı güzellikleri şöyle sıralamak mümkündür:

- Yardımlaşmanın, zengin fakir ayrımının ortadan kalktığı, Allah'a yaklaşmanın yaşandığı bir aydır Ramazan. Sadakalar, fitreler, zekâtlar dağıtıldığı için belki de insanların en cömert olduğu aydır.
- Verilen iftarlar, kalkılan sahurlar, kılınan namazlar ve okunan Kur'ân'lar bu aya apayrı bir bereket ve huzur getirir. Melekleri memnun eden, şeytanların âdeta çıldırmasına sebep olan bu ay bizler için hem maddî hem manevî temizlenme ayıdır.

- Diğer aylarda tok olanlar fakirin ve aç gezenlerin hâlini çok iyi kavramış olurlar.
- Bu ayda şeytanlar üzülür, melekler sevinir. Çünkü melekler, insanlara yaptıkları güzelliklerden dolayı sevap yazarken, şeytanlar günah işletme fırsatı çok az bulurlar.
- Bu ayda şeytanlar zincire vurulur.

Efendiler Efendisi Hazreti Muhammed, (sallallahu aleyhi ve sellem) bu ayın faziletleriyle ilgili:

"Ramazan geldiği zaman rahmet kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar zincire vurulurlar." buyurmuştur.

Bir başka hadislerinde ise:

"Faziletine inanarak ve mükâfatını umarak Allah rızası için Ramazan gecelerini ibadetle geçiren kimsenin tüm geçmiş günahları affedilir." buyurmuştur. Başka bir hadisinde ise Allah Resûlü şöyle demiştir:

"Cennet'te reyyan denilen bir kapı vardır. Bu kapıdan kıyamet gününde yalnız oruçlular girer. O kapıdan onlardan başkası giremez. Kıyamet gününde oruçlular nerede, diye nida edildiğinde oruçlular kalkıp oradan girerler. Oruçluların sonuncusu oradan girdiğinde kapı kapatılır ve oradan içeriye oruçlulardan başkası giremez."

Ramazan ayının hayır ve bereketine dair bunların dışında Allah Resûlü'nün daha birçok hadisi mevcuttur. Cebrail (a.s) ramazan gecelerinde Sevgili Peygamberimizle karşılıklı Kur'ân okurlardı. Cebrail'in okuduklarını Peygamber Efendimiz tekrar ederdi. Günümüzde de mukabele okumak diye tabir edilen âdet bu şekilde başlamıştır.

Oruç sayesinde insanların bedenleri ve zihinleri dinlenir, aç insanlar tok olanların halinden anlar. Zengin fakir arasında uçurumlar zekât, fitre ve sadakalarla ortadan kaldırılır. Arada bir yakınlık, kaynaşma ve fakirin hâlinden anlama duygusu gelişir. "Tok, açın hâlinden anlamaz." sözünün tersi yaşanır.

Kadir Gecesi

Safa ENES ERGÜN

Bu gece ile ilgili Kur'ân'da bir sûre de bulunmaktadır. Adı da Kadir Sûresi'dir. Bugünün Ramazanın son 10 günündeki tek günlerden birinde olacağını Peygamber Efendimiz haber vermiştir. Ülkemizdeki yaygın uygulamaya göre Ramazan'ın yirmi yedinci gecesi olarak Kadir Gecesi kutlanır. Bu gece yapılacak duaların geri çevrilmeyeceği söylenir. Kadir Sûresinde Yüce Allah mealen şöyle buyurur:

"Biz onu (Kur'ân'ı) Kadir Gecesi'nde indirdik. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen bilir misin? Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır. O gecede Rabb'lerinin izniyle melekler ve ruh (Cebrail) her iş için iner dururlar. O gece esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar."

Bu surede de geçtiği üzere Yüce Kitabımız Kur'ân bu ayda ve bu gecede indirilmeye başlamıştır.

"Bin aydan daha hayırlıdır." Kutsal kitabımız bu gece için böyle söylüyor. Bu süre ortalama bir insan ömrüne denk gelir. Bu geceyi iyi değerlendirmek, bütün bir ömrünü ibadetle geçirmiş gibi sevap getirecek demektir. Kadir Gecesi üç ayların en kutlu zamanıdır denebilir.

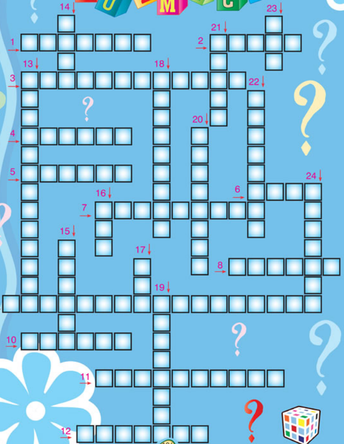

Bu gecenin nasıl değerlendirilmesi gerektiğine dair Şefkat Peygamberi Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim Kadir Gecesi'ni sevabına inanarak içtenlikle ihya ederse geçmiş günahları bağışlanır."

Bu gecede de bol bol Kur'ân okunmalı, namaz kılınmalı ve tövbe-istiğfarda bulunmalıdır. Ayrıca Sevgili Peygamberimize ve aile fertlerine bolca selam göndermeliyiz.

Kare BULMACA

Zekeriya ŞEN

Bulmacanın Soruları

1. Yurdumuzda üretilen bir ürünü, yurt dışında başka bir ülkeye satmak.
2. Elektrik enerjisini ışığa dönüştürmek için duya takılan camdan yapılmış lamba.
3. Küçük yaşlarda kardeşleri tarafından kıskanılarak kuyuya atılan, oradan Allah'ın izniyle kurtulunca köle pazarlarında satılan ve zindanlara atılan bir peygamberdir. Kuran'da onun hikâyesi "hikâyelerin en güzeli" olarak anlatılır.
4. Recep ayının ilk Cuma gecesinde yaşanan mübarek kandil gecesinin adıdır.
5. Yurt içinde ya da yurt dışında dinlenmek, eğlenmek, araştırmak ve öğrenmek gibi maksatlarla gezip dolaşan insanlara denir.
6. Doğu Karadeniz'de çay üretimiyle meşhur şirin bir kıyı ilimizdir.
7. Uzay ve gök cisimleriyle ilgili araştırmaları içeren bilim dalıdır.
8. Dünyada Allah'a inanıp iyi işler yapan insanların ahirette Allah tarafından ödüllendirilerek sonsuza kadar mutlu edilecekleri güzel yer.
9. İstanbul'u fetheden büyük bir Osmanlı padişahıdır.
10. Pil ve akü gibi elektrik üreten araçlara verilen genel isim.
11. Güneydoğu Anadolu'da karpuzuyla ve tarihî eserleriyle ünlü büyük ilimizdir.
12. Belirlenen bir hedefe ok atıp isabet ettirmeye çalışma şeklindeki spor dalıdır. Güreş, ata binme ve yüzme ile birlikte bu spor dalı da Peygamber Efendimizin sünnetlerindendir.
13. Peygamber Efendimizin kızı, Hazreti Ali'nin eşi olan mübarek anamızdır.
14. Elektrik enerjisi almak için fişin takıldığı yerdir.
15. Allah'ın izniyle, peygamberler tarafından gösterilen olağanüstü durumlardır. (Mesela Peygamber Efendimizin dua ederek elini işaret etmesiyle Ay'ın ikiye bölünmesi gibi)
16. Bizi doğuran, emziren, besleyip büyüten ve bizim de kendisine büyük saygı göstermemiz gereken mübarek insandır. Peygamber Efendimizin ifadesiyle Cennet onun ayakları altındadır.
17. Bazı oyuncaklara, TV kumandasına, radyolara, duvar ya da kol saatlerine takılan ve elektrik akımı oluşturarak bu araçların çalışmasını sağlayan minik üreteç.
18. Anadolu'yu baştan başa dolaşıp insanlara sevgi, hoşgörü, kardeşlik, dostluk mesajları sunan bilge kişidir. 13. yüzyılda yaşayan bu bilge kişinin Allah sevgisi ve peygamber sevgisi ile ilgili pek çok ilâhileri vardır.
19. Hindistan'da Türk mimarlar tarafından yapılan harika bir tarihî eserdir.
20. Allah'a inanmayan ve dünya hayatında kötü işler yapanların ahirette gidecekleri ceza yeridir.
21. Hicri takvimdeki aylardan ilki olan Muharrem ayında yapılan özel bir yemektir. Bu yemekte buğday, nohut, mercimek, üzüm gibi farklı tür meyve ve kuru gıdalar kullanılır.
22. TV ve bilgisayarı, çeşitli ev aletlerini çalıştırmak için kullandığımız enerji türü.
23. Allah'ın sayısız nimetlerinden bol vitaminli, sarı renkli tatlı bir meyvedir.
24. Tam 8865 metre yüksekliğiyle, Dünya'nın en yüksek tepesidir.

Ramazan Manileri

Kavuştuk Ramazana
Ne de büyük ihsana
Bu ayda oruç tutmak
Huzur verir insana

İnananlar oruç tutar
Gönüller hep bir atar
Sevinir hep müminler
Allah diyenler artar

Sahur oldu ışıyor
Bülbüller ötüşüyor
İftârda çay deyince
Yüreğim tutuşuyor

Sofrada fakir olsun
Tabağı çukur olsun
Karnı doyduktan sonra
Duâyı okur olsun

Davulun içi pekmez
Çalarım fakat ötmez
Bir bahşiş vermezseniz
Davulcu burdan gitmez

Yün yatakta yatarız
Yapma çiçek satarız
Biraz bekle davulcu
Şimdi bahşiş atarız

Ramazan Bayramı

Mehmet AYDIN

Gündüzleri oruçla, geceleri iftar, sahur ve teravihle geçirilen bir aylık kutlu zaman sona ermiştir. Ayetlerde ve hadislerde anlatılan müjdelere kavuşmak bütün Müslümanların hayalini süsler. Her ne kadar bu güzel günler bitmiş ise de Yüce Allah'ın emrine uymuş olmanın huzuru vardır kalplerde. Bu sebeple İslâm âleminin tamamı üç gün boyunca bayram yapar.

Genç, yaşlı, büyük küçük herkeste bir coşku hâkimdir bayramlarda. Bu coşkuyu paylaşmak için Müslümanlar önce sabah erkenden bayram namazına koşarlar. İki rekâtlık namazdan sonra da bayramlaşmaya. Uzak yakın akrabalar ziyaret edilir. Büyükler küçüklere hediyeler, harçlıklar verir. Küçükler de büyüklerin ellerinden öperek saygılarını gösterir.

Bayramlarda sadece diriler değil ölüler de unutulmaz. Arefe günü mezar ziyareti yapamayanlar bayram günlerinden birinde ahirete uğurladıkları sevdiklerine ziyarete giderler. Onlara dua okuyup onlar için istiğfarda bulunurlar.

Cuma Günü

Cuma günü biz Müslümanların mübarek günüdür. Bugün İslamiyet'ten önce gelen diğer dinlerde de kutsal sayılmıştır. Ancak Yahudiler bugünü cumartesiye; Hristiyanlar da pazara kaydırarak Yüce Allah'ın emrinin dışına çıkmışlardır. Müslümanların bu emre itaatlerinden dolayı Sevgili Peygamberimiz'in kendi ümmetinin diğer ümmetlerden öne geçtiğine ve daha faziletli olduklarına dair nur beyanları mevcuttur.

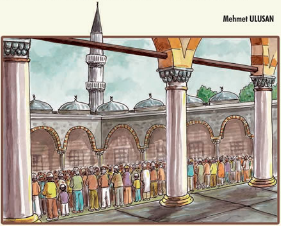
Cenabı Hakk'ın cuma gününü bu kadar mübarek kılmasının hikmetlerinden bazılarını Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle saymışlardır:

- Âdem, cuma günü yaratıldı ve o gün Cennet'ten dünyaya indirildi.
- Dünyada pişmanlık içerisinde dolanırken Cenab-ı Allah onun tövbesini Cuma günü kabul etti.
- Yine Hazreti Âdem bugünde vefat etti.
- Kıyamet de Cuma günü kopacaktır.

Yine Sevgili Peygamberimiz cumanın ehemmiyetine dair şunu da söylemiştir: "Cumada öyle bir saat vardır ki o saat içinde bir Müslüman kalkıp namaz kılar da o saate denk getirerek Allah'tan bir hayır dilerse Allah dilediğini muhakkak kendisine verir." Cuma gününün bu özelliğinden dolayı cumanın içindeki icabet saati Ramazan içindeki Kadir Gecesi'ne benzetilmiştir.

Cuma ile ilgili bir diğer husus da Müslümanların bir araya gelme ve bir çeşit bayram yapma günü olmasıdır. Büyük kalabalıklar bir araya gelerek birbirlerinin sevinçlerini ve üzüntülerini paylaşırlar ve bu sayede cuma kılınan yörelerde birlik beraberlik ziyadeleşmiş olur.

Mehmet ULUSAN

Aşure Günü

Saim UYANIK

Bugünü Müslümanların çoğu, Peygamber Efendimizin tavsiyesiyle oruçlu geçirirler. Bugüne dair anlatılan rivayetlerden biri de şudur. Hazreti Nuh'un gemisinin karaya oturduğu gün gemideki yiyecekler de iyice azalmıştır. Nuh Peygamberin talimatıyla ellerinde kalan yiyeceklerin hepsi toplanır ve kaynatılarak pişirilir. İçinde birçok besin maddesi olan bu yemeğe aşure adı verilir.

Hazreti Nuh'un gemisinin karaya oturması bugünde gerçekleşen ehemmiyetli hadiselerden biridir. Diğer önemli hadiseler ise şunlardır:

Göklerin ve yerin yaratılması bugünde olmuştur. Hazreti Musa'nın Firavun'un şerrinden kurtulması, Kızıldeniz'i geçmesi ve Firavun'un suya gömülmesi yine bugüne rastlar. Hazreti İbrahim ise aşure gününde dünyaya gelmiş ve yine bugünde ateşten kurtulmuştur.

Diğer peygamberlerden Eyüp aleyhisselâm bugünde hastalıklarından iyileşirken Yunus aleyhisselâm da balığın karnından bugünde kurtulmuştur. Hazreti Süleyman'a aşure günü saltanat verilmiştir. Peygamber Efendimizin sevgili torunu Hazreti Hüseyin de bugün de şehit edilmiştir.

Dünyanın sonu olan kıyamet gününün de yine aşure günü olduğu söylenmektedir. Hazreti Nuh'un bir uygulaması olan aşure yapıp etraftaki insanlara dağıtma âdeti günümüzde de yaşatılmaktadır.

Peygamber Efendimiz aşure gününde ve önce veya sonrasıyla oruç tutulmasının çok faziletli olduğunu bildirmiştir.

Kurban

Ramazan ŞAHİN

Kurban Bayramı, Müslüman âleminin birlikte kutladığı ikinci bayramdır. Ramazan Bayramı'ndan yaklaşık yetmiş gün sonra kutlanır. Ramazan Bayramı'nın üç gün olmasına karşılık Kurban Bayramı dört gündür.

Bu bayram da sabahın erken saatinde kılınan bayram namazıyla başlar. Namazdan sonra müminler birbirleriyle bayramlaşırlar. Arife günü mezarlar ziyaret edilerek geçmiş akrabalarımıza dualar okuruz. Bayram günü insanların yerine getirdikleri bir kulluk vazifesi daha vardır.

Allah'a teslimiyetin ve O'nun emrine itaatin sembolü olan kurbanlar kesilir. Herkes kendi bütçesine ve zenginliğine göre dinin uygun gördüğü hayvanlardan kurban eder. Kurban vesilesiyle Allah'a yakınlaşmanın coşkusu yaşanır. Bu coşku kurban kesemeyen akraba ve komşulara kurban etlerinden dağıtılmak suretiyle paylaşılır. Böylece bayram sevinci bütün yurda dağılmış olur.

Bu sevinci günümüz büyükleri ve bazı gönüllü kuruluşlar da devam ettirmektedir. Ülkemizin batı bölgelerinde kesilen kurbanların etleri doğu ve güneydoğu illerimizdeki fakir insanlara götürülmektedir. Böylece bayramın gerçek manası idrak edilmiş olmaktadır. Doğu – batı, zengin – fakir kaynaşması böylece gerçekleşmektedir. Bu gönüllü faaliyetler son yıllarda yurt içiyle de sınırlı kalmamaktadır.

Ülkemizin gönül erleri olan bu kişiler kurbanlarını fakir olan Müslüman ülkelerde keserek bu kurbanların etlerini de olduğu gibi o ülkenin insanlarına bağışlamaktadırlar. Üstelik bu gönül eri büyüklerimiz kendi memleketlerinde değil, çoğu zaman bu ülkelerin insanlarıyla bayramı geçirmeyi tercih etmektedirler. Bu sayede hem bayramlar bayram olmakta hem de dünya Müslümanları arasında kardeşlik duyguları gelişerek artmaktadır.

Kurbanın hacca giden Müslümanlara bakan yönü de vardır. Onlar kutsal topraklarda hacı olmanın şartlarını teker teker yerine getirdikten sonra kurbanlarını orada keserler ve hacı olurlar. Yine burada kesilen kurbanların etleri de fakir ülkelere gönderilir.

Bayramın birinci günü kurbanını kesemeyenler diğer üç günde de kesebilirler. Bu konuda yaygın olan uygulama birinci gün kurbanını kesmek, diğer günler ise aile büyükleri ve akrabalarla bayramlaşmaktır.

Gülme Vakti

SAYILAR YALAN SÖYLEMEZ

Öğretmen matematik dersinde öğrencilere sorar:
– Çocuklar, sayılar asla yalan söylemez. Mesela bir adam bir tarlayı 15 günde sürerse on beş adam bir günde sürer. Buna benzer bir örnek de siz bulun. Öğrencilerden biri kıs kıs gülerek parmak kaldırır.
– Mesela bir gemi Atlas Okyanusunu beş günde geçerse beş gemi de bir günde geçer.

HIRSIZIN YALANI

Çantası çalınan kadın, mahkemede hadiseyi anlatıyordu. Sanığı göstererek şöyle dedi.
– Evet, bu o! Onu gün gibi gördüm. Onun yüzünü her yerde tanıyabilirim.
Sanık yerinden fırladı.
– Bayan, benim yüzümü nasıl görmüş olabilirsiniz? Yüzümde maske vardı!

SOKRAT VE BİLEYTAŞI

Talebelerden biri Sokrat'a sormuş.
– Herkese güzel konuşma dersleri verdiğin hâlde, niçin sen de çıkıp bir konuşma yapmıyorsun?
– Evlat, demiş Sokrat. Biley taşı keskin değildir ama en sert demiri bile keskin eder...

BÜYÜK ADAM

Öğretmen, Hasan'a sorar:
– Söyle bakalım Hasan. Sizin köyde doğmuş büyük bir adam var mı?
Hasan:
– Hayır, öğretmenim. Bizim köyde hep bebekler doğar.

ŞANS

Tembele sormuşlar.
– Şansa inanır mısınız?
– Evet, yoksa insanların başarısını neyle açıklardım.

AKILLI KAÇAKLAR

Trafik polisi arabayı durdurur.
– Sizi tebrik ederim beyefendi, bugünkü kontrollerimizde emniyet kemeri takan tek sürücü sizsiniz. Bu yüzden size 3 bin YTL ödül vereceğiz. Bu ödülle ne yapmayı düşünüyorsunuz. Şoför,
– Hemen gidip ehliyet alacağım.
–Ne! Senin ehliyetin yok mu, demeye kalmadan şoförün yanındaki kadın söze girmiş:
– Siz ona bakmayın memur bey, içince hep böyle konuşur.
Polis iyice sinirlenmeye başlamış. Derken arkadan bir ses duyulmuş.
– Ben size demedim mi çalıntı arabayla yola çıkmayalım başımıza bir iş gelir diye.
Trafik polisi iyice şaşırmış ve bu kez de bagajdaki ses atlamış.
– Ne oldu, geçtik mi sınırı?

ŞEKER

Adam kahveye girdiğinde soluk soluğaydı. Boş bir masaya oturup garsona seslendi.
– Bana bir çay!
Çay geldi, şekerleri atıp karıştırdı. Garsondan yine şeker istedi. Onları da atıp karıştırdı, yeniden istedi. Garson:
– Sekiz şeker koydun çaya be ağabey!
– Koydum ama işte görüyorsun, hepsi eriyor.

ŞAMPUAN

Berkecan duş almaya girer, başına su dökmeden şampuanı saçlarına boşaltıp ovalamaya başlar. Sırtını keselemeye gelen annesi sorar.
– Oğlum kafanı ıslatmayacak mısın?
– Yok anne, bu şampuan kuru saçlar içinmiş!

Bilmece Bildirmece

Farklar

Alttaki iki resim birbirinin aynı gibi görünüyor; fakat aralarında yedi fark var. Acaba nerelerde, bulur musunuz?

Harfleri Sırala

Aşağıda, Yunus Emre'nin bir şiirinden bir bölüm yazılı. Sayıların altındaki boşluklara, o sayının alfabedeki sırasında olan harfi yazarsanız cümleyi okuyabileceksiniz. Haydi bakalım kolay gelsin..

22 6 27 6 15 12 16   22 6 27 12 15 6 15 12 16

5 26 17 28 1   14 12 16 22 6 28 6   14 1 15 16 1 29

Var-Yok

İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve boşluklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyunca Kur'ân-ı Kerîm'deki bir surenin adını bulacaksınız.

- İlk harfi HAYATta var HASATta yok
- İkinci harfi AHMETte var MEHMETte yok
- Üçüncü harfi ESKİde var YENİde yok
- Dördüncü harfi ŞAKİRde var ŞÜKÜRde yok
- Beşinci harfi AMİNde var AMİRde yok

Hadis Bulmaca

Alttaki kelimeleri yanlarındaki sayılara göre sıraya dizin. Peygamber Efendimiz'in bir Hadis-i Şerif'ini bulacaksınız.

HAYIRLI 3 · ALIR 11 · BİR 2 · ONU 7 · KADAR 9 · YAPMAYA 5 · YÖNELİRSE 6 · KİM 1 · İŞİ 4 · YAPAN 8 · MÜKAFAT 10

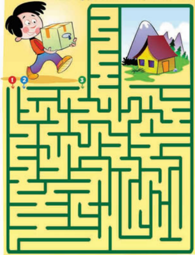
Sayı Eşleştirme

Aşağıda bazı surelerin adları var. Her biri balonlardaki şekillerden birisiyle gösteriliyor. Her harfin karşılığı olan bir şekil var. Hangi şeklin, hangi sure adına karşılık geldiğini bulup eşleştirir misiniz?

Labirent

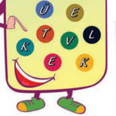
Kimse yok mu derneğinin kampanyasına katılan Ahmet, uzak bir köydeki ihtiyaç sahibi aileye hediye paketi götürecek. Acaba hangi yolu kullanmalı? Ona yardım eder misiniz?

Kelime Oluştur

Alttaki harfleri doğru sıralarsanız bir kelime bulacaksınız.

"T" harfiyle başlayan kelimenin anlamı şu: Herhangi bir işte elinden geleni yapıp daha sonrasını Allah'a bırakmak.

Hangi Harfler

Yandaki harflerden bazıları birkaç kere yazılmış. Bu harfleri karalayın. Kalan harfleri doğru sıralarsanız, "Allah'a kulluk görevimizi yerine getirmek" anlamındaki kelimeyi bulacaksınız.

Gölgeler

Soldaki resmin gölgesi acaba aşağıdakilerden hangisi, bulur musunuz?

Çöllerin Harika Hayvanı

DEVE

A. Başak SEZGİN

Yaklaşık bir saattir yürüyoruz. Yolumuz epey uzunmuş ve bir de çöl geçecekmişiz. Sahibim bu yolculuğa benimle çıkmakla en iyisini yaptı. Çölün zor şartlarına bir deveden daha iyi kim dayanabilir ki?

Çöldeki en büyük tehlike susuzluk fakat bizler bu konuda çok dayanıklıyız. Bir seferde ağırlığımızın üçte biri kadar suyu içebiliyoruz. Sonra da bir daha hiç su içmeden, üç dört hafta kadar dayanabiliyoruz. Sahibim bunu bildiği için bu sabah bana çok su içirdi. Zaten şu an ben yürüdükçe hörgücümdeki yağlar da yanarak enerjiye dönüşüyor. Bu sırada bir yandan da su meydana geliyor. Böylece aynı anda vücudumun hem enerji hem de su ihtiyacı karşılanmış oluyor.

Çölde ilerlerken su bulmak kadar yiyecek bulmak da zor. Ancak sahibim bunu düşünerek yanımıza benim için yiyecek almış. Zaten bizler pek yemek seçmeyiz. Her gün sadece 2 kg kuru otla bir ay kadar idare edebiliyoruz. Hatta buralarda dinlenecek olursak, şu ilerideki kaktüsleri ve çalıları bile yiyebilirim. Çünkü bizim dudaklarımız, dilimiz ve midemiz, onların sert dikenlerinden zarar görmeyecek şekilde yaratılmış.

Sahibim üzerimden inip yürüdüğü zamanlarda dikkatimi çeken bir şey oluyor. Kumda yürümek onun için ne kadar zor. Ayakları sık sık bileklerine kadar kuma batıyor. Oysaki benim hiç böyle bir derdim yok. Çünkü Yaratıcımız bize kuma saplanmadan yürüyebilelim diye geniş tabanlı ayaklar vermiş. Bir de tabanlarımızı öyle kalın bir deriyle kaplamış ki, çölün kavurucu sıcaklıktaki kumları ayaklarımıza hiç zarar vermiyor.

Birazdan güneş batacak, çöldeki ilk günümüz bitmek üzere. Umarım önümüzdeki günler bugünkü gibi geçer de gideceğimiz yere zamanında varırız. Kum fırtınası çıkarsa yolculuğumuz uzayabilir. Gerçi Rabb'imiz bizi bu durumun da üstesinden gelecek şekilde yaratmış. Rüzgârın uçurduğu kumlar gözlerimizin içine girmesin diye, bize uzun ve çok sık kirpikler vermiş. Burnumuza da kaslar koymuş. Bu sayede istediğimiz zaman burun deliklerimizi kapatabiliyoruz. Böylece burnumuza da kum kaçmamış oluyor.

Yavaşlamaya başlıyoruz, galiba duracağız. Zaten yorulmuştum, biraz dinlenmek bana iyi gelecek.

ÇİN VAZOSU

H. İbrahim ÇAYIRLI

– Kalk yavrum, uyan artık. Kâbus görüyorsun, kalk hadi, uyan ne olur!

Kendime geldiğimde annem beni sarsarak sürekli bunları tekrar ediyordu. Babam da başımdaydı. Babamın gözlerini, hiç bu kadar iri görmemiştim. Bu arada annem bir bardak su getirmişti bile. Ben sudan bir yudum almıştım ki annem,

– Söylemeliyim, artık söylemeliyim. Hepsi benim yüzümden, deyip durduğun şey nedir, diye sordu endişeli bir ses tonuyla.

– Bir şey yok! Ne gördüğümü de hatırlamıyorum. Bir şeyler beni sıkıştırdı galiba, deyiverdim.

Böyle derken de içim içimi yiyordu. Bu, bir fırsat olabilirdi. Hazır konu açılmıştı, söyleyebilirdim. Fakat gecenin yarısında benim yüzümden uyanan bu insanlara, şimdi bir de işin doğrusunu söylesem sonum ne olur diye kestiremedim. Bu sebeple her zamanki cevabımı verdim.

– Bir şeyim yok, iyiyim. Şimdi kendimi iyi hissediyorum, izniniz olursa tekrar yatmak istiyorum.

Tekrar yatmadan önce sırılsıklam olmuş kıyafetlerimi annem bir çırpıda değiştirdi. Babamın dudakları ise kıpır kıpırdı. Arada bir bana doğru nefesini üflüyordu. Belli ki benim için dua ediyordu. Işığı söndürüp odadan çıkarken annem,

– Şu senin Ahmet çocuğu bu hâle getirdi. Psikolojisi bozuldu zavallının, dedi.

– Sözlerine dikkat et hanım! Ahmet'le birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini biliyorsun. Zaten Ahmet burada bile değil şu an, diye cevap verdi babam.

Buna benzer konuşmalar evimizde sürekli olurdu. Ahmet ağabeyim, doğumu esnasında annesini kaybetmişti. Bu hadiseden iki sene sonra da babam annemle evlenmiş. Babam bizi birbirimizden ayırmazdı, ama annem için aynı şeyi söylemek zordu. Hep benim; daha akıllı, daha tertipli, düzenli ve çalışkan olduğumu savunurdu. Fakat işin aslı öyle değildi. Evdeki yaramazlıkları çoğu zaman ben yapmama rağmen azarı Ahmet yerdi. Çünkü o, büyüktü ve bana da göz kulak olmalıydı.

Annemle babamın sesleri, kızarmış kulaklarımda çınlarken ben yastığı başımın üzerine bastırıp ağladığımın duyulmamasına çalışıyordum.

Aslında her şey annemin kıymetli Çin vazosuyla başlamıştı. Annem vazoları çok severdi. Hele porselen olanların kıymeti belki benden bile fazlaydı. Onların olduğu odanın camı bile açılmaz, bir hava akımına kapılıp düşmelerine mâni olunurdu. Annemin gözde vazosu ise Çin'de öğretmenlik yapan dayım tarafından getirilmişti. Vazo müzemizin en nadide eseri buydu. Hem çok uzaklarda olan dayımın hediyesi olması hem de Çin'in meşhur porselenlerinden olması onu diğerlerinin üzerine çıkarmıştı. Evimize gelen bütün misafirlere gösterilir ve her ziyaretten sonra mutlaka silinip parlatılır, itinayla yerine yerleştirilirdi.

Bir gün evimizin holünde balonumla sektirme oynuyordum. Nasıl olduysa bu Çin vazosuna çok yakın olduğumu fark etmemişim. Vazonun sehpasına çarptığımı ve onun kırıldığını gördüğümde kendimi odama atmıştım bile. O sırada Ahmet ağabeyim, çoğu zaman yaptığı gibi kitap okuyordu. Sesi o da duymuştu. "Ne oldu?" der gibi yüzüme baktı. Ben de omzumu silkerek, "Bilmem." dedim.

Annem ise çok yakınlarından birinin ölüm haberini duymuş gibi çığlığı bastı. Sesi duymuştu. Böyle bir şangırtıyı elbette nadide Çin vazosu çıkarabilirdi. Onun nefes alışverişini tâ buradan duyabiliyordum. Vazonun parçalarıyla annem bizim odaya geldi. Gözlerinin beyazı dâhil yüzünün her tarafı kızarmıştı.

– Kim yaptı bunu, benim vazomu kırmaya hangi-niz cesaret etti, sorusunu belki onuncu kez sordu.

Bu sorulardan ilkini bana, diğer dokuzunu Ahmet ağabeyime sormuştu. Holde benim balonla oynuyor olduğumu bilmesine rağmen Ahmet ağabeyimin üzerine yürüdü. Annem ne zaman odamıza gelse Ahmet ağabeyim hemen ayağa kalkardı. Yine ayakta olduğundan annem onu itti ve o da yatağının üzerine düştü. Sadece,

– Vazonun nasıl kırıldığını bilmiyorum, dedi.

– Sus, seni gidi yalancı. Zaten ağzından doğru düzgün laf çıkmıyor. Çıkınca da kocaman yalan çıkıyor. Baban gelince ben sana sorarım, dedi ve Ahmet'i kulağından tutarak vazonun yanına götürdü.

Bütün kırıkları ona temizletti. Ona çok hakaret etti. Arada attığı tokatların sesini ben bile duyuyordum. Ahmet ağabeyim odaya geri geldiğinde bana hiçbir şey demedi. Yediği tokatlardan yanağı kıpkırmızı olmuştu. Kulağının biri de diğerine göre kızarık ve uzamış gibiydi.

– Üzülme, dedi. Bir vazo işte. Yenisi alınır yerine gelir. Ben kimseye bir şey çaktırmam, üzülme.

Benden üç yaş büyük olmasına rağmen sanki yirmi yaş büyük gibi davranırdı.

Akşam babam gelince sorgulama tekrar başladı. Babam, ağabeyim kadar beni de sıkıştırınca korkudan "Ben yapmadım." demek zorunda kaldım. Annemin de desteğiyle hadise, Ahmet ağabeyimin üzerine kaldı. Fakat babamın, annemin sıkıştırmasıyla ona attığı bir tokat vardı ki işte o zaman Ahmet ağabeyimin ağladığını gördüm. Vicdanım sızladı, "Durun, ben kırdım." demek istedim, fakat bir türlü sessizliğimi bozamadım. Ahmet ağabeyim doğru odaya gitti, ağladı. O günden sonra sessizliğine sessizlik eklendi, eklendi. Bir haksızlığa uğramıştı ve babamdan da ilk defa tokat yemişti.

Babamızı çok seviyordu. Bu hadiseden sonra onun sessizliğini bozan tek şey, günden gene artan öksürükleri oldu. Bütün bunlara rağmen bizim ilişkimizde herhangi bir değişiklik olmadı ama ben onun yüzüne bakamıyordum. Kocaman bir kalbi vardı. Fakat bu kalp babama çok kırgındı.

Bir gün cesaretimi toplayıp özür diledim ama söylediklerimi ben bile zor duydum. Okuduğu kitaptan kafasını kaldırıp tebessüm edince affedildiğimi düşündüm. Fakat vazonun konusu neredeyse her gün bir şekilde evin gündemine giriyordu. O, yalancılıkla suçlanınca asıl ben yerin dibine giriyordum. Babamın konuya sessiz kalışına ve hadisenin hâlâ konuşulur olmasına çok üzülüyordum.

Vazonun kırılmasının üzerinden üç ay geçmişti. Bir gün babam, öksürüğü hiç kesilmediği için Ahmet ağabeyimi doktora götürdü. Filmler, tetkikler, tahliller derken gidiş o gidiş oldu. Ahmet ağabeyim hastaneye yatırılmış, onun sessizliği de bu arada sanki babama geçmişti. Babam bir haftadan beri hastanede onunla ilgileniyordu. Bu hafta sonu onun ziyaretine ben de gittim. Hâli, evdekinden daha zayıftı ve rengi de iyice beyazlamıştı. Beni görünce çok sevindi. Eliyle yanına yaklaşmamı işaret etti ve kulağıma şunları fısıldadı.

– Sakın benim için üzülme. Ben aramızdaki bu sırrı saklamaya devam edeceğim.

O gün Ahmet ağabeyimin bana ne söylediğini kimseye söyleyemedim. Fakat ben bu sırrı saklamaya devam ettikçe kâbuslar da yakamı bırakmayacaktı anlaşılan. Bugün kahvaltıdan sonra annemle babamın yanına gittim. Meşhur Çin vazosunun hikâyesini, Ahmet ağabeyin suçu benim yerime üstlendiğini ve bütün bunları beni korumak için yaptığını söyledim. Sözlerimin sonunda,

– Artık ne yapacaksanız yapın. Çünkü asıl suçlu benim, dedim.

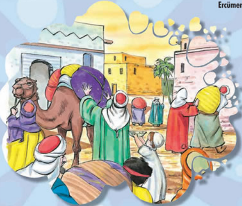
Her ikisi de çok şaşırmış, her ikisinin de gözleri dolmuştu. Hele annem, çok üzgündü. Çektiği vicdan azabını içinde daha fazla taşıyamadı:

– Bugün hastaneye ben de geliyorum. Oğlumuzu alıp bundan sonraki bakımını evde yapalım. Hastane köşelerinde iyileşemedi zavallıcık, dedi.

Ahmet ağabeyim hastaneden çıkabilecek kadar iyileşmiş olmadığından annemin söylediği şey, o gün gerçekleşmedi ama annem bu hadiseden sonra Ahmet ağabeyime hep "Oğlum, evladım." dedi.

KÂRLI TİCARET

Ercüment TAHA

Beklenirken yollarda, geldi masal saati.
Sallanıp orda burda, kaçırma saadeti.
Masal masal dediğin, bir acayip rüyadır.
Damlacıklar yanında koskocaman deryadır.

Bir diyarda geçer ya hani bütün masallar,
Bir memleket uydurmuş bu masalı yazanlar.
Şimdi masal başlıyor. Hişt! Gözler kapanmasın!
Uyuyup horlayanlar öğrenirim sanmasın.

Yüzlerce güzel gülün, binbir renkli sümbülün,
Açtığı diyar varmış arkasında bir gölün.
Genelde bu diyarın çiftçiymiş insanları,
Saymakla bitmiyormuş tarla ve hayvanları.

Sultandan hediyeymiş lakin bütün malları,
O emanet verirmiş; koyarmış kuralları.
"Çiftliklerim sizindir alın kullanın." dermiş.
Halkına ihsanlarda bulunmayı severmiş.

Bu muhteşem ülkede her şey güzel giderken,
Bir savaş çıkıvermiş günler zevkle geçerken.
Sultan haber salarak ülkenin her yerine,
Bakın neler söylemiş dinleyen çiftçilere:

"Halkım! Şimdi çok büyük bir savaşta ülkemiz.
Hep kuşatma altında kara, hava ve deniz.
Sizin güçlerinizle çiftliklerim korunmaz!
Bu şiddetli savaşa kale olsa dayanmaz.

Siz iyisi mi bana satın mallarınızı,
Savaş bitene kadar sıkmayın canınızı.
Nasılsa o çiftlikler zaten benim mülkümdür,
Onları korumamak tüm halkıma zulümdür.

Hem size gayet güzel yüksek fiyat veririm.
Sakın meraklanmayın hak adalet bilirim.
Savaş savaş dediğin elbette bir gün biter,
O zaman mallarınız tekrar sizlere döner.

Hem de savaş boyunca korunur mallarınız,
Hiç azap yüzü görmez güzel hayvanlarınız.
Bütün masraflar bana, türlü eza cefalar...
Selâmet sizin olsun, size olsun sefalar".

Sultandan duyulunca bu harikulade ferman,
İki adam ayrılmış o diyarın halkından.
Birinci adam hemen satmış tüm çiftlikleri.
Demiş, "Bin şükran sana ey sultan hazretleri!"

Diğeri "Hayır!" demiş, "Ne çiftliği satarım,
Ne de hayvanlarımı sürüsüne katarım!
Ben iyiyim, güçlüyüm, zenginim görgülüyüm.
Kendi çiftliklerimi korurum, gönüllüyüm.

Kim benden daha iyi koruyabilir beni?
Gölgemi bile sokmam, çiftliğime gölgemi!"
Böyle demiş kibirli satmamış çiftliğini,
Daha ilk saldında kaybetmiş her şeyini.

Şimdi meselimizin esasına bakalım.
Malları veren Sultan Rabbimizdir dostlarım.
Biziz anlatılan esasen hikâyemizde,
Çünkü bütün varlıklar emanet elimizde.

Tüm varlığın sahibi yalnız Allah'tır dostlar.
Zaten her emanette O'ndan bir işaret var.
Elimiz, ayağımız, oyuncak arabamız,
Bize O'ndan emanet, annemiz ve babamız.

Emaneti bilerek şükredersek Allah'a,
En karanlık gecemiz dönüverir sabaha.
Dersimizi alalım bu meseli bilerek,
Günaha girmeyelim, "Yaptım!" "Ettim!" diyerek

Her varlığı hakkıyla yapan O'dur eden O,
Kâinatta ne varsa tamamını veren O!
"Yol O'nun varlık O'nun" bunu öğrenmeliyiz,
Bizde olan her bir şey emanet bilmeliyiz.

Beklenirken yollarda, geldi masal saati.
Sallanıp orda burda, kaçırma saadeti.
Masal masal dediğin, bir acayip rüyadır.
Damlacıklar yanında koskocaman deryadır.

ÇOCUKLAR İYİLEŞİRSE

Rüstem GÖKÇE

Resûlûlah'ın torunları Hasan ve Hüseyin hastalanmışlardı. Babaları Hazreti Ali ve anneleri Hazreti Fatıma, Allah'a şöyle bir adakta bulundular: "Çocuklarımız iyileşirse üç gün oruç tutalım."

Çok geçmeden hastalar şifaya kavuştu ve baba da anne de oruçlarına başladılar. Birinci gün sahura kalkıp oruca niyet ettiler, günü oruçlu geçirip akşama iftarlıklarını hazırladılar. Akşam olup da tam iftar edecekleri sırada, bir fakir gelip,

– Allah için bana bir yiyecek verin, açım, dedi.

Onlar da yemeye hazırlandıkları yemeklerinin tamamını hiç başlamadan o fakire verdiler. Kendileri su ile iftar ettiler. Evde gece yiyecekleri bir şey de yoktu. İftarda bir şey yemedikleri gibi, sahura da kalkmadan ikinci gün oruçlarına devam ettiler. Akşam olunca bu sefer de bir yetim gelip,

– Allah için yiyecek bir şey, dedi.

Onlar da yine ağızlarına bile almadan iftar sofralarındaki yemeğin tamamını yetime verip su ile iftar ettiler.

İftarsız, sahursuz üçüncü gün de oruçlarına devam ediyorlardı. Üçüncü günün iftar vakti gelmişti. Kapılarını bu sefer de bir esir çaldı. O da aç olduğunu söyleyip onlardan bir miktar yiyecek istedi. Hazreti Ali ve Hazreti Fatıma, bu sefer de yiyeceklerinin tamamını o fakire verdiler. İftarlarını yine su ile yapmışlardı ama adadıkları oruçları da bitmişti artık.

Onların yokluk içinde yaptıkları bu cömertlik ve başkalarını kendilerine tercih etmeleri Cenab-ı Hakk'ın çok hoşuna gitmişti. Haklarında "Onlar kendi canlarının çekmesine rağmen yemeği fakire, yetime ve esire yedirirler." mealindeki İnsan sûresinin 8. ayetini göndererek onlardan razı olduğunu bildirdi.

BU HÂLLERİNİ KORUYABİLİRLERSE

Yusuf KARAGÖL

İran hükümdarı Yezdücerd, Çin kralına Müslümanlara karşı yardım istemek için mektup yazmıştı. Çin kralı gelen elçiye şöyle dedi.

– Kralların, düşmanlara karşı birbirlerine yardım etmeleri gerektiği kanaatindeyim. Ancak, sizi yurdunuzdan çıkarmak isteyen şu kavimden bahset bana. Onların az, sizin ise çok olduğunuzu söyledin. Bana göre az bir kuvvete sahip olan o insanların, sizin gibi güçlü ve sayıca çok olan bir orduyu yenmeleri; onların hayırlı, sizin de kötü bir yolda olduğunuzun göstergesidir.

Elçi,

– İstediğini sorabilirsin, deyince Çin hükümdarı:

– Onlar, verdikleri sözleri yerine getirirler mi, diye sordu.

– Evet, dedi elçi.

Çin hükümdarı,

– Savaşa başlamadan evvel size neyi tavsiye ederler, diye sordu.

– Bizden üç şıktan birini seçmemizi isterler: Ya onların dinlerine girmemiz gerekir. Bu takdirde onların sahip olduğu bütün haklara sahip olacağımızı söylüyorlar. Ya da bizi düşmanlara karşı korumaları mukabilinde bizim vergi vermemizi isterler. Bunu da kabul etmezsek savaşırlar, dedi elçi.

Hükümdar:

– Komutanlarına itaatleri nasıldır, diye sordu.

Bu soruya Fars elçisi,

– Bir cemaat, mürşidine nasıl itaat ederse öyle itaat ederler, dedi.

Hükümdar:

– Kendilerine haram kılınanları helal, helal kılınanları da haram sayarlar mı, diye sordu.

– Hayır, dedi elçi.

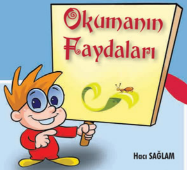
Çin hükümdarı bu cevap üzerine,

– Bu millet haramı helal, helalı da haram yapmadıkça asla mağlup edilemez, dedi.

En sonunda Çin hükümdarı, şöyle bir mektup yazdı ve elçiye verdi,

"Sana bir ucu Çin'de, diğeri de Merv'de olan bir ordu ile destek gönderebilirim. Bunu yapmam gerektiğine inanıyorum. Fakat elçinizin bana anlattığı bu millet, dağları yerinden sökmek istediğinde bunu yapabilecek güce sahiptir. Onlar bu hâllerini koruyabilirlerse emir verildiğinde beni dahi yerimden edebilirler. O hâlde onları razı et ve anlaş onlarla. Sana dokunmadıkları sürece sen de onlara ilişme."

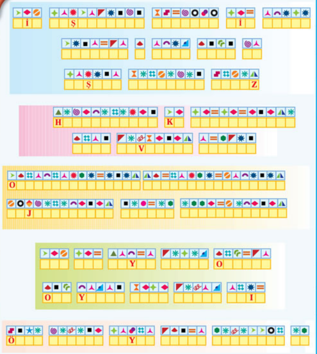
Okumanın Faydaları

Hacı SAĞLAM

- Ne kadar çok okursak kelime hazinemiz o kadar gelişir. İnsan, ne kadar çok kelime biliyorsa o kadar geniş düşünebilir. Düşünme egzersizleri hem zekâyı hem de analitik düşünmeyi geliştirir.
- Ruh dünyamızı bir ev gibi düşünürsek bu binanın tuğlası kelimelerdir.
- Okumak insanın hayal gücünü geliştirir. Okunan her kitap insanın gelişmesi ve değişmesine katkı sağlar.
- Kitaplar sayesinde padişahların, kralların, şehzadelerin, zenginlerin, fakirlerin, âbidlerin, zahitlerin, yolcuların, öğrencilerin ve daha nice kişiliklerin hayat şekillerini öğreniriz.
- Okumak, kişiye yeni seyahatler yaptırır, yeni dostluklar kazandırır.
- Hiç bilen insanla bilmeyen bir olur mu? Elbette çok okuyan çok bilir.
- İnsanın olgunlaşması için kitap neyse meyve için güneş de odur.
- Merak ilmin hocasıdır. Okumak merak ettirir, merak tekrar okumaya yönlendirir. Böylece salih bir daire oluşur.
- Günümüzün en büyük dertlerinden biri olan cahilliği ortadan kaldıracak olan şey okumaktır.

HADİS BULMACA

Anahtar

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J

K L M N O Ö P R S Ş T U Ü V Y Z

SÛRELER

BAKARA SÛRESİ (1-5. Ayetlere kadar)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۞ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۞

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۞ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ

وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۞

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm.
2. İşte Kitap! Şüphe yoktur onda. Rehberdir müttakîlere!
3. O müttakîler ki görünmeyen âleme inanırlar. Namazlarını tam dikkatle ifa ederler. Kendilerine ihsan ettiğimiz nimetlerden hayır yolunda harcarlar.
4. Hem sana indirilen kitabı, hem de senden önce indirilen kitapları tasdik ederler.
5. İşte bunlardır Rablerî tarafından doğru yola ulaştırılanlar. Ve işte bunlardır felâh bulanlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُ ۝
فَهُوَ ف۪ي ع۪يشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ ۝
فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

Bismillâhirrahmânirrahîm

1 – Kâri'a,
2 – Nedir o kâri'a?
3 – Kâri'ayı, o kapıları döven ve dehşetiyle kalplere çarpan o kıyamet felaketini sen nereden bileceksin ki!
4 – O gün insanlar uçuşan kelebekler gibi şuraya buraya fırlatılır.
5 – Dağlar atılmış yüne döner,
6 – Artık kimin tartıları ağır basarsa,
7 – Memnun kalacağı bir hayata girer.
8 – Kimin tartıları da hafif gelirse,
9 – Onun barınağı da Haviye olur.
10 – Onun ne olduğunu bilir misin?
11 – Haviye bir ateştir: kızgın mı kızgın!

Raûf

Akif MERT

Yüce yaratıcının Râuf ismi "çok şefkatli, çok merhametli, kolaylık sağlayan" anlamlarına gelmektedir. Rabbimiz yüce Allah, biz kullarına şefkat göstermektedir. İhtiyacımız olan her şeyi hazır olarak bulmamız bu şefkatin bir göstergesidir. Dünya tam da biz insanların yaşaması için düzenlenmiş gibidir. Ayrıca bitkiler, hayvanlar, meyveler ve daha neler neler hep bizlere hizmet etmektedir. Bunlar Allah'ın şefkat eserleridir.

Bir çocuk annesinin karnındayken Allah tarafından korumaya alınır. Çünkü Allah anne karnını bebeği koruyacak şekilde yaratmıştır. Doğma vakti yaklaşınca dünyadaki besini, yani anne sütü oluşmaya başlar. Yüce Allah o kadar şefkatlidir ki bebek dünyaya gelmeden rızkını hazır etmektedir. Bunun yanında çaresiz olan bebeği koruyup büyütmesi için annelik şefkatini anneye vermesi de Allah'ın kullarına olan şefkatindendir.

Râuf olan Allah kullarına taşıyamayacağı yükü yüklemez. Onlara her işin kolayını emreder. Hasta olduğunda, yola çıktığında bazı ibadetleri hafifleştirir veya hiç yaptırmaz. Yani işleri zorlaştırmaz kolaylaştırır.

Çünkü Yüce Allah'ın kullarına olan şefkati, bir annenin yavrusuna olan şefkatinden çok daha fazladır.

Kâdir: Tam kudret sahibi, kudretine hiçbir surette acz bulaşamayan.

Muktedir: Kendisine hiçbir şey mümteni (imkânsız) olmayan, şiddet veya kuvvet ile hiç kimsenin Kendisine karşı çıkamayacağı tam kudret sahibi.

Evvel: Bütün varlıklardan önce var olan, Kendisine hiçbir şeyin sebkat etmediği Zat.

Âhir: Sonu olmayan, varlıkların geçmesinden sonra bâki kalan.

Sabrın Yarısı Oruç

Ahmet Nazif YAVUZ

Oruç, niyetlenip imsak vaktinin başlamasından akşam güneşinin batışına kadar Allah rızası için hiçbir şey yemeden içmeden durmaya denir.

Oruç, İslâm'ın beş şartından biridir. Ramazan orucu, tutmaya gücü yeten her kişiye farzdır. "Ey iman edenler! Sizden evvelkilere farz kılındığı gibi, sizin üzerinize de oruç tutmak farz kılındı." (Bakara Sûresi, 183. âyet.)

Yüce Allah, mübarek Ramazan ayını on bir ayın sultanı yapmıştır. Kur'ân-ı Kerim'in indirilişi bu ayda gerçekleşmiştir. Bütün kötülüklerden arınarak temizlenip kendimize gelmemiz için de bu aya oruç ibadeti konulmuştur. Oruç, günahlardan kaçınmamıza yardımcı olur ve bizi insana yakışmayan kötü davranışlardan korur. Oruç, mümininin ahlâkını güzelleştirir.

Orucun Faydaları

- Aşırı isteklerimize engel olur. Oruç tutanlar daha sabırlı ve metin olurlar.
- Bir yıl boyunca devamlı çalışıp yorulan mide ve diğer organlarımız dinlenirler.
- Oruç, insanın ahlâkını güzelleştirir ve kişiyi iyiye ve güzele götürür.
- Oruç; fakir ve yardıma muhtaç olan kişilerin durumunu daha iyi anlamamızı sağlar. Böylece yardımlaşma, acıma, şefkat ve merhamet duyguları gelişir.

Oruç Kimlere Farzdır

Ramazan orucu şu üç özelliği taşıyan her kişiye farzdır:

- Müslüman olmak.
- Akıl ve şuur sahibi olmak.
- Ergenlik çağına girmiş olmak.

Kabul Olmasının Şartı

Bir orucun kabul olabilmesi için oruca niyet edilmesi şarttır.

Oruç tutmak isteyen kişi, niyetin vakti içinde oruç tutmak kastıyla tutacağı orucu kalbinden geçirirse oruca niyet etmiş olur. Diliyle söylemesi şart değildir. Fakat, kalpten geçirilen niyeti dil ile söze dökse daha iyi olur.

Oruç Tutma Vakti

Orucun vakti, imsak vaktinden akşam güneşin batışına kadardır. İmsak vakti sabah namazının vaktinin girdiği zamandır. Güneşin doğuşu ile imsak biter. İftar vakti ise orucun açılacağı vakittir.

Orucu Ne ile Açalım

Orucu hurmayla, yoksa su ile açmak sünnettir. Peygamberimiz: "Biriniz iftar edeceği zaman hurma ile iftar etsin, hurma bulamazsa su ile etsin. Zira su da pek temizdir." buyurmuştur. (Tirmizi.)

Orucu açmadan önce de iftar duası yapabilirsiniz.

"Allah'ım! Senin için oruç tuttum. Sana inandım. Sana güvendim. Senin rızkınla orucumu açtım. Yaptığım ve yapmam muhtemel günahlarımı bağışla."

Kimler Oruç Tutmayabilir

♦ Dinimize göre, seferî sayılabileceğimiz uzaklıkta bir yolculuğa çıkmak. Yolculuk esnasında tutulmayan oruçlar, daha sonra kaza edilir.

♦ Oruç tuttuğu zaman, hastalığının artmasından veya uzamasından endişe eden, orucunu sonra kaza edebilir.

♦ Hamile veya çocuk emziren hanımlar oruçlarını tutmayabilirler.

♦ Oruç tutamayacak kadar yaşlı olan kimseler, oruç tutmayıp yerine fidye verebilirler.

♦ Oruçlu kişi, açlıktan veya susuzluktan dolayı beden ve ruh sağlığının ciddi derecede bozulması tehlikesi ile karşılaşacaksa orucunu bozup daha sonra kaza edebilir.

EY ORUÇ
TUT BİZİ

Orucu Bozan Hâller

♦ Yemek, içmek veya ilâç yutmak.

♦ Ağzına istemeden giren yağmur, kar ve doluyu kendi isteğiyle yutmak.

♦ Sigara, nargile içmek.

♦ Dışarıdan bir susam tanesi kadar bir şeyi alıp yutmak veya çiğneyerek yemek.

♦ Çok az miktarda tuz yemek.

Bu sayılanlardan herhangi birini özürsüz olarak yapan kişi hem bozulan orucunu kaza etmeli hem de kefaret orucu tutmalıdır.

Kazayı Gerektiren Hâller

♦ Bir defada çok miktarda tuz yemek.

♦ Yenmesi normal olmayan zeytin çekirdeği yemek. (Yenmesi alışılmış olan çekirdeği yemek ise kefareti gerektirir.)

♦ Pamuk, kâğıt, taş, toprak, demir, altın ve gümüş gibi şeyleri yutmak.

♦ İçi olmayan ceviz ve badem yutmak. (Bunların içi olanları yenildiği takdirde kefaret gerekir.)

♦ Ağzına aldığı boyalı iplik gibi şeylerin boyası ile rengi değişen tükürüğü yutmak.

♦ Boğazına kaçan kar veya yağmuru kendi isteği olmadan yutmak. (Kendi isteği ile yutarsa kefaret gerekir.)

♦ Zorlama ile oruç bozmak.

♦ Dişleri arasında nohut tanesi kadar kalan yemek kırıntısını yutmak.

♦ Abdest esnasında ağzına ve burnuna su alırken elinde olmayarak boğaza su kaçması.

♦ Unutarak yiyip içtikten sonra orucunun bozulduğunu zannederek yiyip içmek.

♦ Kendi isteği ile kusmak. Bu kusma ağız dolusundan az da olsa orucu bozar.

♦ Ağız dolusu gelen veya kendi isteğiyle getirdiği kusmuğu mideye geri çevirmek.

♦ Kendi isteği ile içine veya genzine duman çekmek. İstek dışı olursa oruç bozulmaz.

♦ Güneş batmadığı hâlde battı zannederek iftar etmek.

♦ İmsak vakti geçtiği hâlde daha vakit vardır zannederek yemek.

♦ Ramazan orucundan başka bir orucu bozmak.

♦ Hastalık sebebiyle ilaç almak, iğne vurdurmak, fitil koymak.

♦ Vücutta bulunan herhangi bir yaraya sürülen ilâç gibi maddelerin vücuda girmesi.

♦ Burna ilaç çekmek.

♦ Ağza alınan veya burna çekilen suyun hatayla boğaza veya genze kaçması.

Orucu Bozmayan Haller

♦ Oruçlu olduğunu unutarak yemek ve içmek.

♦ Kendi isteği dışında boğazına toz ve duman girmesi.

♦ Mide bulanması sebebiyle kişinin kendi isteği dışında kusması.

♦ Dişleri arasında sahur yemeğinden kalan nohut miktarından az olan kırıntıyı yutmak.

♦ Ağzındaki tükürüğü yutmak. Ağzından dışarı çıkıp tamamen ayrılan tükürüğü tekrar yutmak.

♦ Ağzına gelen balgamı yutmak.

♦ Göze ilaç damlatmak.

♦ Kan aldırmak.

♦ Gözlerine sürme çekmek.

♦ Cilde krem veya merhem sürmek.

Bir Hadis

ALTI HUSUSTA SÖZ VERİN

Allah Resûlü şöyle buyurdular.

– Siz bana altı meselede söz verin, ben de size Cennet'i söz vereyim: Konuşurken dosdoğru konuşun! Davranış ve beyanlarınız dosdoğru olsun. Ve sizler bu mevzuda âdeta birer oka benzeyin! Vadettiğinizi yerine getirin! Zaten bunun aksi münafıklık alâmetidir. Emanette emin olun! Bir yerde emin bilindiğinizden dolayı size bir şey emanet edilmişse sakın sizi böyle zannedeni, zannında yalancı çıkarmayın! Hatta onların hüsn-ü zanlarını ahirette dahi yalan çıkarmamaya bakın! İffetli olun! Irz ve namusunuzu koruyun, başkalarının ırz ve namusunu aynen kendi namusunuz gibi muhafaza edin! Gözlerinizi harama karşı kapayın! Size ait olmayan şeylere bakmayın ve istifadesine mezun olmadığınız şeylere göz dikmeyin! Harama bakmak, kalbi ifsat eder. Elinizi başkalarına zarar vermekten uzak tutun! Hiç kimseye ve hiçbir şekilde kötülük yapmayın!

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Zekeriya ŞEN

1. "Dünyada merak ettiğim her şeyi içinde bulabileceğim bir kitap olmalı.Okudukça beni mutlu eden, içime huzur veren bir kitap... İyiyi, doğruyu, güzeli, yeri, göğü her şeyi anlatan bu kitabı en kısa zamanda okumak istiyorum."

Aşağıdakilerden hangisi, yazarın okumak istediği kitabın özelliklerinden değildir?

A. Okuyana huzur ve mutluluk vermesi
B. Merak edilen sorulara cevap vermesi
C. Çocukları ilgilendiren sorulara ağırlık vermesi
D. Okuyucuyu iyiye, doğruya ve güzele yönlendirmesi

2. "Okumanın tadını küçük yaşta alırsan hayat boyu kitaplarla dost olursun. Okuduklarını günlük yaşantılarına yansıtanlar, her zaman taze bir fidana benzerler. Rüzgâr hangi yönden eserse essin, bu taze fidanı kıramaz. Kitapları sevmeyenler ise meyvesiz, çiçeksiz, yapraksız kuru ağaca benzerler. Rüzgâr böyle ağaçları kökünden söküp atabilir."

Metne göre, taze bir fidan gibi kalabilmek neye bağlıdır?

A. Kitapları çok sevmeye
B. Çok okumaya
C. Okuduklarını hayata yansıtmaya
D. Her eve bir çocuk kütüphanesi kurmaya

3. **Aşağıdakilerden hangisi, "bütün peygamberlerin" ortak özelliklerinden değildir?**

A. Dürüst ve güvenilir olmaları
B. Günahlardan uzak kalmaları
C. Allah'tan gelen mesajı doğru olarak insanlara iletmeleri
D. Ticaretle uğraşmaları

4. "Anneler en büyük sabır çiçekleridir. Mesela bizleri dokuz ay karnında taşıyan, besleyip büyüten onlardır. Kendisi için dahi yapamayacağı nice fedakârlıkları bizim için yapan annelerdir. Hastalandığımızda bizden çok ıstırap çeken, bizim için sabreden yine onlardır. Sabrın özüdür anneler."

Yukarıdaki metinde annelerin hangi yönünden bahsedilmemiştir?

A. Sabırlı ve fedakâr oluşları
B. Babamızdan daha şefkatli olmaları
C. Hastalandığımızda üzülmeleri
D. Dokuz ay boyunca yavrularını karınlarında taşımaları

5. "Peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselâm, ömrü boyunca şakayla bile olsa yalan söylememiştir. Kendisine emanet edilenlere asla ihanet etmemiştir. Hatta O'nun peygamberliğini kabul etmeyenler dahi bu hâlleriyle bazı değerli eşyaları O'na emanet etmişlerdir. Sırf inadından İslâm'ı kabul etmeyen nice talihsizler vardır ki çocukluk dönemi dahil O'nun hiç yalan söylemediğini itiraf etmek zorunda kalmışlardır."

Yukarıdaki anlatılanlar, Sevgili Peygamberimizin aşağıdaki özelliklerinden hangisini ortaya koymaktadır?

A. Daima adaletli davranması.
B. Haksızlıklara karşı çıkması.
C. Dosdoğru ve güvenilir olması.
D. Hem çok cesur hem de çok merhametli oluşu.

6. Aşağıdakilerden hangisi, Peygamberimizin çevresindekilerle iletişimini ifade etmez?

A. Sadece O'nun söyledikleri yapılırdı.
B. Kendisi israftan kaçınır, muhtaçlara dağıtırken de çok cömert davranırdı.
C. Bir konuda karar vereceği zaman çevresindekilerin görüşünü de alırdı.
D. Çevresindekilerin sevinçlerini ve üzüntülerini paylaşırdı.

7. Allah'ın insanlara peygamber olarak bir melek değil de bir insan göndermesinin sebebi aşağıdakilerden hangisidir?

A. Bütün insanların meleklerden üstün olmaları.
B. Meleklerin bu görevi yapmaya güçlerinin yetmeyeceği.
C. İnsanların, bir peygamberi kendilerine örnek almalarının daha kolay olacağı.
D. İnsanların, meleklerin dilinden anlamayacağı.

8. Peygamber Efendimizin "ne güzel kumandan" diye övdüğü Osmanlı padişahı kimdir?

A. Fatih Sultan Mehmet
B. Yavuz Sultan Selim
C. Kanuni Sultan Süleyman
D. Murat Hüdavendigâr

9. "Bahar zamanı Dağıstan'da bir yolcu, köyden köye giderken bir dağ eteğine varmış. Bakmış ki kırmızı, mavi, sarı, mor, pembe, beyaz çiçekler tepenin yamacını kaplamış. Hafif rüzgâr ile dalga dalga köpüren bu renk ve ışık tufanı yolcuyu çok etkilemiş. Adam, Yüce Allah'ın bu sanatına hayran kalıp başlamış bağırmaya: "Neredesin boyacı, boyacı sen neredesin?"

Yukarıdaki paragraftan hangi sonucu çıkaramayız?

A. Yeryüzündeki bütün çiçekleri dilediği gibi boyayıp renklendiren Allah'tır.
B. Çiçekler Yüce Allah'ın rengârenk sanat eserlerindendir.
C. Böylesine renkli ve güzel çiçekler sadece Dağıstan'da bulunur.
D. İnsanoğlu, Yüce Yaratıcı'nın eşsiz sanatına hayranlık duyar.

10. Türklerin, İslâm dini için sağladıkları en büyük fayda hangisidir?

A. El sanatlarını geliştirmeleri.
B. Müslümanları koruyup İslâm'ı dünyaya yaymaları.
C. Bilim adamlarını yetiştirmeleri.
D. Kur'ân-ı Kerîm'i en güzel okumaları.

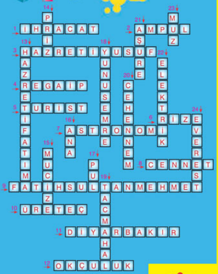
11. "Ezan, çiçeğin tam ortasında açan minik bir ses gibi minareden yukarıya yükseliyor. Kuşlar, ezana karşılık verircesine ağaçlardan kanatlanıyorlar. Şehirdeki insanları bir yerde toplayıp buluşturan cuma namazını çok seviyorum. Saatler buluşmayı gösteriyor bu vakitte. Cuma hutbesi, güne sıralanmış bir sürpriz gibi başlıyor. Cami imamı ana/ baba haklarından söz ediyor.

Paragrafta sözü geçen namazla ilgili hangi bilgi yanlıştır?

A. Haftada bir defa kılınır.
B. Müslüman erkeklere farzdır.
C. Evde tek başına kılınabilir.
D. Sadece cemaatle kılınır.

4. BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Kare Bulmaca

Şifreli Hadis Bulmaca

Kim başkasında gördüğü bir ayıbı kınarsa o ayıp onunda başına gelmeden ölmez.

Hediyeleşin ki birbirinize olan sevginiz artsın.

Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.

Kim bir hayra sebep olursa onu yapan gibi sevap alır.

Önce deveni bağla, sonra tevekkül et.

Bilmece Bildirmece

Farklar

İki resim arasındaki yedi fark.

Harfleri Sırala

Sevelim sevilelim dünya kimseye kalmaz.

Var-Yok

YASİN

Hadis Bulmaca

Kim bir hayırlı işi yapmaya yönelirse onu yapan kadar mükâfat alır.

Kelime Oluştur

TEVEKKÜL

Hangi Harfler

İBADET

Labirent

Gölgeler

E'deki gölge

Sayı Eşleştirme

İHLÂS

FELÂK

YÂSİN

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
C	C	D	B	C	A	C	A	C	B	C